

ATHENS voice

**ΚΩΣΤΑΣ
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ**

«Δεν μπορεί η Αθήνα να είναι
η πόλη του "ό,τι να 'ναι"»
Της Κατερίνας Παναγοπούλου

ΑΦΙΕΡΩΜΑ BOOK VOICE

100+ βιβλία
που πρέπει
να διαβάσεις

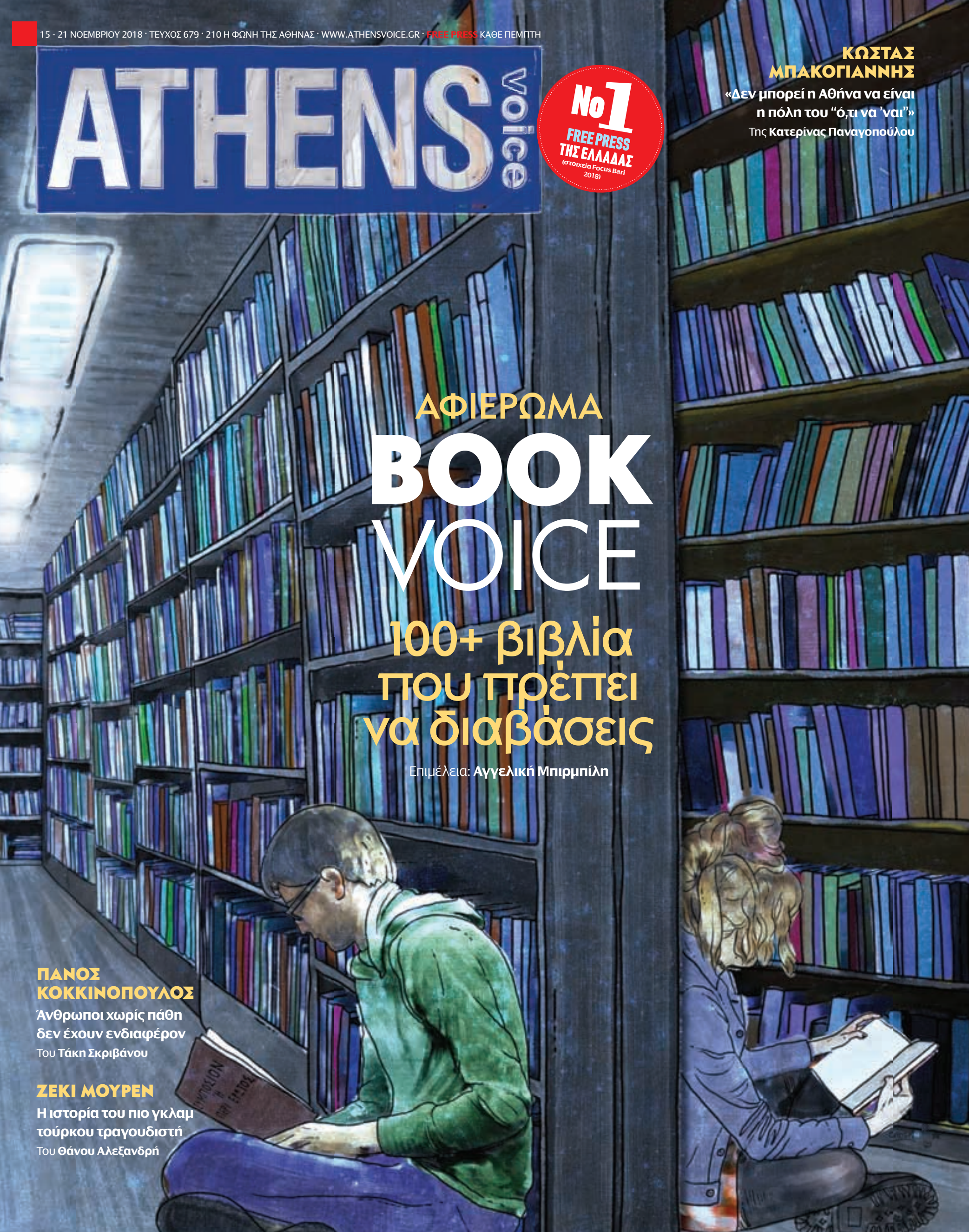
Επιμέλεια: Αγγελική Μπιρμπίλη

**ΠΑΝΟΣ
ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**

Άνθρωποι χωρίς πάθη
δεν έχουν ενδιαφέρον
Του Τάκη Σκριβάνου

ΖΕΚΙ ΜΟΥΡΕΝ

Η ιστορία του πιο γκλαμ
τούρκου τραγουδιστή
Του Θάνου Αλεξανδρή

ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΞΕΛΙΞΕΤΙΣ
αισθήσεις σου

THE MALL ATHENS

4^{ος} ΟΡΟΦΟΣ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΗΜΕΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: 09/11 - 18/11

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ:

18:00 - 21:00 ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕ ΠΕΜΠΤΗ

11:00 - 22:00 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

#ThanksToTech

ΧΟΡΗΓΟΙ:

ALPHA BANK

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ:

AEG

BOSCH

Candy

Canon

Electrolux

elica

HITACHI

JBL

LG

MI

Miele

Neff

Nikon

Sage

SAMSUNG

SIEMENS

SONY

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

Μεσήλικη μαμά μιλάει στο κινητό της:
«Έλα. Σε πήρα να σου πω να πάρεις ζακέτα. (Παύση)... Όχι, αλλά τώρα βρήκα τζάμπα ίντερνετ, γι' αυτό σε παίρνω στο Βάμπερ».
(Σαλαμίνα, Πέμπτη πρωί)

Νεαρός γύρω στα 17 και πολύ λιώμα, μιλάει στο κινητό του. Κάποια στιγμή λέει στην ομήγυρη:
«Ρε παιδιά, τι είναι το ρονέ;»
(Εξάρχεια, Πλατεία, Σάββατο πρωί)

Βάφτιση με πολύ κόσμο. Παπάς με χιούμορ. Την ώρα που η νονά λέει το «Πιστεύω», ένα παιδάκι μοιράζει στους καλεσμένους τα «μαρτυρικά», βραχιολάκια με σταυρουδάκι. Ο ιερέας τσεκάρει και ανάμεσα στα λόγια της προσευχής λέει στο παιδάκι:
«Με χάντρες είναι; Κράτα μου κι εμένα ένα».
(Βόρεια προάστια, Σάββατο πρωί)

Μετανάστης στο ΚΕΠ Συντάγματος προσπαθεί ευγενικά να εξυπηρετηθεί από αγενέστατη υπάλληλο η οποία αρνείται και να μιλήσει αγγλικά:
-Από πού είσαι; τον ρωτάει.
-Από το Ιράν.
-Μη, ναι, από το Ιράν. Εδώ όμως είναι Ελλάδα, δεν έχει Ιράν.
(Παρασκευή πρωί)

«Και μη κοπάς, Γιώργο μου, που εμείς είμαστε κομψοί και ξέρουμε να ψωνίζουμε, ο άλλος πήγε και πήρε 60 ευρώ δίχρωμα παπούτσια. Το ακούς; Δίχρωμα! Ποιος είσαι, ρε φίλε, ο Αλ Καπόνε;»
(Κοστούμματοι κύριοι 45άρηδες συνομιλούν, στο Ελ.Βενιζέλας)

-Πού πας, καλέ, έτσι αγέρωχος;
-Δεν είμαι αγέρωχος. Είναι κατηφόρα και με τραβάει η κοιλιά μου.
(Ευτραφής κύριος συναντάει φίλη του σε κατηφόρα του Λυκαβηττού, Σάββατο πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο Athens Voice Radio 102.5

2

~ ΠΕΣ ΤΟ ΜΕΛΕΞΕΙΣ ~

0

ΠΑΡΤΙ

Entropia Records presents / Ernesto Chahoud στο Spiti Bar (11/11)

Habibi twist, αμανέδες της Fairuz, λιβανέζικη ντίσκο από τον περιζήτητο selector εκ Βηρυτού και ιδιαίτερα βινύλια. Κυριακάτικη μυσταγωγία στο Χαλάνδρι.
-Φιλίππα Δημητριάδη

ΣΕΙΡΑ

Daredevil, season 3

Daredevil εναντίον Wilson Fisk, γύρος δεύτερος. Ό,τι αγαπήσαμε στην πρώτη σεζόν, τίποτα από όσα μας κούρασαν στη δεύτερη. Αριστα 10.
-Κρίστου Περρή

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Χριστίνα Τσέβη**. Γεννήθηκε το 1983 στην Αθήνα. Κληρονόμησε το μικρόβιο της ζωγραφικής από το οικογενειακό της περιβάλλον και ξεκίνησε την επαγγελματική της δραστηριότητα στο λύκειο σχεδιάζοντας αφίσες για live underground συγκροτημάτων και μουσικά φανζίν. Μετά από καλλιτεχνική περιπλάνηση σε διάφορους τομείς του design, την κέρδισε η εικονογράφηση. Μετράει ήδη πολλές συνεργασίες στο εξωτερικό, διατηρώντας όμως πάντα σαν έδρα την αγαπημένη της Αθήνα. Πα τη Χριστίνα, η δουλειά του εικονογράφου παραμένει μια διαρκής αφήγηση ενός παραμυθιού που δεν περιορίζεται σε λέξεις. Στις 24/11 η εικονογράφος μιλάει στο TEDxChania για τη δημιουργία, την έμπνευση και τη σημασία του να είσαι συνεπής στα όνειρά σου.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ

Ξεκίνησε σαν διευθυντής του Μπαλέτου της Λυρικής, όπως ακριβώς του άξιζε: Με ένα θρίαμβο! Μη χάσετε αυτή τη πρώτη του παράσταση, την ονειρική και μοντέρνα «Λίμνη των Κύκνων» στο ΚΠΙΣΝ.

S.T.A.R. (SPECIAL TEAM ANIMAL RESCUE)

Ειδική Ομάδα Διάσωσης Ζώων. Υποστηρίξτε τους, είναι ήρωες.

ΜΑΡΙΑ ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ

Όλοι μιλούν για την ερμηνεία της ως Μαρία Κάλλας στο «Master Class».

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Επισκεφτείτε το Winter Garden Lounge της. Κάθε Πέμπτη έχει βραδιές όπερας με σοπράνο και τενόρο.

ΔΑΦΝΗ ΒΑΛΕΝΤΕ

Τι ωραία φορέματα που φτιάχνει...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΡΟΥΖΟΥ

Τι ωραία καπέλα που φτιάχνει...

ΝΑ ΤΟΝ ΑΚΟΥΤΕ ΤΟΝ ΔΑΛΑΪ

«Μια φορά τον χρόνο πήγαινε κάπου που δεν έχεις ξαναπάει ποτέ».
(Δαλάι Λάμα)

ΗΛΙΑΣ ΨΙΝΑΚΗΣ

Δεν είσαι Αντουανέτα. Δεν είσαι καν παντεσπάνι.

ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τι απέγινε αυτή η ρόκα παρμεζάνα;

ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΚΤΕΪΛ

Είναι γι' αυτούς που δεν πίνουν προφανώς.

ΝΑ ΤΑ ΦΑΤΕ ΜΟΝΟΙ ΣΑΣ

Όλο και πολλαπλασιάζονται πάλι τα εστιατόρια με 60+ ευρώ το άτομο.

ΓΙΟΡΤΙΝΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Ροζ σκιά, ροζ βλεφαρίδες, ροζ φακοί επαφής. Μας κατέστρεψαν αυτά τα φλαμίνγκος.

HOUSE OF CARDS

Λυπάμαι που το γράφω, αλλά χωρίς τον Κέβιν Σπέισι δεν είναι το ίδιο. Το μόνο που σου μένει από τον τελευταίο κύκλο είναι το κούρεμα της Ρόμπιν Ράιτ.

ΤΟ FIGHT CLUB ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Συνελεύσεις στις πολυκατοικίες για την αγορά πετρελαίου.

ΑΘΗΝΑ • ID

ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Επιμέλεια: Γιώργος Δημητρακόπουλος

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη... Τα διανυκτερεύοντα περίπτερα.

Οι αυθόρμητοι «startuppers» που εμφανίζονται με την πρώτη ψιχάλα πουλώντας ομπρέλες. Οι επιβάτες του τελευταίου μετρώ τα Σαββατοκύριακα.

Τα 3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα την έκαναν λίγο ομορφότερη... Οι οδηγοί που παρκάρουν πιάνοντας δύο θέσεις πάρκινγκ στα υπόγεια γκαράζ. Η ματαιότητα των παπακιών χωρίς εξάτμιση. Οι κόκκινες γλιστερές πλάκες των πεζοδρομίων.

Το πρώτο σου διαμέρισμα; Οδός Χατζηκώστα στην Πλατεία Μαβίλη. Δυάρι ισόγειο. Κάθε βράδυ είχα διαφορετικούς γείτονες. Ήταν αυτοί που συζητούσαν φεύγοντας από τα μπαρ στον δρόμο κάτω από το παράθυρό μου. Και μια θεούσα στο απέναντι ισόγειο, που έραβε δίπλα στο δικό της παράθυρο και με παρακολουθούσε συστηματικά.

Πού ζεις τώρα; Σε μια τεράστια πολυκατοικία χτισμένη στα 70s με 80 διαμερίσματα. Που συνοψίζει το μητροπολιτικό πνεύμα της αστικοποίησης της εποχής. Και τη γενικότερη κοσμοπολίτικη ευφορία μιας εποχής όπου ο Νίκος Γαλανός έπαιζε τον πιλότο. Και απέχει 300 μέτρα από τη «χωροχρονική» πύλη που ονομάζεται «μετρό Πανόρμου». Η οποία σε μεταφέρει μέσα σε ελάχιστο χρόνο όπου θέλεις.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο;

Να μπορεί, όσο κι αν βιάζεται, να επιλέγει τη διαδρομή προς τον προορισμό του με βάση τη διάθεση και όχι την απόσταση. Και ο τρόπος που δυσκολεύεται να διαχειριστεί τη βροχή, γιατί δεν την έχει συνηθίσει.

Αν η Αθήνα ήταν πρόσωπο, ποιο θα ήταν; Αυτός ο κουκουλοφόρος που ενώ καιγόταν ένας κάδος πολύ κοντά στο αυτοκίνητό μου και είχε ακουμπήσει τις μπίρες του επάνω στο καπό, όταν πήγα να το πάρω σκούπισε με το μανίκι του το σημείο που μου είχε λερώσει και με βοήθησε να ξεπαρκάρω. (Αληθινή ιστορία 100%)

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια;

Σαν τη σημερινή διαδρομή του 608. Όπου συνυπάρχουν οι φοιτητές από την Πανεπιστημιούπολη με τους «εξαθνηταϊσμένους» μετανάστες που επιστρέφουν σπίτι τους στα βαθιά Πατήσια μιλώντας στο κινητό μέσω skype με τη χώρα τους.

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουνττρακ της πόλης;

Ο Νικήτας Κλιντ. Αδιαπραγμάτευτο.

Η πιο τυπική αθηναϊκή ταινία που έχεις δει;

Ένα mashup από τους «Απέναντι» του Πανουσόπουλου, την «Ψυχή στο στόμα» του Οικονομίδη και το «Άρπα Κόλλα» του Περάκη.

Τι θα πρωτοέδειχνες στην πόλη σε έναν ξένο καλεσμένο σου; Την Πανεπιστημιούπολη. Από το Σύνταγμα μέχρι την Ομόνοια. Γιατί κατά μήκος της αναπτύσσονται όλες οι εκδοχές της Αθήνας.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι; Στην μπάρα του αγαπημένου μου μπαρ μπροστά στο ούισκι που δεν χρειάζεται να παραγγείλω καν.

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους Αθηναίους; Ανθεκτικοί.

Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους; Πειθαρχημένοι.

Ο Ν.Ζ. είναι κωμικοδημοσιογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός στο Athens Voice Radio 102.5 (καθημερινά 09.00 - 10.00)

Υπνρέτη του Θύμιου Λυμπερόπουλου, Χρήστο Σπίρτζη...

Συγγνώμη για τον χρόνο που σας κλέβω με αυτή την επιστολή. Ξέρω ότι όταν κάποιος κάνει κάτι που τον ευχαριστεί, δεν αισθάνεται ιδιαίτερα χαρούμενος όταν τον διακόπτουν. Κι εσείς είναι σαφές ότι έχετε αφιερώσει τον χρόνο σας στο ιερό καθήκον να υπηρετείτε τον πρόεδρο των ιδιοκτητών Ταξί. Δεν χρησιμοποιώ τυχαία το ρήμα «υπηρετείτε». Όσο κι αν φαίνεται εκ πρώτης όψεως κάπως υποτιμητικό. Εξάλλου εσείς είστε πολιτικός. Και ένα από τα επιχειρήματα που χρησιμοποιείτε πάντα, είναι ότι «υπηρετείτε τον λαό», έτσι δεν είναι; Ε, λοιπόν, κανείς από όσους λένε τέτοια πράγματα δεν το έχουν δείξει με τόσο παραστατικό τρόπο. Ακόμα και με το ίδιο τους το σώμα! Αρκεί να ρίξει κανείς μια ματιά στις φωτογραφίες των δυο σας, από εκείνο το πρωινό στα δικαστήρια, όπου είχατε σπείσει να καταθέσετε ως μάρτυρας υπεράσπισής του. Εκείνος ευθυτενής, με το αγέρωχο ύφος του αφεντικού. Απέπνεε αυτοπεποίθηση. Και απέναντί του εσείς, με ελαφρά σκυμμένο κεφάλι. Να τον κοιτάζετε με τόση υποταγή που σχεδόν συγκινούσε. Όπως το πιο αδύναμο ζώο κοιτάζει το ισχυρότερο, στα ντοκιμαντέρ. Μακάρι να υπήρχαν γύρω μας τη σήμερον ημέρα περισσότερες σχέσεις σαν τη δική σας. Που να διέπονται από τέτοια καθαρότητα και τόση σαφήνεια. Εκείνος το αφεντικό και εσείς δίπλα του, έτοιμος να ικανοποιήσετε κάθε του επιθυμία. Όχι σε «θεσμικό επίπεδο», όπως προφανώς αναγκαστήκατε να δηλώσετε μετά τη δίκη, για να κρατήσετε μάλλον τα προσχήματα που επιβάλλουν οι κοινωνικές συμβάσεις. Εσείς είχατε με εκείνον τη σχέση που έχει ο Ρόμπιν με τον Μπάτμαν. Ο Φρόντο Μπάγκινγκς με τον μάγο Γκάνταλφ. Εκείνος ο μάγος της φυλής, ο καθοδηγητής, κι εσείς αυτός που κάνει ό,τι του λένε. Γιατί χωρίς αυτόν δεν είστε τίποτα. Εξάλλου βαθιά μέσα σας ξέρετε ότι ο Θύμιος Λυμπερόπουλος μπορεί να βρει δεκάδες σαν εσάς – τους είδατε άλλωστε και στο δικαστήριο να περιμένουν υπομονετικά να πάρουν το μικρό μερίδιο εύνοιας που τους αναλογεί. Αλλά εσείς δεν θα μπορούσατε να βρείτε κάποιον που να σας καταλαβαίνει και να σας δίνει την εύνοιά του, όπως ο Θύμιος σας. Βέβαια, τέτοιες σχέσεις δεν αναπτύσσονται τυχαία και ευκαιρικά. Είναι σχέσεις ανθρώπων που γνωρίζουν ότι ανήκουν στο ίδιο στρατόπεδο. Και μάχονται για τον ίδιο σκοπό εναντίον ενός κοινού εχθρού που απειλεί να τους αφανίσει. Εν προκειμένω είναι η Ταξί Beat. Αύριο θα είναι κάποιος άλλος. Γι' αυτό και ο αγώνας σας είναι τόσο βαθύς και υπαρξιακός. Και γι' αυτό σας έχει ενώσει τόσο βαθιά. Οι εχθροί σας πάντα θα υπάρχουν. Νομοτελειακά. Κάτι καινούργιο θα εμφανίζεται κάθε τόσο. Που θα επιδιώκει να αμφισβητήσει την απόλυτη εξουσία σας και να υπάρξει χωρίς την άδειά σας. Που θα εκμεταλλεύεται τις ευκαιρίες και θα θέλει να αλλάξει τα πράγματα. Αμφισβητώντας το status quo. Δηλαδή, εσάς. Γι' αυτό και τότε που είχατε καλέσει τον πρόεδρο της ταξί beat στην επιτροπή ανταγωνισμού, είχατε τον προϊστάμενό σας να σας καμαρώνει μέσα στην αίθουσα. Και δεν είχε σημασία που θυμίζατε με τις ερωτήσεις σας και το καχύποπτο ύφος σας τον

Χάρι Κλιν στον αστυνόμο Μπέκα. Που ρωτούσατε πράγματα τα οποία στον σύγχρονο κόσμο είναι λυμένα από 20ετίας – όπως για το πώς γίνονται οι ηλεκτρονικές συναλλαγές. Εσείς ξέρετε ότι εντυπωσιάζετε τους θεατές του «Survivor» και της «Λάμψης». Που βλέπουν τους διεφθαρμένους Γιάγκους Δράκους της ιδιωτικής πρωτοβουλίας να απολογούνται στη Βίρνα Δράκου.

Έτσι λοιπόν αφιερώσατε μιάμιση ώρα να καταθέσετε. Μαζί με την αναμονή, τα διαλείμματα και τις διαδρομές προς και από τα δικαστήρια, στην ουσία του αφιερώσατε ένα ολόκληρο πρωινό. Αν είχατε αφιερώσει τον ίδιο χρόνο να ασχοληθείτε, ας πούμε, με τις ουρές στα ηλεκτρονικά εισιτήρια του μετρό, ίσως τα πράγματα για τους χιλιάδες επιβάτες που περιμένουν υπομονετικά χάνοντας τον πολύτιμο χρόνο τους να ήταν καλύτερα. Αλλά δεν είναι όλοι ίσα κι όμοια. Ακόμα και το ένστικτό σας να αφήνατε να σας οδηγήσει, πάλι στον Θύμιο θα καταλήγατε. Πρώτον γιατί ο Θύμιος Λυμπερόπουλος σας παρέχει τους ψήφους των δικών του. Και δεύτερον γιατί, αν αρχίσετε να ασχολείστε με τον κάθε ασήμαντο βιοπαλαιστή που λιώνει στις ουρές, θα το κλείνατε το μαγαζί. Αλίμονο αν πάρουν κι αυτοί θάρρος και ζητούν χάρες, όπως ο Θύμιος. Τι θα γίνετε, δηλαδή; Χίλια κομμάτια; Ο καθένας πρέπει να γνωρίζει τον ρόλο του στη διατροφική αλυσίδα μιας κοινωνίας. Και αυτοί πρέπει να μάθουν ότι ο ρόλος τους είναι να περιμένουν. Είναι θέμα εκπαίδευσης. Πώς εσείς μάθατε να περιμένετε τις εντολές του Θύμιου, δηλαδή; Έτσι κι αυτοί. Η αναμονή τούς σπάει τον τσαμπουκά και τους κάνει υπάκουους. Όπως είστε κι εσείς στον Θύμιο. Ε, αυτοί δεν γίνεται ξαφνικά να παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους και να καλομαθαίνουν με applications. Να αποκτούν κρίση και να βαθμολογούν ταξιτζήδες, αντί να αισθάνονται την ευγνωμοσύνη που οφείλει να αισθάνεται κάθε υπήκοος στους Θύμιους που σταματούν να τους πάρουν έπειτα από κραυγές, απελπισμένα σήματα και αγωνία στην άκρη του πεζοδρομίου. Συνωθούμενοι με άλλους που θέλουν ακριβώς το ίδιο. Ο νόμος της ζούγκλας είναι σκληρός. Αλλά έτσι εκπαιδεύονται σωστά οι υπήκοοι. Θέλω να σας ευχαριστήσω, λοιπόν, για αυτό που κάνατε. Όχι για εμένα, αλλά για τις επόμενες γενιές. Τους δείξατε ότι δεν πρέπει να ακούν τις απειλές που σας υποχρεώνουν να εκτομίζετε περι Brain Drain. Ότι αυτή η χώρα θα ανήκει για πάντα στους Θύμιους και στους υπηρέτες τους. Και ότι αυτοί θα είναι πάντα φιλοξενούμενοί σας. Ε, σε αυτούς δώσατε επιτέλους ένα ξεκάθαρο κίνητρο να σας αδειάζουν τη γωνιά. Και να πάνε εκεί που τους ανέχονται. Εκεί που ο καθένας μπορεί να κάνει μια εταιρία και να πλουτίζει. Και να δημιουργεί θέσεις εργασίας. Και να βελτιώνεται. Δηλαδή, σε έναν κόσμο εχθρικό προς εσάς. Όπου δεν ζουν όλοι περιμένοντας την τιμία ελεημοσύνη σας.

Με ευγνωμοσύνη και αναγνώριση των υπηρεσιών σας

Υ.Γ. Σκεφτείτε πόσο σας εμπιστεύεται ο Θύμιος Λυμπερόπουλος που παρά τις αποτυχίες σας ακόμα και ένα ηλεκτρονικό εισιτήριο να καθιερώσατε, στήριξε την υπεράσπισή του στη μαρτυρία σας... Και συνέχισε να σας πετάει ξεροκόμματα, έστω κι αν δεν καταφέρατε να αποδείξετε ότι αυτά που ισχυριζόταν ήταν αλήθεια.

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας

Στιλίστας Μαραθωνοδρόμου Celebrity

Που ξαφνικά καλείται να επισκευθεί άγνωστα μαγαζιά που πουλάνε αθλητικό εξοπλισμό προκειμένου να βρει ρούχα που και να είναι κατάλληλα για την περίσταση, και να είναι μοδάτα ώστε να γράφουν καλά στις selfies.

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«Ομπρελλάλομ»

Οι συνεχόμενες επιδείξεις κινήσεις που αναγκάζεται να κάνει όποιος κρατάει ομπρέλα για να περνάει από τον χώρο ανάμεσα από τα δέντρα και τους τοίχους, καθώς είναι μικρότερος από τη διάμετρο της ομπρέλας.

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Κατερίνα Παπακώστα

«Οι αστυνομικοί να εντείνουν ακόμα περισσότερο την αυτοπροστασία τους»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

«Γιατί φωνάζουν οι αστυνομικοί; Παλιά θα πληρώναμε security να τους φυλάνε και θα λυνόταν το πρόβλημα. Τώρα ας το κάνουν μόνοι τους»

1

Η «Ομάδα Προσφοράς ΟΠΑΠ» στον Μαραθώνιο της Αθήνας

Όλοι μια ομάδα για την ανακαίνιση των παιδιατρικών νοσοκομείων «Η Αγία Σοφία» και «Παναγιώτης & Αγλαΐα Κυριακού»

2

3

4

5

Πόλο έλξης αποτέλεσε, για ακόμη μια χρονιά, το κεντρικό περίπτερο του ΟΠΑΠ, Μέγα Χορηγού του Μαραθωνίου, στο χωριό των χορηγών στο Καλλιμάρμαρο.

Πλήθος κόσμου βρέθηκε εκεί, την Κυριακή 11 Νοεμβρίου, και συμμετείχε σε μια ακόμη δράση της «Ομάδας Προσφοράς ΟΠΑΠ». Ειδικές ηλεκτρονικές συσκευές κατέγραφαν τους παλμούς δρομέων και επισκεπτών και ο ΟΠΑΠ τους μετέτρεπε σε οικονομική ενίσχυση για την ανακαίνιση των παιδιατρικών νοσοκομείων «Η Αγία Σοφία» και «Παναγιώτης & Αγλαΐα Κυριακού».

Ο ΟΠΑΠ θα προσφέρει φέτος 3.492.539 ευρώ για νέα έργα ανακαίνισης στα δύο παιδιατρικά νοσοκομεία. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στα 276.855 downloads της εφαρμογής «Ομάδα Προσφοράς», τους πόντους που συγκεντρώθηκαν από τη συμμετοχή όλων στα παιχνίδια του app και τις υπόλοιπες δράσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της φετινής ενεργοποίησης.

Ανάμεσα στους υποστηρικτές της πρωτοβουλίας του ΟΠΑΠ ήταν φέτος ο Σάκης Ρουβάς, καθώς και πολλοί ακόμη εκπρόσωποι του αθλητικού και καλλιτεχνικού χώρου.

1. Στέφανος Μιχαήλ, Γιάννης Χατζηγεωργίου, Τζένη Μπότση, Ηλίας Γκότσης, Σάκης Ρουβάς, Τόνια Σωτηροπούλου, Μαρία Ηλιάκη, Παναγιώτης Τριβυζάς

2. Αθηνά Χατζηστυλή, Χρήστος Κάπελλας, Δήμητρα Κοροκίδα, Χριστίνα Βραχάλη, Παναγιώτα Δόση, Παναγιώτης Τριβυζάς

3. Πέτρ Ματεγιόφσκι, Κατερίνα Ματεγιόφσκα, Αλέξης Ιωακείμης, Παναγιώτα Δόση, Παναγιώτης Τριβυζάς, Σεμέλη Ζαρμακούπη, Γρηγόρης Σουβατζόγλου, Απόστολος Χρήστου

4. Πέτρ Ματεγιόφσκι, Γιώργος Παπαγιάννης, Σπύρος Φωκάς, Ντάμιαν Κόουπ, Σάκης Ρουβάς, Οδυσσεάς Χριστοφόρου, Καμιλ Ζίγκλερ, Ντίνος Μπίτογλου

5. Μαίρη Συνατσάκη, Σάκης Ρουβάς

ΥΕΜΕΝΗ

Ένας αόρατος πόλεμος

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Παρά τη μετάδοση των ειδήσεων —τις πολύνεκρες οδομαχίες στο λιμάνι Χουνταϊντά αυτή την εβδομάδα— τα γεγονότα στην Αραβική Χερσόνησο δεν καταλαμβάνουν χώρο στα μέσα ενημέρωσης. Φαίνονται υπερβολικά μακρινά· υπερβολικά αλλόκοτα. Εκτός αν σκάσει είδηση διαμελισμού Σαουδάραβα σε πρεσβεία ή παιδιού που πέθανε από την πείνα: τότε, οποιαδήποτε δυστυχισμένη χώρα μπαίνει στον χάρτη. Για λίγες μέρες, με ανατριχιαστικές φωτογραφίες και με φόντο τοπία της Παλαιάς Διαθήκης.

Η Υεμένη δεν μπορεί να αυτοκυβερνηθεί. Κατά καιρούς, σπαράσσεται από συγκρούσεις μεταξύ φυλών οι οποίες πρεσβεύουν σκληρό ή σκληρότερο Ισλάμ· αν και ο τοπικός σιιτισμός ελάχιστα διαφέρει από τον σουνιτισμό, οι διαφορετικές κορανικές αιρέσεις βρίσκονται σε λυσσαλέα σύγκρουση: όπως συμβαίνει σε όλες τις θρησκείες και τα δόγματα, οι μικρές διαφορές προκαλούν βαθύτερο μίσος. Η απουσία κρατικού μηχανισμού στην Υεμένη καθιστά αδύνατη την αξιοποίηση των πόρων της χώρας (φυσικό αέριο, μαργαριτάρια, καφές, καπνός, σουσάμι) και η θρησκεία καθιστά αδύνατη την καθημερινή ζωή — ακόμα με τα τοπικά γνωρίσματα της βραδύτητας και της κατανάλωσης κατ. Ωστόσο, παρά την εικόνα που ίσως έχουν οι Δυτικοί, από την Υεμένη δεν λείπουν οι δυνατότητες, ιδιαίτερα στον νότο όπου το κλίμα είναι ευνοϊκότερο.

Οι αιτίες του εμφυλίου πολέμου, που δεν αναγνωρίζεται ως «εμφύλιος» εφόσον οι φυλές διεκδικούν διαφορετική ταυτότητα, χάνονται στα βάθη του χρόνου: ένα μεγάλο μέρος της βόρειας Υεμένης (που διέπεται από το πνεύμα της ερήμου) βρισκόταν επί αιώνες υπό τον έλεγχο αιγυπτιακών δυναστειών και στη συνέχεια των Οθωμανών, ενώ οι ιμάμηδες είχαν τον έλεγχο της νότιας Υεμένης. Η σύγχρονη ιστορία αρχίζει το 1918, όταν ο βορράς ανεξαρτητοποιήθηκε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία· το 1962, μέσα στην τύρβη της απο-αποικιοποίησης ανακηρύχθηκε «κράτος» (βάζω εισαγωγικά). Το 1967 η Βρετανία, που κατείχε την περιοχή του Άντεν ως προτεκτοράτο σε όλη τη διάρκεια του 19ου αιώνα, αποχώρησε από τη νότια Υεμένη (όπως αποχώρησε από παντού) και, το 1970, ο νότος υιοθέτησε σοβιετόφιλο σύστημα το οποίο κατέρρευσε μαζί με τον διεθνή κομμουνισμό. Κι όμως η σοβιετοφιλία θα μπορούσε να βοηθήσει τόσο την οικονομία —με τεχνογνωσία— όσο και την προώθηση στη διοίκηση λιγότερο φανατικών ισλαμιστών. Το 1990 ο βορράς και ο νότος ενώθηκαν: σε μερικά μέρη του κόσμου η ενοποίηση είναι εξίσου επιζήμια με τις σεκταριστικές αποσχίσεις· ό,τι ισχύει για τη Δύση δεν ισχύει απαραίτητα για την Ανατολή.

MOHAMMED HAMOUD / ANADOLU AGENCY

Οι βίαιες διαδηλώσεις του 2011 που οι Ευρωπαίοι έσπευσαν, με το αλάνθαστο κριτήριό τους, να ονομάσουν «αραβική άνοιξη», πυροδότησαν τη σημερινή φάση του πολέμου. Τότε, αυτονομιστές από τις νότιες περιοχές και δυνάμεις που πρόσκειντο στην κυβέρνηση του Αμντ Ραμπ Μανσούρ Χαντί, η οποία έδρευε στο Άντεν, συγκρούστηκαν με τη φυλή των Χούθι καθώς και με οπαδούς του πρώην προέδρου Αλί Αμντουλάχ Σαλέχ (που σκοτώθηκε από χειροβομβίδα το 2011). Το «δημοκρατικό πραξικόπημα» του 1962, μια πολιτική κίνηση που στήριζε ο Νάσερ στο πλαίσιο ενός καλοήθους σοσιαλ-εθνικιστικού σχεδίου, παραμέρισε, ευλόγως, τους ορεσίβιους πολεμοχαρείς Χούθι. Αλλά, όπως όλοι ξέρουμε, οι Δυτικοί φαγώθηκαν να εξοντώσουν τον Νάσερ και να μαινώσουν όλα του τα όνειρα για τον αραβικό κόσμο.

Στο πέρασμα του χρόνου, οι μαχητές Χούθι ενισχύθηκαν: το 2011 ήταν περίπου 100.000· σήμερα ο αριθμός τους είναι άγνωστος. Το 2009, η επιχείρηση «Καμένη Γη» εναντίον τους αποδείχτηκε άκαρπη, με αποτέλεσμα, το 2015, να φτάσουν στα περίχωρα του Άντεν, την έδρα της κυβέρνησης των Χαντί. (Η Υεμένη έχει αυτή τη στιγμή δύο πρωτεύουσες: τη Σανάα —μια μάλλον ενδιαφέρουσα στο είδος της, εξωτική πόλη— και το λιμάνι Άντεν.) Οι Χαντί εγκατέλειψαν τη χώρα. Τους ακολούθησε κύμα προσφύγων που εγκαταστάθηκαν στις γειτονικές χώρες —ιδιαίτερα στη Σαουδική Αραβία— ενώ, παράλληλα, έφτασαν στην Υεμένη πρόσφυγες από την εξίσου χαώδη Σομαλία. Η Αλ-Κάιντα και το ISIS εκμεταλλεύτηκαν το χάος για να επιβληθούν σε θύλακες στην ενδοχώρα και κατά μήκος των ακτών. Οι άμαχοι ακολουθούσαν όποιον τους υποσχόταν νερό και ψωμί, ανεξαρτήτως θρησκευτικών και πολιτικοθρησκευτικών ιδεών.

Ένας στρατιωτικός συνασπισμός με πρωτοβουλία της Σαουδικής Αραβίας (υπενθυμίζω: σουνίτες) και με υλικοτεχνική στήριξη των ΗΠΑ ξεκίνησε αεροπορικές επιδρομές για την αποκατάσταση της πρώην κυβέρνησης της Υεμένης: fair enough· οι Χούθι είναι χειρότεροι από τους εκθρούς τους. Αλλά, παρά τις αεροπορικές επιθέσεις και τον ναυτικό αποκλεισμό με κόστος 5-6 δισεκατομμυρίων δολαρίων μηνιαίως για το Ριάντ (δαπάνη που έχει επιδεινώσει την οικονομική κατάσταση του βασιλείου), οι Χούθι δεν απομακρύνθηκαν από τη Σανάα. Σήμερα, οι Χούθι ελέγχουν τρεις επαρχίες και την πρωτεύουσα Σανάα όπου στήνουν ισλαμικά δικαστήρια και εκτελούν τους καταδικασθέντες στο πι και φι

με απαγχονισμό καταμεσής στον δρόμο. Χούθι είναι και ο πρόεδρος του ανώτατου πολιτικού συμβουλίου: κανείς δεν ξέρει τι σημαίνει ο πομπώδης αυτός τίτλος πέρα από την πρόθεση του κατευνασμού.

Για μια ακόμα φορά, οι δυτικές χώρες επαναλαμβάνουν τη βλακεία που έκαναν στη Συρία: δεν στηρίζουν τη μη χείρον. Επειδή δεν σημειώθηκε προσφυγική ροή προς τη Δύση (για να φτάσει κάποιος στη Δύση χρειάζονται κάποιες στοιχειώδεις οικονομικές προϋποθέσεις που λείπουν από τους Υεμένιους, αλλά που, καθώς φαίνεται, δεν λείπουν από τους Σύριους και τους Αφγανούς) και επειδή οι Σαουδάραβες αύξησαν τις αγορές όπλων από τις ΗΠΑ, τη Γαλλία και τη Βρετανία, οι δυτικές χώρες κράτησαν στάση ουδετερότητας. Ωστόσο, οι ΗΠΑ κατηγορούν το Ιράν —και σ' αυτό έχουν δίκιο— για τη χρηματοδότηση των Χούθι, οι οποίοι παράλληλα αυτοχρηματοδοτούνται με λαθρεμπόριο πετρελαίου και απόσπαση

φόρων από εκατομμύρια φτωχούς χωρικούς. Όσο για τους Σαουδάραβες, αγοράζουν όπλα αλλά δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι ίδιοι· δεν ξέρουν ούτε να εργάζονται, ούτε να πολεμάνε —βάζουν άλλους να εργάζονται (εργασιακό ήθος μηδέν) και να πολεμάνε είτε με κυβερνητικές δυνάμεις όπως στην Υεμένη, είτε με ανταρτικές· δεν ενδιαφέρονται για τη «σταθερότητα»· ενδιαφέρονται για τη διάδοση της δικής τους μορφής σουνιτισμού.

Αν και η αμερικανική διοίκηση έχει έμμοινη ιδέα με το Ιράν —οι μουλάδες είναι φανατικοί αντιαμερικανοί και εκθρεύονται τους συμμάχους των ΗΠΑ για τους δικούς τους, εντελώς ανορθολογικούς, θρησκευτικούς και φυλετικούς λόγους— η παρέμβασή τους στην Υεμένη είναι αληθινή και μοιάζει με ασύμμετρο πόλεμο διά πληρεξουσίου· αποτελούν παράγοντα επιδείνωσης της αστάθειας. Υπολογίζεται ότι σχεδόν 50.000 άνθρωποι —μαχητές και άμαχοι— έχασαν τη ζωή τους μεταξύ 2016-2018. Όμως ο βίαιος θάνατος φαίνεται μικρότερο κακό μπροστά στη λιμοκτονία και στους ακρωτηριασμούς. Τι υπαγορεύει άραγε η λογική; Αρχικά τη διακοπή διοχέτευσης όπλων σε όλες τις μαχητικές οργανώσεις —σουνιτικές και σιιτικές, περσικές και αραβικές— και τη διακοπή κάθε στρατιωτικής ανταλλαγής μεταξύ ομάδων όπως η Χεζμπολάχ Χασάν Ναοράλα και οι Χούθι. Όμως δεν είναι αυτή η λογική των βιομηχανιών όπλων: επειδή δεν θέλουν να χάσουν τον Σαουδάραβα πελάτη, συμμετέχουν, εμμέσως, με το ένα χέρι στο μακελινό και με το άλλο χέρι στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. **Α**

**ΣΧΕΔΟΝ 50.000
ΑΝΘΡΩΠΟΙ -ΜΑΧΗΤΕΣ
ΚΑΙ ΑΜΑΧΟΙ- ΕΧΑΣΑΝ
ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΞΥ
2016-2018. ΟΜΩΣ
Ο ΒΙΑΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ
ΚΑΚΟ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΣΤΗ ΛΙΜΟΚΤΟΝΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ
ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΥΣ.**

Με δόγμα BlitzKrieg το Μαξίμου προς τις εκλογές

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Ο Αλέξης Τσίπρας δεν σπούδασε «Τεχνικές Πολέμου» στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, όπου και φοίτησε. Ούτε σύμφωνα με το επίσημο βιογραφικό του σημείωμα μελέτησε τα κείμενα του Κλάουζεβιτς, ιδιαίτερα εκείνα που αναδημοσιεύθηκαν τη δεκαετία του '70 από τον εκδοτικό οίκο Champs Libres με αιχμή τις στρατιωτικές καμπάνιες του Ναπολέοντα Βοναπάρτη. Προφανώς και δεν εντρυφήσε στις τακτικές που ακολούθησε ο στρατηγός Γκουντέρικαν εισβάλλοντας από το Βέλγιο στη Γαλλία στον 2ο Πόλεμο.

Ωστόσο κάποιοι ως φαίνεται του ενεχείρισαν κάποια μελέτη προσαρμοσμένη στα ελληνικά δεδομένα και την υπαρκτή κατάσταση του πολιτικού προσκηνίου (και παρασκήνιου) στην Ελλάδα. Ουδενία σχέση με την «Τέχνη του Πολέμου», λοιπόν. Εύρωστη σχέση, ωστόσο, με την πάγια τακτική «γιουρούσι και ό,τι μείνει». Κάτι σαν την επιλογή του Δράμαλη. Το δόγμα «ανοίγουμε μέτωπα για τα μέτωπα» κυριάρχησε στα υπόγεια του Μαξίμου. Αρχίζουμε με την Novartis, δημιουργούμε κλίμα και στέλνουμε (για άλλο θέμα) τον Παπαντωνίου στον Κορυδαλλό, ενώ προβάλλουμε την υπόθεση Σάλλα για γαρνιτούρα τη στιγμή που πλάσσουμε τη συμφωνία με τον Ιερώνυμο, έχοντας καρφωμένο το βλέμμα στο ραντεβού με τον Πούτιν και λίγες ημέρες αργότερα με τον Ερντογάν. Όλα αυτά με μία overdose από συντάξεις (που δεν θα περικοπούν), στοχευμένες φορολογικές ελαφρύνσεις και ορισμένες πάλι στοχευμένες παροχές. Υπό το πρίσμα αυτής της λογικής παρεισφύρει στην πολιτική πραγματικότητα η υπόθεση του εμφυλίου στην Εισαγγελία Διαφθοράς, πρωτάκουστο και αυτό, με την κόντρα των δύο κυριών, Ράικου και Τουλουπάκη, η οποία παραπέμπει ευθέως στη διαμάχη μεταξύ Καραμανλικών και Συριζαίων στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ή, αν το προτιμάτε, μεταξύ Παπαγγελόπουλου και Καλογήρου. Το κερασάκι στην τούρτα αυτής της δαιδαλώδους τακτικής είναι η Συνταγματική Αναθεώρηση. Στο βάθος της εικόνας, σε φόντο μουντό και θυελλώδες, η επικύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών με τη σκιαμαχία Κοτζιά - Καμμένου. Λίγο αριστερότερα σε μία γωνία του ταμπλό μία κάλη με τρεις μήνες - ημερομηνίες.

Φλεβάρης, Μάιος και Οκτώβριος (2019). Αυτός ο αχταρμάς αποτελεί τον καμβά πάνω στον οποίο σχεδιάζεται η αποκαλούμενη και χειμερινή επικοινωνιακή αντιμετώπιση του Μαξίμου η οποία σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες αρχίζει στις αρχές Δεκεμβρίου, αμέσως μετά το deal με τις Βρυξέλλες και το Βερολίνο για τις συντάξεις, τα αντίμετρα, τις παροχές και τον δημοσιονομικό χώρο που αποτελεί πλέον τον νέο οικονομικό και πολιτικό όρο με τον οποίο εμπλουτίστηκε το καθημερινό λεξιλόγιο του μέσου Έλληνα. Η χειμερινή αυτή αντιμετώπιση του Μαξίμου θα διαρκέσει τρεις μήνες και θα ολοκληρωθεί τον Φεβρουάριο.

Ο σχεδιασμός και η διαμόρφωση του προφίλ αυτής της τακτικής παραπέμπει σε ένα καώδες BlitzKrieg. Στόχος των κυβερνητικών αναλυτών η σταθεροποίηση της δημοσκοπικής διαφοράς μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ στις 4 ποσοστιαίες μονάδες. Οι δημοσκοπήσεις που θα διεξαχθούν από το Μαξίμου περί τα τέλη Φεβρουαρίου θα συμβάλουν στη λήψη της τελικής απόφασης από τον Αλέξη Τσίπρα για την ημερομηνία διεξαγωγής των εκλογών. Δηλαδή, το εάν η κάλπη θα στηθεί πριν την επικύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, αν θα επιλεγούν τριπλές εκλογές των Μάιο, ή αν θα εξαντληθούν τα συνταγματικά περιθώρια έτσι ώστε οι εκλογές να διεξαχθούν τη δεύτερη εβδομάδα του Οκτωβρίου.

Το κλίμα που επικρατεί στο Μαξίμου θυμίζει λίγο «Πυρετό το Σαββατόβραδο». Επί της ουσίας επιχειρείται η πλήρης αποδόμηση του συστήματος με λογική 4ης Διεθνούς (αποσταθεροποίηση εκ των έσω), χωρίς όμως σχέδιο αναδόμησης. Σε αυτό το σημείο οικοδομείται το προφίλ της «μεγάλης συμμαχίας της ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας - Αριστεράς» η οποία στήνεται επάνω στο πολιτικό πτώμα του γερμανικού SDP, του ανύπαρκτου και δομικά γαλλικού σοσιαλισμού, του ιταλικού Κέντρου που πάσχει από αναπνευστική δυσχέρεια. Επιχειρείται δε και ένα είδους φλερτ με τον ισπανό Σάντσεθ, ο οποίος δεν βλέπει με καλό μάτι αυτή τη διαδικασία (τουλάχιστον προς το παρόν). Όλα τα παραπάνω διαλύουν ψυχολογικά τη Φώφη Γεννηματά την οποία κανείς πλέον δεν προσκαλεί στα ευρωπαϊκά πολιτικά γκαλά, αλλά τα νεύρα της προέδρου του ΚΙΝΑΛ προφανώς και δεν απασχολούν την πλειοψηφία των ψηφοφόρων. Άρα μικρό το κακό.

Μόνον που αυτή η σοσιαλδημοκρατική - αριστεροσοσιαλιστική πιρουέτα πρέπει να αφήνει ασυγκίνητους τους

συννηθισμένους πια και ψυλλιασμένους έλληνες μικρομεσαίους. Τουλάχιστον δεν έχει αποτυπωθεί στατιστικά ένα πειστικό πολιτικό ρεύμα.

Αντίθετα στη Δεξιά παρατηρούνται σοβαρά προβλήματα ως προς τα «πολιτικά κουφώματα» της πολυεπίπεδης πολυκατοικίας. Δεν έφθανε η καταλυτική για τα πράγματα συμμαχία του Κυριάκου Βελόπουλου με τον Φαήλο Κρανιδιώτη, η οποία έπεται της κίνησης Μπαλτάκου - Δημήτρη Καμμένου, έχουμε τώρα στα κεντροδεξιά και την κίνηση Αντώνηρου η οποία φιλοδοξεί να δραματίσει και εκλογικό ρόλο. «Αναμένουμε τους δυσαρεστημένους δεξιούς» (Καραμανλικούς θέλει να πει, αλλά δεν το διατυπώνει ευθαρσώς). Όσο για τον ίδιο τον Καραμανλή εκφράζεται με γρίφους. Είναι δύσκολη η θέση του και ο καθένας μπορεί να το αντιληφθεί.

Όταν, λοιπόν, ο Μίμης Ανδρουλάκης δηλώνει με στόμφο «Ο Τσίπρας παίζει μόνος του μπάλα, αλλά το ζήτημα είναι να βλέπει δίχτυα» κάτι πρέπει να ξέρει. Βεβαίως ο πρωταρχικός του στόχος είναι η προώθηση του νέου του βιβλίου και όχι η στρατηγική του πρωθυπουργού, αλλά ο Μίμης θήτευσε στα έδρανα της τάξης όπου δίδασκε ο Φλωράκης. Άρα κάτι ξέρει παραπάνω. Ο Κοτζιάς,

σύμφωνα με ανεπιβεβαιώτες πληροφορίες, δεν κατάφερε να διασφαλίσει τη συμμετοχή του σε αυτό το «σεμινάριο» και ιδού τα αποτελέσματα.

Τι θέλει να πει, λοιπόν, ο Μίμης Ανδρουλάκης. Πως ο Τσίπρας είναι καλός ντριπλάδορος; Πως κινείται στη «Μεσαία Γραμμή» καθηλώνοντας τον Μητσοτάκη σε άμυνα; Πως στην πλάτη της φανέλας του έχει το νούμερο 9, αλλά είναι άσφαιρος όταν φθάνει στην τελική προσπάθεια; Πως δεν έχει ικανό συμπαίκτη για να του πασάρει την κρίσιμη στιγμή;

Να υποθέσουμε πως οι εγκέφαλοι που υιοθέτησαν το δόγμα BlitzKrieg για τη χειμερινή εφόρμηση του Μαξίμου αντιλήφθηκαν πως είναι δυνατόν να επαναληφθεί το αδιανόητο, όπως τότε στο ανατολικό γαλλικό μέτωπο επί της γραμμής Μαζινό. Όταν ανέμεναν τα γερμανικά τανκς από μπροστά, αλλά αιφνιδίως τα είδαν να τους σημαδεύουν από πίσω. Μήπως τελικά η σχολή «γιουρούσι - αχταρμάς» ταιριάζει στην ψυχολογία του μεταμνημονιακού έλληνα αριστεροδεξιού μικρομεσαίου; Οι δημοσκοπήσεις του Φεβρουαρίου θα είναι κομβικής σημασίας. Μέχρι τότε το θέμα θα είναι διασκεδαστικό. Θα έχουμε και υποψήφιο δήμαρχο για την Αθήνα «που δεν ξέρει να χάνει». Να κερδίζει ξέρει; **Α**

**ΜΗΠΩΣ ΤΕΛΙΚΑ
Η ΣΧΟΛΗ «ΓΙΟΥΡΟΥ-
ΣΙ - ΑΧΤΑΡΜΑΣ»
ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΗΝ
ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕ-
ΤΑΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟΥ ΕΛ-
ΛΗΝΑ ΑΡΙΣΤΕΡΟΔΕ-
ΞΙΟΥ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΥ;
ΟΙ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΒΙΚΗΣ
ΣΗΜΑΣΙΑΣ.**

ΧΟΡΟΣ

CROWD Gisèle Vienne 17-18.11.2018

ΕΝΑ RAVE PARTY ΕΚΠΛΗΞΗ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

stg.gr

ONASSIS STEGI

Κώστας Μπακογιάννης

«Δεν μπορεί η Αθήνα να είναι η πόλη του “ό,τι να ’ναι”»

Όπως είπα στον Παύλο, τον γιο μου, «ε όχι, λοιπόν,
θα σου δείξω εγώ και θα δείξω και σε κάθε συνομήλικό σου
ότι μπορεί να γίνει και λίγο διαφορετικά»

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Συναντηθήκαμε στο στρατηγείο του στη Δι-
ονυσίου Αρεοπαγίτου.
Ένα λιτός χώρος που
δεν θυμίζει σε τίποτα τα παρα-
δοσιακά πολιτικά γραφεία με
τα μεγαλοπρεπή έπιπλα και τις
προεδρικές καρέκλες. Επικοινωνι-
ακός, χαλαρός, απλός, με πολύ
χιούμορ, αστειεύεται με τους
συνεργάτες του. Είναι μόνο 40
ετών, αλλά δείχνει σίγουρος. Μία
αυτοπεποίθηση που πηγάζει από
τα 9 χρόνια που έχει ήδη διανύσει
στον χώρο της τοπικής αυτοδιοί-
κησης, ως δήμαρχος Καρπενησί-
ου αρχικά και ως περιφερειάρχης
Στερεάς Ελλάδας, της δεύτερης
μεγαλύτερης περιφέρειας της
χώρας, στη συνέχεια. Πριν ξεκι-
νήσουμε τη συνέντευξη αφήνει
δίπλα του το ηλεκτρονικό του
τσιγάρο, «με έπεισε ο γιος μου να
κόψω το κάπνισμα, τώρα με πιέ-
ζει να κόψω και το ηλεκτρονικό». Μου μιλάει με ενθουσιασμό για
τον Παύλο, ο οποίος διαφωνούσε
αρχικά στην απόφασή του να κα-
τέβει για δήμαρχος, για τη Δανάη,
αλλά και τον μικρότερο, μόλις 13
μηνών, γιο του και το πρόσωπό
του γλυκαίνει. Λίγο πριν πατήσω
το rec συζητάμε για το επιβα-
ρυνμένο πρόγραμμά του, για τις
βόλτες που κάνει στις γειτονιές
της Αθήνας, ενώ όταν θυμόμαστε
την ατάκα που είχε πει στην προ-
ηγούμενη συνέντευξή μας στην
Α.Υ. πως θα ήθελε ο γιος του να
καθίσει μία μέρα στο ίδιο τραπέζι
με τον γιο του Κουφοντίνα, μου
λέει με σιγουριά, «έκρηξη έγινε
τότε, αλλά δεν με νοιάζει, εγώ εί-
πα αυτό που πίστευα και αυτό κά-
νω πάντα. Δεν πρόκειται να φο-
βηθώ να πω αυτό που πιστεύω». Γενικώς δείχνει ότι δεν πρόκειται
να φοβηθεί. Και πως θα κάνει
αυτό που πιστεύει. Όπως, για πα-
ράδειγμα, για το θέμα των διαδη-
λώσεων, για τις οποίες αποκαλύ-
πτει στην Α.Υ. ότι έχει ένα έτοιμο
σχέδιο, το οποίο μεταξύ άλλων θα
προβλέπει «να θεωρηθούν οι υ-
πεύθυνοι της διαδήλωσης νομικά
υπεύθυνοι για ό,τι ζημιές γίνουν.
Δεν υπάρχει τσάμπα σχέδιο. Δεν
μπορεί η Αθήνα να είναι η πόλη
του ό,τι να ’ναι. Δεν μπορεί ο
κάθενας να κάνει ό,τι γουστάρει,
όποτε το γουστάρει». Θεωρεί
ότι ο δήμαρχος πρέπει να είναι
«ακτιβιστής και αν χρειαστεί να
λειτουργεί και λίγο “πειρατικά”». Γενικά πιστεύει πως ένας δήμαρ-
χος «δεν μπορεί να κάθεται σε μία
καρέκλα και να κάνει τον ωραίο.
Εγώ δεν αντιμετωπίζω αυτές τις
εκλογές σαν καλλιστεία». Άλλωστε το έχει αποδείξει τόσα
χρόνια στην αυτοδιοίκηση και
ετοιμάζεται να το αποδείξει για
μία ακόμη φορά στον μεγαλύτερο
δήμο της χώρας.

Με το σύνθημα η «Αθήνα ψηλά» θα είστε υποψήφιος για τον μεγαλύτερο δήμο της χώρας. Πώς το αποφασίσατε; Για έναν απλό λόγο. Αν σε ενδιαφέρουν τα κοινά, δεν μπορώ να φανταστώ τίποτα ωραιότερο, τίποτα πιο σπουδαίο και τίποτα πιο συναρπαστικό. Προσωπικά με ενθουσιάζει. Η Αθήνα είναι η πρωτεύουσά μας, αλλά και η πόλη των πόλεων. Τα τελευταία χρόνια όμως, δυστυχώς, βίωσε την κρίση πάρα πολύ έντονα. Από τις συζητήσεις που έχω κάνει με κατοίκους, εργαζόμενους και επισκέπτες, παίρνω ένα μήνυμα: όλοι έχουμε ανάγκη μια ανάσα, να σπκωθούμε ψηλότερα και να σπκώσουμε την πόλη ψηλά. Είναι θέμα περηνφάνιας, αυτοπεποίθησης και σιγουριάς. Και για έναν κατεξοχήν αυτοδιοικητικό όπως είμαι εγώ, το να μετρήσω τις δυνάμεις και την εμπειρία μου σε τούτη την πόλη, αποτελεί ύψιστη τιμή. Γιατί έχουμε την ευκαιρία ηρακτικά και χειροπιαστά να βελτιώσουμε, όσο περισσότερο γίνεται, τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων.

Οι top 3 προτεραιότητές σας; Η εξήξ μία. Ο πολιτισμός της καθημερινότητας. Ένα παζλ με τρία κομμάτια. Πρώτα, η δημόσια ασφάλεια, χωρίς την οποία οτιδήποτε άλλο καθίσταται άκυρο. Θα μου πεις, τι μπορεί να κάνει ο Δήμος για τη δημόσια ασφάλεια; Η απάντηση είναι πολλά. Διότι δεν έχει νόημα μόνο η καταστολή, αλλά και η πρόληψη. Να αναλάβει, λοιπόν, έμπρακτα τις ευθύνες του. Μεταξύ άλλων, από τον φωτισμό, μέχρι τις κοινωνικές δομές για την καταπολέμηση της μάστιγας των ναρκωτικών. Και φυσικά να μην κρύβεται πίσω από την απραξία του κράτους, απλώς καταγγέλλοντας. Δεύτερον, η λειτουργία της πόλης. Η καθαριότητα, που δεν έχει να κάνει μόνο με το πότε μαζεύουμε τα σκουπίδια, αλλά συνολικά με την εικόνα της Αθήνας. Για παράδειγμα, κάθε πότε περνάει το μπχάνημα, αν έχει μόνο νερό –όπως βλέπω να συμβαίνει συχνά–, αν έχει και σαπούνι και πάει λέγοντας. Όπως και το πράσινο, το οποίο είναι λιγοστό και εγκαταλειμμένο. Τρίτον, η απελευθέρωση και η ανάκτηση των δημόσιων χώρων. Η δική μας λογική είναι ότι κάθε μας παρέμβαση, μεγαλύτερη ή μικρότερη, πρέπει να μας φέρνει πιο κοντά σε έναν μεγάλο στόχο: τον Μεγάλο Περίπατο της Αθήνας. Την ωραιότερη βόλτα της Ευρώπης. Να μπορείς να περπατάς και να μην κοιτάς κάτω, τις λακκούβες ή τα άθλια πεζοδρόμια, αλλά και πάνω, ψηλά.

Όμως σχεδόν όλοι οι υποψήφιοι δήμαρχοι διαχρονικά προτάσσουν αυτές τις προτεραιότητες. Γιατί να πιστέψουμε ότι ο Κώστας Μπακογιάννης θα τα κάνει; Έχετε δίκιο να με ρωτάτε. Κατανοώ απολύτως ότι υπάρχει απογοήτευση, δυσπιστία και κυνισμός. Δείχνει πόσο έχει παραιτηθεί ο μέσος Αθηναίος και πόσο χαμηλά έχει θέσει τον πήχη. Κυριαρχεί η προσδοκία του τίποτα. Αυτό που μπορώ να πω είναι, πρώτον, ότι δεν είμαι αλεξιπτωτιστής στην αυτοδιοίκηση. Είμαι ερωτευμένος μαζί της γιατί εστιάζει στο χειροπιαστό και το εφικτό. Εννιά χρόνια τώρα δουλεύω συστηματικά. Δεν παρουσιάζομαι ως αλάνθαστος –μόνο όποιος δεν δουλεύει, δεν κάνει λάθος–, αλλά ως κάποιος που προσπάθησε πολύ και, τολμώ να πω, πέτυχε πολλά. Το δεύτερο είναι ότι ήδη προετοιμάζουμε ένα ολοκληρωμένο και κοστολογημένο πρόγραμμα. Θα το ανεβάσουμε πριν από τις εκλογές σε μία πλατφόρμα στο διαδίκτυο με χρονοδιαγράμματα, κόστος και πηγές χρηματοδότησης. Ένα πραγματικό επιχειρησιακό σχέδιο. Το τρίτο είναι η ίδια η ομάδα. Μια συμμαχία, πέρα και πάνω από κόμματα και ιδεολογίες. Μια ομάδα δουλειάς, αποφασισμένη να σπκώσει από την πρώτη μέρα τα μανίκια, με όρεξη και μεράκι.

Αυτή τη στιγμή βλέπουμε ότι η Αθήνα είναι μία βρώμικη και κακοφωτισμένη πόλη. Όμως έχω ακούσει σε συνέντευξη τον Γ. Καμίνη να λέει ότι ακόμα και για να αλλάξεις μία λάμπα πρέπει να περάσεις από 15 γραφειοκρατικές διαδικασίες. Ακόμα κι εσείς, στην προηγούμενη συνέντευξη που κάναμε, μου είχατε πει ότι ακόμα και για να βάλεis χαλίκι στην Περιφέρεια χρειάζταν την υπογραφή του Τσακαλώτου. Πώς θα το αντιμετωπίσετε; Προφανώς έχει να κάνει με το θεσμικό πλαίσιο που είναι προβληματικό, αφού το κράτος εξακολουθεί να ασκεί κηδεμονία στην αυτοδιοίκηση. Ελπίζω όλοι οι συνυποψήφιοι, πέρα από κομματικές και πολιτικές σκοπιμότητες, να συμφωνήσουμε και να αποφασίσουμε ότι αυτό θέλουμε να αλλάξει. Μακάρι η αλλαγή αυτή να είναι ένα από τα βασικά συμπεράσματα αυτής της προεκλογικής περιόδου. Σε ό,τι με αφορά, θα το παλέψω.

Βέβαια, για να τα λέμε όλα, αυτή η κατάσταση βολεύει κάποιους και στην αυτοδιοίκηση. Τα εύκολα άλλοθι και οι φθηνές δικαιολογίες, όμως, μας έφεραν σε αυτό το σημείο. Η πραγματικότητα είναι πως ακόμη κι αν δεν αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο, μπορείς να κάνεις τη δουλειά σου. Αν μέναμε άλλωστε κολλημένοι στο γράμμα των αρμοδιοτήτων, τα τελευταία εννέα χρόνια που κάνω αυτή τη δουλειά, δεν θα είχαμε καταφέρει ούτε τα μισά. Το να ξεπερνάμε τέτοιου είδους όρια, είναι σχεδόν κομμάτι της δουλειάς μας. Για να μιλήσω συγκεκριμένα και με παραδείγματα, δεν είναι θέμα θεσμικού πλαισίου αν έχεις προμηθευτεί λάμπες και πότε. Δεν τίθεται θέμα θεσμικού πλαισίου αν θα ρίξεις άσφαλτο σε έναν δρόμο. Δεν είναι θέμα θεσμικού πλαισίου να έχεις την πρόνοια και τον προγραμματισμό, ώστε τα οχήματα της καθαριότητας ή του πρασίνου να συντηρούνται και να μη μένουν επί μήνες στα συνεργεία για να μπορεί το προσωπικό του δήμου να κάνει τη δουλειά του. Μπορεί όλα αυτά να ακούγονται «μικρά». Είναι όμως τα μικρά που κάνουν τα μεγάλα.

Το ότι περνάει το απορριμματοφόρο του Δήμου στη Σόλωνος στις 3 το μεσημέρι και φρακάρει όλη την κυκλοφορία, πώς το αλλάζει κανείς; Ο οδηγός καθαριότητας δικαιούται υπερωρίες. Θεωρητικά, μπορεί να δουλεύει 9 το βράδυ με 12 τα μεσάνυχτα ή και αργότερα. Το ότι περνάει στις 3 το μεσημέρι, σημαίνει ή ότι κάποιος του έχει δώσει την εντολή ή ότι κάποιος του έχει επιτρέψει να βγαίνει εκείνη την ώρα. Αυτό δεν είναι θέμα του Υπουργού Εσωτερικών, είναι θέμα του δημάρχου. Πρέπει να τελειώσει η αιώνια κακοδαιμονία της χώρας, οι «ανευθυνοϋπεύθυνοι». Ο καθένας κρύβεται πίσω από το δάχτυλό του και κανένας δεν φταίει γιατί «έτσι είναι η Ελλάδα». Ε, λοιπόν, δεν είναι έτσι η Ελλάδα. Ο δήμαρχος είναι υπεύθυνος και πρέπει να είναι υπόλογος για όλα. Γι' αυτό και οφείλει να πει ξεκάθαρα, πριν τις εκλογές, όχι μόνο τι θέλει να κάνει, αλλά κυρίως πώς θα το κάνει. Οι εκλογές δεν είναι καλλιστεία. Στόχος δεν είναι ποιου τα χρώματα ταιριάζουν πιο πολύ με τις κουρτίνες της πλατείας Κοτζιά.

Η Ρένα Δούρου είχε πει «αλλιώς μαζεύει τα σκουπίδια ένας μνημονιακός και ένας αντιμνημονιακός». Καλά, αυτό το είπε πριν αποκτήσει οποιαδήποτε ιδέα για την τοπική αυτοδιοίκηση. Γιατί όποιος έχει αναλάβει τέτοιες ευθύνες, ξέρει ότι σημασία δεν έχει τι χρώμα έχει η γάτα, αρκεί να πιάνει τα ποντίκια. Ο Δήμος Αθηναίων είναι σήμερα υποστελεχωμένος και έχει τρομακτικά κενά. Τα στελέχη του προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους χωρίς μέσα και σχεδιασμό. Μου λένε να μην το λέω, γιατί έχει ήδηθεν πολιτικό κόστος, αλλά επιμένω πως έφτασε η ώρα να σταματήσουμε να αντιμετωπίζουμε τις συμπτρξεις με τον ιδιωτικό τομέα φοβικά, δαιμονοποιώντας τις. Εργαλεία είναι για να προσφέρουμε καλύτερες υπηρεσίες στου δημότες. Δεν απειλούν κανέναν. Αν συνεχίσουμε να επιμένουμε για λόγους ιδεοληπτικούς σε ένα σύστημα το οποίο δεν λειτουργεί, που έχει εξαντληθεί και μας έχει εξαντλήσει, τότε, σε 4 χρόνια, θα συζητάμε για ακόμη μία φορά τα ίδια προβλήματα και, προσωπικά, δεν έχω καμία διάθεση να το κάνω.

Αυτή η διαδεδομένη πρακτική να προσλαμβάνονται δημοτικοί υπάλληλοι ως οδοκαθαριστές και μετά να μεταπηδούν σε άλλες θέσεις πώς το σχολιάζετε; Το ζήτημα ήρθε πρόσφατα ξανά στην επιφάνεια. Έχουμε κληρονομήσει από τα παλιά μια εικόνα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ως εστία διαφθοράς, σπατάλης και κακοδιαχείρισης. Και για τα λέμε όλα, αυτή η εικόνα συχνά δεν αδικούσε το παρελθόν. Αυτό όμως έχει αλλάξει σε μεγάλο βαθμό, σε όλη την Ελλάδα. Δεν υπάρχουν πια τα «ρουσφέτια του δημάρχου», όπως τα εννοούσαμε παλιότερα. Έχουμε, όμως, δρόμο μπροστά μας. Και υπάρχει ανάγκη πια να περάσουμε στον 21ο αιώνα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, δηλαδή να αρχίσουμε να έχουμε αξιολόγηση. Αξιοκρατικά, δίκαια, έντιμα, αλλά χωρίς φόβο και πάθος. Αντιμετωπίζοντας τα στελέχη του Δήμου με σεβασμό, ως συνεργάτες. Άλλωστε, ξέρουμε πολύ καλά ότι χωρίς τους ίδιους τους εργαζόμενους δεν γίνεται τίποτα.

Πώς κρίνετε τη θητεία του Γιώργου Καμίνη; Προσωπικά τον συμπαθώ και τον εκτιμώ. Δεν θα τσιμπήσω, όμως! Προφανώς υπάρχουν θετικά που έγιναν αυτά τα οκτώ χρόνια, αλλά δεν είναι μόνο δική μου διαπίστωση ότι η εικόνα της Αθήνας δεν ανταποκρίνεται σε όλα όσα επιθυμούν και δικαιούνται να έχουν οι κάτοικοι, οι εργαζόμενοι

και οι επισκέπτες της.

Κάποιοι σας επέκριναν σε σχέση με το ότι ο συνυποψήφίός σας Παύλος Γερουλάνος επέλεξε να παρουσιάσει την υποψηφιότητά του στην πλατεία της Κυψέλης χωρίς στελέχη, χωρίς κοινό, ενώ εσείς σε μία μεγαλοπρεπή αίθουσα με εντυπωσιακούς φωτισμούς κ.ο.κ. Καλά, δεν πήγαμε και στη «Μεγάλη Βρετανία»! Ανακοίνωσα την υποψηφιότητά μου σε έναν χώρο στον Κεραμεικό και μας τίμησαν με την παρουσία τους πολλές Αθηναίες και Αθηναίοι, τους οποίους και ευχαριστώ. Για εμένα, το γεγονός ότι τόσο πολλοί κάναμε μαζί αυτή την αρχή, ήταν ιδιαίτερος σημαντικός. Δεν είναι εύκολο αυτή την εποχή και οφείλει κανείς να το αντιμετωπίζει με τεράστιο σεβασμό. Ξέρετε κάτι όμως; Νομίζω ότι η επικοινωνία για την επικοινωνία δεν σε πάει μπροστά. Η αυτοδιοίκηση σημαίνει ανθρώπινη επαφή. Να περπατάς στις γειτονιές. Χθες ήμουν στον Άγιο Παύλο, σήμερα στα Πετράλωνα και το Θησείο, αύριο στο Γκύζη και τους Αμπελόκηπους. Είπα «θα μπουσουλήσω όλη την Αθήνα» και θα προσπαθήσω να έρθω κοντά στους ανθρώπους. Το εννοώ. Να τους ακούσω πρωτίστως, διότι, όπως λέει και ο Σαββόπουλος, «να έχουν λόγο και οι μουγκοί, γιατί οι κουφοί μιλούσαν μόνο...». Αυτό σε διδάσκει η ίδια η αυτοδιοίκηση. Γι' αυτό δεν έχει σχέση με την κεντρική πολιτική σκηνή και τα υπουργεία. Είναι η πολιτική της ενσυναίσθησης.

Η Αθήνα πολλές μέρες του χρόνου είναι απροσπέλαστη και ο κόσμος δεν μπορεί να πάει στη δουλειά του – διαδηλώσεις, πορείες, διαμαρτυρίες. Ο δήμος μπορεί να κάνει κάτι για αυτό; Το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, αναμφίβολα, το έχουμε όλοι. Αλίμονο. Σε όλο τον κόσμο κοινωνικές και επαγγελματικές ομάδες αντιδρούν, διεκδικούν, διαδηλώνουν. Αλλά όλο αυτό πρέπει να γίνεται με σεβασμό προς την καθημερινότητα όλων. Ετοιμαζόμαστε να καταθέσουμε μία πρόταση την οποία θα στείλουμε και σε όλα τα κόμματα για ένα σχέδιο νόμου που θα θέτει ένα λογικό πλαίσιο. Τόσο για τον τρόπο που διεξάγονται οι πορείες, όσο και για τους υπεύθυνους απέναντι στο νόμο. Ξεκάθαρα πράγματα. Αν γίνονται καταστροφές, οι διοργανωτές πρέπει να αναλαμβάνουν την ευθύνη. Δεν μπορεί να υπάρχει τζάμπα σχέδιο. Και ας ισχύσει επιτέλους η αρχή της αναλογικότητας. Αν είστε λόγου χάριν πενήντα - εκατό, μην κλείσετε όλο τον δρόμο, αλλά μια λωρίδα. Μείνετε και στο πεζοδρόμιο. Αν πάλι είστε πέντε - δέκα χιλιάδες, δική σας ολόκληρη λεωφόρος. Δεν μπορεί η Αθήνα να είναι η πόλη του «ό,τι να 'ναι» και να μην ξέρεις όταν φεύγεις το πρωί από το σπίτι, τι θα σου συμβεί μέχρι το βράδυ που θα επιστρέψεις.

Τι σας είπαν τα παιδιά σας, όταν τους ανακοινώσατε την απόφαση να είστε υποψήφιος δήμαρχος; Ο μεγάλος μου γιος μού είπε να μείνω μακριά! Του λέω: Παύλο, σκέφτομαι να κάνω αυτό, τι λες; Και μου απάντησε: μπαμπά όχι, μην το κάνεις! Του απαντάω: γιατί το λες; Τώρα λείπω στην Περιφέρεια τόσες μέρες. Πλέον θα είμαι εδώ. Θα βλεπόμαστε περισσότερο. Όχι, όχι, μου λέει, μην το κάνεις. Στην Περιφέρεια, σε αγαπάνε, δεν σε βρίζουν. Στην Αθήνα θα σε βρίζουν όλοι. Γιατί εδώ δεν γίνεται τίποτα, δεν αλλάζει τίποτα. Ο Παύλος ζει στο κέντρο της πόλης. Εκεί, έγινε μέσα μου το κλικ και είπα «θα το κάνω». Κατάλαβα ότι ο γιος μου είναι ένα παιδί 11 χρονών που μεγαλώνει με όλες τις αντικειμενικές ευκολίες και έχει παραδοθεί στην πόλη την οποία ζει. Δεν έχει απλά συμβιβαστεί, έχει παραδοθεί. Είπα: ε όχι, λοιπόν, θα σου δείξω και θα δείξω και σε κάθε συνομήλικό σου ότι μπορεί να γίνει και λίγο διαφορετικά.

4 ΓΡΗΓΟΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ - ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Τι σας εξοργίζει; Γενικά δεν με εξοργίζουν πολλά πράγματα, αλλά με κάνει τρελό, το υπεράνω, το σνομπ και το ελιτίστικο. Το «κουνάω το δάχτυλο» και θεωρώ ότι είμαι καλύτερός σου.

Πόσες ώρες δουλεύετε την ημέρα και τι ώρα ξεκινάτε από το σπίτι; 7.30 φεύγω από το σπίτι μου και αν δεν έχω δουλειά το βράδυ, γύρω στις 9.30 επιστρέφω, αλλιώς, μπορεί και τα μεσάνυχτα.

3 ελαττώματα - 3 προτερήματα; Υπερβολικά απαιτητικός, ανυπόμονος και δεν έχω καταφέρει ακόμη να κόψω το κάπνισμα. Αν έχω τρία προτερήματα είναι ότι είμαι σπασικλάκι, διαβάζω και μαθαίνω πολύ καλά τα θέματά μου. Παίρνω αποφάσεις, ξέρω ότι από τις δέκα που θα πάρω, κάποιες μπορεί να είναι λάθος, αλλά το προτιμώ από το να μην γίνεται τίποτα. Επίσης, γενικά δεν φοβάμαι, δεν λειτουργώ φοβικά.

Ποιος ήταν ο πρώτος άνθρωπος στον οποίο ανακοινώσατε την απόφασή σας να είστε υποψήφιος δήμαρχος; Η γυναίκα μου! **Α**

Project Future

Η Τράπεζα Πειραιώς
ανοίγει πόρτες στους νέους

- Περισσότεροι από 4.000 νέοι πτυχιούχοι υπέβαλαν αίτηση συμμετοχής στο Project Future.
- Ο επόμενος κύκλος θα γίνει τον Μάρτιο 2019.
- Η Τράπεζα Πειραιώς θα υλοποιεί το πρόγραμμα σε ετήσια βάση.
- Το 85% των νέων που θα απασχοληθούν με δμηνες συμβάσεις παραμένουν στη θέση τους.

Ενα πρόγραμμα μέσω του οποίου τουλάχιστον 300 νέοι θα απορροφηθούν σε θέσεις εργασίας.

Η Τράπεζα Πειραιώς, σε συνεργασία με το ReGeneration Academy, υλοποιεί το Project Future. Πρόκειται για ένα πρόγραμμα, που αποσκοπεί στο να δώσει την ευκαιρία σε νέους πτυχιούχους να έρθουν σε μία πρώτη επαφή με τη διαδικασία των συνεντεύξεων, να εκπαιδευτούν και εντέλει να επιλεγούν για την εξειδίκευση στους τομείς του Customer Experience, του Digital Marketing και του Java, με τουλάχιστον 300 υποψήφιους να υπολογίζεται ότι θα απορροφηθούν σε θέσεις εργασίας δμηνες απασχόλησης στις επιχειρήσεις που μετέχουν στο πρόγραμμα.

Με τα ψυχομετρικά τεστ τύπου game based assessments να έχουν ήδη πραγματοποιηθεί, την Πέμπτη 8 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε η φάση των live assessments, των εκτιμήσεων - συνεντεύξεων με στελέχη μεγάλων επιχειρήσεων. Ανάμεσά τους ήταν ο Διευθυντής Marketing, Customer Experience & Loyalty της Τράπεζας Πειραιώς Λουκάς Πετρούνιας, καθώς και η Recruitment & HR Planning Manager της Leroy Merlin Βανέσα Ράφτη. Και οι δύο αναφέρθηκαν στα στοιχεία που αναζητούν να βρουν στους υποψηφίους δίνοντας προτεραιότητα στον χαρακτήρα.

Συγκεκριμένα, ο κύριος Πετρούνιας σημείωσε ότι ψάχνουν «διάθεση, ανοιχτό μυαλό για τις επαγγελματικές προκλήσεις που θα συναντήσουν και μία σχετική προσαρμοστικότητα, όχι μόνο ως προς το εκπαιδευτικό κομμάτι, αλλά και ως προς τη διαχείριση δυσκολιών που θα αντιμετωπίσουν στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα. Με λίγα λόγια, έναν δυνατό, ορεξάτο χαρακτήρα», ενώ η

κυρία Ράφτη πρόσθεσε στα χαρακτηριστικά αυτά το πάθος, τη στοχοπροσήλωση και την επιθυμία να δίνουν πάντα το κάτι παραπάνω.

Όσον αφορά την ανταπόκριση των υποψηφίων σε αυτά τα στοιχεία, σχολίασαν ότι αν και το επίπεδο τους ως προς τα επαγγελματικά προσόντα τους ήταν αρκετά καλό, στα προαναφερθέντα χαρακτηριστικά οι περισσότεροι ανταποκρίνονται ως ένα βαθμό. Ωστόσο, αυτό δεν είναι απαραίτητα κακό, αφού επιτρέπει να ξεχωρίσουν ξεκάθαρα αυτοί που διαθέτουν όλο το πακέτο.

Κάποιοι από τους υποψηφίους μίλησαν για τη μέχρι τώρα εμπειρία τους στο Project Future, υπογραμμίζοντας ότι, ανεξάρτητα από το αν θα επιλεγούν ή όχι, οι άνθρωποι με τους οποίους ήρθαν σε επαφή τους έχουν ήδη βοηθήσει και για το μέλλον, αφού τους έδωσαν χρήσιμες συμβουλές αναφορικά με το βιογραφικό τους και τις μελλοντικές συνεντεύξεις που μπορεί να βρεθούν. Σε σχέση με το κλίμα της διαδικασίας, χαρακτηριστικά είναι τα σχόλια ενός εκ των υποψηφίων: «Η εξυπηρέτηση, η επικοινωνία με τα παιδιά του προγράμματος, ο χώρος, η συνέντευξη, όλα ήταν νομίζω σχεδόν τέλεια. Περίμενα να μην υπάρχει τέτοια οργάνωση, αλλά πραγματικά ήταν το ιδανικό».

Παρά το άγχος τους, όλοι οι συμμετέχοντες μιλούσαν με ενθουσιασμό για την ευκαιρία που τους έχει δοθεί και δήλωναν την ανυπομονησία τους να κερδίσουν μία θέση στο πρόγραμμα και να αποδείξουν πόσα έχουν να προσφέρουν. Αυτή την εβδομάδα πραγματοποιείται το επόμενο στάδιο της διαδικασίας με 24 ώρες εκπαίδευσης σε θέματα επαγγελματικής και προσωπικής ανάπτυξης και εξυπηρέτησης πελατών. ●

Ενώ εμείς διανύουμε μια εποχή που είναι σε έξαρση ο ρατσισμός, η ομοφοβία και το μίσος σε κάθε τι ξένο που εισβάλλει στη ζωή μας, μια φορά κι έναν καιρό πριν πολλά χρόνια έζησε στη συντηρητική γείτονα χώρα ανάμεσα σε πραξικοπήματα και χούντες Εβρέν, ένα πλάσμα που η Τουρκία, αν και το σtil και ο αναρχικός του τρόπος ζωής ήταν κόντρα στην κρατούσα ηθική, με μια διαφορετικότητα που ούρλιαζε πάνω του, το εξέθρεψε με αγάπη και το λάτρεψε σαν το πιο εκλεκτό και σπάνιο τέκνο της. Ο καλλιτέχνης που εφνύρε από μόνος του την περσόνα εκείνη, που τον έκανε παγκόσμια γνωστό και η οποία εμπεριείχε όλη την ντεκαντάνς της ποπ και ροκ διεθνούς σκηνής των επόμενων δεκαετιών. Μιλάμε για τον Ζεκί Μουρέν, καλλιτέχνη με τεράστιες φωνητικές δυνατότητες, μια φωνή θρύλο, άγνωστο στους περισσότερους από μας, για την Τουρκία όμως ήταν και είναι ό,τι η Μαρία Κάλλας για την Όπερα παγκοσμίως. Γεννήθηκε 6 Δεκεμβρίου 1931 στην Μπούρσα της Τουρκίας μέσα σε μια αστική οικογένεια και, εκτός από το τραγούδι και τη σύνθεση, ασχολήθηκε με ποίηση, ζωγραφική και σινεμά, συμμετέχοντας σε δεκαοκτώ περίπου ταινίες. Απέκτησε υψηλή μόρφωση τελειώνοντας το σχολείο ως αριστούχος και συνέχισε στην Κρατική Ακαδημία Καλών Τεχνών, αναζητώντας το όνειρο. Η πρώτη επαφή με το τραγούδι γίνεται όταν, σαν φοιτητής, συμμετέχει στον πανεπιστημιακό διαγωνισμό τραγουδιού που οργανώνει το ραδιόφωνο της Κωνσταντινούπολης. Ο νεαρός παίρνει το πρώτο βραβείο και σε λίγο καιρό αρχίζουν οι προτάσεις, οι οποίες με την πάροδο του χρόνου θα φέρουν ηχογραφήσεις, ραδιοφωνικές προσκλήσεις και σε σύντομο χρονικό διάστημα το όνομά του αρχίζει να γίνεται γνωστό στο κοινό της Τουρκίας.

Αρχές του '50 σκάει στα μουσικά δρώμενα ο πιο χαρισματικός, ο πιο υπερβατικός και ο σημαντικότερος τραγουδιστής όλων των εποχών της τουρκικής μουσικής βιομηχανίας, ο οποίος μαζί με την Ουμ Καλτούμ και τη Φαϊρούζ ανήκει στη χορεία εκείνων της Ανατολής, που γνώρισαν δόξες μυθικές και αξιώθηκε τη σχεδόν μετά θάνατον θεοποίηση. Πριν τον ακούσω, προσωπικά είχα μια απέχθεια για τη μουσική των γειτόνων, υποτιμώντας την συνεχώς και αδιαλείπτως, όπως οι περισσότεροι, και πίστευα πως τα τραγούδια τους είχαν αποδέκτες μόνο ημιμαθείς και παρακαμιακούς ακροατές. Τότε δούλευα για πρώτη φορά στην Κομοτηνή και σε πρόβες στο μπουζουξίδικο «L'Amore», κάποιος μουσουλμάνος μουσικός έβαλε στη διαπασών Ζεκί Μουρέν. Και τότε κάτι έπαθα κάτι ξαφνικά. Άκουσα μια φωνή σχεδόν τραγική να σπαράζει –για τον έρωτα υπέθεσα– κι ανατρίχιασα. Μια φωνή με άσπρη άρθρωση που πατούσε γερά στα φωνήεντα, χωρίς να μπορείς να προσδιορίσεις το φύλο της, αλλά γεμάτη Ανατολή, αρώματα και πάθος τρελαμένο. Αυτό όμως που θα τον καθιερώσει σαν τον πιο διαχρονικό σταρ, φυσικά πέραν του ταλέντου του, είναι το ενδυματολογικό επαναστατικό του stil, σε μια χώρα που δεν συγχωρεί ακραίες συμπεριφορές και κατακρεουργεί κάθε τι που είναι κόντρα στις οικογενειακές αξίες.

Αν η Divine του John Waters θεωρήθηκε το απόλυτο καλτ στην εποχή του και η Κοντσίτα εν έτει 2016 δημιούργησε υστερία σε θαυμαστές αλλά αποτροπιασμό στους ακροδεξιούς, βλέποντας φωτογραφίες του Ζεκί Μουρέν, αν τους συγκρίνεις ενδυματολογικά, οι δύο ντίβες που προανέφερα, θυμίζουν πιο πολύ δευτεράντζες κυράτσες. Πολύχρωμες παγιέτες, πασμίνες και πούπουλα, ολόλευκα σορτς, τιάρες, βιζόν και δίπλα στο ανάκλιντρο βαλσαμωμένοι σκίουροι, κτίζουν σιγά-σιγά το προφίλ του φιλόδοξου καλλιτέχνη, μέχρι που θα καθίσει για πάντα σ' έναν χρυσό θρόνο χωρίς ανταγωνιστές, αλλά με σύμμαχο ένα κοινό που πεθαίνει για το είδωλό του και μια εξουσία που αναγκάζεται λόγω της παθιασμένης λατρείας που τρέφει στο πρόσωπό του ο λαός, να μην «ενοχλείται» από τον ακραίο και αιρετικό βίο. Γυναικείες εσάρπες, μπιζού, βραχιόλια και στολίδια, αλλά και ό,τι σε καναρινί μίνι και γόβα φόρεσαν η Νίτσα Μαρούδα, η Βίκυ Βανίτα και η Μαίρη Ιωαννίδου στις δεκαετίες 1960-1970, τα συναντάμε εδώ σε ημερήσια διάταξη. Δεν λοιδορήθηκε ποτέ από το κοινό, δεν έγινε ποτέ αντικείμενο χλευαστικών και καυστικών σχολίων από τη μεριά των ΜΜΕ και δεν συζήτησε ποτέ δημόσια τη σεξουαλική του ταυτότητα. Μόνο μια φορά στην αρχή της καριέρας του οργισμένο πλήθος με ρόπαλα όρμησε στο χώρο της συναυλίας για να τον ξυλοφορτώσει και αυτός, απευθυνόμενος με ολύμπια ηρεμία στον όχλο, τους είπε: «*Αν θέλετε να με χτυπήσετε, μπορείτε να το κάνετε, όμως πρώτα ακούστε τα τραγούδια μου*»... Τον άκουσαν και στη συνέχεια με μεγάλο ενθουσιασμό τον χειροκρότησαν παρέα με τους θεατές...

Η μετάλλαξη έγινε σιγά-σιγά και όλο αυτό ήταν ένα ποτ πουρί από διάφορα styling δικής του εμπνεύσεως που εφάρμοσε μεθοδικά και επέβαλε σ' ένα κοινό άκρως συντηρητικό. Στον Ζεκί Μουρέν παρατηρούμε αρκετά στοιχεία από Λιμπεράτσε, αλλά και τις λαμέ φόρμες που πολύ αργότερα θα χρησιμοποιήσει ο Πάννης Φλωρινιώτης, το έντονο γαλάζιο στα μάτια που συνηθίσαμε στην κυρία Βέφα ενώ σε κάποια του σόου είναι σαν να τον αντιγράφει η Ρίτα Σακελαρίου. Αυτός ο πρώτος τούρκος ροκ τραγουδιστής, πρόδρομος του David Bowie και του Prince δείχνει, καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας του, να έχει υιοθετήσει ένα stil που θα το συναντήσουμε σε επερχόμενες γενιές αστέρων της διεθνούς ποπ σκηνής όπου, σημειωτέον, κάποιοι απ' αυτούς ίσως να αγνοούσαν ακόμη και την ύπαρξή του. Υπάρχουν βίντεό του που είναι σαν να βλέπεις τη δίδυμη αδελφή της κυρίας Τένιας Μακρή με καούκα Αλόμας. Κάπου αλλού θυμίζει έντονα μια αστρολόγο που ρίχνει τα ταρώ στην τηλεόραση, ενώ κάπου αλλού βλέπουμε πόζες και χορογραφίες του που θα τις ξανασυναντήσουμε στη Μαίρη Λίντα.

Μελετώ εκατοντάδες φωτογραφίες και μου 'ρχονται εικόνες από 'Ιόλα, από μπαλέτα του Δαρζέντα, τα κορίτσια από τις «Κούκλες», ολόκληρη η trash tv, μέχρι να φτάσουμε στο τελικό στάδιο, όπου πλέον είναι μια τελειωμένη βασίλισσα της νύχτας... Βλέπεις το εξώφυλλο του δίσκου του, από ένα live, όπου ποζάρει με λαμέ μίνι και δίπατη λαμέ μπότα ίσα με το μπούτι και είναι ίδιος η Ζωζώ Σαπουντζάκη στο «Πλακίωτικο Σαλόνι».

Η πάνδημη αποδοχή με τη drag queen αμφίεση μας δημιουργεί εκπλήξεις που γνωρίζοντας τι εστί Τουρκία, αναρωτιέσαι, πώς είναι δυνατόν μια χώρα που διατυμπανίζει τις ηθικές αρχές, θεωποιεί έναν αρτίστα που θυμίζει ηρωίδα του Αλμοδόβαρ σε μια πιο τρελή εκδοχή; Με κρεπαρισμένο μαλλί σαν Γιουγκοσλάβο ντιζέζ με όλες τις αποχρώσεις του φούξια, του λαχανί και του ροζ, χρώματα που αφού περάσουν αρκετά χρόνια θα γίνουν μόδα και θα τα λατρεύουν ο Jean Paul Gaultier, ο Tom Ford και οι έτεροι της διεθνούς μόδας, τα 'ρχινε πάνω του και έλαμπε σαν ήλιος πάνω στη σκηνή φορτωμένος με μπριγιάν και άλλα τιμαλφή, ένα πράγμα δηλαδή σαν εικόνισμα με τα αφιερώματα των πιστών. Αγαπούσε πολύ την Ελλάδα και ιδιαίτερα την Αλίκη Βουγιουκλάκη, τον Μανώλη Αγγελόπουλο και τον Στέλιο Καζαντζίδη. Σε μας από τα τραγούδια του πιο πολύ ακούστηκε το κορυφαίο «Μανόλια», ένα κομμάτι που το ακούς διαδοχικά από τους γιγαντες Μουρέν, Μανώλη και Στέλιο και θες να πας να κάνεις ευθανασία στους Βέρτηδες, Αργυρούς και Κιάμους που έχουν κατακλύσει την αγορά και καρπούνται έναν σκασμό ευρώ.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του με παραίνεση των γιατρών εξαιτίας καρδιακών επιπλοκών αποτραβιέται για μια πιο ήρεμη ζωή στο Μπόντρουμ (Αλικαρνασός), μακριά από τα φώτα δημοσιότητας και τους τρελούς ρυθμούς της πόλης. Οι αυτόχθονες τον υποδέχονται με ενθουσιασμό και το συγκεκριμένο μέρος γρήγορα γίνεται δημοφιλής προορισμός χιλιάδων θαυμαστών, που το επισκέπτονται με την ελπίδα να γνωρίσουν από κοντά το είδωλο. Όσοι έζησαν τις δεκαετίες '80 και '90 θυμούνται με νοσταλγία τα μπαρ που σύχναζε, τις ταβέρνες, τις παραλίες και όλες τις αγαπημένες καθημερινές του συνήθειες. Σε τηλεοπτικό γύρισμα για τις ανάγκες ντοκιμαντέρ που ήταν αφιερωμένο στη ζωή του, κάνει την τελευταία του εμφάνιση. Τον βλέπω σε ένα συγκλονιστικό video να προσέρχεται υποβασταζόμενος, με την εικόνα του αλλοιωμένη από το υπερβολικό βάρος και τα συσσωρευμένα προβλήματα υγείας και η μετάλλαξη αυτή της εξωτερικής εμφάνισής μιας πρώην Αντουανέτας, μου προκαλεί συγκίνηση. Ο διευθυντής του καναλιού, για να του κάνει έκπληξη, του χαρίζει το πρώτο μικρόφωνο που χρησιμοποιήθηκε στην παρθενική του ραδιοφωνική εμφάνιση το 1951. «*Δεν περίμενα τόσο μεγάλη έκπληξη*» του λέει ο Ζεκί Μουρέν. «*Αυτή είναι η πιο πολύτιμη ανταμοιβή και μνήμη της ζωής μου*». Αυτές είναι οι τελευταίες του λέξεις, γιατί παθαίνει έμφραγμα ξαφνικά.

ΖΕΚΙ

ΜΟΥΡΕΝ

Πέθανε κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων 24 Σεπτεμβρίου το 1996, μόλις 65 ετών, αφήνοντας την τεράστια περιουσία του σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, προσφέροντας υποτροφίες σε χιλιάδες φοιτητές και ένα άλλο μέρος στις ένοπλες δυνάμεις. Σήμερα Ζέκι στις καρδιές του λαού και η ημέρα των γενεθλίων του γιορτάζεται σαν ημέρα της κλασικής τουρκικής μουσικής. Στο αντίστοιχο Μέγαρο Μουσικής της Τουρκίας διοργανώνονται εκδηλώσεις και συναυλίες στη μνήμη του, όπου συμμετέχει η αφρόκρεμα των καλλιτεχνών και παρίσταται όλη η πνευματική ελίτ της Κωνσταντινούπολης. Το σπίτι στην Αλικαρνασός όπου πέρασε τα τελευταία του χρόνια με εντολή του Υπουργείου Πολιτισμού έγινε Μουσείο Τέχνης, όπου εκτίθενται τα πανάκριβα κοστούμια, οι φωτογραφίες, τα προσωπικά του αντικείμενα και το πολυτελές αυτοκίνητο, όπου συρρέουν χιλιάδες επισκέπτες για να νιώσουν την αύρα του.

Ένα gay icon, ένας Λιμπεράτσε που θεωρήθηκε εθνικός θησαυρός με προσωνύμια όπως «Πασάς της τούρκικης μουσικής» και «Ηλιος της τέχνης» σε μια τόσο ομοφοβική χώρα, δεν είναι και από τα πιο σύννομα ονόματα. Έγινε ο ήρωας για τους γκέι όλης της χώρας, αλλά δεν το επιβεβαίωσε ποτέ. Ήταν σαν κρυφό σχολειό για τους καταπιεσμένους, ένα καταφύγιο για τα παιδιά που ζούσαν τον εφιάλτη της ιδιαιτερότητας, γιατί ο ίδιος επέβαλε τα όνειρά του δίχως να νοιαστεί τι λένε συγγενείς, ιερατείο και θαυμαστές. Εννοείται ότι όλη η Τουρκία το ήξερε, αλλά επειδή δεν υπάρχουν πουθενά σχόλια για αυτό, δημιουργείται η εντύπωση ότι προσποιούνταν πως δεν το ήξεραν και ίσως να ισχυρίζονταν πως, όλη αυτή η ενδυματολογική εικόνα μιας «τρελής», ήταν ένα κόνσεπτ σκηνοθετημένο για τις ανάγκες του σόου από τον εκκεντρικό καλλιτέχνη. Η παγκόσμια φωνή του κάλυπτε τις «αδυναμίες» του. Δεν παντρεύτηκε ποτέ, δεν έκανε παιδιά και δεν προέβη ποτέ σε οποιαδήποτε χειρουργική επέμβαση για αλλαγή...

Με τίτλο «Εδώ είμαι, Zekî Muren» το 2014 η έκθεση της Κωνσταντινούπολης κάνει αφιέρωμα στην εξάισια ζωή του με φωτογραφίες, video, δίσκους και με έναν αριθμό επισκεπτών, που σπάει όλα τα ρεκόρ. Αυτό δηλώνει ότι η πολιτιστική ζωή εδώ παραμένει ζωντανή, παρά τις καταγγελίες ότι οι μη ισλαμικές τέχνες πιέζονται από τον πρόεδρο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. «Είδα τη θλίψη στα μάτια επισκεπτών... Είδα δάκρυα να κυλάνε στα μάγουλα κοριτσιού, που ενδεχομένως είχε γεννηθεί μετά το θάνατό του» γράφει στο ρεπορτάζ του τούρκος δημοσιογράφος. «Η έκθεση αυτή είναι ένα μέρος του DNA μας» δήλωσε ένας επιμελητής και οι επισκέπτες συνήθως λένε «αυτή είναι μια έκθεση για μας». Ο φίλος μου Δημήτρης Βενιζέλος πριν από χρόνια μού διηγήθηκε ένα σκηνικό, που είχε χαραχτεί ανεξίτηλα στη μνήμη του. Στην Αλικαρνασός, κάπου στην παραλία, καθόταν ο Ζεκίμ σε πολυθρόνα-θρόνο και μπροστά του ουρές από νεαρά αγόρια περίμεναν υπομονετικά να τον αγγίξουν, όπως συμβαίνει και με το πλήθος πιστών που στοιβάζεται μπροστά από το σκήνωμα του Αγίου, για να ζητήσει τη χάρη του. Τον αγκάλιαζαν με σεβασμό, του φιλούσαν τα χέρια, σαν να ήταν επίγειος θεός και αυτός αγέρωχος με στωικότητα σαν ένας Δαλάι Λάμα απολάμβανε την αγάπη και τον σεβασμό του λαού του... Φαντάζεστε να είχε γεννηθεί εδώ και να είχε το θράσος να κάνει καριέρα στην Ελλάδα; Στη χώρα που αφήνει να ρημάζει το νεοκλασικό της Κάλλας και δίνει αντιπαροχή τα σπίτια των μεγάλων μας ποιητών χωρίς καμία ενοχή; Μ' αυτή την αμφίση και φωνάρα τον έβλεπα να φτάνει η καριέρα του μέχρι το σκυλάδικο «Αραπάκια» και μετά έξω απ' την παράγκα.

«Ήταν ένας ελεύθερος άνθρωπος που δεν φοβήθηκε ποτέ να αντιπαρατεθεί με το σύστημα και να επιβληθεί με το ταλέντο του» γράφτηκε. «Γενικά είμαι εναντίον των προτύπων» σημειώνει ο εξαιρετικός μουσικολόγος-δημοσιογράφος και διευθυντής του συλλόγου «Φίλοι της Μουσικής», Αλέξανδρος Χαρκιολάκης, ο οποίος ζει και στην Κωνσταντινούπολη, «αλλά στις εποχές που ζούμε, με Αμβρόσιους και τους φανατικούς να μας κατακλύζουν, αν είναι να πιστέψουμε σε κάτι, ας πιστέψουμε σε ανθρώπους όπως ο Zekî Muren». **Α**

Η ιστορία του πιο γκλαμ τούρκου τραγουδιστή
Του ΘΑΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΑΝ ΦΥΓΕΙΣ

Είναι κάτι μέρες τώρα που έχω κολλήσει με το «*ακόμα κι αν φύγεις, για το γύρο του κόσμου, θα 'σαι πάντα δικός μου, θα 'μαστε πάντα μαζί...*», της Αρλέτας. Είδα τους στίχους γραμμένους σε μια μικρή μαρμάρινη πλάκα σε έναν τάφο στο νεκροταφείο της Νέας Σμύρνης. Σχεδόν σε κάθε τάφο υπάρχει ένα μικρό στικάκι, σαν αφιέρωση γι' αυτόν που έφυγε. Ακόμη, ένα καντηλάκι, βάζα με λουλούδια, η φωτογραφία του ανθρώπου, η ηλικία του και η ημερομηνία θανάτου. Χωρίς πολλά-πολλά, μια ιδιότυπη σύσταση για τον περαστικό: Ευαγγελίτσα 35, Γιώργος 66, Ελένη 88, Βασίλης και Σταύρος 8, Λυγερή 78. Φορτισμένος συναισθηματικά χώρος, φανταστείτε πόσοι άνθρωποι έχουν ταφεί εδώ και πόσοι έχουν θρηνήσει γι' αυτούς. Το κοιμητήριο ιδρύθηκε το 1939 και, όπως λέει ο προϊστάμενος, Γιώργος Κατσαρής, τα τελευταία χρόνια γίνονται περίπου 700 κηδείες ετησίως. Εδώ βρίσκονται και οι ερμηνεύτριες Τζένη Βάνου και Δόμνα Σαμίου, οι γλύπτες Βάσος Καπάντας και Θανάσης Απάρτης, η συγγραφέας της «Λωξάντρας» Μαρία Ιορδανίδου, ο καραγκιοζοπαίκτης Μάνθος Αθηναίος, το ιστορικό στέλεχος του ΚΚΕ Νίκος Πλουμπίδης, ο «θρύλος» της ομάδας μπάσκετ του Πανιωνίου Μπόμπαν Πάνκοβιτς.

«*Να είχε πόρτα ο ουρανός, να 'ρθω να στη χτυπήσω, και να σε πάρω αγκαλιά, να σε γυρίσω πίσω*».

Στη μικρή μας γειτονιά

Στις μεγάλες γιορτές, της Παναγίας, των Κωνσταντίνου και Ελένης κ.λπ., άνθρωποι με ένα κουτί στα χέρια κερνάνε γλυκά για την ονομαστική εορτή του δικού τους που έφυγε. Τη νύχτα της Ανάστασης, στην εκκλησία του Αγίου Ταξιάρχη, δεν έχει βεγγαλικά ούτε πολύ κόσμο και κανείς δεν σκέφτεται να βάλει τα καλά του. Είναι κάποιοι που επισκέπτονται το νεκροταφείο συχνά, άλλοι πιο σπάνια. Μια ηλικιωμένη γυναίκα ερχόταν κάθε μέρα μαζί με τον σύζυγό της για το γιο τους που έφυγε στα 16 του. Κάποια χρόνια μετά έφυγε και ο σύζυγος. Πέρασαν 30 χρόνια κι εκείνη η γυναίκα είναι κάθε μέρα εκεί, να ανάβει το καντηλάκι και για τους δύο. Ξέρετε πώς είναι οι άνθρωποι. Πάντα θα βρουν κάτι να πουν. Τη μία θα κουτοσμπολέψουν αυτόν που δεν πηγαίνει ποτέ, την άλλη θα πουν «πάει, σάλεψε» για εκείνον που πάει κάθε μέρα. Εγώ λέω ότι το κάθε πότε πηγαίνει κανείς μου περισσεύει, δεν είναι δικιά μου δουλειά.

«Καλό ταξίδι, στις γαλάζιες απέραντες θάλασσες του ουρανού».

Μην κλέβεις, σε βλέπω

Στην αρχή μού έκανε εντύπωση που έβλεπα ποτιστήρια πάνω στα δέντρα. Σκέφτηκα ότι τα στερεώνουν εκεί για να μη λερώνονται κάτω. Μετά, που κοίταξα πιο προσεκτικά, είδα ότι τα ποτιστήρια είναι δεμένα πάνω στα κλαδιά με μικρές αλυσίδες με λουκέτο. Βουτάνε τα ποτιστήρια, τα λουλούδια από τα βάζα, το λάδι από τα καντήλια. Συνήθως πρόκειται για ανθρώπους που ή δεν έχουν χρήματα να διαθέσουν και να πάρουν δικά τους ή που το βρίσκουν πιο βολικό να πάρουν απ' τους άλλους. Αλλά υπάρχουν και οι επαγγελματίες. Ο Γιώργος Κατσαρής λέει ότι υπάρχει παραβατικότητα και πως ένας φύλακας πού να πρωτοείναι και τι να πρωτοδεί. Κι ότι συστήνεται γενικώς στους ανθρώπους να στολίζουν τους τάφους με πολύ μικρής αξίας υλικά. Μια φορά ο φύλακας βρήκε ένα τσουβάλι γεμάτο μπρούτζινα από την εσωτερική πλευρά της μάντρας. Ήταν έτοιμο να «φύγει».

Τι άλλο μου έχει κάνει εντύπωση; Που το καλοκαίρι άμα έχει 35 βαθμούς έξω, μέσα μπορεί να φτάσει κοντά στους 50, από τα μάρμαρα που αντανακλούν τον ήλιο. Που το κίосκι στην είσοδο με τα δυο παγκάκια για τις ζέστες και τα πλακίδια κάτω για να μη γλιστράει ο κόσμος, όταν βρέχει, φτιάχτηκαν τελευταία, με το δημοτικό σύμβουλο Ιωάννη Δημάκη. Που είναι όλες οι ηλικίες. Ο μικρότερος που είδα ήταν 42 ημερών και ο μεγαλύτερος 103 ετών. Που δεν υπάρχει χώρος να κάθονται οι καλεσμένοι μιας πολιτικής κηδείας κι αν βρέχει θα πρέπει να στέκονται στη βροχή. Που βλέπουμε τα πράγματα τόσο μάταια, ώστε ακόμα και στο νεκροταφείο να υπάρχει Α, Β και Γ θέση.

«Κάθε μέρα ξυπνώ με το όραμά σου, φωνάζω το όνομά σου, ψάχνω τη μορφή σου, μιλώ με την ψυχή σου. Κάθε μέρα που φεύγει με πληγώνει, ο πόνος μεγαλώνει, το δάκρυ μου ποτάμι, η σκέψη δε μου φτάνει. Κάθε μέρα, ψυχή μου, σ' αγαπώ πιο πολύ».

Στο Κοιμητήριο Νέας Σμύρνης. Ιστορίες γι' αυτούς που έφυγαν και γι' αυτούς που έμειναν. Για το πένθος της απώλειας και τη ζωή μετά το τέλος. Και για κάποια άλλα πιο πεζά, αλλά το ίδιο ανθρώπινα.

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ούτε να πεθάνεις δεν μπορείς

Στο νεκροταφείο Νέας Σμύρνης μπορούν τα ταφούν μόνο οι δημότες και όσοι ήταν αποδεδειγμένα κάτοικοι, με στενό συγγενή δημότη (παιδιά, γονείς, σύζυγο). Για τον δήμο, ένας τάφος στην Α θέση κοστίζει 486 ευρώ, για τη Β 336 ευρώ και για τη Γ 236 ευρώ. Για τους κατοίκους, οι τιμές είναι 1.236, 936 και 806 ευρώ, αντίστοιχα. Μια κηδεία κοστίζει περίπου 800 ευρώ – μόνο η νεκροφόρα φτάνει στα 150. Και για ένα μέσο τάφο ο μαρμαράς –που υπάρχουν μπόλικοι τριγύρω, όπως επίσης λουλουδάδικα και καφεενεία– θα ζητήσει 400-500 ευρώ. Ευτυχώς, υπάρχει επιστροφή από τα ασφαλιστικά ταμεία που είναι κάτι λιγότερο από 800 ευρώ.

Τα ζόρικα αρχίζουν στα 3 χρόνια, όταν λόγω έλλειψης χώρου ο άνθρωπος θα πρέπει να εκταφεί. Αν κάποιος επιθυμεί ο δικός του άνθρωπος να παραμείνει στο νεκροταφείο της Νέας Σμύρνης, οι επιλογές είναι οι εξής: Κατόπιν αίτησης, μπορεί να αγοραστεί μια μαρμάρινη οστεοθήκη. Είναι σαν μικρά μαρμάρινα κουτιά, εντοιχισμένα στους εσωτερικούς τοίχους του νεκροταφείου. Κοστίζουν 550 ευρώ (συν 20 ευρώ ετησίως για τέλη καθαριότητας), όμως τείνουν να εκλείψουν γιατί οι ανάγκες είναι πολλές και ο χώρος λίγος. Κι ο χώρος είναι λίγος γιατί στο παρελθόν πωλούνταν αφειδώς οικογενειακοί τάφοι, οι οποίοι φτάσανε να αντιπροσωπεύουν το 40%. Μέχρι που ο δήμος αποφάσισε το 2000 να μη χορηγούνται πλέον οικογενειακοί τάφοι. Η δευτέρη επιλογή είναι τα λεγόμενα μεταλλικά κιβώτια. Είναι μικρά μεταλλικά κουτιά, περίπου μισό μέτρο επί 30 εκατοστά, όπου τοποθετούνται τα οστά κι απ' έξω αναγράφεται ένας αριθμός. Χιλιάδες τέτοια είναι στοιβαγμένα στο υπόγειο της εκκλησίας, πάνω σε επίσης μεταλλικά ράφια σαν αυτά των δημοσίων υπηρεσιών. Κι αυτά έχουν κόστος: 40 ευρώ το χρόνο για τέλη καθαριότητας. Τέλος, υπάρχει το κοινοτάφιο, αλλιώς κωνευτήριο, που δεν κοστίζει τίποτα. Εκεί, πέφτουν όλα τα οστά μαζί, ανακατεμένα, μέχρι που γίνονται χώμα. Η επιλογή αυτή μπορεί να γίνει ή από άποψη, ή επειδή δεν κοστίζει, ή επειδή δεν θέλεις να επιβαρύνεις αυτούς που θα μείνουν, ή γιατί δεν έμεινε κανείς πίσω να φροντίζει τα διαδικαστικά και μετά από κάποια χρόνια απουσίας οποιουδήποτε το κοινοτάφιο είναι μονόδρομος. Στη μικρή του ταράτσα υπάρχουν τοποθετημένες κάποιες φωτογραφίες και αφημένα λίγα λουλούδια.

«*Νεράιδα θα 'σαι στο εξής και θα 'ρχεσαι τα βράδια, τις πίκρες και τα βάσανα να μας τα κάνεις χάδια*».

Κι όταν φεύγουμε πού πάμε;

Μια μέρα θα τελειώσουν όλα, λοιπόν. Αλλά από πού ερχόμαστε, ποιοι είμαστε και πού πάμε; Τι γίνεται μετά τον θάνατο; Υπάρχει ζωή ή τελειώνουν όλα; «Αυτό είναι το αιώνιο ερώτημα της φιλοσοφίας, αλλά και όλων των ανθρώπων. Το ζήτημα του θανάτου. Υπάρχουν άπειρες εικασίες για τη μετά θάνατον ζωή. Η αλήθεια είναι ότι από όσους πήγαν στην άλλη πλευρά δεν γύρισε κανείς για να μας πει τι ακριβώς συμβαίνει. Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας, μετά τον θάνατο οι ψυχές μεταβαίνουν σε μια κατάσταση, η οποία ονομάζεται “μέση κατάσταση” των ψυχών. Πρόκειται για ένα

ενδιάμεσο διάστημα της ζωής των ψυχών από τον θάνατο του σώματος έως τη Δευτέρα Παρουσία, την καθολική ανάσταση των νεκρών και την τελική κρίση», λέει ο πατέρας Χρυσόστομος, από την Ιερά Μητρόπολη Νέας Σμύρνης. «Στην κατάσταση αυτή», σημειώνει ο ιερέας, «οι ψυχές προγεύονται αυτά που θα έρθουν μετά την τελική κρίση, καθώς διατηρούνται η συνείδηση αλλά και η ανάμνηση του πρότερου βίου». Υπάρχει επικοινωνία των νεκρών με τους ζωντανούς; Μας βλέπουν; Πώς είναι αυτή η μέση κατάσταση; Τη θέση της Ορθόδοξης Εκκλησίας περιγράφει και πάλι ο πατέρας Χρυσόστομος. «Οι νεκροί δεν μπορούν να έχουν επικοινωνία με τους ζώντες επί της γης. Οι νεκροί δεν μπορούν να μας δουν. Υπάρχει, όμως, επικοινωνία μεταξύ των ψυχών στη μέση αυτή κατάσταση όπου βρίσκονται. Η κατάσταση αυτή δεν είναι ένας τόπος, όπως τόπος δεν είναι ούτε ο παράδεισος και η κόλαση. Πρόκειται περί μυστηριακής κατάστασης». Ο πατήρ λέει ότι ένας τρόπος «επικοινωνίας» των ζωντανών με τους νεκρούς είναι η προσευχή, τα μνημόσυνα που επιτελούμε, αλλά και η ελεημοσύνη. «Αν επισκερθούμε έναν άνθρωπο που βρίσκεται στη φυλακή και του πούμε μια κουβέντα παρηγοριάς, δεν θα κερδίσει την ελεημοσύνη του, θα νιώσει όμως μια ανακούφιση. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει όταν προσευχόμαστε, ή όταν ελεούμε αυτούς που το έχουν ανάγκη. Οι ψυχές των δικών μας ανθρώπων παίρνουν μια ανακούφιση και είναι, εν τέλει, μια παρηγοριά για όλους».

«*Ηρθες κι έφερες χαρά και ευτυχία στη ζωή μου. Έφυγες και πήρες κομμάτι της ψυχής μου. Καλό σου ταξίδι, αγάπη μου. Εύχομαι να δεις μέρη που ονειρευτήκαμε*».

Δεν μπορώ, το καταλαβαίνεις;

Όταν χάνεις κάποιον δικό σου μπορεί να σε πιάσει αληθινή απελπισία. Μην προσπαθήσεις να τη διώξεις. Η ψυχοθεραπεύτρια, Μαριάνθη Πατσελή, λέει ότι «η άρνηση, ο θυμός, η διαπραγμάτευση, η κατάθλιψη και η αποδοχή είναι τα πέντε στάδια του πένθους που βιώνει ένα άτομο. Τα στάδια αυτά απεικονίζουν τον πόνο και την προσπάθειά του να προσαρμοστεί σε μία νέα πραγματικότητα και να διαχειριστεί την απώλειά του».

Όμως, προσθέτει, «αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι περνούν μέσα από αυτά υποχρεωτικά και διαδοχικά, δηλαδή δεν υπάρχει κάποια σειρά και, επίσης, κάποια στάδια μπορεί να λειτουργούν συγχρόνως. Ακόμη, δεν σημαίνει ότι χρειάζεται ο κάθε άνθρωπος να περάσει και τα πέντε αυτά στάδια για να βγει από το πένθος του. Υπάρχουν και άνθρωποι που καταφέρνουν να ξεπεράσουν την απώλειά τους χωρίς να έχουν περάσει κανένα από τα πέντε αυτά στάδια».

Η Μαριάνθη Πατσελή λέει ότι «η απώλεια βρίσκεται συνεχώς στη ζωή μας, γι' αυτό γνωρίζοντας αυτά τα στάδια μπορούμε να κατανοήσουμε καλύτερα τι μας συμβαίνει όταν την αντιμετωπίζουμε. Ωστόσο, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι τα στάδια αυτά δεν αποτελούν ένα αυστηρό πλαίσιο, και καθώς δεν υπάρχει μια τυπική απώλεια, δεν υπάρχει και τυπική αντίδραση. Δεν υπάρχει σωστός ή λάθος τρόπος, σωστή ή λάθος διαδικασία. Η διαδικασία του πένθους είναι ιδιαίτερη και προσωπική μας υπόθεση. Μπορεί να έχει κάποια κοινά χαρακτηριστικά, αλλά αντιμετωπίζεται μοναδικά απ' τον καθένα μας. Όπως μοναδική είναι και η ζωή και η προσωπικότητά μας».

«*Ηθελες να γίνεις καλά και να πάμε όλοι μαζί ένα ταξίδι. Και ονειρευόσουν με λαχτάρα εκείνη την ηλιόλουστη μέρα που όλοι μαζί θα ταξιδεύαμε παρέα. Δυστυχώς δεν έγινε καλά κι έφυγες για το μεγάλο ταξίδι μόνος. Δεν είμαστε παρέα πια. Αλλά θα σε θυμόμαστε πάντα και θα μας λείπεις. Ιδίως στα ταξίδια*».

Το τελευταίο αντίο

Ένας άνθρωπος είναι μια ολόκληρη ζωή. Έμαθε να περπατάει, να μιλάει, να σκέφτεται, να ονειρεύεται. Και μετά; Οι έννοιες του, οι στιγμές του, οι έρωτές του, οι αγωνίες του, τα γέλια και τα κλάματά του; Τελειώνουν όλα μονομιάς; Κάπνιζα κι έκανα τέτοιες σκέψεις ακουμπισμένος σε ένα μάρμαρο. Δεν είχα απαντήσεις, μόνο μια στεναχώρια. Αλλά ο ήλιος είχε αρχίσει να πέφτει και θα έπρεπε να φύγω, γιατί το Κοιμητήριο Νέας Σμύρνης είναι ανοιχτό, κάθε μέρα, από την ανατολή έως τη δύση. Μια τελευταία ματιά.

«*Να μας προσέχεις και από τον Παράδεισο, μανούλα. Θα σε βλέπουμε στο φως κάθε αυγής, ανάμεσα στα λουλούδια όπως έπαιζες παιδί, στα αστέρια που μέτραγες κι έκανες όνειρα. Και τώρα να κάνεις όνειρα, μαμά, και μην ξεχνάς να έρχεσαι και στα δικά μας. Μας λείπεις, σε αγαπάμε τόσο πολύ και σε ευχαριστούμε για όλα. Καλή αντάμωση*». **Α**

Η Εταιρεία Διανομής Αερίου Αττικής σε συνεργασία με τον Δήμο Παλλήνης ξεκίνησε πριν από λίγες μέρες τα έργα επέκτασης του δικτύου φυσικού αερίου στον Δήμο Παλλήνης. Η επέκταση του δικτύου ξεκίνησε σε τρεις περιοχές: ➔

Σκοπός των συνεργαζόμενων φορέων είναι η ενημέρωση των δημοτών για τα σχέδια επέκτασης του δικτύου Φυσικού Αερίου και η συγκέντρωση αιτημάτων εκδήλωσης ενδιαφέροντος για σύνδεση με το φυσικό αέριο, ώστε να γίνουν οι απαραίτητες τεχνικοοικονομικές αναλύσεις και να σχεδιαστούν με το βέλτιστο τρόπο οι μελλοντικές επεκτάσεις του δικτύου.

Τα έργα βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη βάσει αυστηρού χρονοδιαγράμματος χάρη στην άριστη συνεργασία ΕΔΑ Αττικής και Δήμου Παλλήνης. Οι δημότες θα μπορούν να συνδεθούν με το δίκτυο φυσικού αερίου από τις αρχές του 2019.

Από αριστερά προς τα δεξιά:
ο Δήμαρχος Παλλήνης
κ. Αθανάσιος Ζούτσος,
ο Διευθυντής Έργου
κ. Κωνσταντίνος Στάμου,
ο Τεχνικός Διευθυντής της ΕΔΑ Αττικής
κ. Χρήστος Σκουλίδας, καθώς και
ο Γενικός Διευθυντής της ΕΔΑ
Αττικής **κ. Δημήτριος Παπακώστας**

Γέρακας Γαργηττός (χάρτης 1)

Κατασκευή δικτύου 2,1 χλμ. από το οποίο θα τροφοδοτηθούν με φυσικό αέριο το Κολυμβητήριο Γέρακα, καθώς και οι γειτονικές σχολικές και πολιτιστικές εγκαταστάσεις.

ΧΑΡΤΗΣ 1: ΓΕΡΑΚΑΣ - ΓΑΡΓΗΤΤΟΣ

ΧΑΡΤΗΣ 2: ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΑΚΑ

Κέντρο Γέρακα χάρτης 2

Κατασκευή δικτύου 4,5 χλμ. Από αυτό το τμήμα του δικτύου θα τροφοδοτηθεί το Δημαρχείο, καθώς και οι γειτονικές σχολικές και αθλητικές εγκαταστάσεις. Το δίκτυο ξεκίνησε από την οδό Ηράκλειας (μπροστά από το 1ο Αθλητικό Κέντρο Γέρακα) ώστε να επεκταθεί προς τις εγκαταστάσεις των σχολικών μονάδων: Καλλιτεχνικό Γυμνάσιο-Λύκειο, 5ο Δημοτικό Σχολείο, 3ο Γυμνάσιο, 2ο Λύκειο, Παιδικό Σταθμό οδ. Ανάφης, Δημαρχείο και επεκτείνεται προς το παλαιό Κέντρο Γέρακα.

ΧΑΡΤΗΣ 3: ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΛΛΗΝΗΣ

Κέντρο Παλλήνης (χάρτης 3)

Κατασκευή δικτύου 3 χλμ. Η επέκταση ξεκινάει κάτω από το Οικιστικό Συγκρότημα «Λόφος Έντισον», στο οποίο υπάρχει εγκατεστημένο δίκτυο φυσικού αερίου, και φτάνει μέχρι την οδό Παπαφλέσσα στο κέντρο της Παλλήνης.

**ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ
ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ
(ΔΙΑΝΟΜΗ ΑΕΡΙΟΥ
ΑΤΤΙΚΗΣ) Α.Ε.**

Κεντρικά Γραφεία:
Λεωφ. Σ. Βενιζέλου 11 &
Σερών, 14123 Λυκόβρυση,
2130882000, 2130882020,
www.edaattikis.gr

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
**BOOK
VOICE**

100+ βιβλία
που πρέπει
να διαβάσεις

Επιμέλεια: Αγγελική Μπιρμπίλη

Ιστοΰρ Παλαιοβιβλιοπωλείο, στην Ιπποκράτους

Πελαργός, στην Ιπποκράτους

Νίκος Χρυσός, στη Χ. Τρικούπη

Της ΜΑΝΙΝΑΣ
ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ
ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Φθηνά παλιά βιβλία

Οι Ιπποκράτους, Χαριλάου Τρικούπη, Ασκληπιοῦ, Μαυρομιχάλη, Μπενάκη περνάνε ανάμεσα από τους δύο λόφους και φτάνουν την Αλεξάνδρας (τα κοιτάζω σε παραδοσιακό χάρτη τώρα που μιλάμε, μην ανοίγετε το Γκουγκλ Ερθ). Το κέντρο λοιπόν είναι γεμάτο... βιβλιοπωλεία – αλλά και «αποθήκες», «μπαζάρ», παλαιοβιβλιοπωλεία, «βιβλία-δεύτερο-χέρι» και «ό,τι πάρεις από 3 ευρώ!»

Επίσης, βρίσκω βιβλία με 1 έως 3 ευρώ. Όχι σε μπαζάρ, που μου φαίνονται χαοτικά, αλλά σε παλαιοβιβλιοπωλεία, με κουτιά και ράφια έξω από τη βιτρίνα τους, και σε περίπτερα, με κιβώτια βιβλίων στο πεζοδρόμιο. Πριν χρόνια, πούλησα μια ολόκληρη σειρά «Λυχνάρι» και τώρα τα ξανα-αγοράζω, σίιιιιιιιγουρα με κέρδος, επειδή τα έχω ξεχάσει και μου έρχεται να διαβάσω για όγδοη φορά την «Ποντικοπαγίδα» της

Το παλιό βιβλίο για μένα έχει αξία εφόσον το διαβάζει κάποιος, όχι σαν απόκτημα. Ίσως επειδή γράφω βιβλία, και καθόλου δεν με κόφτει τι θα απογίνουνε (τα βιβλία) μετά από εκατό χρόνια... αρκεί να τα έχει διαβάσει κάποιος, κάποτε, και να τα έχει ευχαριστηθεί. **A**

«Ιστώρ Παλαιοβιβλιοπωλείο»,
Ιπποκράτους 157, Ζ. Πηγής 12-14, 2106435762,
www.booksistor.gr

ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

Για τους λάτρεις της αστυνομικής λογοτεχνίας και των ψυχολογικών θρίλερ

Της ΚΕΛΛΥΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Στις 6 Δεκεμβρίου, οι **εκδόσεις Μεταίχμιο** υποδέχονται δύο βιβλία μυστηρίου και δράσης, ικανοποιώντας ταυτόχρονα του λάτρεις της κλασικής αστυνομικής λογοτεχνίας αλλά και τους θαυμαστές των σύγχρονων εκφραστών της.

Το κλασικό μυθιστόρημα του **Σερ Άρθουρ Κόναν Ντόιλ «Το σκυλί των Μπάσκερβιλ»**, ίσως η πιο χαρακτηριστική ιστορία του «σερλοκικού» μύθου, απαραίτητο ανάγνωσμα για κάθε λάτρη του δαιμόνιου ντετέκτιβ. «Το Σκυλί των Μπάσκερβιλ» αρχικά δημοσιεύτηκε σε συνέχειες από τον Αύγουστο του 1901 έως τον Απρίλιο του 1902 στο περιοδικό «Strand». Ο Δρ Τζέιμς Μόρτιμερ ζητάει τη βοήθεια του Σέρλοκ Χολμς μετά τον θάνατο του φίλου του Σερ Τσαρλς Μπάσκερβιλ. Ο Σερ Τσαρλς βρέθηκε νεκρός στα κτήματά του στο Ντέβονσερ, και αν και ο θάνατός του αποδόθηκε σε καρδιακή προσβολή, ο Μόρτιμερ υποψιάζεται εγκληματική πράξη, λόγω της έκφρασης φρίκης στο πρόσωπο του νεκρού και των αποτυπωμάτων ενός γιγάντιου σκύλου σε μικρή απόσταση από το σημείο που βρέθηκε.

Ο γερμανός συγγραφέας **Harald Gibbers** συστήνει στους αναγνώστες το δεύτερο μέρος της τριλογίας «Germania» με τίτλο **«Οι γιοι του Όντιν»** (μτφ. Βασίλης Τσαλής). Στο ιστορικό αυτό θρίλερ παρακολουθούμε τον εβραίο πρώην επιθεωρητή της δίωξης κοινού εγκλήματος Ρίχαρντ Οπενχάιμερ να έχει βγει στην παρανομία και να προσπαθεί να επιβιώσει με συνδιαλλαγές στη μαύρη αγορά. Η βίαιη δολοφονία όμως του αρχιλοχία των Ες Ες, Έρικ Χάουζερ, συζύγου της προστάτιδας του Οπενχάιμερ, Χίλντε, θα στρέψει σε αυτήν τις υποψίες και θα αναγκάσει τον Οπενχάιμερ να κάνει το παν για να τη σώσει από τα νύχια του ναζιστικού δικαστικού συστήματος. Σύντομα θα ανακαλύψει πως μια μυστηριώδης αίρεση έχει εμπλοκή στην υπόθεση.

Ένα ακόμα θρίλερ γεμάτο ανατροπές έρχεται στις 24 Ιανουαρίου από τις εκδόσεις Μεταίχμιο, διά χειρός του Αργεντινίου **Federico Axat**. Ο ήρωας του βιβλίου με τον τίτλο **«Αμνησία»**, Τζον, προσπαθεί να απεξαρτηθεί από το αλκοόλ. Ωστόσο χάνει ξαφνικά τον έλεγχο και βρίσκεται να ξυπνά στο σαλόνι του με μια νεκρή κοπέλα. Πριν προλάβει να καταλάβει τι συνέβη, χτυπά το κινητό του: είναι ο μεγάλος του αδελφός, Μαρκ, ο άνθρωπος στον οποίο καταφεύγει πάντα. Ο Μαρκ τον πειθει να θάψουν την κοπέλα στο δάσος του Κάρνιβαλ Φολς· όμως ο Τζον, που τον βασανίζουν οι τύψεις, αποφασίζει να ξεθάψει την κοπέλα και να ανακαλύψει τι συνέβη. Όταν το επιχειρεί, όλα καταρρέουν: πτώμα δεν βρίσκεται, και η τέλεια ζωή του αδελφού του αποκαλύπτεται ότι ίσως να μην είναι τόσο τέλεια. Ο Τζον κατατράχεται από ερωτηματικά, ενοχές, αναμνήσεις. Όλοι φαίνεται να ξέρουν για αυτή την υπόθεση, εκτός από τον ίδιο – και τον αναγνώστη.

Τον Φεβρουάριο, οι εκδόσεις Μεταίχμιο επιφυλάσσουν ένα ρεαλιστικό, ιστορικό νουάρ, που προκάλεσε αναστάτωση στην έκθεση βιβλίου της Φρανκφούρτης το 2017 και πουλήθηκε σε πολλές γλώσσες μέσα σε λίγες μέρες. Το μυθιστόρημα **«1793: Τότε που βασιλεύει η βία»** του σουηδικού συγγραφέα **Niklas Natt och Dag** (μτφ. Γρηγόρης Κονδύλης) είναι ένα θρίλερ σε ιστορικό φόντο, άψογα τεκμηριωμένο, με γοπητευτική, σκοτεινή ατμόσφαιρα. Βρισκόμαστε στο 1793. Έχει περάσει παραπάνω από ένας χρόνος από τον θάνατο του Γουσταύου του Τρίτου της Σουηδίας· στον απόηχο του θανάτου του, με τους επιγόνους να αλληλοσπαράσσονται για τη διαδοχή, η εμπιστοσύνη πλέον σπανίζει. Ένα ακρωτηριασμένο πτώμα που ανακαλύπτεται στα νερά μιας λίμνης στο νησί Σέντερμαλμ αποτελεί για τον αστυνόμο Cecil Winge μια υπόθεση που θα τον οδηγήσει σε μονοπάτια δύσβατα γεμάτα παγίδες. Θα βρεθεί βυθισμένος σ' έναν κόσμο σκοτεινών μυστικών, ανείπωτου φόβου και θα γνωρίσει το απόλυτο Κακό...

Οι **εκδόσεις Πατάκη** επιφυλάσσουν εξαιρετικούς τίτλους από εξέχουσες πένες της ξένης λογοτεχνίας για τους αναγνώστες του είδους.

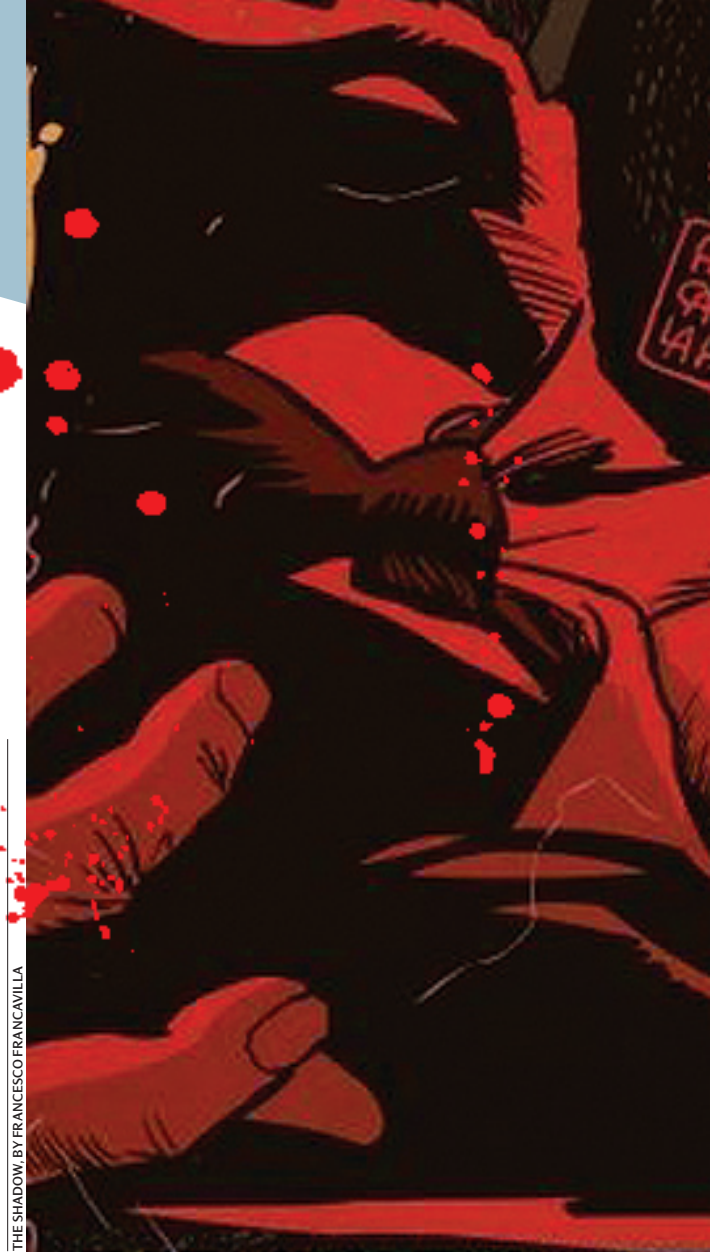
Το ψυχολογικό θρίλερ του βρετανού συγγραφέα **S.K. Tremayne** με τον τίτλο **«Οι δίδυμες του πάγου»** (μτφ. Νίνα Μπούρη) υπόσχεται να καθηλώσει τους αναγνώστες με την ανατρεπτική πλοκή του. Η μία κόρη της Σάρας είναι νεκρή. Όμως ξέρει ποια από τις δύο; Έναν χρόνο αφότου η μία από τις δίδυμες κόρες τους, Λίντια, σκοτώνεται σε ατύχημα, ο Άνγκους και η Σάρα Μούρκροφτ μετακομίζουν σε ένα μικροσκοπικό νησί στη Σκωτία, για να συνέλθουν. Όμως όταν η άλλη κόρη τους, η Κέρστι, ισχυρίζεται ότι είναι η Λίντια, ο κόσμος τους καταρρέει για δεύτερη φορά. Η αναχώρηση του Άνγκους για δουλειά, μια ισχυρή καταιγίδα και η διαταραγμένη ψυχολογία της Κέρστι, θα φέρουν τη Σάρα αντιμέτωπη με την αλήθεια: τι πραγματικά συνέβη εκείνη τη μοιραία μέρα που πέθανε η μία από τις κόρες της;

Η ιστορία συναντάει το έγκλημα στους δαιδαλους της Νάπολης της δεκαετίας του '30 μέσα από τις σελίδες του αστυνομικού μυθιστορήματος **«Η καταδίκη του αίματος»** του **Μαουρίτσιο Ντε Τζοβάννι** (μτφ. Φωτεινή Ζερβού), με πρωταγωνιστή τον αστυνόμο Ριτσιάρντι. Έναν μοναχικό ήρωα που διαθέτει μια μοναδική ικανότητα: βλέπει τις τελευταίες στιγμές της ζωής των θυμάτων που έχουν βίαιο θάνατο. Η υπόθεση που καλείται να εξιχνιάσει αυτή τη φορά σχετίζεται με τον θανάσιμο ξυλοδαρμό μιας ηλικιωμένης γυναίκας στο διαμέρισμά της στην εργατική περιοχή της Σανιτά. Σύντομα αποκαλύπτεται πως το θύμα, η Καρμέλα Καλίζε, ήταν γνωστή χαρτορίχτρα αλλά και τοκογλύφος και ανάμεσα στους πελάτες συγκαταλέγονταν κάποιοι από τους πλούσιους και ισχυρούς της πόλης. Οι ύποπτοι πολλοί και ο αστυνόμος έχει δύσκολο έργο μπροστά του...

Ο ντετέκτιβ Μπέκστρεμ του συγγραφέα **Leif G.W. Persson** είναι αναμφισβήτητος ένας ανεπανάληπτος, αντισυμβατικός ήρωας, οι περιπέτειες του οποίου συνδυάζουν το αστυνομικό μυστήριο με τη μαύρη κωμωδία. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου **«Αυτός που σκότωσε τον δράκο»** (μτφ. Τίτina Σπερελάκη) ένας νεαρός διανομέας εφημερίδων βρίσκεται έναν εξηνταεπτάχρονο αλκοολικό νεκρό στο διαμέρισμά του και όλοι θεωρούν ότι η υπόθεση θα εξιχνιαστεί άμεσα. Όλοι, εκτός από τον ντετέκτιβ Μπέκστρεμ με τα χαβανέζικα πουκάμισα, την ιδιόρρυθμη συμπεριφορά και το ακαταμάχητο μείγμα τύχης και τεμπελιάς, ο οποίος ορίζεται επικεφαλής των ερευνών.

Στις 6 Δεκεμβρίου, οι **εκδόσεις Ψυχογιός** θα αρχίσουν τη σταδιακή κυκλοφορία όλων των έργων της δημοφιλέστερης συγγραφέως αστυνομικής λογοτεχνίας όλων των εποχών, της **Άγκαθα Κρίστι**, σε σύγχρονη, προσεγμένη έκδοση και νέες μεταφράσεις, ενώ πολλά θα εκδοθούν για πρώτη φορά στα ελληνικά! Η έκδοση θα γίνει με την άδεια και τη συνεργασία της Agatha Christie Limited, των αποκλειστικών διαχειριστών του έργου της συγγραφέως. Η Άγκαθα Κρίστι είναι η πιο ευπώλητη συγγραφέας του κόσμου, διαχρονικά, καθώς οι πωλήσεις των έργων της έχουν ξεπεράσει το ένα δισεκατομμύριο αντίτυπα στην αγγλική γλώσσα και άλλο ένα δισεκατομμύριο σε μεταφράσεις, ενώ έχει τιμηθεί από τη βασιλίσσα της Μ. Βρετανίας με τον τίτλο της Dame για την προσφορά της.

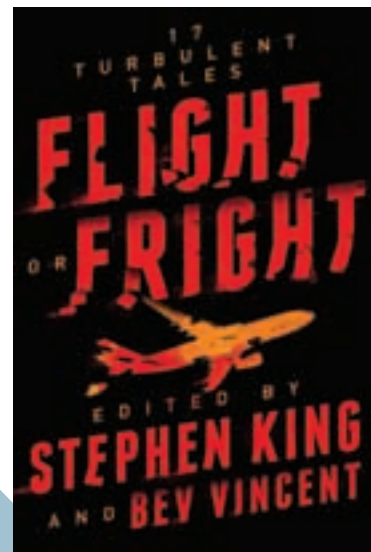
Αρχές του 2019, δύο ακόμα εθιστικά αστυνομικά μυθιστορήματα έρχονται από τις εκδόσεις Ψυχογιός για να ανεβάσουν την αδrenalίνη στα ύψη. Στο μυθιστόρημα **«Λουλούδια πάνω απ' την κό-**

THE SHADOW, BY FRANCESCO FRANCAVILLA

Stephen King

Chris Carter

**Μάθαμε πρώτοι
τι νέο έρχεται τον
Δεκέμβριο και με
την άφιξη του 2019**

λαση» της **Ilaria Tuti** πρωταγωνίστρια είναι η αστυνομικός Teresa Battaglia, η οποία έρχεται αντιμέτωπη με μία παράξενη υπόθεση. Τα ίχνη αίματος δείχνουν ξεκάθαρα πως μεταξύ του δάσους και των απότομων βράχων, κάτω από τη φρίκη που οδηγεί στο ρέμα, ανάμεσα στις λίμνες του σμαραγδένιου νερού που μυρίζει πάγο, κάτι είναι κρυμμένο. Κάτι συνέβη που μπορεί να συμβεί και πάλι. Αυτή είναι μόνο η αρχή. Και εκείνη πρέπει να λύσει τον γρίφο επιστρατεύοντας το πιο δυνατό της όπλο: το μυαλό της. Μόνο που έχει ένα μυστικό που δεν τολμάει ούτε καν στον εαυτό της να ομολογήσει και για πρώτη φορά στη ζωή της φοβάται.

Το ντεμπούτο της **Lina Bengtsson** με τον τίτλο **«Anabelle»**, πραγματεύεται την εξαφάνιση ενός 17χρονου κοριτσιού, μια ζεστή νύχτα του καλοκαιριού, από τη μικρή κοινότητα που ζει. Οι γονείς της, οι κάτοικοι της περιοχής και η τοπική αστυνομία ψάχνουν μάταια να τη βρουν. Ο εγκληματολόγος Charlie Lager αναγκάζεται να πάει για να ερευνήσει την υπόθεση με έναν συνάδελφό του. Αυτό το ταξίδι θα είναι μια επιστροφή στο παρελθόν για εκείνον, καθώς επιστρέφει στο μέρος από το οποίο έφυγε σε ηλικία 14 ετών για να δραπετεύσει μια για πάντα από την παιδική του ηλικία και το χθες. Οι μνήμες ζωντανεύουν και όσα έρχονται στο φως θα τον στοιχειώσουν...

Τον Δεκέμβριο, θα κυκλοφορήσουν τρία νέα βιβλία του βασιλιά των ιστοριών τρόμου και φαντασίας, **Stephen King**, από τις **εκδόσεις Κλειδάριθμος**, που θα συνεπάρουν τους φανατικούς θαυμαστές του.

«The outsider» [«Ο Ξένος»] (μτφ. Γιώργος Μαραγκός), το πολυαναμενόμενο μυθιστόρημα του Stephen King. Ένα αποτρόπαιο έγκλημα. Ένας άλυτος γρίφος. Στο πάρκο της Φλιντ Σίτι ανακαλύπτεται το κακοποιημένο πτώμα ενός αγοριού. Καταθέσεις μαρτύρων και αποτυπώματα ενοχοποιούν έναν από τους πιο αγαπητούς κατοίκους της πόλης, τον Τέρι Μείτλαντ, προπονητή μπέιζμπολ, δάσκαλο, σύζυγο και πατέρα δύο κοριτσιών. Ο ντετέκτιβ Ραλφ Άντερσον διατάζει να συλληφθεί άμεσα, σε δημόσιο χώρο: στο γήπεδο, κατά τη διάρκεια ενός αγώνα. Ο Μείτλαντ έχει άλλοθι και υποστηρίζει την αθωότητά του, όμως ο Άντερσον και ο εισαγγελέας φέρνουν στο φως στοιχεία DNA που ισχυροποιούν την εννοχή του. Ο Μείτλαντ δεν έχει φουσιγνωμία δολοφόνου. Μήπως όμως είναι... διπρόσωπος; Μήπως υπάρχει κάποιος... Ξένος;

«Ωραιές κοιωμένες» (μτφ. Μιχάλης Μακρόπουλος), το μυθιστόρημα που έχει γράψει ο «Βασιλιάς» μαζί με τον γιο του και έχει μεταφερθεί στη μικρή οθόνη, σίγουρα θα καθηλώσει. Σε ένα μέλλον τόσο αληθινό και κοντινό που θα μπορούσε να είναι το παρόν, αρχίζει να συμβαίνει το εξής παράδοξο: Όταν οι γυναίκες κοιμούνται, τυλίγονται σε κάτι που μοιάζει με κουκούλι και... δεν ξυπνούν ξανά. Στη μικρή πόλη του Ντούλινγκ, ο ιός εξαπλώνεται σε μια γυναίκα φυλακή προσβάλλοντας όλες τις τροφίμους εκτός από μία, την Ιβ Μπλακ. Είναι, άραγε, η Ιβ μια ιατρική ανωμαλία που πρέπει να μελετηθεί ή ένας δαίμονας που πρέπει να θανατωθεί; Κάποιοι θέλουν να σκοτώσουν την Ιβ, άλλοι να τη σώσουν. Αυτό που δεν γνωρίζουν όμως είναι πως οι γυναίκες, αφού αποκοιμηθούν, ανοίγουν τα μάτια τους σ' έναν ολότελα νέο κόσμο... Μην τις ξυπνήσεις!

«Εξύψωση» (μτφ. Έφη Τσιρώνη) ονομάζεται η νέα και πολυσυζητημένη νουβέλα από τον μαίτρ του είδους. Ο τύπος μιλάει για ένα εξαιρετικό δείγμα από την πρώτη συγγραφική εποχή του King που τον καθιέρωσε. Το Καστλ Ροκ είναι μικρή πόλη και τα νέα κυκλοφορούν γρήγορα. Έτσι, ο Σκοτ Κάρι εξομολογείται την αλλόκοτη κατάστασή του μόνο στον φίλο του, τον συνταξιούχο γιατρό Μπομπ Έλις: Χάνει διαρκώς βάρος αλλά η ζυγαριά δείχνει το ίδιο, είτε φοράει τα ρούχα του είτε όχι. Ο Σκοτ βρίσκεται επίσης σε διαμάχη με τις δύο νέες του γειτόνισσες, την Ντίρντρι και τη σύζυγό της Μίσι. ►

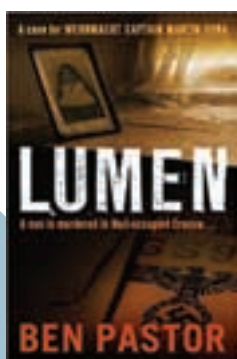

CJ Tudor

AGATHA CHRISTIE

Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές

Κική Τσιλιγγερίδου

Καθώς το ζευγάρι ετοιμάζεται να ανοίξει ένα νέο εστιατόριο, κάτι το οποίο οι κάτοικοι του Καστλ Ροκ δεν εγκρίνουν καθόλου, ο Σκοτ συνειδητοποιεί τις προκαταλήψεις που αντιμετωπίζουν και απο-φασίζει να τις υποστηρίξει.

Το πρώτο τρίμηνο του 2019 αναμένεται να κυκλοφορήσουν από τις εκδόσεις Κλειδάριθμος τρία βιβλία που σίγουρα αναμένουν με μεγάλο ενδιαφέρον οι αναγνώστες. Το νέο ψυχολογικό θρίλερ της **C.J. Tudor**, η οποία συστήθηκε στο αναγνωστικό κοινό με το καθη-λωτικό «Ο άνθρωπος κιμωλία», που φέρει τον τίτλο «*The Taking of Annie Thorne*», άλλο ένα μυθιστόρημα μυστηρίου και αγωνίας της **Ruth Ware** με τίτλο «*The Death of Mrs. Westaway*» και το «*Flight or fright*», το νέο βιβλίο διά χειρός **Stephen King**.

Από τις **εκδόσεις Οξύ** έρχονται τις επόμενες μέρες δύο ε-ξαιρετικές προτάσεις για τους λάτρεις του μυστηρίου, της κατασκοπείας, του θρίλερ και της υψηλής λογοτεχνίας σκι-αγράφησης χαρακτήρων.

«**Επικήδειος για έναν κατάσκοπο**» του **Eric Ambler** (μτφ. Φώτης Κοκαβέσης), ένα από τα πρώτα έργα του επιτυχημένου συγγραφέα θρίλερ. Η πραγματικότητα δεν παίρνει ποτέ τον ίδιο δρόμο... Όταν ο Ζοζέφ Βαντασύ φτάνει στο Οτέλ Ντε Λα Ρεζέρβ στο τέλος των διακοπών του στη Ριβιέρα, προσδοκά απλώς μερικές ακόμη ημέρες χαλάρωσης προτού επιστρέψει στο Παρίσι. Όταν όμως το φιλμ με τις φωτογραφίες των διακοπών του πάει για εμφάνιση και μέσα υπάρχουν φωτογραφίες που δεν έχει τραβήξει ο ίδιος, ο Βαντα-σύ βρίσκει τον εαυτό του στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των μυστικών υπηρεσιών. Στη γαλλική μεσογειακή ακτή, παραμονές του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, όλοι είναι ύποπτοι κατασκοπείας – ο βρετανός αξιωματικός με την ιταλίδα σύζυγο, ο πλούσιος γάλλος βιομήχανος, τα δύο ξένοιαστα αδέρφια από την Αμερική που καί-ρονταν τη θάλασσα και ο τάχα ελβετός κύριος που ταξιδεύει με τουλάχιστον ένα ψευδώνυμο.

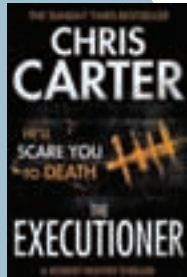
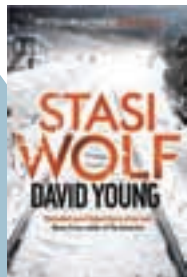
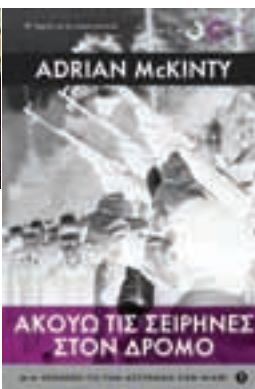
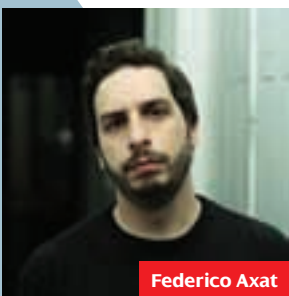
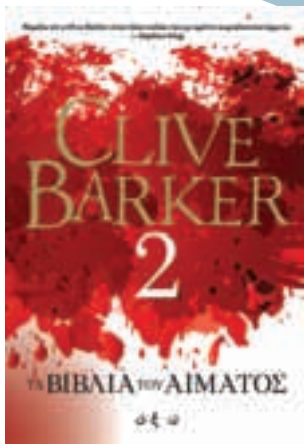
«**Ακούω τις σειρήνες στο δρόμο**» του **Adrian McKinty** (μτφ. Θάνος Καραγιαννόπουλος). Η συνέχεια της επιτυχημένης σειράς με τον υπαστυνόμο Ντάφι υπόσχεται ένταση. Δράση, αγωνία και έκρηξη αδρεναλίνης στους λάτρεις της γραφής του. Μπέλφαστ, Απρίλιος 1982. Η απεργία πείνας των μελών του ΙΡΑ έχει τελειώσει, όμως το κλίμα παραμένει ζοφερό και τα καινούργια προβλήματα του αντι-συμβατικού αστυνόμου Σον Ντάφι παίρνουν τη μορφή ενός ακρω-τηριασμένου πτώματος παρατημένου σε μια βαλίτσα. Το νήμα κό-βεται πριν καλά καλά αρχίσει να ξετυλίγεται, αλλά στο κάδρο έχουν ήδη προλάβει να μπουν ξεπεσμένοι αριστοκράτες, αμφιλεγόμενοι επιχειρηματίες, όμορφες νεαρές χήρες και αινιγματικά ιδιόχειρα σημειώματα. Όσο κι αν σφίγγει ο κλοιός γύρω του, ο Ντάφι γνωρίζ-ζει καλά πως τέλειο έγκλημα δεν υπάρχει και η απάντηση μπορεί να βρίσκεται παντού. Ακόμα και κρυμμένη στο ένστικτό σου.

Τον Ιανουάριο οι εκδόσεις Οξύ θα υποδεχθούν το νέο έτος με το τρίτο βιβλίο της κλασικής σειράς «**Βιβλία αίματος**» του εκπληκτικού **Clive Barker** (μτφ. Πάννης Πλεξίδης), ο οποίος αποτελεί το μέλλον του τρόμου σύμφωνα με τον Stephen King. Η καθεμία από τις ιστορίες που βρίσκονται στους έξι τόμους των «Βιβλίων του αίματος» θα αλιεύσουν από το υ-ποσυνειδητό σας τους καλά θαμμένους και απωθημένους φόβους. Πρόκειται για μια επική συλλογή του μακάβριου. Από τη στιγμή που θα ξεκινήσετε την ανάγνωση, είστε α-ναγκασμένοι να περπατήσετε στα σκοτεινά μονοπάτια της ύπαρξης που αφειδώς προσφέρει ο συγγραφέας. Το χειρό-τερο είναι ότι θα επιστρέψετε μαρτυρικά ξανά και ξανά σ' αυτά τα μονοπάτια, καθώς κανείς δεν μπορεί να διαβάσει ένα βιβλίο του Clive Barker μόνο μία φορά.

Η μεγάλη έκπληξη έρχεται από τις εκδόσεις Οξύ τον Φεβρουάριο με την κυκλοφορία του best seller του Josh Mallerman «Birdbox», το οποίο μεταφέρεται στη μεγάλη οθόνη από τη Universal Pictures και το Netflix με πρωταγωνιστές τους Σάντρα Μπούλοκ, Σάρα Πόλσον, Τζον Μάλκοβιτς και άλλους.

Από τις **εκδόσεις Bell** έρχονται δυνατές επανεκδόσεις που θα χαροποιήσουν τους αναγνώστες του είδους.

«**Η μικρή τυμπανίστρια**» του **Τζον Λε Καρέ** αποτελεί την αιχμή του δόρατος, καθώς στο βιβλίο βασίστηκε η μίνι τηλεοπτική σειρά «The Little Drummer Girl» του Παρκ Τσαν Γουκ και η οποία έχει έντονο ελληνικό χρώμα λόγω των γυρισμάτων που πραγματοποιήθη-καν στην Αθήνα. «Η μικρή τυμπανίστρια», που διαδραματίζεται τη δεκαετία του '70, είναι ένα κατασκοπικό έργο με πρωταγωνιστές έναν παλαιστίνιο τρομοκράτη, έναν κατάσκοπο των ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών και μια αγγλίδα ηθοποιό διπλή πράκτορα, με πρωταγωνιστές τους Φλόρενς Πιου, Αλεξάντερ Σκάρσγκαρντ και Μάικλ Σάνον. Τις κυκλοφορίες συμπληρώνουν τα δυνατά βιβλία του **Τζον Κόνολι** «**Στο λευκό δρόμο**» και «**Ο μαύρος άγγελος**» καθώς

και άλλα δύο βιβλία από με την εκρηκτική πένα του **Lee Child «Βασικός ύποπτος»** και **«Η πλώ του μίσους»**.

Με την άφιξη του Φεβρουαρίου, θα κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Bell το πρώτο βιβλίο της τριλογίας της **Κικής Τσιλιγγερίδου** με τίτλο **«Βυθισμένος ουρανός»** και πρωταγωνίστρια τη Στέλλα Άνταμς. Η υπόθεση υπόσχεται δυνατές ανατροπές και ένταση μέχρι την τελευταία σελίδα: Λίγους μήνες μετά τον ερχομό της στην Ελλάδα από την Αμερική και τη μυστική αντιτρομοκρατική υπηρεσία του FBI στην οποία εργαζόταν, η Στέλλα Άνταμς, μια αιγυπτιακή 35χρονη με κύρια χαρακτηριστικά της το λευκό δέρμα, τα κόκκινα μαλλιά και τα γυαλιά ηλίου που δεν βγαίνουν στιγμή από τα μάτια της, προσπαθεί να ανακαλύψει την αλήθεια πίσω από μια υπόθεση αυτοκτονίας, η οποία θα μπορούσε να είναι και φόνος. Βίαιη, μονομανής, με μια ιδιαίτερη σεξουαλικότητα και καθόλου πολιτικά ορθή, η Στέλλα Άνταμς είναι βέβαιη πως πρόκειται για ανθρωποκτονία και είναι αποφασισμένη να ψάξει για τον αιγυπτιακό δολοφόνο με τον δικό της ανορθόδοξο τρόπο.

Οι δυνατές κυκλοφορίες δεν σταματούν εδώ όμως για τις εκδόσεις Bell. Τον Μάρτιο δύο νέα βιβλία υπόσχονται εκρηκτικές αναγνωστικές στιγμές, καθώς έρχονται η δεύτερη περιπέτεια του Ρόμπερτ Χάντερ (**Chris Carter, «The Executioner»**) και το **«Snap»** της **Belinda Bauer** (αστυνομικό μυθιστόρημα με κοινωνικές αποχρώσεις, που διακρίθηκε στη μακρά λίστα του φετινού Man Booker Prize for Literature)!

Οι εκδόσεις Κέδρος κρύβουν στη φαρέτρα τους δύο νέα αστυνομικά μυθιστορήματα διατηρώντας τις ισορροπίες ανάμεσα στην ελληνική και την ξένη λογοτεχνία.

Ο συγγραφέας **Πάνος Ιωαννίδης** έρχεται με το δεύτερο βιβλίο του **«Ο χορός της μέλισσας»** παρασύροντας τους αναγνώστες σε μια περίεργη υποθεση: Λίγο καιρό μετά την εγκατάστασή του στη Θεσσαλονίκη, ο ιδιωτικός ντετέκτιβ Πέτρος Ριβέρης έρχεται αντιμέτωπος με τη δολοφονία του Αλέξανδρου Χρηστίδη. Κατά γενική ομολογία, ο Χρηστίδης, πολιτικός μηχανικός και δημοτικός σύμβουλος, προσπάθησε να δημιουργήσει εκείνες τις συνθήκες που θα οδηγούσαν σε έναν καλύτερο κόσμο. Ο Πέτρος Ριβέρης στρέφει από την αρχή τις έρευνές του στο περιβάλλον του Χρηστίδη. Όμως, τα μηνύματα που λαμβάνει τις νύχτες από έναν άγνωστο αποστολέα, τον παραπέμπουν να αναζητήσει μια ακολουθία κειμένων που έχουν γραφτεί γι' αυτόν και έχουν αφιερωθεί σε κεντρικά σημεία της Θεσσαλονίκης. Σύντομα αντιλαμβάνεται πως η λύση του μυστηρίου δεν είναι αυτή που θέλουν κάποιοι να φαίνεται...

Για όσους λάτρεψαν το καταγιστικό και ατμοσφαιρικό μυθιστόρημα «Το παιδί της Στάζι» του **David Young, «Ο λύκος της Στάζι»** (μτφ. Φίλιππος Χρυσόπουλος) έρχεται από τις εκδόσεις Κέδρος με μία ακόμα πιο ανατριχιαστική υπόθεση: Πώς μπορείς να εξιχνιάσεις ένα έγκλημα όταν δεν μπορείς να κάνεις ερωτήσεις; Ανατολική Γερμανία, 1975. Η υπολοχαγός Κάριν Μίλερ επιστρατεύεται από το Βερολίνο για να αναλάβει μια κρίσιμη και ευαίσθητη υπόθεση και, το κυριότερο, να διασώσει τη φήμη της. Όμως οι άνθρωποι της Στάζι την πιέζουν να διεξάγει την έρευνά της με τρόπο τέτοιο που δεν θα διαταράξει την άγνοια και τη μακαριότητα των πολιτών... Και η Κάριν θα πρέπει να δράσει γρήγορα, επειδή ο απαγωγέας παιδιών μπορεί να μη σταματήσει στα δύο πρώτα θύματά του.

Το πρώτο μυθιστόρημα του **Άντυ Βρόσγου**, με τον τίτλο **«Χρήσιμοι πλάνοι»**, έρχεται από τις εκδόσεις Κύφαντα, για να

ταράξει τα νερά της εγχώριας αστυνομικής λογοτεχνίας. Η μεγαλύτερη κλοπή του αιώνα είναι γεγονός. Το θέμα παίρνει διεθνείς διαστάσεις ενώ η χώρα οδεύει προς εκλογές. Την υπόθεση αναλαμβάνει ο αστυνόμος Αποστόλου, όμως, παρά τις έρευνες προς κάθε κατεύθυνση, βρίσκεται σύντομα σε αδιέξοδο. Ένα απρόβλεπτο γεγονός θα πυροδοτήσει την αρχή του τέλους σε μια υπόθεση που τον αγγίζει προσωπικά. Αποκαλύψεις και ανατροπές θα αναγκάσουν τους ήρωες της ιστορίας, μια παρέα παιδικών φίλων που ξανασυναντιέται μετά από χρόνια στην κηδεία ενός στενού τους φίλου, να αντιμετωπίσουν τους φόβους τους και τις ενοχές τους, και να βγάλουν τους σκελετούς από την ντουλάπα, με όποιο κόστος.

Τον Ιανουάριο του 2019 θα κυκλοφορήσουν δύο συναρπαστικά αστυνομικά μυθιστορήματα από τις εκδόσεις Μίνωας.

Η **Μάρτζερι Άλινγκχαμ** συγκαταλέγεται στους εξέχοντες συγγραφείς του αγγλικού αστυνομικού μυθιστορήματος στις δεκαετίες του μεσοπολέμου. Δημιούργησε τον Άλμπερτ Κάμπιον, έναν από τους σημαντικότερους και πιο ενδιαφέροντες ντετέκτιβ της αστυνομικής λογοτεχνίας. Στο ξέσπασμα του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, ο Άλμπερτ Κάμπιον ξυπνά σε ένα νοσοκομείο πάσχοντας από αμνησία, ενώ κατηγορείται για επίθεση σε αστυνομικό. Το μόνο που μπορεί να θυμηθεί είναι πως βρισκόταν σε μια μυστική αποστολή ζωτικής σημασίας για την αγγλική κυβέρνηση. **«Το δέκατο πέμπτο λεπτό»** κρύβει ένα μεγαλοφυές μυστικό στον πυρήνα του, τεταμένη ατμόσφαιρα, ευφάνταστες ανατροπές και αφηγηματικές εντάσεις. Γράφτηκε το 1940, και παρά τις αντιξοότητες –η Άλινγκχαμ έγραφε αποσπασματικά ανάμεσα σε εναέριες επιδρομές– η συγγραφέας κατόρθωσε να δημιουργήσει ένα αριστούργημα κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Η **Μπεν Πάστορ** (ψευδώνυμο της ιταλίδας συγγραφέως Maria Verbena Volpi) δημιούργησε μια σειρά ιστορικών μυθιστορημάτων μυστηρίου με ήρωα τον Μάρτιν Μπόρα, νε-

αρό αξιωματικό του γερμανικού στρατού. Στο **«Λούμμεν»**, το πρώτο μυθιστόρημα της σειράς, η πλοκή εκτυλίσσεται στην Κρακοβία το 1939. Ο Μπόρα καλείται να εξιχνιάσει τη δολοφονία της ηγουμένης ενός μοναστηριού η οποία ανακαλύπτεται νεκρή από σφαίρα μέσα στο μοναστήρι. Ο νεαρός αξιωματικός προσπαθεί να βρει τον δολοφόνο, ενώ παράλληλα αντιμετωπίζει την εφιαλτική πραγματικότητα του πεδίου των μαχών. Ο νεαρός αξιωματικός βρίσκεται στο κέντρο δραματικών ιστορικών γεγονότων, διακινδυνεύοντας τη ζωή του στην προσπάθειά του να εξιχνιάσει δύσκολες αστυνομικές υποθέσεις αλλά και να αναδείξει τα διαπραττόμενα καθημερινά εγκλήματα των Γερμανών SS.

Από τις εκδόσεις Κίχλη θα κυκλοφορήσει σε δεύτερη συμπληρωμένη έκδοση το αστυνομικό μυθιστόρημα του **Λέο Πέρους «Ο Μαίτρ της Δευτέρας Παρουσίας»**, που συνδυάζει με τον φυσικότερο τρόπο την τέχνη με την απόλαυση και την αγωνία για την έκβαση της πλοκής. Βιέννη, 1909. Ο ηθοποιός του Αυλικού Θεάτρου Ευγένιος Μπίσοφ βρίσκεται νεκρός στο περίπτερο της έπαυλής του. Ο θάνατός του συνδέεται με μια σειρά μυστηριωδών θανάτων. Πρόκειται για αυτοκτονίες ή για φόνους; Είναι ένοχος ο αφηγητής της ιστορίας, ο βαρόνος φον Πιος; Δύο φίλοι του νεκρού ηθοποιού, υιοθετώντας τον ρόλο του Σέρλοκ Χολμς και του δόκτορα Ουότσον, αναλαμβάνουν τη διαλεύκανση του φόνου. Ρόλο ντετέκτιβ ωστόσο καλείται να παίξει και ο αναγνώστης καθώς η ιστορία αιωρείται συνεχώς ανάμεσα στη βεβαιότητα και την αμφιβολία, στην αλήθεια και το ψέμα. **A**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

**B I
B L I O**

Είστε έτοιμοι να αντιμετωπίσετε τον εαυτό σας;

Πώς είναι να εξαφανίζεται
η δωδεκάχρονη κόρη σου ανεξήγητα;
Δίχως μάρτυρες, δίχως ίχνη, δίχως πτώμα.
Είναι δυνατόν η απάντηση
να βρίσκεται στο αδιανόητο;

**Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΑΡΧΙΣΕΙ.**

1978-2018
dioptra
www.dioptra.gr

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

f t i y YouTube
Βρείτε μας!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΒΙΒΛΙΟ

75 BIBLIA ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΞΕΝΗ
ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ,
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ,
ΠΟΛΙΤΙΚΗ,
ΙΣΤΟΡΙΑ,
ΔΟΚΙΜΙΑ,
ΠΟΙΗΣΗ.
Η Α.Υ. TEAM
ΔΙΑΒΑΣΕ
ΤΑ ΝΕΑ
BIBLIA ΤΩΝ
ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ
ΟΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ.**

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Εικονογράφηση:
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΕΒΗ

Ελληνική πεζογραφία

«Σελάνα»

Τάκης Θεοδωρόπουλος, εκδ. Μεταίχμιο

Μια βιογραφία του Παρθενώνα! Που από πρώτη επιθυμία συγγραφής της μεταλλάχτηκε, λόγω της έξης του Θεοδωρόπουλου για το μυθιστόρημα, σε κάτι περισσότερο από αυτά που ήδη ξέρουμε γι' αυτόν μέσω των μελετητών του. Με ένα φοβερό εύρημα, απόλυτα τεκμαρτό όμως από τον συγγραφέα: στο πρόσωπο της Σελάνας, συντρόφου ζωής του δημιουργού του Παρθενώνα Ικτίνου, ταξιδεύουμε στην άλλη άκρη του χρόνου. Σε μια Αθήνα όπου ο «Δήμος» είναι τύραννος, όπως τον αποκαλεί ο Ευριπίδης, και οι θεοί εξακολουθούν να παρεμβαίνουν στο ανθρώπινο σύμπαν.

Ο τελευταίος χτύπος

Αλέξανδρος Πετρόχειλος, εκδ. Βακχικόν

Ο συγγραφέας (Αθήνα, 1987), γνωστός μέχρι τώρα από διηγήματα και ποιήματα σε έντυπα και ηλεκτρονικά περιοδικά, δημοσιεύει το πρώτο του βιβλίο, μια συλλογή διηγημάτων. Πρόκειται για ένα ταξίδι στα άδυτα της ανθρώπινης φύσης το οποίο θα δημιουργήσει στο αναγνωστικό κοινό ανάμεικτα συναισθήματα και ποικίλες σκέψεις, μεταξύ άλλων επειδή επιχειρεί να δώσει στον θάνατο πρωτόγνωρες μορφές ή ακόμα και χρώματα, όπως του κόκκινου κρασιού ή του κόκκινου κέστρου. Δείγμα γραφής: «Ο επισκέπτης πήρε τις σελίδες του διηγήματος στα χέρια του. Το αίμα είχε πιτσιλίζει πολλά σημεία του χαρτί, αλλά μπορούσε να βγάλει νόημα. Το διάβασε βιαστικά, με το ποτήρι στο χέρι».

Καινούργια μέρα

Νίκος Χρυσός, εκδ. Καστανιώτη

Το νέο μυθιστόρημα του Νίκου Χρυσού που συστήθηκε το 2009 με το «Μυστικό της τελευταίας σελίδας» σε μια μυστηριώδη περιπλάνηση στον κόσμο των παλαιοβιβλιοπωλείων. Αυτή τη φορά ο συγγραφέας δημιουργεί μια δαιδαλώδη εξιστόρηση

για μία παρέα πέντε ανθρώπων που ζουν άστεγοι στην κόλαση του περιθωρίου. Όταν ο κλοσάρ Σεβαστιανός πυρπολείται ζωντανός από τρεις άντρες ο νεότερος από τους τρεις θύτες αναζητά στοιχεία για το θύμα πιστεύοντας πως αν ζωντανέψει την ιστορία του νεκρού θα τον επαναφέρει στη ζωή. Αναζητά τους τέσσερις φίλους του για να του αφηγηθούν την ιστορία τους. Ο μύθος και τα γεγονότα περιπλέκονται με αντικρουόμενες μαρτυρίες σε ένα λαβύρινθο όπου ίσως κρύβεται το νόημα της ζωής.

Γιατί πρόδωσα την πατρίδα μου

Θεόδωρος Γρηγοριάδης, εκδ. Πατάκη

Είκοσι έξι ανθρώπινες ιστορίες από το Παγγαίο, την Καβάλα και τον Έβρο μέχρι την Αθήνα, αλλά και τη Σαμψούντα, την Τυνησία, τη Συρία, το Βερολίνο και τη Στοκχόλμη, όπου οι άνθρωποι διασχίζουν σύνορα, πολιτισμούς και προσωπικά όρια, διεκδικούν διαφορετικές ταυτότητες και αναζητούν μια καινούργια αρχή ή και το άδοξο τέλος τους. Οικογενειακές ιστορίες, αδιέξοδες σχέσεις και παθιασμένοι έρωτες, μοναχικοί και αινιγματικοί άνθρωποι, αποτραβηγμένοι και περιθωριακοί χαρακτήρες, μετανάστες και πρόσφυγες, πόρνες και τραβεστί, μικροαστοί και αγρότες, άνθρωποι της γειτονιάς αλλά και φερμένοι από τα όνειρα.

Σκοτεινό πέπλο, Γιώργος Δάμτσιος, εκδ. Bell

Πυρετική, καθηλωτική περιπέτεια με φόντο τη Θεσσαλονίκη, στο μυθιστόρημα που εγκαινιάζει την είσοδο των εκδόσεων Bell στο χώρο της εγχώριας λογοτεχνίας δράσης. Ο Γιώργος Δάμτσιος δοκιμάζεται με απόλυτη επιτυχία στο είδος με το οποίο δεν καταπίστηκε κανείς Έλληνας συγγραφέας μέχρι σήμερα: την περιπέτεια. Μια τρομοκρατική επίθεση στην καρδιά της Θεσσαλονίκης αφρίζει τον Λούκα αιμόφυρτο και αναισθητό. Λίγο αργότερα ένας άντρας τον

επισκέπτεται στο νοσοκομείο και του λέει ότι πρέπει να φύγουν από εκεί το συντομότερο γιατί κινδυνεύουν θανάσιμα. Καθώς τα χτυπήματα του έχουν προκαλέσει αμνησία, ο ήρωας αποφασίζει να πιστέψει τον άγνωστο, και το ανθρωποκυνηγό ξεκινά, σε ένα σκοτεινό πέπλο μηχανογραφιών, των οποίων δεν γνωρίζει αν είναι ο θύτης ή το θύμα.

Ένα χαμόγελο στον ουρανό

Αρτεμης Παπανδρέου, εκδ. Μιχάλη Σιδέρη

Μια νέα και όμορφη γυναίκα παλεύει για τις ισορροπίες της, έπειτα από τον πρόσφατο θάνατο του πατέρα της, που έμοιαζε να τον επιζητά σαν εξιλέωση για κρίματα του παρελθόντος, που τον βάρυναν. Όμως εκείνος ήταν ένας υπέροχος άνθρωπος και ένας θαυμάσιος γονιός. Η κοπέλα, μέσω της εργασίας της θα βρεθεί για πρώτη φορά στην Άνδρο και, ύστερα από μια λάθος διαδρομή και μια καταιγίδα, στο κατώφλι ενός σπιτιού κρυμμένου στα βράχια. Μέσα από μια ιστορία που ξετυλίγεται εκείνο το βράδυ και από μία φωτογραφία, θα αρχίσει να αναζητά ξεθωριασμένα χνάρια ενός παρελθόντος που μοιάζει καλά κρυμμένο. Άραγε, συντονίστηκε ο χρόνος, για να βγουν στο φως θαμμένα μυστικά;

Δε λες κουβέντα
Μάκης Μαλαφέκας, εκδ. Μελάνι

Ο πρωταγωνιστής Μιχάλης Κρόκος θα μπλέξει. Είναι καλοκαίρι και η Αθήνα θα τον υποδεχτεί με καύσωνα και σύγχρονη τέχνη, ρεκόρ τουρισμού και παντλίκια, μνημόνιο και Airbnb, πεφωτισμένους χάρκερ, παρανοϊκούς ταξιτζήδες και μοιραία κορίτσια, φόνους, απαγωγές, και την κλοπή ενός πίνακα με όλα τα μυστικά του κόσμου. Ένας συγγραφέας χαμένος στην παλιρροιακή δίνη της εποχής του, στη λάθος πόλη, στο λάθος καλοκαίρι. Ίσως και με τη λάθος επιλογή, όπως παραδέχεται κι ο ίδιος, να βγάλει ένα βιβλίο για τον Τζακ Κολτρίν και την τζαζ μες στο κατακαλόκαιρο.

Ένα γέλιο θα σας θάψει

**ΡΑΜΠΛΕ,
ΓΑΡΓΑΝΤΟΥΑΣ,
ΜΠΑΧΤΙΝ
ΚΑΙ Η
ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ
ΓΚΡΟΤΕΣΚΟΥ**

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Πάντα είχα τη γνώμη ότι οι μεταφραστές (προς όποια γλώσσα) είναι σημαντικότεροι από τους συγγραφείς (όποιας γλώσσας), γιατί όσο σπουδαία και να είναι η ντόπια λογοτεχνική (ή και γενικότερη) παραγωγή βιβλίων, ποτέ δεν θα φτάσει τη σημασία του συνόλου των βιβλίων που βγαίνουν σε όλες τις άλλες γλώσσες. Οι μεταφραστές και οι μεταφράσεις τους είναι ο ιμάντας που μας ενώνει με το παγκόσμιο πνεύμα, την παγκόσμια λογοτεχνική, δοκιμιακή, κινηματογραφική (βλέπε υποτίτλοι και μεταγλωττίσεις) κ.λπ. χαρά της γνώσης και της αισθητικής, δίχως την οποία θα ήμασταν μονογλωσσικό νησί.

Αυτή μου η αντίληψη ενισχύθηκε για μια ακόμα φορά, έχοντας ολοκληρώσει την ανάγνωση του βιβλίου του Μιχαήλ Μπαχτίν «Ο Ραμπελαί και ο κόσμος του» (Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης / ΠΕΚ, Ηράκλειο 2017, μετάφραση από τα ρώσικα Γιώργος Πινακούλιας, επιμέλεια κειμένου Φωτεινή Ξιφαρά), του οποίου τέσσερα δυνητικά δέχθεν προβλήματα (η γλώσσα του πρωτοτύπου, οι 600 σελίδες μεγάλου σχήματος, το «βαρύ» θεωρητικό περιεχόμενο και το ότι πεδίο αναφοράς του είναι κάποιο άλλο βιβλίο, «Ο Γαργαντούας και Πανταγκρυέλ» του Ραμπλέ) εξουδετερώνονται ή μάλλον δεν υφίστανται καν, με την ολοκλήρωση της ανάγνωσης.

Λεπτομερέστερα, ο Γιώργος Πινακούλιας και οι συμπαραστάτες του (τους ευχαριστεί έναν ένα και μια μια στο αρχικό «Σημείωμα» του μεταφραστή) τιθάσεψε και μας προσφέρει στα ελληνικά ένα κεφαλαιώδες έργο, που βοηθάει κάθε αναγνώστη/ώστρια να κατανοήσει καλύτερα το μνημειώδες έργο του Ραμπλέ, ή, αν δεν το έχει διαβάσει, να το κάνει, παρακινημένος/η από το βιβλίο του μεγάλου Ρώσου.

Ο Φρανσουά Ραμπλέ (τέλη 15ου αιώνα - 1553) ήταν ένας αναγεννησιακός Γάλλος που συνδύαζε εξαιρετικά λαϊκότητα και διάνοια. Υπήρξε ανθρωπιστής, γνώστης της αρχαιοελληνικής και της λατινικής, μεταφραστής, καλόγερος, παπάς, θεολόγος, νομικός, διπλωμάτης, γιατρός (η μονιμότερη ιδιότητά του), πατέρας νόθων παιδιών, ταξιδιώτης, με κύριο móτο του «το γέλιο είναι γνώρισμα του ανθρώπου και μόνο». Έγραψε τις περιπέτειες του Γαργαντούα και του Πανταγκριέλ (ζευγάρι γιγάντων, γιος και πατέρας) σε τέσσερα μυθιστορήματα, ενώ ένα πέμπτο, την πατρότητα του οποίου μερικοί αμφισβητούν, κυκλοφόρησε μετά το θάνατό του. Όλα τα βιβλία αγαπήθηκαν και όλα δέχτηκαν εντονότατη κριτική από τη συντηρητικότατη θεολογική Σχολή της Σορβόννης, ως ασεβή και πορνογραφικά. Τα έργα αυτά θεωρούνται τα πρώτα μυθιστορήματα της νεότερης εποχής, τα πρώτα πεζογραφικά σαλπίσματα της Αναγέννησης. Πίσω τους έχουν τον Όμηρο, τον Ηρόδοτο, τον Λουκιανό, την Παλαιά Διαθήκη, ποικίλες προφητείες, καζαρμίες, το Δάντη, τον Τόμας Μορ, τα επιστημονικά βιβλία και τις θεολογικές διαμάχες μέχρι την εποχή τους, αλλά και τους τροβαδούρους, τις λαϊκές μεσαιωνικές διηγήσεις, τα παραμύθια και τους μύθους, τη ζωή την ίδια του 16ου αιώνα. Από την άλλη, επίγονοί του είναι ο Σέξπιρ, ο Θερβάντες, ο Γκρίμελσαουζεν, ο Στερν, ο Ζουίφτ, ο ντε Σαντ και πολλοί άλλοι, μέχρι τον Ουγκό, και ίσως ακόμα ξέλω εγώ± τον Ράσπε, τους σουρεαλιστές, τον Σελίν, τον Μπόρχες, τον Κενό, τον Μπουκόφσκι, τον Έκο (θυμηθείτε ποιο είναι το κύριο θέμα στο «Όνομα του ρόδου»: το χαμένο δεύτερο βιβλίο της «Ποιητικής» του Αριστοτέλη, που έχει θέμα την κωμωδία, δηλαδή το γέλιο)

ή τους Μόντι Πάιθονς (άλλους ως προς το περιεχόμενο, άλλους ως προς τη χρήση της γλώσσας κι άλλους και ως προς αμφότερα τα στοιχεία).

Το κατά τη γνώμη μου σημαντικότερο είναι ότι μέχρι τις μέρες μας, ο χαρακτηρισμός «Γαργαντούας» κολλιέται σε άνθρωπο που έχει μία ή περισσότερες από τις εξής ιδιότητες: φαγάς, πότης, γλετζές, αθυρόστομος, σεξουαλικά ασύδοτος, χωρατατζής, φωνακλάς, εικονοκλάστης κλπ, πάνω απ' όλα όμως είναι χαρούμενος τύπος, που ζει τη ζωή για τη ζωή, μέσα στην υπερβολή και την υπερεκφραστικότητα μέχρι κυδαιότητας ±ό,τι κι αν σημαίνουνε τούτες οι λέξεις. Αυτό ισχύει και σε μας, εδώ στην Ελλάδα, όπου το ζευγάρι των γιγάντων έγινε πασίγνωστο από ποικίλες εικονογραφημένες, λαϊκές, παιδικές κ.λπ. εκδόσεις, πάντα ελλιπείς, λογοκριμένες, απλοϊκές.

Η πληρέστερη ελληνική έκδοση του βιβλίου (δύο στα πέντε μυθιστορήματα), που είναι εξαιρετική, κυκλοφόρησε από την «Εστία» μόλις το 2004 και αποτελεί έργο ζωής ενός εκπληκτικού μεταφραστή, του Φίλιππου Δρακονταειδή, ο οποίος όχι μόνο έχει δουλέψει με επιτυχία πάνω στα δύσκολα γαλλικά του 16ου αιώνα, αλλά έχει δημιουργήσει και υπέροχες ελληνικές λέξεις για τα «τρελά» ονόματα των πρώων του Ραμπλέ, συν ότι έχει προσθέσει όλο το βοηθητικό υλικό που θα απαιτούσε ένας επαρκής αναγνώστης. Την έκδοση της «Εστίας» χρησιμοποιεί και ο Γιώργος Πινακούλιας, ο οποίος έχει κουβεντιάσει πολύ και με τον Φίλιππο Δρακονταειδή, ενώ ο τελευταίος έχει επίσης μεταφράσει και αποσπάσματα των τριών τελευταίων βιβλίων του Ραμπλέ ειδικά για την έκδοση αυτή του Μπαχτίν.

Ο Ρώσος / Σοβιετικός Μιχαήλ Μπαχτίν (1895-1975), θεωρητικός της λογοτεχνίας και φιλόσοφος, γνωστός από ποικίλες μελέτες του και ένα μείζον έργο για τον Ντοστογιέφσκι (1929), διάβασε και εκτίμησε τα βιβλία του γαργαντουικού κύκλου. Έγραψε το βιβλίο του για τον Ραμπλέ τρεις φορές: αρχικά εξόριστος επί Στάλιν στο Σαράνσκ το 1935-40, ξανά το 1949-50 (κατά την πολύχρονη απόπειρά του να αναγνωριστεί η εργασία του σα διδακτορική διατριβή ± κάτι που έγινε μόλις το 1952!) και σε τελική μορφή αργότερα, μέχρι που το βιβλίο βγήκε το 1965. Με την έκδοσή της, η μπαχτινική ερμηνεία του γαργαντουικού κόσμου είχε άμεση εκδοτική επιτυχία, τόσο στη Σοβιετική Ένωση, όσο και στον κόσμο, αφού σύντομα μεταφράστηκε στις σημαντικότερες γλώσσες. Η ελληνική έκδοση βασίζεται στην τρίτη, διορθωμένη και πλουσιότερη εκδοχή του βιβλίου, από τα «Απαντα» του Μπαχτίν (Μόσχα 2010).

Η κεντρική θέση του μελετητή είναι ότι ο Ραμπλέ ±με πρώτη ύλη το καρναβάλι, το πανηγύρι, το παζάρι, τη λαϊκή πλάκα και τη χοντρή φάρσα, τη γιορτή, το γλέντι, τους πλανόδιους ηθοποιούς και μουσικούς, τους πραγματευτές, τους απατεώνες, την πλατεία, την αστρολογία, τη μαγανεία, τη μαντεία, τις προλήψεις, τα ιατροσόφια, τις ταξιδιωτικές διηγήσεις, τους ζητιάνους, και γενικά την ποικίλη λαϊκή κουλτούρα της εποχής του± είναι ο κύριος «εισηγητής» του γκροτέσκου στους νεότερους αιώνες, του γκροτέσκου που εκφράζεται με το παράδοξο, την ακραία σάτιρα, την ανάμιξη του φανταστικού με το πραγματικό, τη συμπεριφορική ημιαναρχία, τη βίαιη γλώσσα και ελευθεροστομία μέχρις υπερβολής (τρόποι θανάτωσης, βρισιές, κατάρες, λεπτομερείς αναφορές κοπρολαγνείας, ουρολαγνείας κ.λπ.), την αποθώωση του σεξ, και πάνω απ' όλα με το γέλιο.

Για να στηρίξει ο Μπαχτίν τη θέση του, οργανώνει την εργασία του ως εξής: Μια Εισαγωγή 70 σελίδων, με τον μετριοφρόνα τίτλο «Θέτοντας το πρόβλημα» και 7 μεγάλα και πυκνογραμμένα κεφάλαια, που αναλύουν το έργο του Ραμπλέ σε συνάρτηση με: την Ιστορία του γέλιου - τον πλατειστικό λόγο - τις λαϊκο-γιορταστικές μορφές και εικόνες - τις ευωχικές εικόνες - την γκροτέσκα εικόνα του σώματος και τις πηγές της - τις εικόνες του υλικού-σωματικού κάτω (το κατά τη γνώμη μου λαμπρότερο κεφάλαιο, με αναφορές τόσο στον «Κάτω Κόσμο», όσο και στο σωματικό «κάτω», δηλαδή τον πρωκτό) - τη σύγχρονη του πραγματικότητα. Υπάρχουν επίσης υποσημειώσεις. Παρά τη δυσκολία των θεμάτων, η γραφή είναι απλή και σχετικά εύκολη στην κατανόησή της, ακόμα και από έναν αναγνώστη όπως εγώ, που βαριέται τα βιβλία θεωρίας ±ίσως γιατί αυτό δεν είναι βιβλίο σκέτης θεωρίας, αλλά έχει συνεχές πεδίο αναφοράς τα μυθιστορήματα του Ραμπλέ, αποσπάσματα των οποίων παραθέτει. Αυτό που βασικά θέλγει κατά την ανάγνωση είναι το προσδόκητο, η μεγάλη πρωτοτυπία των σκέψεων, συσχετισμών και συμπερασμάτων του Μπαχτίν. Εκτός από τα «εργαλεία» της λογικής, εξαντλητική, και πειστικότατη κατά τη γνώμη μου, είναι και η βιβλιογραφική στήριξη σε κάθε θέση που υποστηρίζει ο συγγραφέας.

Εξάλλου ο Μπαχτίν, πιστός στο πνεύμα του μυθιστοριογράφου, δεν αυτολογοκρίνεται, όταν αποφασίζει να χρησιμοποιήσει βωμολοχικά αποσπάσματα του Ραμπλέ ± δεν είναι επομένως δυσνόητο γιατί δεν τον είχαν και πολύ σε εκτίμηση στη σταλινική Σοβιετική Ένωση. Πέρα από το βωμολοχικό στοιχείο, όμως, στον Ραμπλέ του Μπαχτίν εξαιρείται ένα στοιχείο εξίσου «απεχθές»: το γέλιο. Το γέλιο που λειτουργεί, τελικά, ανατρεπτικά και διαλυτικά απέναντι σε κάθε αγέλαστα, θρησκευτικού τύπου καθεστώτα, σταλινικά, ναζιστικά ή θεοκρατικά.

Τις αντιρρήσεις ορισμένων μελετητών προς την κεντρική αυτή μπαχτινική θέση τις εκθέτει ο μεταφραστής ήδη στο «Σημείωμά» του. Η βασικότερη είναι ότι ο Μπαχτίν υπερβάλλει ως προς τη σημασία που έχει το «πρωτόγονο» και χοντροκομμένο, το λαϊκό στοιχείο στο έργο του Ραμπλέ. Οι αντιμπαχτινικοί λένε ότι ο Γάλλος συγγραφέας ενσωματώνει και πολλά επιστημονικά ή θεολογικά στοιχεία της εποχής του στα μυθιστορήματά του, στοιχεία μη λαϊκά, κάτι που ο Μπαχτίν το υποτιμά. Προσωπικά, ξανακοίταξα το βιβλίο του Ραμπλέ και δεν μου φαίνεται ότι ο Μπαχτίν υπερβάλλει. Απλά αποδίδει την αρμοζουσα θέση στο πεδίο που πράγματι κυριαρχεί στα αναλυόμενα έργα.

Ακόμα, ο μεταφραστής, πέρα από τη συμβολή του στο παραπάνω μπαχτινικό επίτευγμα, προσθέτει: δικές του υποσημειώσεις με ξεχωριστή ένδειξη - Γλωσσάρι απόδοσης των ρώσικων όρων στα ελληνικά - Λίστα έργων του Μπαχτίν στα ελληνικά - Ευρετήριο ονομάτων - Ευρετήριο όρων. Επομένως ξαναγυρίζουμε σε κείνο που έγγραφα στην αρχή, για το ρόλο του μεταφραστή. Φυσικά, η αριτιότητα του συνολικού αποτελέσματος οφείλεται στη σταθερά υποδειγματική δουλειά των ΠΕΚ.

Υπάρχουν μελετητές που συνταυτίζονται με ένα αντικείμενο (συγγραφέα, βιβλίο, πεδίο): ο Μαρξ με την υπεραξία, ο Κουκουλές με το Βυζάντιο, ο Πετρόπουλος με την αστική λαογραφία, ο Χριστοδούλου με τον «Μόμμι Ντικ», ο Τριανταφυλλόπουλος με τον Παπαδιαμάντη, ο Πόπερ με την «ανοιχτή κοινωνία», ο Ζένιτ με τον Πεσόα, ο Έγκιντον με τον Θερβάντες, ο Μόρις με το ζώο «άνθρωπος» κλπ. Έτσι ο συγκεκριμένος μελετητής συνταυτίστηκε με τον Ραμπλέ. Μετά το βιβλίο αυτό, η θέση του Μπαχτίν στις ραμπλεϊκές σπουδές έχει γίνει τόσο κυριαρχική, ώστε κανένας μελετητής δεν μπορεί να τον παρακάμψει.

Μη φοβηθείτε τίποτα, διαβάστε το υπέροχο αυτό βιβλίο και θα δείτε τον κόσμο του Ραμπλέ ±δηλαδή τον κόσμο που έχει βγει από τον Μεσαίωνα και αρχίζει το μακρύ του ταξίδι στην Αναγέννηση± με άλλο μάτι. Και μετά, αν δεν το έχετε κάνει ήδη, διαβάστε τον ίδιο τον Ραμπλέ. Μοναδική προϋπόθεση σε κάθε περίπτωση: να ξεχάσετε τη λεγόμενη «πολιτική ορθότητα» στη γλώσσα.

Υ.Γ. Αποδίδω τα ονόματα με τη γραφή «Ραμπλέ» και «Πανταγκριέλ». Όταν όμως παραθέτω τίτλους βιβλίων που τα γράφουν αλλιώς, τότε ακολουθώ κι εγώ, με «Ραμπελαί» και «Πανταγκρυέλ». **Δ**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

**B I
B A
I O**

26η χιλιάδα

13η χιλιάδα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

Καλά βιβλία, καλά Χριστούγεννα!

Ο Κώστας Ακρίβος μεταφέρει στο χαρτί τη ζωή της επαρχίας της δεκαετίας του '70

Ο μικρόκοσμος του Βόλου μέσα απ' τα μάτια τεσσάρων παιδιών στο νέο του βιβλίο **«Γάλα Μαγνησίας»** των εκδ. **Μεταίχμιο**

Της **ΖΩΗΣ ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ**

Ζερβής, για το δυνατό αριστερό του πόδι στο ποδόσφαιρο. Μικ, αυτός που θα γίνει ο Έλληνας Μικ Τζάγκερ. Αχιλλάκος, για το μικρό του ανάστημα. Μπράσκας, γιατί η όψη του θυμίζει το ψάρι, την μπράσκα. Τέσσερις έφηβοι, μια παρέα, τέσσερις αμούστακοι μάγκες που προσπαθούν να βρουν τα πατήματά τους στη ζωή, στον Βόλο της μεταπολίτευσης. Στα μαθήματα παλαντζάρουν ανάμεσα στο χάσιμο της χρονιάς και τον οριακό προβιβασμό. Θέλουν όμως να σπουδάσουν, να φύγουν, να ξεφύγουν. Στην καθημερινότητα είναι μέσα σε κάθε ψευτοαλητεία. Τσιγάρα και βρισιές, άραγμα στο καφενείο του λιμανιού την περίφημη «Ναυτιλία», έναρξη της ερωτικής ζωής, πολιτική αφύπνιση, καζούρες και πειράγματα, σπάσιμο νεύρων σε καθηγητές, διευθυντές, συνομηλίκους. Παιδιά απ' τα χωριά του Πηλίου και του κάμπου της Μαγνησίας, φτωχά, από γονείς αμόρφωτους, παιδεμένους στη γη και στα ζώα, προσπαθούν να φτιάξουν μια καλύτερη ζωή μέσα απ' τα γράμματα. Τους ενώνει η συμβίωση στο οικοτροφείο της Μητρόπολης Δημητριάδος. Η ζώρικη ζωή των οικοτρόφων, που πρέπει να υπακούουν, να υποτάσσονται στο ράσο του διάκου, τόσο αυστηρό, φοβερό, στιγμές-στιγμές απάνθρωπο.

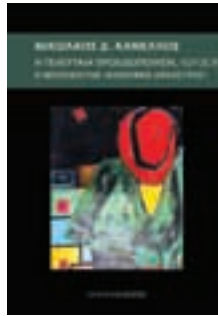
Για κείνα τα χρόνια του σχολείου θα τους ενώνει το οικοτροφείο. Κρύο, φιλόξενο, άστοργο, με μόνη παρηγοριά την ταράτσα. Για κάπνισμα, κουβέντες, για τ' αστέρια του ουρανού, για την ανακάλυψη ένοχων μυστικών. Για όλη τους τη ζωή θα τους ενώνει ένας θάνατος. Ο θάνατος ενός συμμαθητή τους, ενός παιδιού του οικοτροφείου, από πνιγμό. Πνίγηκε ο Σώτος επειδή δεν τον βοήθησαν; Δεν τον βοήθησαν γιατί δεν τον χώνευαν ± τον βάραινε ένα φοβερό έγκλημα που εκείνοι το γνώριζαν ή γιατί νόμιζαν ότι προσποιούνταν κίνδυνο ή πάλι επειδή κι αν ακόμη κινδύνευε πίστεψαν ότι θα τα κατάφερνε να κολυμπήσει, ότι τα ρεύματα θα τον έβγαζαν, ταλαιπωρημένο μα σώο, απέναντι στα Πευκάκια;

Ο Ιούνιος του '75 θα τους αλλάξει τη ζωή. Θα πάρει άλλη ρότα μετά τον πνιγμό, καθώς ο καθένας τους θα πάψει να ορίζει τη ζωή του, θα οριστεί ερήμην τους απ' αυτή την τραγική στιγμή. Αβεβαιότητα και αγωνία για το τι πραγματικά συνέβη, με τα χρόνια η μνήμη προδίδει, τι πραγματικά έγινε, ποιος αποφάσισε, ποιος παράτησε, ποιος αδιαφόρησε, ποιος έφταιξε. Έφταιξε πράγματι κάποιος, και ποιος; Ενοχές, τύψεις και η μανιασμένη αναζήτηση της αλήθειας.

Ο Ακρίβος μεταφέρει στο χαρτί ολόκληρη τη ζωή της επαρχίας στα τελειώματα της δικτατορίας και την αρχή της μεταπολίτευσης. Κινηματογραφικά, με μια φοβερή ακρίβεια και διεισδυτικότητα περιγράφει αυθεντικούς χαρακτήρες και απλώνει μπροστά μας όλο τον μικρόκοσμο του Βόλου, μέσα απ' τα μάτια τεσσάρων παιδιών, που δίνουν με τη στάση τους νόημα στη φιλία, την αλληλεγγύη, το σεβασμό, τις αρχές που αταλάντευτα κουβαλούν απ' τα σπίτια τους και ας μοιάζει η συμπεριφορά τους να τις καταπατά.

Χρόνια μετά, φανερώνεται και το ρήμαγμα της ζωής των τεσσάρων απ' την ασίγαστη ενοχή. Κι η ώρα της αναζήτησης απ' τον Ζερβή, τον αφηγητή του βιβλίου, είναι η πιο τραγική. Θυμάται σωστά άραγε ή η μνήμη τον περιγελά, του αναλογεί ο θάνατος αυτός, πρέπει να ξεδιαλύνει με τη βοήθεια των άλλων τα περασμένα ή να αδιαφορήσει για να παλέψει την καταρρακωμένη του ζωή; Η πραγματική του απαντοχή, το γράψιμο και η λογοτεχνία, οι ξένες ζωές που ανίσταται στα βιβλία, τον πρόδωσαν, δεν μπόρεσαν να ξεδιαλύνουν την αλήθεια της δικής του ζωής, να ψυχάσουν την ασίγαστη αμφιβολία.

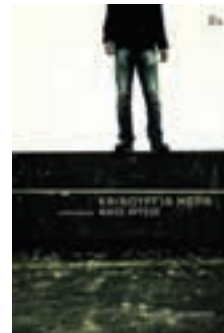
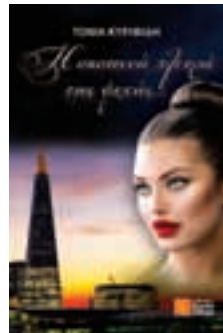
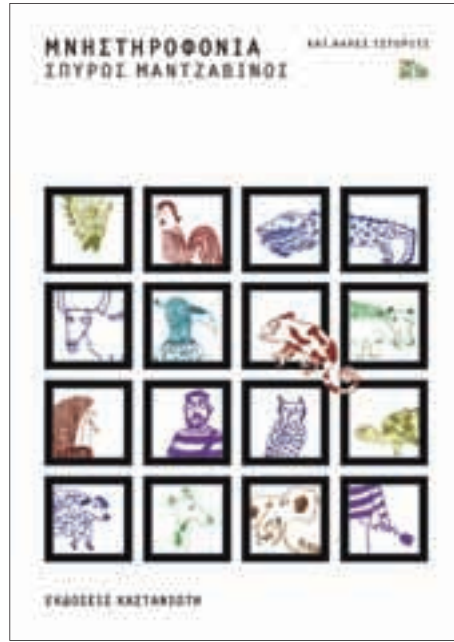
Ο Ακρίβος μας δίνει ένα πολύτιμο μέτρο, πετυχαίνει να μας βάλει να μετρηθούμε με την αξία της αλήθειας. Της όποιας αλήθειας, της πιο πικρής. Αυτής που λυτρώνει, ακόμη και αν παρασέρνει ανεπιστρεπτή στα βαθιά νερά. **Α**

Η τελευταία προειδοποίηση - Λόγος Β' - Η μουσική της κόκκινης ορχήστρας, Νικόλαος Δ. Κανέλλος, εκδ. ΙΑΝΟΣ

«Εκατοντάδες ονόματα γυναικών μου γλιστρούσαν στο μυαλό αλλά δεν έμενα σε κανένα. Μόνο ένα γυναικείο όνομα συνεχίζει να με καίει: η Ελλάδα!». Στο σύγχρονο αυτό πολιτικό βιβλίο, ο συγγραφέας σκιαγραφεί τη σκοτεινή πλευρά της ζωής του ήρωά του, που, ολομόναχος πλέον και «χωρίς ταυτότητα», παλεύει να αυτοπροσδιοριστεί στη νέα πολιτική πραγματικότητα και έρχεται σε σύγκρουση με το παρελθόν του. Πρόκειται για το δεύτερο πολιτικό μυθιστόρημα του πολυπράγμονα συγγραφέα με τη μακρά θητεία στο διπλωματικό σώμα, ο οποίος σήμερα είναι πρέσβης της Ελλάδας στο Μπακού, ενώ παράλληλα ξεδιπλώνει το ταλέντο του και στη μουσική και τη ζωγραφική.

Μνηστροφονία και άλλες ιστορίες Σπύρου Μαντζαβίνου, εκδ. Καστανιώτη
Επτά ερωτικές ιστορίες κατάκτησης και

απόρριψης με κύρια όπλα το χιούμορ και τον αυτοσαρκασμό. Τοποθετημένες στους δρόμους της πόλης, οι ιστορίες του Σπύρου Μαντζαβίνου είναι γεμάτες λογοτεχνικές και σινεφίλ αναφορές. Δεν είναι τυχαίο ότι ο 23χρονος συγγραφέας είναι απόφοιτος της Σχολής Σταυράκου. Με γλώσσα σημερινή καταγράφει σε πρώτο πρόσωπο τις έμμενες ιδέες του νεαρού ήρωα για τον έρωτα, ενώ ονειρεύεται μια διαφορετική πραγματικότητα όπου τα πάντα μπορούν να συμβούν με έναν φανταστικό κινηματογραφικό τρόπο. Έχοντας την ικανότητα ακόμη και να καταβροχθίσει τις αναμνήσεις του.

Νύχτα με πέντε φεγγάρια Μίμης Ανδρουλάκη, εκδ. Πατάκη
Μικρά δράματα στον καρβά της Μεγάλης Ιστορίας ρίχνουν, εκατό χρόνια μετά την Ποντιακή Γενοκτονία, ένα διαφορετικό φως στα αινίγματα της Θεσσαλονίκης, της Μακεδονίας και της Θράκης. Πρωταγωνίστρια, μεταξύ άλλων, η Λίνα. Είναι μια ματαιόδοξη μικροαστή που κολακεύεται να αποπλανά διασημότητες; Ποιο είναι το κίνητρό της, που παίζει σε μια ζαριά τη ζωή της, χωρίζει και συγκροτεί ± εν μέσω κρίσης ± με έμπιστες συμμαθήτριες έναν επιχειρηματικό και ερωτικό κύκλο με επίλεκτους αλλά

μακρινούς εραστές; «Δεν υπάρχει, λοιπόν, ούτε ένας άνδρας με κάποια γενναιότητα και λίγη ποίηση μέσα του;», θα πει εκείνη, όταν ξεσπάσει.

Η σκοτεινή πλευρά της ψυχής Τόνια Κυρκιρίδη, εκδ. Μιχαήλ Σιδέρη
Η 25χρονη Έμιλυ Άντερσον έχει μια ζωή που πολλοί θα ζήλευαν. Έχει ήδη ξεκινήσει μια λαμπρή καριέρα στο χώρο της ναυτιλίας, κατέχοντας μάλιστα μια εξέχουσα θέση στη σπουδαία ναυτιλιακή εταιρεία του Έρικ Στιούαρτ. Στο μυαλό και την καρδιά της, όμως, υπάρχει μόνο το μίσος για τους υπαίτιους του μοιραίου δυστυχήματος με την τραγική κατάληξη για την οικογένειά της. Και μετά από 13 χρόνια αναμονής, ήρθε η κατάλληλη στιγμή για να βάλει σε εφαρμογή το σατανικό της σχέδιο, παίρνοντας την πολυπόθητη εκδίκησή της, βαθιά ριζωμένη στην πιο σκοτεινή πλευρά της ψυχής της.

Στέλλα Σοφία Αβτζόγλου Αναστασιάδου, εκδ. Μιχαήλ Σιδέρη
«Ήτανε η μέρα της Ανάστασης του Χριστού, αυτό σήμαινε το ξεσκήκωμα του σπιτιού για γενική καθαριότητα. Η μυρωδιά του ασβέστη ήταν διάχυτη παντού. Ο πατέρας μου, ανεβασμένος στη σκάλα, έβαφε του τοίχους προσέχοντας να μην κάνει βουρτσιές, γιατί μετά ποιος την άκουγε τη μάνα μου...». Η μικρούλα Στέλλα βιώνει τον ξεριζωμό από τη Ρωσία και ακολουθεί την οικογένειά της στην Ελλάδα. Πόλεμος, κατοχή, εμφύλιος, μαύρες ιστορικές συγκυρίες και τραγικές απώλειες αγαπημένων της ανθρώπων θα περάσουν από πόνους σαν οδοστρωτήρας. Αλλά εκείνη θα πρέπει να διατηρήσει το ψυχικό σθένος της και την αγάπη της για τη ζωή. Μια αληθινή ιστορία για το μεγαλείο του ανθρώπου που λυγίζει μόνο μπροστά στον θάνατο και για τη μητρική αγάπη.

Ξένη πεζογραφία

Το στιλέτο Bogdan Teodorescu, μτφ. Μιχάλης Μητσός, εκδ. Πόλις
Ένας κατά συρροή δολοφόνος δρα στη ρου-

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

«Ευχάριστο, γεμάτο νοήματα,
σκέψεις και προβληματισμούς.
Βρήκα τι δώρο θα κάνω στους φίλους μου».
- Ρηγώ Κ.

«Παρά τη μεγάλη δυσπιστία μου απέναντι στα βιβλία
αυτοβοήθειας, οφείλω να πω ότι το Δώρο σας,
ήταν ένα δώρο που μου κάνετε προσωπικά».
- Πόπη Μ.

«Μου έδωσε απαντήσεις,
φώτισε κάποια σκοτάδια μου,
ταξίδεψε την ψυχή μου.
Ευχαριστώ».
- Κατερίνα Γ.

«Δεν μπορώ να το αφήσω
από τα χέρια μου. Δεν είχα
ξαναβρεί Έλληνα συγγραφέα
να γράφει με τέτοιο τρόπο που
να αγγίζει την ψυχή μου».
- Χριστίνα Τ.

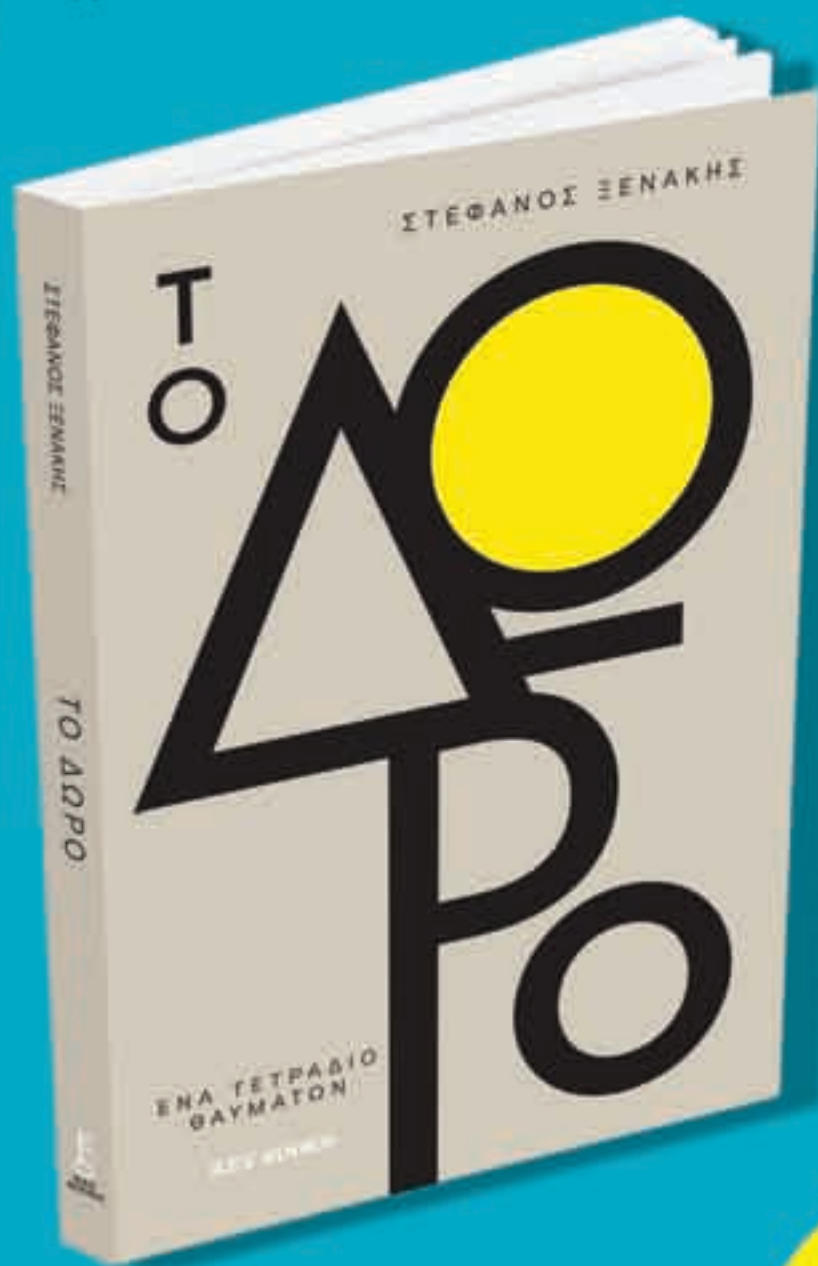
«Μόλις τελείωσα το βιβλίο σας, το ΔΩΡΟ,
και είμαι πραγματικά μαγεμένος».
- Αντώνης Π.

«Έχοντας διαβάσει το βιβλίο σας, τουλάχιστον ένα άτομο έχει αλλάξει.
Εγώ. Το διαβάζω συχνά. Γίνομαι καλύτερη μαμά, σύζυγος, άνθρωπος».
- Κωνσταντίνα Μ.

«Θέλει δουλίτσα η ψυχή, αλλά
το ΔΩΡΟ ήταν μια πολύ καλή αρχή».
- Θεολογία Α.

«Ταυτίστηκα απόλυτα.
Νόμιζα ότι μόνο εγώ
σκεφτόμουν έτσι».
- Χριστίνα Μ.

«Υπέροχο το Δώρο.
Διαβάζω κάθε πρωί
δύο τρεις ιστορίες.
Για να ξεκινήσει
η μέρα με θετική
διάθεση».
- Μαρίνα Δ.

«Η λογοτεχνία με απλά λόγια»

Ένα σπάνιο συλλογικό έργο

Για τους αυθεντικούς λάτρεις των βιβλίων

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Σπουδαίες πένες συναντιούνται σε μια εξαιρετική έκδοση ±με σκληρό εξώφυλλο και εκπληκτικής ποιότητας χαρτί± που απευθύνεται σε όσους αγαπούν βαθιά τη λογοτεχνία και θέλουν να εμβαθύνουν στην ιστορία της. Επιστήμονες διαφορετικών κλάδων με σημείο επαφής την αγάπη για τη λογοτεχνία ±λέκτορες λογοτεχνίας και αγγλικής φιλολογίας, συγγραφείς, επιμελητές, ιστορικοί, κριτικοί βιβλίων, καθηγητές κοινωνικών επιστημών, μεταφραστές, μουσικοί, θεατρολόγοι± ένωσαν τις γνώσεις τους, τις ερευνητικές τους δεξιότητες, τις εξειδικεύσεις τους, και δημιούργησαν έναν τόμο που καλύπτει ένα τεράστιο φάσμα θεμάτων και ρευμάτων της λογοτεχνίας από το 3000 π.Χ. μέχρι σήμερα και προσφέρει πλούτο πληροφοριών και λεπτομερειών. Έναν τόμο που απευθύνεται σε όσους σπουδάζουν λογοτεχνία αλλά και σε όσους αγαπούν το βιβλίο και επιθυμούν να μάθουν περισσότερα για την εξέλιξή του. Η ανάπτυξη του περιεχομένου ακολουθεί χρονολογική σειρά επιτυχάνοντας να παρουσιάσει τις εκάστοτε λογοτεχνικές καινοτομίες σε σχέση με το κοινωνικό και πολιτικό γίνεσθαι της εποχής. Το αναλυτικό ευρετήριο, που βρίσκεται στην αρχή του βιβλίου, αποτελεί έναν εξαιρετικό οδηγό και βοηθό, ώστε ο κάθε αναγνώστης να δει τις χρονικές περιόδους που καλύπτονται και να αποφασίσει τον τρόπο με τον οποίο θα βυθιστεί στις σελίδες αυτού του σαγηνευτικού ταξιδιού.

Σε κάθε θεματική ενότητα υπάρχει μια εισαγωγή με λίγα λόγια και ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον και συνοπτικό γράφημα, όπου απεικονίζονται, στη γραμμή του χρόνου που καλύπτει η εκάστοτε περίοδος που αναλύεται, οι πιο σημαντικές στιγμές της λογοτεχνίας. Για κάθε μία από τις επτά περιόδους προβάλλονται περίπου δεκαπέντε τίτλοι βιβλίων που την καθόρισαν και τη στιγμάτισαν με τον δικό τους τρόπο. Η ανάλυση κάθε βιβλίου είναι πραγματικά εκπληκτική και ακολουθεί το ίδιο μοτίβο, ώστε να βοηθήσει τον αναγνώστη να εξοικειωθεί εύκολα με τον όγκο των πληροφοριών και των σελίδων που προβάλλουν μπροστά στα μάτια του. Είναι εντυπωσιακό πως σε κάποια κλασικά αριστουργήματα παρουσιάζονται γραφικές αναπαραστάσεις είτε της πλοκής του έργου είτε των σχέσεων των κεντρικών χαρακτήρων και εις βάθος επεξήγηση των αντιδράσεων και των αποφάσεών τους. Ο αναγνώστης αισθάνεται πως διαβάζει τα πρακτικά λέσχης ανάγνωσης και παρακινείται να μελετήσει εκ νέου το εκάστοτε μυθιστόρημα, για να εντοπίσει τις λεπτομέρειες που αναγράφονται.

Οι σελίδες αυτής της έκδοσης είναι μια ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών που δύσκολα μπορεί να εντοπίσει κάποιος συγκεντρωμένες σε ένα βιβλίο. «Η λογοτεχνία με απλά λόγια» είναι ένα σπάνιο συλλογικό έργο που προσκαλεί τους λάτρεις των βιβλίων σε ένα μαγευτικό ταξίδι στον χρόνο μέσα από τη δύναμη των λέξεων. **A**

μανική πρωτεύουσα. Τα θύματα είναι Ρομά με ποινικό μητρώο. Κοινή γνώμη και πολιτική τάξη διχάζονται. Οι μεν χειροκροτούν τον εκδικητή που αποκαθιστά την τάξη, καταπολεμά τη μαφία και υποκαθιστά μια αδύναμη, αδρανή και διεφθαρμένη αστυνομία. Οι δε θεωρούν τις δολοφονίες πλήγμα κατά του κράτους δικαίου. Κι αν κύκλοι της αστυνομίας είναι συνένοχοι του εκδικητή; Οι οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων καταγγέλλουν τις διακρίσεις κατά της μειονότητας των Ρομά ±που αποτελούν περίπου το 10% του πληθυσμού της χώρας± και το κλίμα φόβου που καλλιεργείται εις βάρος της. Ξεσπούν διαδηλώσεις και ταραχές, σημειώνονται κρούσματα αστυνομικής αυθαιρεσίας. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση εντάσσουν την υπόθεση στους πολιτικούς υπολογισμούς τους, και προσπαθούν να την εκμεταλλευτούν, το ίδιο και τα ΜΜΕ. Σε λίγους μήνες, άλλωστε, διεξάγονται εκλογές. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση, στην οποία αναπτύσσονται εθνικιστικά και ξενοφοβικά κινήματα, φοβάται πάνω απ' όλα τη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης, που έχει ήδη επηρεαστεί από την

οικονομική κρίση. Προσεγγίζοντας την ιστορία αυτών των δολοφονιών μέσα από το πρίσμα των μέσων ενημέρωσης και της πολιτικής ζωής, ο Μπογκντάν Τεοντορέσκου σκιαγραφεί με συναρπαστικό τρόπο τη σύγχρονη ρουμανική κοινωνία, δημιουργώντας ένα συνταρακτικά επίκαιρο μυθιστόρημα πολιτικής φαντασίας.

Πατσίνκο
Μιν Τζιν Λι, μτφ. Βάσια Τζανακάρη, εκδ. Ίκαρος
Η κορεατο-αμερικανίδα αυτή συγγραφέας (Σεούλ, 1968), στο διάσημο αυτό μυθιστόρημα - ποταμό, μια πολυάριθμη πινακοθήκη αξέχαστων χαρακτήρων, αφηγείται τη δύσκολη ζωή τεσσάρων γενεών της ίδιας οικογένειας, οι γενάρχες της οποίας είχαν αναγκαστεί στον μεσοπόλεμο να μεταναστεύσουν από την Κορέα στην Ιαπωνία. Αντιμετωπίζοντας ασταμάτητα προβλήματα επιβίωσης, ταυτότητας, προσαρμογής και πίστης, τα μέλη της οικογένειας διατηρούν τους μεταξύ τους συνεκτικούς δεσμούς. Όπως γράφει το New York Times Book Review, η συγγραφέας «υποδηλώνει ότι, αν έχουμε υπομονή και ευαισθησία να παρατηρήσουμε καλά, πίσω από τα πρόσωπα των

έντονα διαφορετικών ανθρώπων κρύβονται αμέτρητες ιδιωτικές επιθυμίες, ελπίδες και δυστυχίες».

Μαγεία
Danielle Steele, μτφ. Ελένη Μικαλοπούλου, εκδ. Φανταστικός Κόσμος
Κάθε χρόνο μια καλοκαιρινή βραδιά, ύστερα από μουσική πρόσκληση, πραγματοποιείται ένα υπερπολυτελές γεύμα έξω από μια μεγαλοπρεπή τοποθεσία, με τους καλεσμένους να καταφτάνουν ντυμένοι στα λευκά. Αυτή τη χρονιά το γεύμα θα γίνει στο Παρίσι. Ανάμεσα στους καλεσμένους, αγαπημένα και επιτυχημένα ζευγάρια, αλλά και δύο άνθρωποι, η Σαντάλ Γκιβερνύ, βραβευμένη σεναριογράφος και ο Ντάραμ Σινγκ, επιχειρηματίας στον χώρο της τεχνολογίας στην Ινδία, οι οποίοι είναι μόνοι στη

ζωή και ευκαιριακό ζευγάρι για τη βραδιά. Τα μονοπάτια όλων θα πάρουν δραματικά διαφορετικές διαδρομές προτού καν τελειώσει το Δείπνο στα Λευκά.

Η όγδοη μέρα
Μιτσούγιο Κάκουτα, εκδ. Καστανιώτη
Το βραβευμένο μυθιστόρημα της Μιτσούγιο Κάκουτα, μίας από τις πιο επιτυχημένες και εκρηκτικές συγγραφείς της νεότερης γενιάς στην Ιαπωνία. Το βιβλίο της ξεπέρασε το ένα εκατομμύριο αντίτυπα και μεταφέρθηκε γρήγορα στη μικρή και στη μεγάλη οθόνη. Με κοφτή αφήγηση και σφιχτοδεμένη πλοκή η Κάκουτα καταφέρνει να αποτυπώσει αβίαστα τον πόνο αλλά και τη χαρά της ζωής με πρωταγωνίστρια την Κιουάκο, μια νεαρή γυναίκα με ένα μωρό στην αγκαλιά που ό-

μως δεν είναι δικό της. Μετακινείται συνεχώς αλλάζοντας ταυτότητα. Ένα μυθιστόρημα αμείωτης αγωνίας, με συναισθηματικές μεταπτώσεις και ψυχολογικές ανατροπές, όπου η ένταση διατηρείται με θαυμαστή αποτελεσματικότητα μέχρι το τέλος.

Ήταν το Χιρμπέ Χιζέ
S. Yizhar, μτφ. Ίων Βασιλειάδης, εκδ. Μελόι
Θεωρείται ως ένα από τα σημαντικότερα έργα της ισραηλινής λογοτεχνίας, με την εφημερίδα Guardian να κάνει λόγο για «φόρο τιμής στην κριτική σκέψη». Γραμμένη όσο απηχούσαν ακόμη οι πυροβολισμοί του πρώτου αραβο-ισραηλινού πολέμου, κυκλοφόρησε το 1949 και τράβηξε αμέσως το ενδιαφέρον κοινού και κριτικών, έγινε το επίκεντρο έντονης δημόσιας αντιπαράθεσης και συνεχίζει μέχρι και σήμερα να ενοχλεί και να προκαλεί συζητήσεις. Ο αφηγητής, ένας ανώνυμος στρατιώτης, συμμετέχει στην επιχείρηση εκκένωσης ενός παλαιστινιακού χωριού και περιγράφει όχι μόνο τα όσα βρίσκουν και κάνουν εκεί ο ίδιος και οι συμπολεμιστές του, αλλά και, κυρίως, τη δική του προσωπική πάλη ανάμεσα σ' αυτό που ξέρει ότι πρέπει να γίνει και τη συνειδήσή του.

Μεταξύ τους
Ρίτσαρντ Φορντ, μτφ. Αθηνά Δημητριάδου, εκδ. Πατάκη
Ο βραβευμένος μυθιστοριογράφος διερευνά τη μνήμη, την οικειότητα και την αγάπη, μέσα από τη ζωή των γονιών του και τη δική του. Οι γονείς του, η Έντα, ένα τρισαριθμμένο κορίτσι που το λέει η καρδιά του, μαθήτρια σε καθολικό σχολείο, μ' ένα διόλου εύκολο παρελθόν, και ο Πάρκερ, ένας καλοκάγαθος, γλυκομίλητος πλασιέ, γεννήθηκαν και οι δύο στις αγροτικές περιοχές του Άρκανσο, στις αρχές του 20ού αιώνα. Παντρεύτηκαν το 1928 κι έζησαν «μόνοι μαζί» στους δρόμους, οργώνοντας τον Νότο. Τελικά απέκτησαν ένα παιδί, το 1944. Και ο Ρίτσαρντ Φορντ, μέσα από ερωτήσεις του τύπου τι όνειρα έκαναν οι γονείς του, πώς αγαπιούνταν μεταξύ τους και πώς αγαπούσαν εκείνον, ►

ΑΝΘΟΛΟΓΙΕΣ ΝΕΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Ένα πρότζεκτ από τις **Βακχικόν**
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

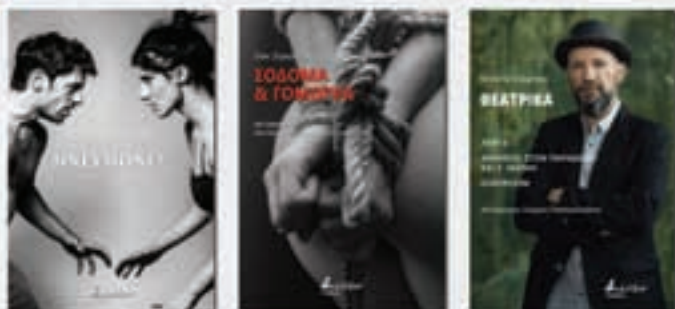
Η ποίηση ενώνει χώρες, έθνη, γλώσσες, ανθρώπους!

www.youngpoets.eu

Στις **Ανθολογίες Νέων Ποιητών** συμμετέχουν ποιητές ηλικίας έως 40 ετών, που έχουν εκδώσει 1 έως 3 ποιητικά βιβλία. Οι ανθολογίες είναι δίγλωσσες (ελληνικά - γλώσσα της χώρας) και περιέχουν βιογραφικά στοιχεία των ποιητών και μια ενδελεχή εισαγωγή.

Βακχικόν
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

όλο το θέατρο...
σε βιβλία!

ekdoseis.vakxikon.gr

Ασκληπιοῦ 17 Αθήνα | 2103637867

info@vakxikon.gr

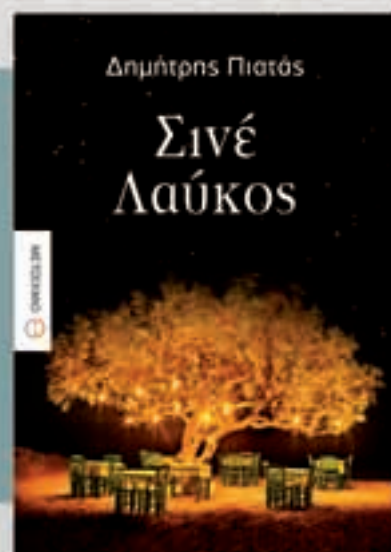
25 ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ 1993-2018

μεγαλώνουμε διαβάζοντας

www.metalimio.gr

Σπουδαίοι νέοι τίτλοι ελληνικής πεζογραφίας

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Ποια 3 πράγματα περιμένουμε από τον John Verdon;

«Ο λευκός ποταμός φλέγεται» (εκδ. Διόπτρα) είναι το πιο προκλητικό και επίκαιρο απ' όλα τα βιβλία του. Η Α.Β. μίλησε με τον συγγραφέα.

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Ο The New York Times χαρακτήρισαν τον John Verdon «αριστοτέχνη». Όχι χωρίς λόγο, αφού ο ήρωάς του, ο δαιμόνιος ντετέκτιβ Ντέιβ Γκάρνεϊ, είναι διάσημος. Οι ιστορίες του συνδυάζουν ιδανικά τα αιχμηρά κοινωνικά σχόλια των νουάρ αστυνομικών μυθιστορημάτων με την απόλαυση που προσφέρουν τα κλασικά whodunit μυστήρια. Ο John Verdon, πρώην στέλεχος διαφημιστικής εταιρείας του Μανχάταν, ζει με τη γυναίκα του σε μια ορεινή περιοχή στα βόρεια της πολιτείας της Νέας Υόρκης. Τα μυθιστορήματά του Σκέψου έναν Αριθμό, Κράτα τα Μάτια σου Κλειστά, Άσε το Διάβολο Ήσυχο, Ο Πίτερ Παν Πρέπει να Πεθάνει και Η Λίμνη των Λύκων έχουν γίνει διεθνή best sellers (κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Διόπτρα). Το τελευταίο του «Ο λευκός ποταμός φλέγεται» είναι το πιο προκλητικό και επίκαιρο απ' όλα. Η Α.Β. μίλησε με τον συγγραφέα.

John Verdon, θα μας περιγράψετε μια τυπική σας ημέρα; Χθες ξύπνησα με την αυγή, τάισα τις γάτες μας, έβαλα φρέσκο νερό στις κότες και τράβηξα έξω από τον αχυρώνα το εκχιονιστικό μηχανήμα για τη συντήρησή του, καθώς ο χειμώνας πλησιάζει (έχουμε πολλά χιόνια εδώ στα βουνά, βόρεια της Νέας Υόρκης). Μετά έφαγα πρωινό και για τις επόμενες δύο ώρες περίπου δούλεψα στο καινούργιο βιβλίο του Dave Gurney. Ακολούθησαν κάποιες ακόμη δουλειές, κυρίως ρουτίνας, γύρω στο κτήμα, και μετά μεσημεριανό. Δύο δέντρα είχαν πέσει στα όρια ενός χωραφιού μας από τις πρόσφατες καταιγίδες, έτσι έπρεπε να πάω το απόγευμα με το τρακτέρ μου και το αλυσοπρίονο. Όταν τελείωσε κι αυτό, έκασα να απολαύσω μερικές σελίδες του υπέροχου βιβλίου που διαβάζω, του Φίλιπ Ροθ, το «American Pastorals». Το βράδυ πια, έκασα δυο ώρες ακόμη και δουλέψω το μυθιστόρημά μου.

Τι σας έκανε να φύγετε από τη Νέα Υόρκη, αναζητώντας έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο ζωής; Μας άρεσαν πάντα, σε μένα και στη γυναίκα μου, οι μικρές αποδράσεις από τον θόρυβο και τα πλήθη της μεγαλούπολης και τις οργανώναμε συχνά. Μόλις λοιπόν συνταξιοδοτηθήκαμε, αρχίσαμε να ψάχνουμε για σπίτι σε μια πιο όμορφη και ήσυχη περιοχή. Σταθήκαμε τυχεροί που βρήκαμε ένα μέρος που αγαπάμε εξίσου και οι δυο. Το νερό είναι πεντακάθαρο, ο αέρας φρέσκος, δεν υπάρχουν αυτοκίνητα και κίνηση, και ο μοναδικός ήχος που ακούς είναι τα τραγούδια των πουλιών και ο άνεμος στα δέντρα.

Αστυνομικά θρίλερ. Πώς προέκυψαν; Είναι το είδος των μυθιστορημάτων που μου αρέσει πολύ να διαβάζω. Μετακομίζοντας εδώ, στα βουνά, διάβασα πολλά περισσότερα αστυνομικά βιβλία και σύντομα άρχισα να αντιλαμβάνομαι καλύτερα και τη δομή τους. Η γυναίκα μου με ενθάρρυνε να γράψω κι εγώ ένα, και έτσι πέρασα τα δύο επόμενα χρόνια γράφοντας το «Σκέψου έναν αριθμό», το οποίο, προς μεγάλη μου έκπληξη, έγινε παγκόσμια επιτυχία. Η δημιουργία του Gurney και των βιβλίων του ήταν αναπόφευκτη.

Υπήρξε κάποιος συγκεκριμένος συγγραφέας που να επηρέασε τη γραφή σας; Μάλλον όχι. Απ' όσο ξέρω, η «φωνή» είναι εντελώς δική μου.

Υπάρχει αρχικός σχεδιασμός στις ιστορίες σας ή ξεκινάτε το γράψιμο και όπου σας οδηγήσει αυτό; Όλα τα σημαντικά γεγονότα και στοιχεία έχουν ήδη κατασταλάξει

στο μυαλό μου. Λεπτομέρειες όμως που αφορούν στις σχέσεις των χαρακτήρων μεταξύ τους, τις αλληλεπιδράσεις και, ιδιαίτερα, κάποιοι συναισθηματικά φορτισμένοι διάλογοι, γράφονται σε πιο αυθόρμητο τέμπλο.

Έπαιξε ρόλο το μέρος που ζείτε στην πιο ρεαλιστική απόδοση της ατμόσφαιρας των βιβλίων σας; Σίγουρα. Ο Dave και η Madeleine Gurney ζουν σε μια αγροτική περιοχή παρόμοια με αυτή στην οποία ζω εγώ και η γυναίκα μου. Πολλές από τις περιγραφές, οι λόφοι, οι κοιλάδες, οι διάσπαρτες παλιές φάρμες, στο βιβλίο, θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι τα τοπία εκείνα που βλέπω εγώ καθημερινά.

Μοιράζεστε κοινά στοιχεία εσείς και η γυναίκα σας με τον Dave και τη Madeleine Gurney; Υπάρχουν κάποιες ομοιότητες. Όπως και ο Dave, είμαι κι εγώ πολύ σχολαστικός άνθρωπος, κάποιος που του αρέσει να αναλύει, να εμβαθύνει και να ανακαλύπτει πράγματα και καταστάσεις. Η γυναίκα μου μοιάζει περισσότερο στη Madeleine, πιο συναισθηματική, πιο εκδηλωτική, πιο κοντά στη φύση, ένας άνθρωπος που ζει τη στιγμή.

Αν θέλατε να περιγράψετε το «Ο λευκός ποταμός φλέγεται» με τρία επίθετα, ποια θα ήταν αυτά; Δυνατό. Αμφιλεγόμενο. Επίκαιρο.

Ποια τρία πράγματα πρέπει να περιμένουν οι αναγνώστες από ένα μυθιστόρημα του John Verdon; Ανατροπές, ανατροπές και ανατροπές ± γιατί τα εγκλήματα στις ιστορίες του Gurney δεν είναι ποτέ αυτό που φαίνονται.

Τα μυθιστορήματά σας είναι καθηλωτικά, συγκλονιστικά. Πόσο δύσκολο είναι να διατηρήσετε τις εντάσεις μέχρι το τέλος; Δεν είναι ιδιαίτερα δύσκολο, αρκεί να θυμάμαι πως το πιο σημαντικό στοιχείο στην εξέλιξη μιας ιστορίας είναι οι συγκρούσεις και οι αντιθέσεις, σε κάθε σκηνή, σε κάθε σελίδα. Χωρίς συγκρούσεις, δεν υπάρχει ένταση. Με συγκρούσεις, υπάρχει πάντα ένταση.

Είστε άνθρωπος της οργάνωσης και της ρουτίνας ή σας αρέσει να ζείτε αυθόρμητα; Η ελευθερία και ο αυθορμητισμός μου ταίριαζαν περισσότερο όταν ήμουν νέος. Τώρα είμαι ερωτευμένος με τη ρουτίνα μου.

Αγαπημένοι συγγραφείς αστυνομικών θρίλερ και αγαπημένες σειρές βιβλίων; Αγαπημένοι συγγραφείς, θα δείτε παρακάτω, στην ερώτηση 14. Οι ιστορίες του Σέρλοκ Χολμς είναι οι αγαπημένες μου.

Τι θα σας έκανε να αφήσετε ένα βιβλίο στην άκρη χωρίς να το τελειώσετε; Η άχαρη, άτσαλη γραφή του.

Ποιους συγγραφείς της πρώιμης αστυνομικής λογοτεχνίας θα θέλατε να έχετε συναντήσει; Φυσικά τον Άρθουρ Κόναν Ντόιλ. Αλλά και τον Ρέιμοντ Τσάντλερ και τον Ρος Μακντόναλντ.

Πάνω σε τι εργάζεστε τώρα; Ο Dave Gurney καλείται να λύσει το μυστήριο ενός φόνου για τον οποίο όλα τα στοιχεία οδηγούν σε έναν άντρα, που όμως πέθανε μια ημέρα πριν διαπραχθεί το έγκλημα. **A**

παρουσιάζει μία εντυπωσιακή απεικόνιση της αμερικάνικης κοινωνίας των μέσων του 20ού αιώνα.

Φροσύνη
Jean Bloch-Michel,
μτφ. Ευγενία Γραμματικοπούλου, εκδ. Οκτάνα

Το ντεμπούτο του νεοσύστατου εκδοτικού οίκου από τη Θεσσαλονίκη παρουσιάζει σε μία προσεγμένη, καλαίσθητη έκδοση έναν γάλλο συγγραφέα, που υιοθετεί τον καθαρό λόγο της γαλλικής ρεαλιστικής παράδοσης. Πρόκειται για μια λιτή ιστορία που εκτυλίσσεται σε κάποιο ελληνικό νοσί το οποίο δεν κατονομάζεται, τη δεκαετία του '60. Ένα χαμηλόφωνο αφήγημα με θέμα τη σύγκρουση πατέρα-κόρης, λόγω της σκανδαλώδους επιθυμίας της κόρης να ορίσει η ίδια τη ζωή της. Η «Φροσύνη» αποτυπώνει τον αντίκτυπο της κοινωνικής αλλαγής στον μικρόκοσμο απλών ανθρώπων, θέτοντας, με τρόπο μεστό και ύφος

σχεδόν δωρικό, το ζήτημα της βούλησης. Ο αναγνώστης ανακαλύπτει κάτι αναγνωρίσιμα δικό του, στο μέτρο που η πορεία προς την ενηλικίωση περνάει αναπόφευκτα από τη ρήξη με την προηγούμενη γενιά.

Η Έλενορ Όλιφαντ είναι απολύτως καλά

Γκέιλ Χάνεϊμαν, εκδ. Κλειδάριθμος

Η Έλενορ Όλιφαντ είναι μία γυναίκα στα τριάντα της, που εργάζεται ως λογίστρια σε μία εταιρεία στη Γλασκώβη. Ζει μία απλή ζωή αφού η καθημερινότητά της είναι να πηγαίνει στη δουλειά της και όταν γυρνάει στο σπίτι της περνάει την ώρα λύνοντας σταυρόλεξα και ακούγοντας ραδιόφωνο. Όλα όμως αλλάζουν όταν ερωτεύεται έναν τραγουδιστή που αν και δεν έχουν γνωριστεί ποτέ, αρχίζει να φαντασιώνεται ότι είναι ο άντρας της ζωής της. Η Έλενορ Όλιφαντ δηλώνει ότι είναι καλά, αλλά τι

πραγματικά κρύβεται πίσω από τον αλλόκοτο χαρακτήρα της;

Οδηγίες για οικιακές βοηθούς

Λουσία Μπερλίν, μτφ. Κατερίνα Σχινά, εκδ. Στερέωμα

Η διηγηματογράφος Λουσία Μπερλίν θεωρείται μία έξοχη εκπρόσωπος της μποέμ γενιάς του '60 και του '70, ενώ έχει χαρακτηριστεί ως «το καλύτερα φυλαγμένο μυστικό της Αμερικής». Το συλλογικό έργο της «Οδηγίες για οικιακές βοηθούς» έχει έντονα το αυτοβιογραφικό στοιχείο, ενώ καταφέρει να προβάλει έναν κόσμο σε ασταμάτητη κίνηση, οδυνηρό, αλλά και ηδονικό, μέσα από έναν συνδυασμό ρέμπελου χιούμορ και μελαγχολίας, που μόνο η Μπερλίν ξέρει να δημιουργεί.

Οι άνθρωποι στα δέντρα

Hanya Yanagihara, μτφ. Μαρία Ξυλούρη, εκδ. Μεταίχμιο

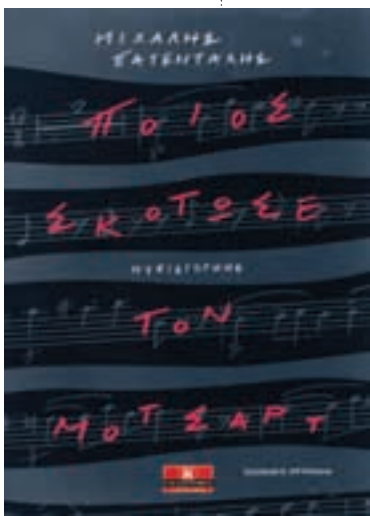
Η πλούσια και αριστοτεχνική πρόζα της Γιανγκιχάρα, που στην

Ελλάδα τη γνωρίσαμε από το δεύτερο βιβλίο της «Λίγη Ζωή», από αυτό, το πρώτο της βιβλίο, γίνεται αμέσως αντιληπτή. Δοσμένο με τη μορφή απομνημονευμάτων ενός βαθιά διεφθαρμένου και αντιπαθητικού επιστήμονα, του γιατρού Περίνα, πλην όμως ιδιοφυούς και αποφασισμένου να κερδίσει παγκόσμια φήμη, το βιβλίο καταβυθίζεται σε μια συμφωνία σύνθετων θεμάτων: η επιστήμη, η εξουσία, η κατάχρησή της, το πάθος για αιώνια ζωή και το φρικτό τίμημα της επιτυχίας. Εντυπωσιακό, απολαυστικό, μέσα στο σασπένς, καθόλου άδικο δεν ανακηρύχτηκε βιβλίο της χρονιάς του 2013 από τη Wall Street Journal και τον Independent.

Το νυχτολούλουδο
Κόπανο Μάτλγουα Μαμπάσο, μτφ. Μαρία Φακίνου, εκδ. Ίκαρος
Μυθιστόρημα που έγραψε μια γνωστή νοτιοαφρικάνα συγγραφέας και γιατρός (γεν. 1985). Στο κέντρο του βρίσκεται μια νεαρή γιατρός που προσπαθεί να τα βγάλει πέρα «στη σκληρή πραγματικότητα του δημόσιου συστήματος υγείας της Νότιας Αφρικής», ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζει το πένθος από την αυτοκτονία του αδελφού της, τη σύγκρουση με τη μάνα της (η οποία θέλει να την απομακρύνει από τη μοναδική της φίλη, τη Νιάσα), τους έντονους πόνους της περιόδου κλπ. Σ' ένα πιο υποδόριο επίπεδο, υπάρχει διαπραγμάτευση θεμάτων όπως εφηβική φιλοδοξία, φυλή, φύλο, ιατρική δεοντολογία, πολιτικοποίηση, απόηχος

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΒΙΒΛΙΟ

του απάρτχαιντ και, τελικά, ανθρωπισμός.

Ο θάνατος της αλεπούς
Νέλε Νόιχαουζ, εκδ. Κλειδάριθμος
Η έρευνα για τον εμνηρισμό ενός τροχόσπιτου θα πάρει άλλη τροπή, όταν μέσα από

τα αποκαϊδια ανασυρθεί το πτώμα ενός ανθρώπου. Οι αστυνομικοί Μπόντενσταϊν και Ζάντερ θα αναγκαστούν να ταξιδέψουν στο παρελθόν για να βρουν τη λύση στο μυστήριο και να απο-

τρέψουν τον θάνατο άλλων ανθρώπων. Το καλοκαίρι του 1972 θα αποτελέσει το κλειδί για τη λύση του μυστηρίου, ρίχνοντας φως τόσο στα μυστι-

κά των κατοίκων όσο και στο παρελθόν του αστυνομικού Μπόντενσταϊν.

Ο σηματορρός
Τσαρλς Ντίκενς, μτφ. Μαργαρίτα Ζαχαριάδου, εκδ. Άγρα
Η καλύτερη ιστορία φαντασμάτων του Τσαρλς Ντίκενς – και πιθανώς η καλύτερη

της αγγλικής λογοτεχνίας. Είναι το τελευταίο ολοκληρωμένο έργο του συγγραφέα, το οποίο έχει ως κεντρικό φόντο τον σιδηρόδρομο, ένα αγαπημένο μέρος εξερεύνησης για τον Ντίκενς. Ο αφηγητής βρίσκεται σε ένα απόμερο κουβούκλιο της σιδηροδρομικής γραμμής και συνειδητοποιεί ότι βρίσκεται «στο πιο απομονωμένο και καταθλιπτικό μέρος που έχει δει ποτέ του», ενώ νιώθει «μια ανατριχίλα λες και είχε εγκαταλείψει τον φυσικό κόσμο». Η αίσθησή του αυτή σύντομα έρχεται να επιβεβαιωθεί από τον σηματορρό.

Βορράς και Νότος
Ελίζαμπεθ Γκάσκελ, μτφ. Βασιλική Κοκκίνου, εκδ. Μίνωας
Ένα από τα σημαντικότερα μυθιστορήματα της βικτοριανής εποχής, που έχει αποτελέσει τη βάση για δύο τηλεοπτικές σειρές, εκδίδεται για πρώτη φορά σε ελληνική μετάφραση. Το έργο του 1854 τοποθετείται στην Αγγλικά των πρώτων χρόνων της Βιομηχανικής Επανάστασης και καταφέρει να μας παρουσιάσει όλες τις κοινωνικές συνθήκες που αναδύονται με τη νέα τάξη πραγμάτων, δίνοντάς μας συγχρόνως μια θεαλλώδη ερωτική ιστορία και μία από τις πιο αυθεντικές

ηρωίδες της βικτοριανής λογοτεχνίας, τη Μάργκαρετ Χέιλ.

'68 Μεξικό
Πάκο Ιγνάσιο Τάιμπο II, Κρίτων Ηλιόπουλος, εκδ. Άγρα
«Το μόνο που λειτουργεί είναι η μνήμη. Η συλλογική μνήμη. Επίσης η πιο μικρή και θλιβερή ατομική μνήμη. Έχω όμως και την υποψία πως δύσκολα επιβιώνει η μία δίχως την άλλη» ότι δεν μπορούν να πλαστούν θρύλοι χωρίς προσωπικές αφηγήσεις. Ότι τελικά δεν υπάρχουν χώρες δίχως παραμύθια με νεράιδες κάτω από τη σκιά τους». Το βιβλίο του Πάκο Ιγνάσιο Τάιμπο II έρχεται να γιορτάσει την επέτειο των 50 χρόνων από το 1968, ένα έτος που σημάδεψε το Μεξικό με την εξέγερση και την καταστολή της εξέγερσης του Σεπτεμβρίου εκείνης της χρονιάς.

Το χρονικό ενός πολυταξιδεμένου γάτου

Χίρο Αρικόαου, Αλεξάνδρα Κονταξάκη, εκδ. Μίνωας
Με φόντο την εναλλαγή των εποχών στην Ιαπωνία, η συγγραφέας μάς δείχνει πώς μία πράξη αγάπης μπορεί να αλλάξει εντελώς τη ζωή μας, αλλά και των άλλων. Με πρωταγωνιστές έναν γάτο και τον «σωτήρα» του, Σατόρου, το ιαπωνικό best seller έρχεται να χαρτογραφήσει τα συναισθήματα που μας προκαλεί η ζωή όταν δεν πηγαινέει όπως θα θέλαμε, αλλά και να εξυμνήσει τις αξίες της φιλίας και της συντροφικότητας, μέσα από μία αλληγορική ιστορία, γραμμένη για να συγκινήσει κάθε αναγνώστη.

Λονδίνο 1941. Μια πόλη σε συσκότιση, στο έλεος των αεροπορικών επιδρομών. Δύο άγνωστοι συναντιούνται και η σχέση τους ίσως αλλάξει την πορεία του πολέμου.

ΝΕΕΣ
ΚΥΚΛΟ
ΦΟΡΙΕΣ.

Ένας διασκεδαστικός οδηγός για να κατανοήσεις τον εαυτό σου, να αγαπήσεις αυτά που δεν μπορείς να αλλάξεις, να αλλάξεις αυτά που δεν αγαπάς και να είσαι γ'μάτος/η όλη την ώρα.

Η ιστορία ενός νεαρού Βορειοηπειρώτη, που διαφεύγει από το καθεστώς του Χότζα και η συγκινητική επιστροφή στο χωριό του το 1989. Ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα βασισμένο σε μαρτυρίες και πραγματικά γεγονότα.

Σπύρος
Πετρουλάκης
**ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ
ΤΗΣ ΝΕΦΕΛΗΣ**

«Το παιδί μου... Βοήθεια! Έκασα το παιδί μου...» Πόνος μπορεί να μείνει αμέτοχος στην τραγική έκκληση μιας μόνιας που μέσα σε μια στιγμή κάνει ένα μόνο το παιδί της αλλά και τον κόσμο ολόκληρο. Κι όμως... Το παιδί χάθηκε...

Πιερ Λεμέτρ
IPEN
Μετάφραση:
Κλαίρ Νεβέ

Ένα καταγιστικό αστυνομικό μυθιστόρημα από έναν από τους σημαντικότερους σύγχρονους συγγραφείς. Η πρωτότυπη δομή και η σούλλληψη ανατροπή κατατάσσουν το IPEN στα κορυφαία αστυνομικά μυθιστορήματα των τελευταίων ετών.

Χίρο Αρικόσου
**ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ
ΠΟΛΥΤΑΞΙΔΕΜΕΝΟΥ
ΓΑΤΟΥ**
Μετάφραση:
Αλεξάνδρα Κονταξάκη

Ένα αλληγορικό μυθιστόρημα που συγκλίνει εκατομμύρια αναγνώστες σε όλο τον κόσμο. Μια μοναδική ιστορία πλημμυρισμένη από τα συναισθήματα που προκαλούν οι αναπάντεχες λοξοδρομήσεις της ζωής. Ένα βιβλίο ύμνος στην αξία της φιλίας και της συντροφικότητας.

Ελίζαμπεθ Γκόσσελ
ΒΟΡΡΑΣ ΚΑΙ ΝΟΤΟΣ
Μετάφραση:
Βασιλική Κοκκίνου

Μεταφρασμένο για πρώτη φορά στα ελληνικά, το πάντα επίκαιρο μυθιστόρημα της Ελίζαμπεθ Γκόσσελ πραγματεύεται μια συναρπαστική ερωτική ιστορία με φόντο τις απαρχές της Βιομηχανικής Επανάστασης στην Αγγλία.

Θωμάς Σιταρός
ΣΕ ΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΠΑΛΙΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Ένα ντοκιμαντέρ για την καθημερινή ζωή της Παλιάς Αθήνας, μια πρωτότυπη διαδρομή γεμάτη σκίτσα, χρονογραφήματα, γελοιογραφίες και αυθεντικά στιγμιότυπα της αθηναϊκής κοινωνίας. Ο αθηναϊογράφος Θωμάς Σιταρός, ξεφυλλίζοντας παλιές εφημερίδες, αποτυπώνει την πραγματική ζωή της πόλης των Αθηνών.

Μάικ Βάικινγκ
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ HYGGE
Μετάφραση: Ελένη Τσιουλίου

Ανακαλύψτε τη μαγία του Hygge και τον λόγο που η Δανία θεωρείται η πιο ευτυχισμένη χώρα στον κόσμο! Από την επιλογή του κατάλληλου φωτισμού και την προετοιμασία ενός δείπνου μέχρι την επιλογή των ρούχων και τη διακόσμηση του σπιτιού σας, αυτό το βιβλίο θα σας βοηθήσει να ανακαλύψετε πόσο hyggefic είστε.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

**B I
B A
I O**

Μια περιοδεία για την προώθηση του βιβλίου στο Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία και τη Γερμανία έχει προγραμματιστεί για τις 3-7 Δεκεμβρίου, ενώ ανοιχτό είναι το ενδεχόμενο να επισκεφτεί το νέο έτος την Ελλάδα. Περισσότερες πληροφορίες στο <http://becomingmichelleobama.gr>

Becoming

Η δική μου ιστορία

Μισέλ Ομπάμα, Athens Bookstore Publications

«Είμαι ένας συννηθισμένος άνθρωπος που βρέθηκε σε ένα ασυνήθιστο ταξίδι». Αυτή είναι η ιστορία της Μισέλ Λαβόν Ρόμπινσον Ομπάμα και του πώς έγινε κάτι. Πρόκειται για μια ιστορία ελπίδας και αισιοδοξίας, η οποία καταγράφει το συνεχιζόμενο

ταξίδι ενός κοριτσιού από το Σάουθ Σάιντ του Σικάγου, που η ζωή του ήταν γεμάτη καλές και κακές εμπειρίες, εξαιρετικές ευκαιρίες και απλές στιγμές, που αποδείχθηκαν καθοριστικές για το τι έγινε.

Η Μισέλ Ομπάμα, τέως Πρώτη Κυρία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, είναι μία από τις πιο θαυμαστές γυναίκες στον κόσμο. Στο «Becoming - Η δική μου ιστορία», τα εντυπωσιακά ειλικρινή και έντιμα απομνημονεύματά της, η Μισέλ Ομπάμα καλεί τους αναγνώστες στον κόσμο της, καταγράφοντας τις εμπειρίες που τη διαμόρφωσαν.

Με ζεστασιά και χιούμορ, η κυρία Ομπάμα περιγράφει τους θριάμβους και τις απογοητεύσεις της, τόσο δημόσιες όσο και ιδιωτικές, καθώς ξεδιπλώνει την ιστορία της όπως την έζησε ± με τα δικά της λόγια και με τους δικούς της όρους. Γράφει με ειλικρίνεια και αγάπη για τη μητέρα της, τον πατέρα της και τον αδελφό της, για τα πρώτα χρόνια της ζωής της και τα χρόνια της στο Πρίνστον, για την πρώιμη

επαγγελματική της ζωή, ως δικηγόρος-πτυχιούχος του Χάρβαρντ, συνεργάτης σε μια κορυφαία δικηγορική εταιρεία του Σικάγου, όπου ανέλαβε τον ρόλο του μέντορα ενός νεαρού ασκούμενου ονόματι Μπαράκ Ομπάμα, που θα γινόταν ο έρωτας της ζωής της. Ακόμα για τις δυσκολίες προσαρμογής στις απαιτήσεις του Μπαράκ, λεπτομέρειες για την προεκλογική εκστρατεία του 2008 και για την προσαρμογή της σε μια νέα φάση στη ζωή της, για τα παρασκήνια της ιστορικής εκλογικής νύχτας του 2008 και τη μετάβασή της από τον ρόλο του απλού πολίτη σε αυτόν της Πρώτης Κυρίας, για τη ζωή στον Λευκό Οίκο, τα πάνω και τα κάτω των χρόνων που έζησε στον Λευκό Οίκο, τις σκέψεις της σχετικά με τη θητεία της ως μια δυναμική Πρώτη Κυρία που άφησε τη σφραγίδα της και έδωσε έμπνευση σε πολλούς ανθρώπους σε ολόκληρη την Αμερική και σε όλο τον κόσμο, αλλά και μετέπειτα τις σκέψεις της για τη μετάβασή της από τον ρόλο της Πρώτης Κυρίας πίσω στην ιδιωτική ζωή του απλού πολίτη, καθώς ξεκινά ένα νέο κεφάλαιο στο ταξίδι της ζωής της και επιδιώκει να συνεχίσει να επηρεάζει θετικά τις ζωές των άλλων σε όλο τον κόσμο. **A**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΡΑ
ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2018

IRVIN D. YALOM
**ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ Η ΖΩΗ;
ΤΟΤΕ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ!**
ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΡΑ

www.agra.gr

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ **ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΡΑΣ** – ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 99 – ΛΟΦΟΣ ΣΤΡΕΦΗ – ΤΗΛ.: 210 7011461

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μίνως Ευσταθιάδης
Ο ΔΥΤΗΣ
Κάποιες φορές το ταξίδι στο παρελθόν δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια βουτιά στον παρήγορο της φρίκης. Ένα δυνατό αστυνομικό μυθιστόρημα που θα ενθουσιάσει ακόμη και τους πιο έμπειρους αναγνώστες αστυνομικής λογοτεχνίας, κάνοντάς τους να τα θυμούνται για καιρό.

Κρίτων Σαλιπγκέτης
ΘΡΥΜΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΦΡΥΓΑΝΙΑ
Ένα νουάρ μυθιστόρημα με αναρίθμητα θύματα, ανεξχνιάστους φόβους, συμφέροντα οικογενειών και μυστικές υπηρεσίες, υπερδυνάμεις, που αλληλεπιδρούν φέρνοντας στην επιφάνεια απόκρυφα γεγονότα και μυστικά σ' ένα ταξίδι μέχρι τη Θεσσαλονίκη στα χρόνια της Κατοχής.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

www.ikarosbooks.gr

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ
ΡΩΜΙΟΠΟΥΛΕΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΡΜΗΣ
ΣΜΟΛΕΝΣΚΗ 34, ΑΘΗΝΑ
Τ 210-3845625, E hermes69@otenet.gr

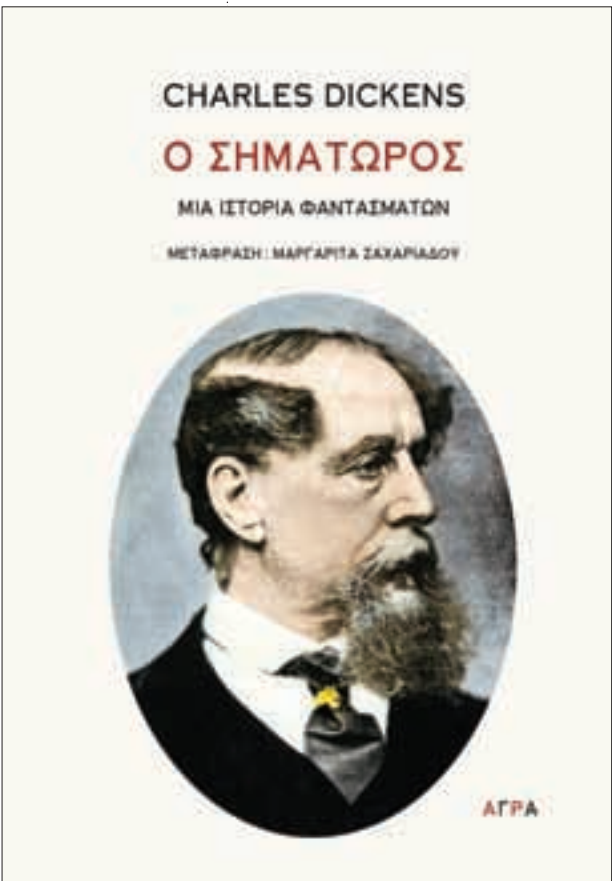
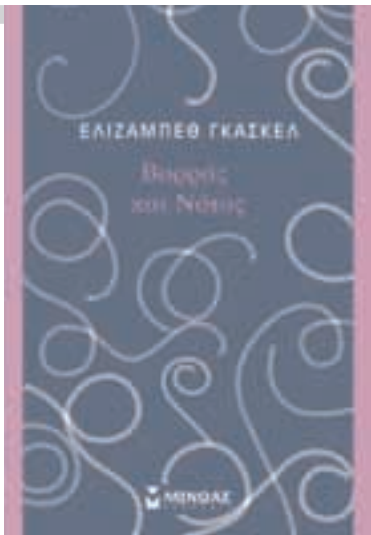
Ποτέ πια μόνος
Caryl Férey, μτφ. Αργυρώ Μακάριωφ, εκδ. Άγρα
Είναι ένα (ακόμα) εξαιρετικό βιβλίο του Κάριλ Φερέ, αυτή τη φορά με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το ελληνικό αναγνωστικό κοινό, αφού διαδραματίζεται και στην Αθήνα, τον Πειραιά και την Αστυνάλαια. Ήρωες ο Μακ Κας, ένας σκληροτράχηλος μονόφθαλμος, κυνικός, απροσποίητος και συνειδητά αυτοκαταστροφικός, η 13χρονη κόρη του που μόλις έμαθε την ύπαρξή της και ένας έρωτας εξαφανισμένος από καιρό. Όταν μαθαίνει για τον θάνατο του πρώην κολλητού του, δικηγόρου και έμπειρου ιστιοπλόου, που χτυπήθηκε από φορτηγό πλοίο ενώ έπλεε στη Μάχη, σοκάρεται. Για τον Μακ Κας, είναι αδιανόητο ο φίλος του να έκανε κάποιο λάθος πλοήγησης. Πώς όμως να συνδυάσει τις οικογενειακές διακοπές με τη μικρή και την εξιχνίαση του φριχτού θανάτου του φίλου του; Τι σχέση έχει το δράμα των προσφύγων και των μεταναστών με τον φίλο του; Ο Καρύλ Φερέ επιχειρεί να περιγράψει την πραγματικότητα μιας βαλτωμένης από την κρίση Ελλάδας.

Ποίηση

Ανθολογία Νέων Κύπριων Ποιητών
Λευτέρης Παπαλεωντίου (Ανθολόγηση - Πρόλογος - Επιμέλεια), εκδ. Βακχικόν
Στο παρόν βιβλίο διαφαίνονται με επάρκεια η θεματολογία και οι ποietικές τάσεις στη νέα ποietική γενιά της Κύπρου, Ελληνόφωνων και τουρκόφωνων. Ανθολογούνται οι: Ανδρέας Αντωνίου, Πάνος Γιαννακού, Χρίστος Γενακρίτης, Σενέμ Γκιόκελ (Senem Gökel), Μαρία Θωμά, Εμρέ Ιλερί (Emre İleri), Χαλίλ Καραπασαόγλου (Halil Karapasaoğlu), Αυγή Λίλλη, Γιώργος Οντισφόρου, Ευτυχία Παναγιώτου, Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου, Μαρία Παπαστεφάνου, Μυρτώ Παπαχριστοφόρου, Λάμπρος Πολυβίου, Αντρέας Πολυκάρπου, Μαρία Σιακαλλή, Αντωνίνη Σμυρίλλη, Άγγελος Σοφοκλέους,

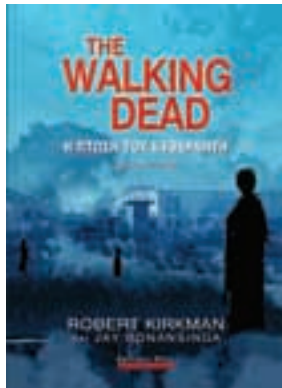
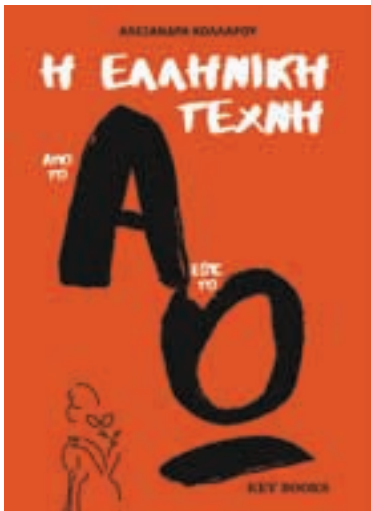
ΑΦΙΕΡΩΜΑ

BIBLIO

Ιάσοντας Σταυράκης, Τούγτσε Τέκχανλι (Tugce Tekhanli), Αντρέας Τιμοθέου.

Μάθημα Ωδικής
Γιάννης Ευσταθιάδης, εκδ. Μελάνι
Μια ακόμα ποietική συλλογή από έναν δημιουργό ο οποίος έχει τιμηθεί με το Κρατικό Βραβείο Διηγήματος, καθώς και με το βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών. Ποιήματα όπως το «Παιδικό δωμάτιο», το οποίο αφιερώνει στη γυναίκα του: «Βράδυ γυρίζω σπίτι, σε κοιτώ, πώς μίκρυνες έτσι / χρόνια τώρα μεγάλωνω, χρόνια τώρα εσύ μικραίνεις / ό,τι από σένα αφαιρείται, προστίθεται πάνω μου / μπαίνω στο παιδικό σου δωμάτιο / σε φιλώ στο μέτωπο / ξαπλώνεις στο κρεβάτι / κάθομαι στην άκρη και σου λέω ένα παραμύθι για να κοιμηθείς / όταν μεγαλώσεις θέλω να σε παντρευτώ».

Αστυνομικά - Θρίλερ - μυστηρίου

Μείον δεκαοκτώ
Stefan Ahnhem, μτφ. Νοέλας Ελίας, εκδ. Διόπτρα
Ένα αυτοκίνητο τρέχει στους δρόμους του Χέλσινγκμποργκ (γενέτειρα του συγγραφέα). Φτάνει στο λιμάνι και ο οδηγός πατά γκάζι και πέφτει στην παγωμένη θάλασσα. Η αυτοψία αποκαλύπτει ότι δεν είναι αυτοκτονία, ο άντρας δολοφονήθηκε πριν δύο μήνες και το σώμα του είχε καταψυχθεί στους μείον 18 βαθμούς. Όλα ανατρέπονται καθώς ανακαλύπτονται όλο και περισσότερα πτώματα. Ο αστυνομικός Φάμπιαν Ρίσκ καλείται να κυνηγήσει έναν αδιστακτο, διαταραγμένο δολοφόνο που έχει αποστολή να δημιουργεί το τέλειο σκηνικό θανάτου. Μια ακόμη αγωνιώδης υπόθεση από τον Σουηδό συγγραφέα, που ήδη από το πρώτο του μυθιστόρημα, το «Χωρίς πρόσωπο», κέρδισε το Βραβείο Crimetime για Μυθιστόρημα της Χρονιάς στη Σουηδία το 2014.

«Το μήνυμα»
Yrsa Sigurdardottir, μτφ. Αλέξης Καλοφωλιάς, εκδ. Μεταίχμιο
Σκοτεινή ιστορία, πολυεπίπεδη πλοκή, ασυνήθιστα εγκλήματα και τρόμος σε συνδυασμό με αστυνομικό σασπένς. Με ήρωα τον ντετέκτιβ Χούλνταρ και την ψυχολόγο Φρέγια, δέκα χρόνια αφότου σφραγίστηκε, ένα ανατριχιαστικό μήνυμα στο εσωτερικό μιας σχολικής χρονοκαψούλας, γραμμένο από έναν 13χρονο, προβλέπει τον θάνατο έξι ανθρώπων. Πώς θα το χειριστούν, όταν ήδη η «προφητεία» αρχίζει να εκπληρώνεται; Μια σοκαριστικά μακάβρια υπόθεση που διαδραματίζεται στην Ισλανδία, γραμμένη από την Yrsa, που ξεπερνάει τον εαυτό της και δείχνει γιατί ανήκει στην αφρόκρεμα των σκανδιναβών συγγραφέων.

Ρούστερ Μπαρ Τζον Γκρίσχαμ, εκδ. Ελληνικά Γράμματα
Τρεις φοιτητές ανακαλύπτουν ότι έχουν πέσει θύματα της «Μεγάλης Απάτης των Νομικών Σπουδών», έχοντας υπερχρεωθεί

για να πληρώσουν μία κάκιστης ποιότητας σχολή, η οποία μάλιστα ανήκει σε έναν μεγαλομέτοχο τράπεζας που ειδικεύεται στα φοιτητικά δάνεια. Τώρα, λίγους μόλις μήνες πριν πάρουν πτυχίο, θα προσπαθήσουν να ξεσκεπάσουν την απάτη, αλλά και να γλιτώσουν από τα υπέρογκα χρέη τους.

Ποιος σκότωσε τον Μότσαρτ
Μιχάλης Πατεντάλης, εκδ. Κλειδάριθμος
Ο Αλέξης Βελλίδης είναι ένας νεαρός φοιτητής στη Μουσική Ακαδημία της Βιέννης, ο οποίος βρίσκεται έγκλειστος σε μία ψυχιατρική κλινική. Πώς κατέληξε όμως εκεί; Όλα ξεκίνησαν όταν αποφάσισε να κάνει μία εργασία για το «Ρέκβιεμ» του Μότσαρτ. Αποκωδικοποιώντας με μεγάλο κόπο μία παρτιτούρα ανακαλύπτει ένα μεγάλο μυστικό: τους δολοφόνους του Μότσαρτ. Όσοι προσπάθησαν να ξετυλίξουν το κουβάρι της δολοφονίας όμως εξαφανίστηκαν. Θα μπορέσει να ξεφύγει και να λύσει το μυστήριο;

Οι ανθρώπινες μύγες
Hans Olav Lahlum, μτφ. Χριστόδουλος Λιβαρής, εκδ. Φανταστικός Κόσμος
Βρισκόμαστε στο Όσλο, το 1968, όπου ο φιλόδοξος νεαρός επιθεωρητής, Κόλμπιρν Κρίστιανσεν, ειδοποιείται να μεταβεί σε ένα κτίριο όπου βρέθηκε δολοφονημένος ένας άνδρας. Το θύμα, ο Χάραλ Ούλεσεν, ήταν θυμικός ήρωας της Αντίστασης στη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής – ποιος θα επιθυμούσε τον θάνατό του; Καθώς ο επιθεωρητής Κρίστιανσεν, γνωστός και ως K2, ερευνά την υπόθεση, αρχίζει να ξεδιαλύνεται ότι ο δολοφόνος μπορεί να είναι μόνο κάποιος από τους υπόλοιπους ενοίκους του κτιρίου όπου ζούσε ο Ούλεσεν. Ένα συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα, που χαρακτηρίστηκε ως η απάντηση στην Άγκαθα Κρίστι.

Οι μακάριοι
Μάριος Δημητριάδης, εκδ. Bell
Καλώς ορίσατε στη Μακάρια, το μικρό ξεχασμένο νησί του Αιγαίου που κρύβει

16ο ΕΚΔΟΣΗ

Ιστορίες για Καλή Νύχτα

Διαβάστε έξι παιδιά έξι ιστορίες που συνήλθον στη συλλογή αυτή και τη δημιουργική τους

15,90€

ΕΙΡΗΝΟ ΧΑΜΑΡΑΤΟΥ-ΓΙΑΒΒΛΙΟΥΣ

Το περιστέρι δικαστής

Στην ίδια σειρά κυκλοφορούν **11,90€**

- Η χιονοβίδα που αγάπησε το καλοκαίρι
- Ο γίγαντας που εξαφάνισε τους αριθμούς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

www.e-agyra.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ **ΣΤΕΡΕΩΜΑ**

www.stereoma-sa.gr | info@stereoma-sa.gr | facebook: Εκδόσεις Στερέωμα

Μαγικό Στερέωμα

Ένα παιδί αντιμετωπίζει την σοβαρή του ασθένεια με αρωγό τη φαντασία. Υπερήρωας σ' έναν κόσμο εξωγήινων κακών που απειλούν τον Πλανήτη, το παιδί ζει μια νοερή περιπέτεια που το βοηθάει ν' αντέξει.

Για παιδιά 9-12 ετών.

Ελληνική Λογοτεχνία

Αναθωρημένη επανέκδοση του κλασικού βιβλίου του Βασίλη Βασιλικού. Η ερωτική συμπεριφορά των Ελλήνων προς τις ξένες τουρίστριες σε ένα μυθιστόρημα που συνδυάζει χιούμορ και μελαγχολία.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Κυκλοφορεί το νέο βιβλίο
του κορυφαίου συγγραφέα
δικαστικών θρίλερ στον κόσμο!

Πάρτε ένα σκαμπό
και μια κρύα μπίρα
και ετοιμαστείτε
να περάσετε λίγο χρόνο
στο *Ρούστερ Μπαρ*.

«Μπράβο»
THE WASHINGTON POST

«Ένας γίγαντας των θρίλερ»
TIME OUT

«Ένας αριστοτέχνης της αφήγησης»
HUFFINGTON POST

**Ελληνικά
Χράμματα**

www.pediobooks.gr

άφθονα μυστικά και προκαλεί τον επισκέπτη να ανακαλύψει την αλήθεια με κάθε κόστος. Η ελληνική λογοτεχνία του φανταστικού και του τρόμου γνωρίζει έναν σημαντικό νέο εκπρόσωπο της στο πρόσωπο του Μάριου Δημητριάδη. Μια συναρπαστική μεταφυσική ιστορία, ένα ατμοσφαιρικό μυθιστόρημα τρόμου, όπου το πιο σκοτεινό κακό έρχεται από το παρελθόν για να μας θυμίσει ότι οι αρχαίοι θεοί βρίσκονταν πάντα ανάμεσά μας.

Ο δύτης
Μίνως Ευσταθιάδης, εκδ. Ίκαρος
Αστυνομικό μυθιστόρημα με πυρήνα του μια αλυσίδα διαδοχικών αυτοκτονιών και ανεξήγητων θανάτων, που συσχετίζονται με μια ταινία διάρκειας λίγων λεπτών, μέσα στην οποία ξαναζωντανεύει «Ο δύτης». Ο ντετέκτιβ Κρις Πάπας θα αναγκαστεί να την παρακολουθήσει, στην προσπάθειά του να κατανοήσει τον μηχανισμό του αίματος, οι ρίζες του οποίου ανόγονται στο παρελθόν. Ωστόσο, μια τέτοια βουτιά οδηγεί στον πυρήνα της φρίκης, όπου η πραγματικότητα ξεπερνάει τη φαντασία. Η αναγκαία περιπλάνηση αρχίζει από το νυχτερινό Αμβούργο για να καταλήξει σε κάποιον ελληνικό βυθό. Πρόκειται για το 5ο βιβλίο του συγγραφέα και πρώτο του στον Ίκαρο.

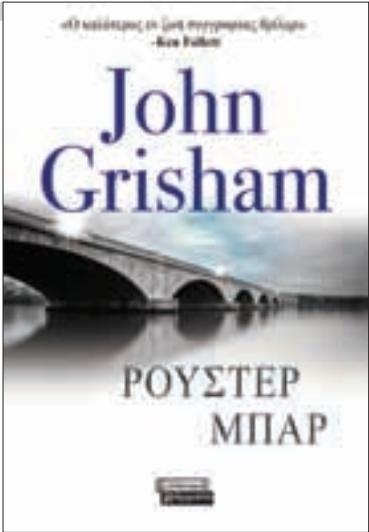
Το γκρι ταγιέρ,
Αντρέα Καμιλλέρι, μτφ. Γιάννα Σκαρβέλη, εκδ. Ελληνικά Γράμματα
Με κεντρικό πρόσωπο της ιστορίας την Αντέλε, μία γυναίκα φαρματάλ, αλλά και καθώς πρέπει, και το γκρι ταγιέρ της, το οποίο για την ίδια φέρει ένα βαθύ συμβολικό νόημα, ο Αντρέα Καμιλλέρι στο νέο του νουάρ μυθιστόρημα δημιουργεί ένα ψυχογράφημα μιας αινιγματικής γυναίκας, αλλά και μία προβολή του αστικού καθωσπρεπισμού και της υποκρισίας που χαρακτηρίζουν την –κατά τα φαινόμενα– καλή κοινωνίας της σύγχρονης Σικελίας.

Ο ξένος
Στίβεν Κινγκ, μτφ. Γιώργος Μαραγκός, εκδ. Κλειδάριθμος
Το κακοποιημένο πτώ-

μα ενός αγοριού θα οδηγήσει στη σύλληψη ενός από τους πιο αγαπητούς κατοίκους του Φλιντ Σίτι, του προπονητή Τέρι Μέιτλαντ. Ο Μέιτλαντ είναι προπονητής μπέιζμπολ, δάσκαλος, σύζυγος και πατέρας δύο κοριτσιών. Αν και έχει άλλοθι που υποστηρίζει την αθωότητά του, τα στοιχεία που φέρνουν στην επιφάνεια ο εισαγγελέας και ο ντετέκτιβ που έχει αναλάβει την υπόθεση, τον κάνουν να φαίνεται όλο και πιο ένοχος. Τελικά κρύβει τόσο καλά την αρρωστημένη του πλευρά ο Μέιτλαντ, ή έχει διαπράξει κάποιος άλλος το έγκλημα;

Το μυστήριο των τριών τετάρτων
Sophie Hannah, μτφ. Νοέλα Ελιασά, εκδ. Διόπτρα
Τα best sellers ψυχολογικά θρίλερ της εκδίδονται σε 27 χώρες. Το 2013, το «The Carrier» κέρδισε το Thriller of the Year Award στα εθνικά βραβεία Specsavers. Δύο μυθιστορήματα της S.H., «The Point of Rescue» και «The Other Half Lives», έχουν ήδη διασκευαστεί σε σενάριο για τη μίνι τηλεοπτική σειρά «Case Sensitive». Το τελευταίο της βιβλίο είναι ένα διαβολικά περίπλοκο μυστήριο για τον σπουδαίο Ηρακλή Πουαρό. Επιστρέφοντας στο σπίτι του βρίσκει μια εξαγριωμένη γυναίκα να τον περιμένει και να απαιτεί να μάθει γιατί της έστειλε μια επιστολή που την κατηγορεί για τον φόνο του Μπάρναμπας Πάντι, ενός άγνωστου σε εκείνη άντρα. Όμως ούτε ο διάσημος ντετέκτιβ τον γνωρίζει, ούτε έστειλε επιστολή. Ποιος τις έστειλε και γιατί; Ποιος είναι ο Μπάρναμπας Πάντι; Είναι όντως νεκρός, και, αν ναι, τον δολοφόνησαν; Ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν πριν κινδυνεύσουν άνθρωποι και υπολήψεις.

The Walking Dead - Η πτώση του κυβερνήτη, μέρος 1ο
Robert Kirkman, Jay Bonansinga, μτφ. Χρήστος Μπαροζής, εκδ. Bell
Ασύλληπτος τρόμος,

ασταμάτητη δράση, εθιστικοί χαρακτήρες, όλα τα συστατικά που μετέτρεψαν το «The Walking Dead» σε ένα από μαζικότερα franchise ποπ κουλτούρας της εποχής μας και το αποθέωσαν τόσο στην κομίστικη, όσο και στην τηλεοπτική και τη μυθιστορηματική εκδοχή του, απαντώνται σε πλούσιες δόσεις στο τρίτο βιβλίο της σειράς. Στο νέο αυτό κεφάλαιο της λογοτεχνικής σάγκας, ξεκινά η ολοκληρωτική παράδοση του κυβερνήτη στην παράνοια, ενώ αγαπημένοι χαρακτήρες από τα κόμικς και την τηλεοπτική σειρά-φαινόμενο, όπως ο Ρικ, η Μισόν και ο Γκλεν, κάνουν την εισοδό τους, δείχνοντας ένα νέο πρόσωπο στους λάτρες του «The Walking Dead».

Η θεραπεία
Sebastian Fitzek, μτφ. Δέσποινα Κανελλοπούλου, εκδ. Διόπτρα

Αμέσως μετά το απόλυτο bestseller της χρονιάς «Το δέμα», έρχεται το νέο βιβλίο του πιο επιτυχημένου συγγραφέα ψυχολογικών θρίλερ της Γερμανίας. Η «Θεραπεία», όταν κυκλοφόρησε, το 2006 έγινε best seller. Μια 12χρονη, η Πόζι, πάσχει από μια ανεξήγητη ασθένεια. Στη διάρκεια μιας επίσκεψής της στον γιατρό, εξαφανίζεται από το ιατρείο χωρίς κανένα ίχνος. Τέσσερα χρόνια μετά, ο πατέρας της και ψυχίατρος Βίκτορ Λάρεντς έχει αποτραβηχτεί συντετριμμένος σε ένα απομονωμένο νησί της Βόρειας Θάλασσας, όταν δέχεται την απροσδόκητη επίσκεψη μιας όμορφης άγνωστης. Πρόκειται για μια συγγραφέα, την Άννα Σπίγκελ, η οποία πάσχει από μια σπάνια μορφή

σχιζοφρένειας. Όλοι οι χαρακτήρες που δημιουργεί στα βιβλία της αποκτούν –κατά τα λεγόμενά της– σάρκα και οστά και αρχίζει να επικοινωνεί μαζί τους. Είναι δυνατόν μέσα στις ψευδαισθήσεις της Άννα να κρύβονται στοιχεία για τις τελευταίες μέρες της Πόζι; Ο Βίκτορ πείθεται να αναλάβει τη θεραπεία της σε μια απέλπιδα προσπάθεια να ανακαλύψει την αλήθεια.

Παιχνίδια με τον χρόνο
Γιάννης Χόλης, εκδ. Bell
Μεταφυσικό ψυχολογικό θρίλερ, σκοτεινό ταξίδι εσωτερικής αναζήτησης και κατάδυση στα βάθη του μυαλού, σε ένα μυθιστόρημα φτιαγμένο με όλα τα

συστατικά του αξέχαστου. Ένα από τα επινοικότερα storylines της πρόσφατης λογοτεχνικής παραγωγής θέτει το ερώτημα που εμπνέει ξέπνοες αναγνώσεις: Αν ένα βράδυ πας για ύπνο και το επόμενο πρωινό ξυπνήσεις, αλλά αντί να έρθει το αούριο ανακαλύψεις ότι έχει έρθει το χθες, αν κάθε βράδυ που πέφτεις να κοιμηθείς δεν ξέρεις σε ποια χρονιά και σε ποια φάση της ζωής σου θα ξυπνήσεις το επόμενο πρωινό, τότε τι κάνεις; Πώς θα πείσεις τους δικούς σου ανθρώπους ότι έρχεσαι από το μέλλον; Κι αν ξυπνήσεις και δεν τους έχεις γνωρίσει ακόμη; Και, τελικά, πώς θα σταματήσεις αυτό το πισωγύρισμα πριν να είναι πολύ αργά;

Λέμον πάι
Κωνσταντίνα Μόσχου, εκδ. Μιχάλη Σιδέρη
Σ' ένα γρήγορο αστυνομικό μυθιστόρημα, με χιούμορ και ανατροπές, ο ιδιόρρυθμος ιδιωτικός ερευνητής Στάθης Παντελιάς αναλαμβάνει ταυτόχρονα δύο υποθέσεις: από τη μια η μυστηριώδης Φιλίππα Κοροβέση, η πελάτισσα που φοβάται για τη ζωή της, και από την άλλη το αστυνομικό του δαιμόνιο που τον οδηγεί στην έρευνα για τις

περίεργες δολοφονίες τριών μεγιστάνων του πλούτου με βρόμικο παρελθόν. Ο Παντελιάς υποψιάζεται ότι οι δύο αυτές υποθέσεις συνδέονται και άλλοτε αποπροσανατολίζεται, άλλοτε έρχεται πιο κοντά στη λύση...

Φέρε με πίσω
B.A. Paris, μτφ. Βεατρίκη Κάντζολα Σαματσάκου, εκδ. Bell
Εκείνη εξαφανίστηκε, εκείνος είπε ψέματα, τα μυστικά τους δε θα μείνουν θαμμένα. Να πώς μπορεί μια αράδα να εκφράσει το συναρπαστικό περιεχόμενο του best seller που πιασαρίστηκε στις λίστες των New York Times, των Sunday Times και του Kindle από την πρώτη εβδομάδα κυκλοφορίας του. Η συγγραφέας που χαρακτηρίστηκε ως «εθιστική φωνή στα μυθιστορήματα αγωνίας» και απέσπασε επαίνους από τον κορυφαίο Lee Child, επιστρέφει με σπουδαίο νέο έργο, μετά τα «Πίσω από κλειστά πόρτες» και «Η κατάρρευση». Αν δεν την έχειτε ανακαλύψει ακόμη, τώρα ήρθε η ώρα.

Δοκίμια · πολιτική · ιστορία

Αστυγραφία, Η ζωή μου, η Αθήνα, η πολιτική
Στράτης Στρατήγης, εκδ. Παπαδόπουλος

Τον αστικό τρόπο ζωής, που αγαπήθηκε και μισήθηκε μέσα στα μετεμφυλιακά πάθη και τους ιλιγγιώδεις μετασχηματισμούς της ελληνικής κοινωνίας, ζωντανεύει μέσα από τη μαρτυρία ενός από τους γνωστότερους αθηναίους αστούς. Ο Στράτης Στρατήγης είναι με διττή έννοια αστός: και βέρος Αθηναίος και οπαδός της αστικής ταυτότητας• στη ζωή και στην πολιτική. Μόνιμος κάτοικος του κέντρου, ανάμεσα στον Λυκαβηττό και την Ακρόπολη, διακεκριμένος νομικός, πολιτικός, προοδευτικός βασιλόφρων, φίλος ή γνωστός διαφόρων και διαφορετικών προσωπικοτήτων της δικής του αθηναϊκής «γειτονιάς» και του κόσμου, ανασυνθέτει τις επιδράσεις που είχαν οι αλληπάλληλες εσωτερικές και διεθνείς αλλαγές πάνω στο ά-

στυ και τις αντιλήψεις των ανθρώπων του. Με κινηματογραφική μνήμη, κινεί την αφήγηση σε έξι δεκαετίες, από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο έως τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, στο πλαίσιο των οποίων χρημάτισε πρώτος πρόεδρος του «Αθήνα 2004». Σε αυτή τη διαδρομή από το ναδίρ έως το ζενίθ των δυνατοτήτων του ελληνικού κράτους στον 20ό αιώνα, η Αθήνα ξανασυστήνεται στον αναγνώστη ως πολυμορφικό σκηνικό ολοένα συνθετότερων ανθρώπινων ιστοριών, μια μικρογραφία της ιστορίας της χώρας.

Περί φασισμού και πολέμου: Πέντε ηθικά κείμενα
Ουμπέρτο Έκο, μτφ. Άννα Παπασταύρου, εκδ. Ελληνικά Γράμματα
Το βιβλίο του Ουμπέρτο Έκο επανακυκλοφορεί 20 χρόνια μετά την πρώτη του ελληνική έκδοση, αφού φαινόμενα όπως ο νεοναζισμός, η απειλή των ακροδεξιών κινήμάτων και η ξενοφοβία, το καθιστούν πιο αναγκαίο από ποτέ. Ο σημαντικός στοχαστής πραγματεύεται στα πέντε δοκίμια που συγκεντρώνονται εδώ, θέματα τα οποία «αφορούν σε αυτό που καλό θα ήταν να γίνει, σε αυτό που δεν θα έπρεπε να γίνει ή σε αυτό που δεν μπορεί, κατά κανέναν τρόπο, να γίνει».

Η επιδίωξη της ισχύος, Ευρώπη 1815-1914
Richard J. Evans, μτφ. Ελένη Αστερίου, εκδ. Αλεξάνδρεια
Από τον συγγραφέα της μνημειώδους τριλογίας για το Γ΄ Ράιχ, ένα βιβλίο αναφοράς για την Ευρώπη την εποχή που δέσποζε στον υπόλοιπο κόσμο. Για πρώτη φορά σ' έναν τόμο, ένα πανόραμα της Ευρώπης του 19ου αιώνα: μιας εποχής εθνικών και κοινωνικών συγκρούσεων, από την πτώση του Ναπολέοντα μέχρι το ξέσπασμα του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, από τις επαναστάσεις του 1830 και του 1848 μέχρι την ενοποίηση της Γερμανίας και της Ιταλίας, κι από τους ρωσοτουρκικούς πολέμους μέχρι τις αναταραχές στα Βαλκάνια. Ανάμεσα στα μεγάλα θέματα που πραγματεύεται είναι ►

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
**Μιχαήλ
Σιδερή**

40 χρόνια πορείας
με σεβασμό και αγάπη στο ποιητικό βιβλίο!
Ανακαλύψτε όλες τις νέες κυκλοφορίες!

Ανδρέα Μεταξά 28 & Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια 106 81 Αθήνα
Τηλ.: 210 3301161-2-3 e-mail: info@siderisbooks.gr
www.siderisbooks.gr @m.siderisbooks ekdoseisMichaliSideri

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΕΡΕΥΝΑΣ

Νέα αναθεωρημένη έκδοση

www.cup.gr | info@cup.gr CreteUniversityPress @CreteUniPress @cup_gr

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ Νουάρ

Άνδρο ακολουσίας και πυλώνας αρετής, στην Πόλη
τα πάθη κορυφώνονται και συχνά συντρίβονται εκδοσιακά...

Επιμέλεια ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΣΙΠΛΑΛΗ ΚΑΙ ΕΙΜΙ ΣΠΑΝΓΚΛΕΡ

Ισραήλ Γισουζελό • Φέριαλ Τύμης • Μισχέλ Μπιλάλ • Μπάρας Μοσσετζαϊλίου
Χαμίτ Χακουμένγιο • Τζέσικα Λαντί • Αλγκάν Σεζραντουρένι • Λίλια Ναντί
Γιασεμίν Αϊδινού • Μουατάρ Ζαράλ • Μακσισέ Τσελί • Ίνν Τσεπύ
Ταρκάν Μπαράλ • Ρίχα Κράσι • Εαδικ Γιέρι • Μοσγκι Ιπαλίτι

Αντιστοίχος
Κοσμος

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

S. YIZHAR

ΗΤΑΝ ΤΟ ΧΙΡΜΠΕΤ ΧΙΖΕ

μετάφραση

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΟΧΛΙΝ

«Μια εκπληκτική νουβέλα...
Φόρος τιμής στην κριτική σκέψη»
The Guardian

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΟΧΛΙΝ

Έλζα Λαμπράκη

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σε μια εύχρηστη κασετίνα από τις εκδόσεις **Ερμής**

Η αθηναία Έλζα Λαμπράκη, γυναίκα του δημοσιογράφου Δημήτρη Λαμπράκη, ιδρυτή του «Βήματος» και των «Νέων», καθώς και μητέρα του συνεχιστή Χρήστου Λαμπράκη, έζησε μια μακρά και πολύ ενδιαφέρουσα ζωή (1908 - 2012), γεμάτη συγγραφή, ανθρωπιστική δράση, χιούμορ, παιδιά και disέγγονα ± αλλά και μια μεγάλη πίκρα, αφού ο γιος της Χρήστος είχε πεθάνει πριν από την ίδια.

Τώρα οι εκδόσεις «Ερμής», οι δεσμοί των οποίων με τον παλιό Οργανισμό Λαμπράκη είναι γνωστοί, κυκλοφόρησε την καλαίσθητη κασετίνα «Η Έλζα Λαμπράκη και τα δέκα βιβλία της», τα ολιγοσέλιδα δηλαδή έργα που η εκκλιπούσα είχε γράψει σε μεγάλη ηλικία, μετά από παροτρύνσεις των κοντινών της προσώπων και «δίχως λογοτεχνικές αξιώσεις», όπως γράφει η ίδια. Στην κασετίνα περιλαμβάνεται και ένα εντέκατο βιβλιαράκι, με προλεγόμενα της κ. Λένας Σαββίδη, κόρης της Έλζας, η οποία δίνει βασικές βιογραφικές πληροφορίες για τη μητέρα και τα «δέκα βιβλία» της, με το ανάλογο φωτογραφικό και αναμνηστικό υλικό.

Τέσσερα από τα βιβλιαράκια είναι ταξιδιωτικά και αφορούν ταξίδια σε Ινδία - Θιβέτ, Κίνα (δύο φορές), Μάλτα και Ντουμπάι ± το τελευταίο είναι το μόνο που δεν έχει ημερολογιακή μορφή. Έρχονται ύστερα τα «17 διηγήματα», πολλά από τα οποία είναι αυτοβιογραφικά με καθόλου ή ελάχιστη μυθοπλασία. Ευθέως αυτοβιογραφικά είναι τα «Απολογούμαι» και «Κομμάτια της ζωής μου», με ποικίλου ενδιαφέροντος περιστατικά, πολλές φορές με γνωστά πρόσωπα της παλιάς δημόσιας ζωής. Υπάρχει επίσης το «*Εν είδει χρονογραφήματος*», με εννιά χιουμοριστικά κομμάτια μεταξύ δημοσιογραφίας και αυτοβιογραφίας, τα περισσότερα αξιανάγνωστα. Ένα ακόμα τομίδιο περιλαμβάνει δύο τίτλους: «*Οι ατυχίες της Φρόσως*» (δέκα περιστατικά από τη ζωή της αδερφής της Έλζας, πολύ γουστόζικα) και «*Ο Πόρος*», με περιγραφές και αφηγήσεις από το νησί αυτό, όπου από δεκαετίες ήταν το οικογενειακό εξοχικό των Λαμπράκηδων.

Άφησα τελευταίο το τομίδιο «*Η Αθήνα - Τα παιδικά μου χρόνια*», με πολύ ενδιαφέρουσες καταγραφές από κέντρο της πόλης μας πριν ακόμα διαδοθεί ο ηλεκτρισμός ±ας σημειωθεί ότι η Έλζα μεγάλωσε στην Ερμού ± αλλά και από τις Τζιτζιφιές, το Φάληρο, την Κηφισιά και το Τέρμα Πατησίων, καθώς και το πρώτο αεροπορικό της ταξίδι: με υδροπλάνο, παρακαλώ, Αθήνα - Πάτρα το 1929. Μπόνους: φωτογραφίες από την παλιά Αθήνα. - Δ. ΦΥΣΣΑΣ

το τέλος της αριστοκρατικής κυριαρχίας και η ανάδυση της βιομηχανικής κοινωνίας, η παρακμή της θρησκευτικής πίστης και η άνοδος της κοσμικής επιστήμης και ιατρικής, το ταξίδι της τέχνης, της μουσικής και της λογοτεχνίας από τον ρομαντισμό στον μοντερνισμό, η αντικατάσταση των τιμωριών του παλαιού καθεστώτος από τη νεωτερική φυλακή, οι φεμινιστικοί αγώνες για την ισότητα και τη χειραφέτηση των γυναικών. Στη συναρπαστική αφήγηση του Ρίτσαρντ Έβανς ξαναβρίσκουμε την αίσθηση του δέους και του θαυμασμού που διαπερνούσε αυτή τη εποχή των τεράστιων πολιτισμικών, πολιτικών και τεχνολογικών αλλαγών. Όχι άδικα ο «Economist» το χαρακτήρισε το καλύτερο βιβλίο της χρονιάς.

Το βιβλίο της χαράς Δαλάι Λάμα, Ντέσμοντ Τούτου και Ντάγκλας Άμπραμς, μτφ. Βίβιαν Μανουσούκα, εκδ. Πεδίο

«Πώς μπορούμε να βρούμε τη χαρά μέσα σε έναν κόσμο γεμάτο πόνο και ανώφελα βάσανα;» Αυτό το ερώτημα έρχεται να απαντήσει «Το βιβλίο της χαράς» μέσα από τις φωνές των Δαλάι Λάμα και Ντέσμοντ Τούτου, δύο πνευματικών γιγάντων που έχοντας περάσει μια ζωή γεμάτη με αντιξοότητες έρχονται να δηλώσουν ότι είναι δύο από τους πιο χαρούμενους ανθρώπους στον κόσμο, όχι παρά αυτόν, αλλά ακριβώς λόγω αυτών. Μας προσφέρουν τους Οκτώ Πυλώνες της Χαράς και μας υπενθυμίζουν ότι η χαρά είναι δικαίωμα όλων από τη στιγμή που γεννιόμαστε.

Μίλησε τους για μάχες, για ρηγάδες και για ελέφαντες, Μάτιας Ενάρ, μτφ. Σοφία Διονυσιοπούλου, εκδ. Στερέωμα

Ο Μάτιας Ενάρ δημιουργεί μία προσωπογραφία του Μικελάντζελο, βασισμένος σε σημειώσεις και επιστολές του ίδιου του αναγεννησιακού καλλιτέχνη και ακολουθώντας στιγμιότυπα του 1506, που η ιστορία έχει αποσιωπήσει. Ο Μιχαήλ Άγγελος ετοιμάζεται να αφήσει μισοτελειωμέ-

νο το μαυσωλείο του Πάπα Ιουλίου Β' και να φύγει στην Κωνσταντινούπολη για την κατασκευή μίας μεγαλύτερου γέφυρας, δημιουργώντας έναν αρχιτεκτονικό συμβολισμό για τις σχέσεις Δύσης και Ανατολής: μία γέφυρα που δεν κατασκευάστηκε ποτέ, αλλά αποτυπώθηκε στο χαρτί ως ένα νεύμα του Μικελάντζελο από την άλλη όχθη του πολιτισμού.

Ο πόλεμος του Έρνεστ Χέμινγουεϊ: Οι περιπέτειές του ως ανταποκριτή στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο Terry Mort, μτφ. Γιώργος Λαμπράκος, εκδ. Πατάκη

Η ιστορία των δημοσιογραφικών περιπετειών του Έρνεστ Χέμινγουεϊ στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, από τις ακτές της Νορμανδίας μέχρι την απελευθέρωση του Παρισιού και την τραγωδία στο Χούρτγκενβαλντ. Η εφημερίδα The Washington Times έγραψε ότι «αυτό το βιβλίο μιλάει για πολύ περισσότερα πράγματα από την πολύ εντυπωσιακή περιπέτεια του Χέμινγουεϊ». Μια περιπέτεια που ξεκίνησε την άνοιξη του 1944 όταν ο ταξίδευσε στο Λονδίνο και μετά στη Γαλλία ως ανταποκριτής του περιοδικού Collier's, πέταξε σε αποστολές με τη RAF, ήταν μέλος ενός αποβατικού σκάφους στην ακτή Ομάχα την D-Day, ενεπλάκη με τις δυνάμεις της γαλλικής αντίστασης κι, εν τέλει, συνέβαλε στο να κατανοήσουμε κάποια από τα μείζονα συμβάντα του πολέμου.

Ιστορία της νεότερης και σύγχρονης Ελλάδας 1750-2015 Γιώργος Β. Δερτιλής, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης

Μόλις κυκλοφόρησε από τις Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης η νέα αναθεωρημένη έκδοση του σπουδαίου βιβλίου του γνωστού ιστορικού Γιώργου Β. Δερτιλή. Όπως σημειώνει, «γράφοντας αυτό το βιβλίο σκοπός μου δεν ήταν να διηγηθώ "τι έγινε", αλλά να κατανοήσω το "γιατί έγινε". Δεν ήταν να διηγηθώ μια ιστορία, αλλά να την ερμηνεύσω. Να εξηγήσω την ιστορία της νεότερης και σύγχρονης Ελλάδας με τους Έλληνες να φαντάζονται μια από

τις πρωιμότερες δημοκρατίες στον κόσμο και να τη διαμορφώνουν βυθισμένοι σε εξάρσεις ενθουσιασμού και σε εμφύλια μίση, να παλεύουν με την αστάθεια που τους επέβαλε η μοίρα της χώρας, η θέση της στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων, και να σκορπούν το αίμα τους αντιμετωπίζοντας αυτοκρατορίες και αψηφώντας υπερδυνάμεις. Αυτή την Ιστορία διηγείται με σαφήνεια, απλότητα και καλαισθησία γραφής σε ένα βιβλίο το οποίο απευθύνεται τόσο στον ιστορικό, τον ανθρωπολόγο, τον οικονομολόγο, όσο και στους μαθητές και φοιτητές και σε όλους τους αναγνώστες που αγαπούν το διάβασμα. Ο Γ. Β. Δερτιλής, μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας και ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, έχει εκλεγεί καθηγητής στην ΕΗΕΣΣ (Παρίσι, 2000-2010), καθώς και επισκέπτης καθηγητής στο Harvard, στην Οξφόρδη και στο Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Φλωρεντίας.

Στους ώμους των γιγάντων Ουμπέρτο Έκο, μτφ. Χαριτωμένη Βόντα, εκδ. Ελληνικά Γράμματα

12 κείμενα του Ουμπέρτο Έκο, που συντάχτηκαν με αφορμή τη Milaneseiana, ένα φεστιβάλ γραμμάτων, επιστημών και τεχνών. Ο συγγραφέας ακολουπά πλήθος ζητημάτων, ανάλογα κάθε φορά με το κεντρικό θέμα του φεστιβάλ, και μας παρουσιάζει την παρουσία της σκέψης του αναφερόμενος, μεταξύ άλλων, στη σύγκρουση των γενών, τους μεταβαλλόμενους κανόνες της ομορφιάς και της ασχήμιας, το φέμα που γίνεται αλήθεια και αλλάζει τον ρου της Ιστορίας, τις μορφές της ατέλειας και της τελειότητας στην τέχνη και το απόλυτο και το σχετικό.

Το βιβλίο του hygge: Ο δανέζικος τρόπος να ζεις καλά Måik Báikινγκ, μτφ. Ελένη Τουλούπη, εκδ. Μίνωας

Λένε ότι η Δανία είναι η πιο ευτυχισμένη χώρα στον κόσμο, η χώρα που έχει κατακτήσει το hygge (χου-γκα), δηλαδή την «τέχνη να δημιουργείς ατμόσφαιρα

θαλπωρής», τη «ζεστασιά της ψυχής», το «συναίσθημα ευεξίας και εσωτερικής πληρότητας». Με άλλα λόγια, το hygge είναι αυτό που νιώθουμε όταν βρίσκουμε ένα είδος ευτυχίας στις λεπτομέρειες της καθημερινότητάς μας. Αυτό ακριβώς το συναίσθημα πραγματεύεται ο Μάικ Βάικινγκ στο βιβλίο του. Στο best seller του, που έχει μεταφραστεί σε 35 γλώσσες, ο Δανός απαντά στο γιατί η Δανία είναι η πιο ευτυχισμένη χώρα στον κόσμο και μας εξηγεί ότι οι όμορφες στιγμές κρύβονται στην απλότητα.

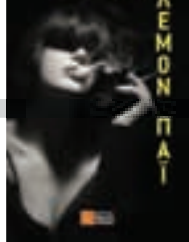
Πώς πεθαίνουν οι δημοκρατίες Steve Levitsky, Daniel Ziblatt, μτφ. Ανδρέας Παππάς, εκδ. Μεταίχμιο

Είναι η πρώτη φορά μετά τον Μεσοπόλεμο και την άνοδο των ολοκληρωτισμών του 20ού αιώνα, που οι δημοκρατίες εμφανίζονται όχι απλώς σημάδια κόπωσης αλλά και αμφισβητούνται, παρακαμάζουν και αποσιλώνονται, χωρίς να μπορούν να υπερασπιστούν τα ιδεώδη τους. Και όλα αυτά συμβαίνουν μέσω της κάλυψης, καθώς παγκοσμίως φαίνεται

σαν να υπάρχει μια αντίστροφη μέτρηση εναντίον της. Οι δύο καθηγητές του Χάρβαρντ, στην αφυπνιστική αυτή μελέτη που μεταφράστηκε από τον Ανδρέα Παππά, επισημαίνουν τις θεμελιώδεις προϋποθέσεις επιβίωσής της, προσφέροντας ένα βαθύ εργαλείο κατανόησης του κεντρικού πολιτικού ζητήματος της εποχής μας.

Τα γράμματα στην Πάολα: Τι μας λένε για τον Κωνσταντίνο Α' Γιώργος Θ. Μαυρογορδάτος, εκδ. Πατάκη

Υπάρχουν ερωτικές επιστολές που περιέχουν πολύτιμες πληροφορίες, πέρα από τα ερωτολόγια, τις αναπολήσεις, τις φαντασιώσεις ή άλλες «γαργαλιστικές» αλλά ριζικά ιδιωτικές λεπτομέρειες. Τέτοιες είναι και οι επιστολές του Κωνσταντίνου Α' προς την Ιταλίδα ερωμένη του, Πάολα. Μας λένε πολλά για την προσωπικότητα του Κωνσταντίνου, από το ίδιο του το χέρι, και ο σκοπός αυτού του βιβλίου είναι εστιασμένος στο να αναδείξει κρίσιμα στοιχεία της προσωπικότητάς του. Πατί ίσως έτσι φανεί και η αναντιστοιχία

μεταξύ του πραγματικού προσώπου και του ειδώλου που λάτρεψε η μισή Ελλάδα.

Ξεφυλλίζοντας παλιές εφημερίδες: Τα καλύτερα της Παλιάς Αθήνας
Θωμάς Σιταράς,
εκδ. Μίνωας

Σκίτσα, χρονογραφήματα, γελοιογραφίες και αυθεντικά στιγμιότυπα συνθέτουν τη «χρονομηχανή», με την οποία ο αθηναιογράφος Θωμάς Σιταράς θα μας μεταφέρει σε μία άλλη Αθήνα. Ένα λεύκωμα που μας φέρνει σε επαφή με τις δικαστικές αιθουσες, τη βιοπάλη και το μεράκι, τις αναζητήσεις γαμηρού, τις κουζίνες και τις ταβέρνες και τους τόπους διασκέδασης μιας άλλης εποχής, μέσα από εικόνες που μας γεμίζουν νοσταλγία, αλλά συνάμα και μας διασκεδάζουν.

της, το βιωματικό αυτό βιβλίο καταγράφει πρόσωπα, πράγματα, γεγονότα, καταστάσεις, γκράφιτι, ολόγκαν, διαφημίσεις πολιτικά συνθήματα, μουσικές, δρόμους, πλατείες, συνοικίες, κτίρια, καθώς και αναμνήσεις, εμπειρίες, σκέψεις, κρίσεις και συναισθήματα του συγγραφέα κατά το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα. Το τελικό αποτέλεσμα είναι ένα γοητευτικό συνονθύλευμα δεδομένων του αθηναϊκού χωροχρόνου. Ο Καραντώνης, γνωστός ποιητής, πεζογράφος, αρθρογράφος, δραματογράφος, κριτικός και σχολιογράφος, με δεκάδες βιβλία στο ενεργητικό του, δηλώνει πως «πάντα ζει και κινείται στο κέντρο της Αθήνας, το οποίο δεν έχει σκοπό να εγκαταλείψει ποτέ».

Πέρα από τις ισχνές αελάδες - Μελετήματα για την ποίηση του Ντίνου Χριστιανόπουλου
Μάριος Κυπαρίσσης Μώρος,
εκδ. IANOS

Έντεκα μελετήματα, τα οποία συστήνουν στον αναγνώστη τρεις εκδοχές του Ντίνου Χριστιανόπουλου: τον Χριστιανόπουλο, ως αναγνώστη της βιβλικής και χριστιανικής γραμματείας, αλλά και του έργου άλλων ομοτέχνων του, όπως του Σολωμού, του Καβάφη, του Σεφέρη. Τον Χριστιανόπουλο, όπως τον προσέλαβαν δύο σημαντικοί έλληνες συνθέτες (Χατζιδάκις και Κουγιουμτζής). Καθώς επίσης και τον Χριστιανόπουλο των αρχών του '50, περίοδο διαμόρφωσης της ποιητικής του. Καθένα από τα μελετήματα εκκινά από διαφορετικό σημείο και φωτίζει ένα μικρό κομμάτι του ποιητή, δημιουργώντας ψηφίδες που συνθέτουν ένα τμήμα της ποιητικής του παραγωγής. Μια σημαντική προσθήκη στη βιβλιογραφία γύρω από τη ζωή και το έργο του μεζιζονα δημιουργού.

Ολοκληρωτισμός αμφιπρόσωπος, Χρίστος Γιανναράς,
εκδ. IANOS
Με αφορμή ένα παγκόσμιο συνέδριο για τον αφοπλισμό, μια πρώτη γνωριμία - παρθενική ματιά ενός

Δυτικού, του Χρήστου Πανναρά, με την καθημερινότητα των σοβιετικών πολιτών στην δεκαετία του '80. Μόσχα, Λένινγκραντ, διαφορετικό αστικό τοπίο, διαφορετική νοοτροπία, διαφορετική ζωή. Εκπληκτική και διεισδυτική ματιά, αράδες γεμάτες γοητεία, παρατηρήσεις καίριες. Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου, κάτω από τον τίτλο «Παθήματα χωρίς μαθήματα» θα βρει κανείς οξυδερκή κείμενα για τα σημερινά αδιέξοδα του καπιταλισμού.

4 συναντήσεις Βασίλης Νικολαΐδης,
εκδ. Άγρια
Ο Βασίλης Νικολαΐδης μοιράζεται τις συναντήσεις του με 4 ανθρώπους του πνεύματος, που σημάδεψαν την εποχή τους: τον Ζωγράφο και σκηνογράφο Γιάννη Τσαρούχη, τον συνθέτη Μάνο Χατζιδάκι, την ηθοποιό Μαίρη Αρώνη και τον ζωγράφο και σκηνογράφο Νίκο Γεωργιάδη. Σκοπός του είναι μέσα από αυτό το βιβλίο να τιμήσει πνευματικές ποιότητες και αξίες, που στην εποχή μας έχουν εκλείψει, με την πρώτη μεταπολεμική γενιά να έχει αφήσει πίσω της ένα μεγάλο κενό, το οποίο δεν γνωρίζουμε αν θα το δούμε ποτέ να γεμίζει.

Επιστημονική φαντασία

Η βασίλισσα του Τέρλινγκ
Erika Johansen, μτφ. Κασσιανή Μπουλούκου, εκδ. Φανταστικός Κόσμος
Ο πρώτος τόμος μιας θεαματικής τριλογίας, όπου η νεαρή Κέλσι Ράιλι Γκλυν, νόμιμη διάδοχος του θρόνου του Τέρλινγκ, μεγαλώνει απομακρυσμένη από το βασιλείο της για να παραμείνει ζωντανή. Στα 19 της τα εναπομείναντα μέλη της Βασιλικής Φρουράς φτάνουν για να την οδηγήσουν με ασφάλεια στην πατρίδα της, όπου θα διεκδικήσει το στέμμα και την εξουσία. Τόσο η διαδρομή έως το παλάτι όσο και η παραμονή της σε αυτό θα αποδειχθούν πρόκληση, καθώς ολόγυρά της караδοκούν πληρωμένοι δολοφόνοι, ληστές αγνώστων προθέσεων και πρόδοτες εκ των έσω.

Ψυχολογία

Αυτό ήταν η ζωή; Τότε άλλη μια φορά! - Αναμνήσεις ενός ψυχιάτρου
Ίρβιν Γιάλομ, μτφ. Ευαγγελία Ανδριτσάνου, εκδ. Άγρια
Με τη σύνθεση της ψυχολογίας και της φιλοσοφίας στα βιβλία του ο Ίρβιν Γιάλομ κατέδειξε μία νέα αποκαλυπτική κατανόηση του εσωτερικού κόσμου των ανθρώπων. Στο νέο του αυτοβιογραφικό βιβλίο έρχεται να μας αποκαλύψει νέες διαστάσεις της ανθρωπίνης ψυχουσύνθεσης, μέσα από τις ιστορίες των πιο αξιομνημόνευτων ασθενών του, αλλά και με την εξιστόρηση της προσωπικής του ιστορίας: την οικογενειακή του ζωή, την επιστημονική και ψυχοθεραπευτική του πορεία και τη συγγραφή των πιο εμβληματικών βιβλίων του.

Κίνητρο
Ντάνιελ Πινκ, εκδ. Key Books
Σύμφωνα με τον Daniel H. Pink, το μυστικό στην απόδοση και στην ικανοποίηση ±στη δουλειά, στο σχολείο και στο σπίτι± είναι η βαθιά ανθρωπίνη ανάγκη να ορίζουμε εμείς τις ζωές μας, να μαθαίνουμε και να δημιουργούμε καινούργια πράγματα και να κάνουμε τους εαυτούς μας και τον κόσμο μας καλύτερους. Ο Pink, αντλώντας στοιχεία από τέσσερις δεκαετίες επιστημονικών ερευνών στα ανθρώπινα κίνητρα, εξετάζει τα τρία στοιχεία της αληθινής παρακίνησης ±αυτονομία, αριστετεχνία και σκοπός± και προσφέρει έξυπνες και απρόβλεπτες τεχνικές εφαρμογής τους.

Καλύτερα γίνεται στη ζωή μου
Δρ Νάνσυ Μαλλέρου, εκδ. Key Books
Η No1 Coach στην Ελλάδα μας λέει ξεκάθαρα: «Έχετε το δικαίωμα να τα θέλετε όλα, κι εγώ είμαι εδώ για να σας βοηθήσω να τα αποκτήσετε! Δεν είστε μόνοι σας, και σίγουρα... καλύτερα γίνεται!». Πρόκειται για ένα ημερολόγιο Life Coaching με εργαλεία και ασκήσεις που θα μας βοηθήσουν να εξελιχθούμε ως άνθρωποι μέρα με τη μέρα. Κάθε μήνας

είναι αφιερωμένος σε ένα θέμα: αυτοπεποίθηση, σχέσεις, έμπνευση, αυτοδιαχείριση, έμπνευση, αποφάσεις, όρια κ.ά., ενώ οι «θετικές δηλώσεις», δηλαδή σύντομες θετικές φράσεις που εκφράζουν αυτό που θέλουμε να μας συμβεί, αποτελούν μία δοκιμασμένη με άριστα αποτελέσματα άσκηση εδώ και μια δεκαετία.

Κρυφή Σχολή
Νταν Μίλμαν,
εκδ. Key Books
Στο πολυαναμενόμενο φινάλε της θρυλικής σειράς βιβλίων του Ειρηνικού Πολέμιστή, που θα κυκλοφορήσει στις 30/11, ο Millman μας ταξιδεύει σε μία πνευματική αναζήτηση στα πέρατα του κόσμου, καθώς ο ίδιος εξερευνά την άρρηκτη σχέση ανάμεσα στην καθημερινή ζωή και το υπερβατικό. Μετά τον Δρόμο του Ειρηνικού Πολέμιστή, ο Millman μεταφέρεται από τη Χονολουλού στην Έρμη Μοχάβι και από την πολυκοσμία μίας ασιατικής πόλης στην ασκητική ζωή μέσα σε ένα απομονωμένο δάσος, μέχρι να του αποκαλυφθεί η μυστηριώδης Κρυφή Σχολή. Το περιπετειώδες ταξίδι του από τη μία ήπειρο στην άλλη συνοδεύεται από μαθήματα ζωής, τα οποία θέλουν να αφυπνίσουν τις κρυφές δυνάμεις του παράδοξου, του χιούμορ και της αλλαγής μέσα μας, ώστε να αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τις δυνατότητές μας, αλλά και την ίδια μας τη ζωή.

Διάφορα

Imagine
Τζον Λένον, εκδ. Μίνωας
Το τραγούδι - ύμνος στην ειρήνη του Τζον Λένον κυκλοφορεί για πρώτη φορά εικονογραφημένο σε μία μοναδική έκδοση, την οποία μεταφράζει ο τραγουδοποιός Φοίβος Δεληβοριάς και προλογίζει η σύντροφος του Λένον, Γιόκο Ονο. Πρόκειται για ένα βιβλίο που, όπως και οι αρχικοί στίχοι, έρχεται να ονειρευτεί έναν πραγματικά ειρηνικό κόσμο, στον οποίο όλοι θα είμαστε ένα. Μέρος των εσόδων του βιβλίου, το οποίο

Η αληθινή ιστορία του Μπράντλεϋ Μπέρκενφελντ

Η ιστορία του τραπεζίτη που αποκάλυψε το μεγάλο σκάνδαλο της UBS, γραμμένη από τον ίδιο. Από τις εκδόσεις **Πατάκη**, σε μετάφραση Μάνου Τζιρίτα.

Η συγκλονιστική αυτή ιστορία έχει ως εξής: Ο Μπράντλεϋ Μπέρκενφελντ, πρώην επαγγελματίας του χρηματοοικονομικού τομέα, είχε τα πάντα ως σύμβουλος παροχής προσωπικών τραπεζικών υπηρεσιών για τη μεγαλύτερη τράπεζα του κόσμου, τη UBS, εκεί όπου οι πλουσιότεροι των πλουσίων έκρυβαν τα εκατομμύριά τους από τα μάτια των φορολογικών αρχών σε ένα μυστικό, πολύπλοκο δίκτυο ανώνυμων λογαριασμών και υπεράκτιων (off-shore) εταιρειών. Μέχρι που ο Μπέρκενφελντ ανακάλυψε ότι η UBS σκόπευε να ρίξει σε εκείνον την ευθύνη για τις απερισκεψίες των πελατών της και αποφάσισε να αποκαλύψει τα πάντα στις αμερικανικές αρχές.

Μέχρι τώρα περισσότερα από 15 δισεκατομμύρια δολάρια έχουν ανακτηθεί με βάση τις πληροφορίες που έδωσε ο Μπέρκενφελντ, αλλά μολονότι ανέλαβε την ευθύνη να αποκαλύψει τη μεγαλύτερη πλεκτάνη φορολογικής απάτης στην ιστορία και γκρέμισε την παράδοση μυστικότητας του ελβετικού τραπεζικού συστήματος, το αμερικανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης προσπάθησε να τον μετατρέψει σε αποδιοπομπαίο τράγο και να τον φιμώσει. Του απαγγέλθηκαν κατηγορίες για συνέργεια σε εγκληματικές ενέργειες, συνελήφθη και εξέτισε ποινή φυλάκισης 30 μηνών. Όμως μετά την αποφυλάκισή του δικαιώθηκε και η Υπηρεσία Δημοσίων Εσόδων του έδωσε αμοιβή 104 εκατομμυρίων δολαρίων για τις συγκλονιστικές αποκαλύψεις του, τη μεγαλύτερη αμοιβή που έχει δοθεί ποτέ για τέτοιου είδους καταγγελίες. Με το βιβλίο αυτό ο Μπέρκενφελντ διηγείται για πρώτη φορά την εκπληκτική ιστορία του. **■**

έχει αγαπηθεί ήδη από χιλιάδες γονείς και παιδιά σε 20 χώρες, θα διατεθεί στη Διεθνή Αμνηστία.

Μακάριοι οι θνητοί γιατί είναι ακόμα ζωντανοί - 13 επιστολές στους ιδρυτές της Google

Φρανκ Νταμούρ, εκδ. Μάγμα

Dear Google's people, διαδίδετε και εσείς μεταξύ άλλων αυτή τη χαρμόσυνη είδηση: Θάνατο στον Θάνατο! Δεν είμαστε πια υποχρεωμένοι να πεθάνουμε! Οι ιμортаλιστές - δισεκατομμυριοίχοι προσπαθούν να επιμηκύνουν τη ζωή, γράφει ο Φρανκ Νταμούρ, αλλά έχετε σκεφτεί πώς θα ήταν ένας κόσμος χωρίς θάνατο; Θα θέλαμε να ζούμε για πάντα με τους ίδιους ανθρώπους, αναρωτιέται, απευθυνόμενος με 13 ανοιχτές επιστολές στους δισεκατομμυριοίχους κήρυκες της αθανασίας, μεταξύ αυτών κι στους δύο συνιδρυτές της Google. Για τον συγγραφέα η μάχη ενάντια στη θνητότητα ακολουθεί πιστά τη λογική του σημερινού κόσμου, όπου ό,τι είναι τεχνολογικά δυνατό θα πρέπει αβίαστα και να υλοποιείται. Ο Νταμούρ αποδομεί το ιδεολόγημα της κατάκτησης της αθανασίας που μετατρέπει μια απλή ψευδαίσθηση σε ιδεολογία, καταδεικνύοντας πως ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα καταργούσε όχι μόνο τα γηρατειά, αλλά και την ίδια τη νεότητα, η οποία θα έχανε το νόημά της δίχως τον φόβο του γήρατος.

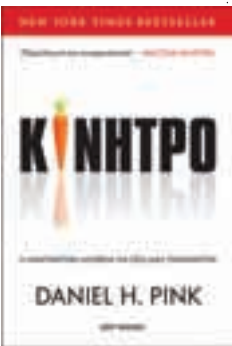
Στην ουσία θα καταργούσε τις γενιές, γράφει, αφήνοντας χώρο μόνο για μια ζωή αφιερωμένη στην αέναη κατανάλωση εμπορευμάτων όσο κι εμπειριών. Η απόρριψη του ιμортаλισμού, καταλήγει, σημαίνει τη διαφύλαξη της ανάμνησης αυτού που μας καθιστά ανθρώπους.

Η Ελληνική Τέχνη από το Α έως το Ω
Αλεξάνδρα Κολλάρου, εκδ. Key Books

Γραμμένο με χιουμορστικό διάθεση, αλλά και με αγάπη απέναντι στην τέχνη και τους εργατές της, το βιβλίο σκιαγραφεί τους πρωταγωνιστές και αποκωδικοποιεί τα

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΒΙΒΛΙΟ

μυστικά και τις πρακτικές που συνθέτουν το εγχώριο εικαστικό τοπίο, από έναν άνθρωπο που τα έχει ζήσει όλα αυτά από μέσα. Μέχρι πόσων χρόνων μπορείς να θεωρείσαι νέος καλλιτέχνης; Ποια είναι η δουλειά ενός κιουρέιτορ; Τι είναι οι εναλλακτικοί χώροι; Τι ρόλο παίζουν οι συλλέκτες; Αυτά και πολλά ακόμα ερωτήματα βρίσκουν απαντήσεις, ενώ περιήλκες έννοιες αποδομούνται με πολύ απλά λόγια, ώστε ο καθένας να μπορέσει να ρίξει μια ματιά εκ των έσω στον κόσμο της τέχνης.

Ο συλλέκτης -Έξι διηγήματα για έναν ακαλό λύκο
Soloύρ (Αντώνης Νικολόπουλος), εκδ. Ίκαρος

Graphic short stories του γνωστού κομίστα, πέντε διηγήματα κι ένα παραμύθι για τον «κακό» λύκο, που συναποτελούν μια «σύγχρονη καλειδοσκοπική ιστορία για την αποξένωση των παιδιών από τους γονείς τους μετά το διαζύγιο». Εδώ επιπλέον υπάρχουν «πεταλούδες, γραμματόσημα, δαχτυλίδες, δόντια, ταξί. Σκιές και μαύρες τρύπες. Μια παρέα στο καφενείο, ένα καναρίνι και μια διάρρηξη, δυο φίλοι, η πόρτα μιας πολυκατοικίας, η Κοκκινোসκουφίτσα» κλπ. Είναι το 16ο βιβλίο του δημιουργού, μετά από 14 άλμπουμ με γελοιογραφίες ή

κόμικς, τη μελέτη «Τα Ελληνικά Κόμικς» και το διάσημο graphic novel «Αϊβαλί».

Η Αθήνα και το βιβλίο - 50 βραβευμένα διηγήματα Διαγωνισμός διηγήματος του Ιανού, συλλογικό έργο, εκδ. ΙΑΝΟΣ
50 διηγήματα για την πρωτεύουσα και τη σχέση της με το βιβλίο. Εδώ θα βρείτε συγκεντρωμένα τα καλύτερα δείγματα από τον Διαγωνισμό Διηγήματος που πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά από την Αλυσίδα Πολιτισμού ΙΑΝΟΣ. Οι συγγραφείς των 50 διηγημάτων, που ξεχώρισε η κριτική επιτροπή, αποτελούμενη από τη συγγραφέα Ρέα Γαλανάκη, τον ποιητή Κωνσταντίνο Μπούρα και τον συγγραφέα Διονύση Μαρίνο, συνδέουν την Αθήνα και το βιβλίο, ο καθένας με το προσωπικό του αφηγηματικό χρώμα και τον δικό του θεματικό τόνο.

Παιδικά

Η χιονονιφάδα που αγάπησε το καλοκαίρι

Χρήστος Δασκαλάκης, εκδ. Άγκυρα
Μια ιστορία που καταφέρει να δημιουργήσει τα ερεθίσματα αυτά που θα οδηγήσουν το παιδί στην εξερεύνηση, ανακάλυψη, κατανόηση και τελικώς μάθηση. Ο Νικόλας και η Ευτυχία αγαπούσαν πολύ το χιόνι και κάθε βράδυ ονειρεύονταν να δουν τις πρώτες νιφάδες να πέφτουν από τον ουρανό. Κι όταν αυτό έγινε, έτρεξαν γρήγορα στην κουζίνα, πήραν ένα γυάλινο βάζο, έπιασαν μια χιονονιφάδα και την έκλεισαν αμέσως στο ψυγείο! Όμως, ό,τι αγαπάς δεν το φυλάκίζεις... Η εξαιρετική εικονογράφηση είναι της Ντανιέλας Σταματιάδη.

Βρισκόμαστε εδώ - Σημειώσεις για τη ζωή στον Πλανήτη Γη
Ολιβερ Τζέφερς, απόδοση Φίλιππος Μανδηλαράς, εκδ. Ίκαρος

Ο πολυβραβευμένος βορειοϊρλανδός συγγραφέας και εικονογράφος έφτιαξε έναν «Οδηγό» για τον κόσμο που μας περιβάλλει, με αφορμή τον ερχομό του νεογέννητου γιου του. Γράφοντας και ζωγραφίζοντας τη γη, τη θάλασσα, τον πλανήτη και την ανθρωπότητα, χρησιμοποιεί σαν «όπλα» του την τρυφερότητα, το χιούμορ, την καλοσύνη και την ευγένεια, μιλώντας για τις ανάγκες του ανθρώπου, αλλά και τις ευθύνες του στη Γη. Δείγμα γραφής: «Κάποια πράγματα είναι πολύ περίπλοκα, κάποια όχι και τόσο. Να θυμάσαι ότι είμαστε πολλοί εδώ, σ' αυτόν τον πλανήτη, γι' αυτό να φέρεσαι ευγενικά».

Το μικρό σπίτι στο λιβάδι
Λώρα Ίνγκαλς - Ουάιλντερ, εκδ. Άγκυρα

Από τα πιο αγαπημένα και πολυδιαβασμένα βιβλία σε όλο τον κόσμο, που εξιστορεί τις περιπέτειες της Λώρας, η οποία μαζί με την οικογένειά της έφυγαν από το σπίτι τους, στο δάσος του Ουισκόνσιν, για να ταξιδέψουν με μια μεγάλη άμαξα προς τη Δύση. Τις νύχτες κατασκήνωναν και τις μέρες προχωρούσαν, όταν έφτασαν ο μπαμπάς της έφτιαξε ένα καταπληκτικό σπίτι με κορμούς από δέντρα, ένα σπίτι που έσωσε ο αρχηγός των Ινδιάνων τη νύχτα των Χριστουγέννων. Αυτά και πολλά άλλα, για παιδιά από 9 χρόνων και πάνω.

Το τεμπέλικο μυρμήγκι
Ιωάννα Μπουλντούμ, εκδ. Μεταίχμιο

Ξεχάστε ό,τι ξέρατε για τα εργατικά και προκομμένα μυρμήγκια, εκείνα που δουλεύουν ασταμάτητα για να βάζουν στην άκρη τις προμήθειες για τις δυσκολες μέρες του χειμώνα...Πρωταγωνιστής αυτής της ιστορίας είναι ο Ζήσης, ένα τεμπέλικο μυρμήγκι που θα σας κλέψει την καρδιά με τη λαχτάρα του για ανέμελη ζωή, γλέντια και ξάπλα!

Αραγε θα βάλει μυαλό όταν η αγάπη του χτυπήσει την πόρτα; Το βιβλίο, σε εικονογράφηση Γιώργου Πετρίδη, ανήκει στη σειρά «Μικρές Καληνύχτες», που αποτελείται από ιστορίες που διαβάζονται μέσα σε 10 λεπτά! Για παιδιά από 3 ετών.

Ο γίγαντας που εξαφάνισε τους αριθμούς
Χαρά Αυγελάτου, εκδ. Άγκυρα

Τι θα συνέβαινε αν για μια μέρα εξαφανίζονταν όλοι οι αριθμοί από τη μικρή Πολιτεία των ανθρώπων και τι σχέση μπορεί να έχουν μια νεράιδα, ένας νάνος και ένας γίγαντας με τα μαθηματικά; Μια περιπέτεια με χιούμορ και ανατροπές που θα κάνει τους μικρούς αναγνώστες να δουν τα μαθηματικά «με άλλο

μάτι» αλλά και να πιστέψουν στις δυνατότητες και στα ταλέντα τους, όποια κι αν είναι αυτά! Από 5 ετών και πάνω. Οι εικόνες είναι της Λένας Σταματοπούλου.

Κι όμως κινείται, Γλύκα Στόνι, εκδ. Βακχικόν

Παιδικό - εφηβικό θεατρικό έργο από μια δημιουργό που έχει αφιερώσει η ζωή της στην καλλιέργεια των νέων. Πρωταγωνιστούν τρεις εξωγήινοι, που κατοικούν στον πλανήτη φριΓ του Γαλαξία 4Κάπα/ρει. Η Γη, που όλο κινείται, στέλνει μήνυμα για την αξία του παιχνιδιού «ως φυσικής δραστηριότητας, την ανάγκη της διαπροσωπικής επικοινωνίας και τη σημασία των νέων τεχνολογιών στη ζωή μας σήμερα», με ειδική αναφορά στην ορθολογική χρήση του κινητού. Η έκδοση υποστηρίχτηκε από το Μουσείο Τηλεπικοινωνιών Ομίλου ΟΤΕ, όπου η παράσταση θα παίζεται μέχρι τον Μάη του 2019.

Η συνωμοσία της Χιονάτης
Κώστας Στοφόρος, εκδ. Βακχικόν
Ο δημιουργός (paramithokouzina.blogspot.gr), γνωστός δημοσιογράφος και

συγγραφέας νεανικής λογοτεχνίας, στις 30 ιστορίες του βιβλίου ανατρέπει όλα τα στερεότυπα που αφορούν ήρωες γνωστών παραμυθιών: «Η Χιονάτη συνωμοτεί με τον κυνηγό του παλαιού, η μικρή Γοργόνα ζει με τον πρίγκιπά της στον βυθό, ο Μολυβένιος Στρατιώτης τριγυρνά σε κακόφημα στέκια, ο Εγωιστής Γίγαντας ασχολείται με το real estate, ο Ψεύτης Βοσκός γίνεται μεγιστάνας του πλούτου και ο Παπουτσωμένος Γάτος ο ιδρυτής της "Black Friday"». Το κείμενο βγάζει πολύ γέλιο και συνάμα οξύνει την κριτική ικανότητα των παιδιών.

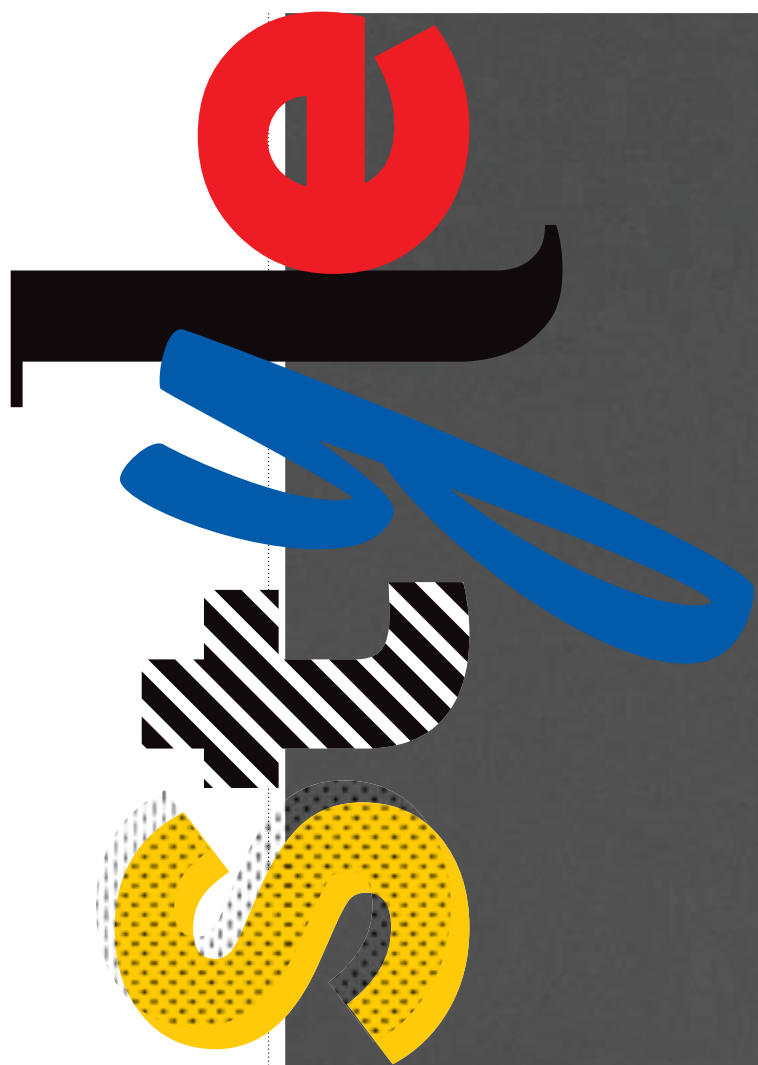
Το περιστέρι δικαστής

Ειρήνη Καμαράτου-Γιαλλούση, εκδ. Άγκυρα

Από τη σειρά «Ιστορίες που διδάσκουν τα παιδιά», με την υποθεση να διαδραματίζεται σε ένα μεγάλο δάσος. Εκεί, τα ζώα για να λύσουν τις διαφορές τους, όρισαν αρχικά για δικαστή τους το άγριο γεράκι. Οι λύσεις όμως που έδινε δεν τα ευχαριστούσαν κι έτσι όρισαν για δικαστή τους το ειρηνικό περιστέρι που κατάφερε όχι μόνο να αποδώσει δικαιοσύνη, αλλά και να πετύχει τη συμφιλίωσή τους. Ένα βιβλίο για παιδιά από 6 ετών, σε εικονογράφηση της Εύας Καραντινού.

Ημερολόγιο 2019 - Περὶ υπομονής
Νατάσα Κάντζα, εκδ. ΙΑΝΟΣ

Ένα υπέροχο ημερολόγιο για τη χρονιά που έρχεται, μια θαυμάσια συλλογή από αποσπάσματα έργων Ελλήνων και ξένων λογοτεχνών, κείμενα στοχαστών, στίχους αγαπημένων τραγουδιών και ποιημάτων, αλλά και ιστορίες από παιδικά βιβλία που έχουν ως θέμα τους την υπομονή. Από τον Κ. Π. Καβάφη, τον Πύργο Σεφέρη και τη Λένα Παππά, έως τον Φραντς Κάφκα, τη Ζυράννα Ζατέλη και τον Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, και από τον Επίκτητο, τον Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ και τον Αλέξανδρο Παπαδιαμαντή έως τον Ισίδωρο Ζουργό, τον Ευγένιο Τριβιζά και τον Χόρχε Μπουκάι, όλοι μιλούν για την υπομονή, μια σπάνια αρετή όσο και πολύ παρεξηγημένη. ●

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Κάνε το όπως η Έβα

▶ Η Eva Herzigova δεν είναι τυχαία ένα από τα κορυφαία top models του κόσμου. Ανακαλύφθηκε όταν ήταν μόλις 16 ετών και γρήγορα κατέκτησε τις καρδιές όλων των γυναικών με το να είναι απλά ο εαυτός της. Κάθε στιγμή της ζωής της και της καριέρας της αγαπούσε και φρόντιζε το σώμα της πρωτίστως για να το χαίρεται εκείνη. Η Yamamay δεν θα μπορούσε, λοιπόν, να βρει πιο κατάλληλο πρόσω-

πο για το επαναλανσάρισμα της βασικής της συλλογής που απευθύνεται στις σύγχρονες γυναίκες που με θάρρος και αυτοπεποίθηση καταφέρνουν τα πάντα. Ακολούθησε το #MYCONFIDENTBEAUTY και ανακάλυψε, μέσα από τις σειρές Sculpt Light, Principessa και Space, τα σχέδια που αναδεικνύουν τη δική σου θηλυκή πλευρά. Νέο κατάστημα σύντομα στο Σύνταγμα, Ερμού 18.

SMASHBOX
Παλέτα σκιών

TOM TAILOR
Γυναικείο φούτερ €59,99

NEW BALANCE
Αθλητικό παπούτσι X-90 €115

MIZUNO
Αθλητική ζακέτα, από τη σειρά Heritage 1906, €75

FJALLRAVEN
Σακίδιο πλάτης €130

MERRELL
Αθλητικά παπούτσια €119

THE BODY SHOP
Κρέμα χεριών limited edition «British Rose» €10,50

SOPHIA ENJOY THINKING
Μεταξωτό μαντίλι Grace Blue €98

SWATCH
Πολύ Irisette, από τη σειρά Deep Wonder, €65

WOMEN'S SECRET
Φορμά με τσέπες €29,99

style

Χούγκκα (Hygge): ο δανέζικος τρόπος για να ζεις καλά

Γιατί η Δανία θεωρείται η πιο ευτυχισμένη χώρα στον κόσμο; Η απάντηση βρίσκεται στο ΧΟΥΓΚΚΑ!

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Χούγκκα. Το δανέζικο μυστικό για να ζεις καλά, που ευτυχώς έπαψε να είναι μυστικό. Τι ακριβώς είναι το Hygge; Είναι το τσάι με κανέλα με νότες γαρίφαλου που μοσχοβολά; Είναι τα ξύλα που τρίζουν στο τζάκι; Είναι η κουβέρτα από βελούδο, που καϊδεύει τα κουρασμένα σου πόδια; Χούγκκα λέγεται οτιδήποτε από την «τέχνη της δημιουργίας οικειότητας», τη «ζεστασιά της ψυχής» ως την απόλαυση που νιώθεις από την παρουσία ευχάριστων πραγμάτων. Είναι μια κούπα ζεστό κακάο υπό το φως των κεριών.

Κεριά! Η λέξη κλειδί. Αν ρωτήσει κάποιος τους Δανούς με τι συνδέουν περισσότερο το Χούγκκα, το 85% θα αναφέρει τα κεριά. Η λέξη σπαστικός στα δανέζικα είναι lyseslukker, που κυριολεκτικά σημαίνει «αυτός που σβήνει τα κεριά». Το πιο άμεσο και γρήγορο Χούγκκα είναι να ανάψετε κεριά. Οι Δανοί ανάβουν παντού κεριά. Όχι μόνο στο καθιστικό, αλλά ακόμα και στις σχολικές αίθουσες. Κάθε Δανός καίει περίπου έξι κιλά κεριών τον χρόνο και καταναλώνει περίπου τρία κιλά μπέικον ετησίως. Και οι glamazonες του χειμώνα ετοιμάζονται να κάψουν πολλά-πολλά κεριά.

Οι Δανοί δεν ανάβουν ντε και καλά αρωματικά κεριά, ή ό,τι να 'ναι από κερί. Επιλέγουν οργανικά και φυσικά προϊόντα. Και πάντα το παράθυρο ελαφρώς ανοιχτό, μια χαραμάδα. Για να δημιουργήσεις συνθήκες χούγκκα καλό είναι να φτιάξεις τη φωλιτσα σου, στο δωμάτιό σου ή κοντά στο παράθυρο. Επίσης, θα επιλέξεις φωτισμό τεχνικό, χαμηλό με καταπραυντικές δέσμες φωτός. Φως. Γλυκό, σωστό φως. Ευ ζην. Η λέξη «Hygge» προέρχεται από μια νορβηγική λέξη, που σημαίνει ευημερία. Και η ευημερία έχει τον δεκάλογό της.

- **Χούγκκακρογκ:** Γωνίτσα.
- **Τζάκι:** Παρά πολύ χούγκκα κατάσταση, αλλά η τζακίλα ή καπνιά ή αιθάλη που υπερπίπτει της πόλης δεν είναι καθόλου Χούγκκα. Αν βρίσκεστε σε συνθήκες όπου μπορείτε να ανάψετε άνετα το τζάκι ή την ξυλόσομπα.
- **Κεριά:** Χωρίς κεριά δεν έχουμε Χούγκκα.
- **Ξύλινα αντικείμενα:** Το ξύλο μάς κάνει να νιώθουμε πιο κοντά στη φύση. Είναι απλό και φυσικό όπως η έννοια του Χούγκκα.
- **Φύση:** Το ξύλο δεν είναι αρκετό... Βασικά, αρκεί να σκεφτείτε: πώς θα επίπλωνε ένα καθιστικό ένας Βίκινγκ σκίουρος;
- **Βιβλία:** Ένα διάλειμμα με ένα βιβλίο είναι θεμελιώδες στοιχείο της έννοιας του Χούγκκα.

- **Κεραμικά:** Μια ωραία τσαγιέρα, ένα βάζο στο τραπέζι, η αγαπημένη κούπα ± όλα αυτά είναι πολύ Χούγκκαλίκκε, ιδίως αν

είναι της δανέζικης φίρμας Kähler με τα υπέροχα κεραμικά.

- **Να σκέφτεστε με την αφή:** Ένα Χούγκκαλίκκε εσωτερικό σπιτιού δεν έχει να κάνει μόνο με την όψη των πραγμάτων, αλλά με την αίσθησή τους.

- **Βίντατζ:** Μια παλιά λάμπα, ένα τραπέζι ή μια καρέκλα Κορμπάτια που είναι κάτι παραπάνω από τις υλικές τους ιδιότητες, έχουν μια συναισθηματική αξία και μια ιστορία πίσω τους.

- **Κουβέρτες και μαξιλάρια:** Απαραίτητα για το Χούγκκα, γιατί αυτό είναι που δίνει στον κουρασμένο και αγχωμένο ενήλικα τη δυνατότητα να κάνει ένα διάλειμμα. Χαλαρώστε. Έστω και για λίγο. Σημασία έχει να βρίσκετε την ευτυχία στις μικρές χαρές και όλα θα πάνε καλά.

Για όλους όσοι θέλουν Χούγκκα εδώ και τώρα, το κομμάτι έκτακτης ανάγκης Hygge: κεριά, σοκολάτα, αγαπημένο βιβλίο και τσάι, αγαπημένη ταινία, μαρμελάδα, ωραίο ζευγάρι μάλλινες κάλτσες, ζεστό πουλόβερ, κουβέρτα, σημειωματάριο, χαρτί και μολύβι, μουσική, φωτογραφικό άλμπουμ.

Ο Μάικ Βάικινγκ υπογράφει «*Το βιβλίο του Hygge*» με υπότιτλο «*Ο δανέζικος τρόπος να ζεις καλά*» (κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ) και έχει μεταφραστεί σε 35 γλώσσες. Όσον αφορά τη δουλειά του ο Βάικινγκ προσπαθεί να κάνει τους ανθρώπους ευτυχισμένους. Είναι ο CEO του Ινστιτούτου Έρευνας της Ευτυχίας της Δανίας όπου καταφθάνουν αντιπροσωπείες δημάρχων από κάθε γωνιά της γης αναζητώντας την ευτυχία, ή τουλάχιστον τους λόγους για το υψηλό επίπεδο ευημερίας και ποιότητας ζωής που απολαμβάνουν οι άνθρωποι στη Δανία. Για πολλούς αποτελεί μυστήριο, γιατί εκτός από τον φρικτό καιρό, οι Δανοί υφίστανται μία από τις υψηλότερες φορολογίες του κόσμου. Ο Βάικινγκ γράφει στην εισαγωγή του βιβλίου του πως έχει ενδιαφέρον «ότι υπάρχει μεγάλη υποστήριξη από το κράτος. Η υποστήριξη προκύπτει από την επίγνωση του γεγονότος ότι το μοντέλο ευημερίας μετατρέπει τον συλλογικό πλούτο σε ευημερία. Δεν πληρώνουμε φόρους, επενδύουμε στην κοινωνία μας. Αγοράζουμε ποιότητα ζωής. Το κλειδί για να κατανοήσει κανείς τα υψηλά επίπεδα ευημερίας της Δανίας είναι η ικανότητα του κοινωνικού μοντέλου να μειώνει τον κίνδυνο, την αβεβαιότητα και το άγχος των πολιτών του και να προλαμβάνει την υπερβολική δυστυχία».

Κοντοζυγώνει ο Δεκέμβριος και τα Χριστούγεννα είναι η απόλυτη περίοδος του Χούγκκα. Χούγκκα είναι ακόμα και η μурωδιά του φρεσκοψημένου ψωμιού...

Το ελιξίριο με τα φυτικά έλαια και τα ω λιπαρά

Η νέα σειρά της Vichy εξειδικεύεται στη φροντίδα της επιδερμίδας από την εμφάνιση και μετά. Το ελιξίριο Neovadiol Magistral περιέχει φυτικά έλαια πλούσια σε ω λιπαρά οξέα που αναπληρώνουν και ενεργοποιούν την επιδερμίδα. Η σύνθεση ολοκληρώνεται με έλαιο από βούτυρο karité, πλούσιο σε ω-6 και ω-9, με καταπραυντικές ιδιότητες.

CITY GUIDE

ΦΩΤΟ: ALEXEI MOLCHANOVSKY

Μιχαήλ Πλετνιόφ

Νικολάι Λουγκάνσκι

ΦΩΤΟ: JEAN BAPTISTE MILLOT

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΧΑΗΛ ΠΛΕΤΝΙΟΦ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΪ ΛΟΥΓΚΑΝΣΚΙ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ

Έναρξη του φετινού κύκλου «Μεγάλες ορχήστρες - Μεγάλοι ερμηνευτές»

Με μια σπουδαία συναυλία ανοίγει το Μέγαρο τον φετινό κύκλο «Μεγάλες ορχήστρες - Μεγάλοι ερμηνευτές», που έχει αποκτήσει το δικό του φανατικό κοινό. Δύο από τους μεγαλύτερους καλλιτέχνες της εποχής μας, ο βιρτουόζος του πιάνου Νικολάι Λουγκάνσκι, ιδεώδης ερμηνευτής του Ραχμάνινοφ, και ο πιανίστας, μαέστρος και συνθέτης Μιχαήλ Πλετνιόφ, μία από τις πιο λαμπερές και πολύπλευρες προσωπικότητες της σημερινής μουσικής, μαζί με την πολυβραβευμένη και κοσμογυρισμένη Εθνική Ορχήστρα της Ρωσίας, σε ένα από τα πλέον δεξιοτεχνικά πιανιστικά έργα, το «Τρίτο κοντιέριο» του Σεργκέι Ραχμάνινοφ. Δύο αριστουργηματικές συνθέσεις του ρωσικού ρεπερτορίου με την υπογραφή των σπουδαιών Σεργκέι Προκόφιεφ και Αλεξάντρ Γκλαζουνόφ, αλλά και ο υποβλητικός «Μακάβριος χορός» του Γάλλου Καμίγ Σαιν-Σανς. Για μία και μοναδική συναυλία την Κυριακή 18 Νοεμβρίου. Χορηγός επικοινωνίας η ATHENS VOICE. - **Νατάσσα Καρυστινού**

INFO

Μέγαρο Μουσικής
Αθηνών, Αίθουσα
Χρήστος Λαμπράκης,
18/11, 20.30.
Προώληση: 2107282333,
megaron.gr και σε όλα
τα καταστήματα Public.

ΓΕΥΣΗ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΙ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Ήρθε η στιγμή για την ανάδειξη του γαστρονομικού μας πλούτου; Στο καινούργιο του βιβλίο ο **Γιώργος Πίττας** προτείνει λύσεις και περνάει στη δράση.

Εχει γυρίσει την Ελλάδα απ' άκρη σ' άκρη, έχει εκδώσει 5 βιβλία γύρω από τον ευρύτερο χώρο της ελληνικής γαστρονομίας, ηγήθηκε του υπερ-επιτυχημένου προγράμματος Ελληνικό Πρωινό στα ξενοδοχεία. Τον γνωρίζω πολλά χρόνια, τα τελευταία μάλιστα σε στενή και αγαπημένη συνεργασία. Είναι ο δημιουργός του *greekgastronomyguide.gr* που φιλοξενείται στο *athensvoice.gr* και μας ταξιδεύει με απaráμιλλο τρόπο στις γεύσεις, τις μυρωδιές, όλες τις ανθρώπινες δράσεις που αναδεικνύουν την ελληνική γαστρονομία όχι μόνο σαν απόλαυση αλλά και σαν ισχυρό στοιχείο ταυτότητας και πολιτισμού. Στο καινούργιο του βιβλίο, **«Γαστρονομικές Κοινότητες - Γαστρονομικοί Προορισμοί»**, προχωράει στη δημιουργία ενός εργαλείου, ενός «εγχειριδίου δράσης», καταθέτοντας τις απόψεις του για το πώς επιτέλους μπορεί να αξιοποιηθεί ο γαστρονομικός μας πλούτος και να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας. Μας μιλάει γι' αυτό.

Τελικά, μπορεί η γαστρονομία να σταθεί ισχυρός πυλώνας της ελληνικής οικονομίας; Έχω βαθιά πίστη ότι το σχήμα «Τοπίο - Περιβάλλον - Αγροτική Οικονομία - Προϊόντα - Γαστρονομία - Πολιτισμός - Τουρισμός - Εξαγωγές» μπορεί ν' αποτελέσει βασικό πυλώνα της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Και αυτό επειδή εξασφαλίζει τη σύνθεση διαφορετικών αλλά αλληλοεξαρτημένων δραστηριοτήτων και μπορεί να εφαρμοστεί σε κάθε τόπο που έχει τις στοιχειώδεις υλικές προϋποθέσεις. Το μοντέλο αυτό θα αναπτύξει την οικονομία αλλά και θα συμβάλει στη διαμόρφωση της πολιτιστικής και τουριστικής ταυτότητας κάθε τόπου. Η γαστρονομία στην αλυσίδα αυτή θα παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο.

Πες μας τι εννοείς με τον όρο Γαστρονομικές Κοινότητες; Κύτταρο της ελληνικής γαστρονομίας είναι ο τόπος με τα τοπικά του προϊόντα και τις τοπικές του συνταγές.

Σκοπός του βιβλίου είναι η παρουσίαση μιας ιδέας-πρότασης που αποσκοπεί στην αξιοποίηση του γαστρονομικού πλούτου κάθε τόπου και ο τρόπος εφαρμογής της μέσα από ένα μοντέλο οργάνωσης της γαστρονομίας σε τοπικό επίπεδο, όπου οι κοινότητες θα αναδείξουν τον τόπο τους ως γαστρονομικό προορισμό.

Πώς ακριβώς θα λειτουργήσουν αυτές οι γαστρονομικές κοινότητες; Απαιτούνται 3 στάδια: Το πρώτο περιλαμβάνει την καταγραφή, ανάδειξη και προβολή των προϊόντων, εδεσμάτων, παραγωγών, καταστημάτων εστίασης, γαστρονομικών αξιοθέατων και πόρων κάθε τόπου. Η δεύτερη φάση περιλαμβάνει την επιλογή των επιχειρήσεων της περιοχής που αξίζουν και θέλουν να ενταχθούν στις γαστρονομικές κοινότητες (παραγωγοί-επαγγελματίες της εστίασης και του τουρισμού) και την εφαρμογή ενός προγράμματος μεταφοράς γνώσης που θα υποστηρίξει τη συγκρότηση του θεσμού Γαστρονομικές Κοινότητες. Η τελική φάση περιλαμβάνει την αξιοποίηση του γαστρονομικού υλικού που έχει πλέον μορφοποιηθεί ψηφιακά και την ανάπτυξη ενός προγράμματος προώθησης και μάρκετινγκ.

Στον καιρό της παγκοσμιοποίησης πόση δύναμη μπορεί να έχει μια τοπική γαστρονομία; Τα μηνύματα έρχονται από παντού. Όσο πιο τοπικό, τόσο πιο οικουμενικό. Και φυσικά η διαφορά της παγκοσμιοποίησης από την οικουμενικότητα έγκειται ότι η πρώτη κινείται στο πεδίο της μόδας ενώ η δεύτερη στο πεδίο των γαστρονομικών ταυτοτήτων! Η πρώτη τείνει κυρίως στην ομοιογενοποίηση, η δεύτερη στη γαστρονομική βιοποικιλότητα!

Το πρόγραμμα Ελληνικό Πρωινό μέσα σε 8 μόνο χρόνια έγινε ένα από τα πιο ισχυρά brands της ελληνικής γαστρονομίας. Πώς φτάσαμε σ' αυτό το αίσιο αποτέλεσμα; Με πίστη και επιμονή στην αξία της τοπικότητας και υπέρβαση των προσχηματικών προβλημάτων και των στερεότυπων νοοτροπιών. Η μάχη για να μετατραπεί η ντροπή για τη γαστρο-

νομική μας κληρονομιά σε πολιτιστική αυτοπεποίθηση έγινε εκεί που έπρεπε, στους τόπους. Επισκεφτήκαμε 41 περιοχές της χώρας, δημιουργώντας 41 πρότυπα Ελληνικού Πρωινού, κιντοποιώντας τις τοπικές κοινωνίες, τους παραγωγούς, τους σεφ, τους ξενοδόχους, τους καταναλωτές.

Ήμασταν εμείς που λόγω ξενομανίας λατρεύαμε τόσα χρόνια τα american και τα intercontinental breakfast; Γιατί τους ξένους τους βλέπω σαν τρελούς να αναζητούν όσα εμείς αρνιόμασταν τόσα χρόνια να βάλουμε στο τραπέζι; Ναι, γιατί ως κοινωνία θεωρήσαμε ότι ο εκσυγχρονισμός της γαστρονομίας στην Ελλάδα ήταν να τρώμε παρμεζάνα και προσούτο και όχι να δημιουργήσουμε τις συνθήκες ώστε να γίνουν τα τυριά και τα αλλαντικά μας καλά και περιζήτητα ΣΑΝ την παρμεζάνα και το προσούτο. Καταναλώσαμε αγαθά, υπηρεσίες και σύμβολα αντί να δημιουργήσουμε αναπτυξιακές δομές και θεσμούς που να παράγουν ποιοτικά αγαθά και καινοτόμες υπηρεσίες. Οι γαστρονομικές κοινότητες είναι ένας καινοτόμος θεσμός που αποσκοπεί στην ανάδειξη των γαστρονομικών προορισμών της χώρας.

Ζούμε παγκοσμίως την αποθέωση της πρώτης ύλης. Έχει η Ελλάδα την ποιότητα αλλά και την ποσότητα ώστε κάποια έστω προϊόντα της να κάνουν διεθνή καριέρα; Ας μη στεκόμαστε μόνο στη διεθνή καριέρα. Αν έχουν ποιότητα και υπάρξει ο κατάλληλος σχεδιασμός, υπάρχει έτοιμο το κοινό 30 εκατομμυρίων τουριστών που θα τα καταναλώσει στη χώρα μας είτε σαν προϊόν, είτε σαν έδεσμα, είτε ως μια συγκλονιστική εμπειρία. Αν συμβεί αυτό, τότε το 80% των ελληνικών αγροδιατροφικών προϊόντων δεν θα χρειαστεί να ταξιδεύει και να ανταγωνισθεί στις πολύ απαιτητικές

διεθνείς αγορές. Κατά τ' άλλα, τα προϊόντα-πρεσβευτές μας, όπου υπάρχουν σε μεγάλες ποσότητες (λάδια, ελιές, μέλι, κρασιά, φέτα, γιαούρτι, οπωρικά), λόγω της ποιότητας που έχουν (ή πρέπει να εξασφαλίσουν) πρέπει να αποτανθούν σε ανάλογα gourmet δίκτυα διανομής.

Έχω βαρεθεί να ακούω από παντού πως δεν υπάρχει κεντρική πολιτική βούληση - βοήθεια - όραμα ώστε να αναδειχτεί η ελληνική γαστρονομία. Πιστεύεις ότι μόνο αυτό φταίει; Προφανώς και όχι. Τα πράγματα τα αλλάζουν μόνο αυτοί που τα γνωρίζουν καλά και μόνο οι επαγγελματίες από κοινού μπορούν να σχεδιάσουν τις σωστές προτάσεις. Αλλά θα πρέπει να πάρουν τις ευθύνες τους, να προστατεύσουν τον κλάδο τους από τους δυσφημιστές τους (τους κακούς επαγγελματίες), δημιουργώντας δίκτυα ποιότητας (αυτά είναι οι Γαστρονομικές Κοινότητες), αξιοποιώντας τη σύγχρονη γνώση, και τότε μπορούν να απαιτήσουν από την Πολιτεία βοήθεια θεσμική ή οικονομική. Και η Πολιτεία με τη σειρά της, όταν βλέπει ώριμες προτάσεις, να τις υποστηρίξει και να ξεχάσει τις λογικές εξυπηρέτησης της εκλογικής πελατείας.

Στο βιβλίο σου αφιερώνεις μεγάλο τμήμα στην ανάγκη της εκπαίδευσης. Εξήγησέ μας γιατί. Μα επειδή πρέπει να μάθουμε αυτό που δεν γνωρίζουμε. Η εκπαίδευση δεν περιορίζεται μόνο στην επαγγελματική μας κατάρτιση. Πρέπει να αποκτήσουμε την κουλτούρα της συνεργασίας. Να σεβόμαστε τη διαφορετικότητα, να μη φοβόμαστε την κριτική, να παίρνουμε τις ευθύνες μας. Πρέπει να μάθουμε να μαθαίνουμε από τα λάθη μας, από τους άλλους, από τη ζωή. Το «δίκιο μας» να υποχωρεί στο συλλογικό καλό και να ιεραρχούμε το συνολικό από το μερικό. Πρέπει να υπερβούμε τους εαυτούς μας, να αλλάξουμε νοοτροπία.

Στον δρόμο για τη διεθνή αναγνώριση της ελληνικής γαστρονομίας και την επιτυχία των γαστρονομικών κοινοτήτων ποιες είναι οι λέξεις-κλειδί που πρέπει να επικεντρωθούμε; Ποιότητα, εντοπιότητα, καινοτομία, αυτοπεποίθηση, συνεργατικότητα και αυτοδέσμευση.

Κλείνω τη συνέντευξη με τον επίλογο του βιβλίου του, έναν επίλογο που είναι ένα μείγμα ρομαντισμού και πραγματισμού, ποίησης και δράσης, αισιοδοξίας και ευθύνης. Στοιχεία, εξάλλου, με τα οποία θα

χαρακτήριζα στην εντέλεια και τον ίδιο...

«...Ως τόπος ανταλλαγής γνώσεων πληροφοριών, προϊόντων, υπηρεσιών και συμπεριφορών οι Γαστρονομικές Κοινότητες θα γίνουν και ένας τόπος ανταλλαγής ονείρων, επιθυμιών, βιωμάτων, ελπίδων και χαράς. Οι Γαστρονομικές Κοινότητες θα κληθούν να παίξουν έναν πρωταγωνιστικό ρόλο σε μια νέα εποχή, όπου οι συνεργασίες θα χορεύουν ταγκό με τις ατομικές φιλοδοξίες, οι ελπίδες δεν θα μαραζινούν στη μοναξιά των προσωπικών διαδρομών, η αγάπη για τον τόπο και η πίστη στο κοινό καλό δεν θα είναι μακρινή οπτασία».

Γιώργο Πίττα, σ' ευχαριστούμε.

* Το βιβλίο θα βρείτε στα βιβλιοπωλεία, €14.

**TASTE
POLICE**

Της ΝΕΝΕΛΑΣ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

www.athensvoice.gr

Διαβάστε το
πλήρες κείμενο
στο site

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ

Deluxe

ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑ 12.11.

www.lidl-hellas.gr

DELUXE
Προσούτο από
την Πάρμα
Π.Ο.Π.

Το κιλό
17.99€

Κάθε μέρα αξίζει!

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Μαίρη Σέλλεϋ (MARYSHELLEY)**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χάιφρα αλ-Μανσούρ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ελ Φάνινγκ, Ντάγκλας Μπουθ, Μπελ Πόουλι, ΤομΣτάρτζ

Το ειδύλλιο ανάμεσα στον 21χρονο ποιητή Πέρσι Σέλλεϋ και τη 16χρονη Μαίρη Γουόλστονκραφτ Γκόντγουιν, που είχε ως αποτέλεσμα τη συγγραφή του εμβληματικού μυθιστορήματος «Φρανκενστάιν ή ο Σύγχρονος Προμηθέας» από την Γκόντγουιν.

Η ταινία έρχεται να μας υπενθυμίσει όχι απλώς ένα από τα πλέον συγκλονιστικά ειδύλλια στην ιστορία της λογοτεχνίας, που είχε σκανδαλίσει τη λονδρέζικη κοινωνία το 1814, αλλά κυρίως τη θέση της γυναίκας στην Ευρώπη του 19ου αιώνα. Κι αν στη γραφή της Χάιφρα αλ-Μανσούρ (η σκηνοθέτιδα από τη Σαουδική Αραβία είχε κερδίσει το 2012 υποψηφιότητα για BAFTA με την πρώτη ταινία της «*Το απαγορευμένο ποδήλατο*») συναντάμε τις παραδοσιακές αγκυλώσεις της ακαδημαϊκής βιογραφίας, υπάρχει τόσο ψαχνό στην ιστορία που, αν μη τι άλλο, προσδίδει στην πλοκή τεράστιο ενδιαφέρον. Μπορεί οι περισσότεροι σταθμοί της φλογερής σχέσης να είναι γνωστοί (όταν ο Πέρσι Σέλλεϋ ερωτεύτηκε τη Μαίρη Γουόλστονκραφτ Γκόντγουιν ήταν ήδη παντρεμένος και πατέρας ενός μικρού κοριτσιού ή πώς κατά τη διάρκεια της επεισοδιακής τους συνύπαρξης με τον Λόρδο Βύρωνα και τον γιατρό Πολιντόρι στην έπαυλη του πρώτου στη Γενεύη το 1816 εμπνεύστηκε η Μαίρη τον «Φρανκενστάιν»), αλλά οι λεπτομέρειές της προσφέρουν άφθονη τροφή για σκέψη και αμέτρητες συγκρίσεις με το σήμερα. Σε μια εποχή, λοιπόν, κατά την οποία οι γυναίκες συγγραφείς δεν χαίρουν και τόσο εκτίμησης από τους ανδροκρατούμενους λογοτεχνικούς κύκλους, η χειραφετημένη Μαίρη Γκόντγουιν αντιδρά με τον πιο ριζοσπαστικό τρόπο: γράφει ένα έργο τρομακτικό και βέβηλο. Έχοντας πάρει τη σωστή ανατροφή από τον συγγραφέα πατέρα της, που της εμφύσησε το πνεύμα της ανεξαρτησίας και της αναζήτησης της περιπέτειας –παρότι αρνήθηκε να της συμπαρασταθεί, όταν έμαθε για το ειδύλλιο της–, η 18χρονη διεκδικεί με πάθος το δικαίωμα στη δημιουργία και την επιλογή να ζει κάποιος σύμφωνα με τα πιστεύω του. Η κάμερα πασχίζει να φέρει σε ένα πειστικό σύνολο την αίσθηση ελευθεριότητας και τις συγκρούσεις με τον πουριτανισμό της εποχής, κάποιες σκηνές χάνουν έδαφος από τη μελοδραματική υφή του παράφορου έρωτα, ενώ πρόβλημα υπάρχει και στις ερμηνείες. Αν και ικανοποιητική σε γενικές γραμμές η παρουσία της Ελ Φάνινγκ, υπάρχουν σκηνές που της λείπει το πάθος της Γκόντγουιν, ενώ ο Τομ Στάρτζ στον ρόλο του Μπάιρον είναι ο ορισμός της καρικατούρας.

ΑΚΟΜΗ

► Οι συνεπείς «Κληρονόμοι» (*Las Herederas*) (**½) του Μαρσέλο Μαρτινέσι από την Παραγουάη, περιγράφουν ένα ανατρεπτικό δράμα γύρω από τη σχέση δύο γυναικών που συμβιώνουν για πάνω από 30 χρόνια, αλλά η άσχημη οικονομική κατάσταση τους τις οδηγεί σε μια σειρά από πρωτόγνωρες δοκιμασίες με αποκορύφωμα τη φυλάκιση της μιας λόγω χρεών. Το φιλμ κέρδισε τη Χρυσή Αθηνά στις τελευταίες «Νύχτες Πρεμιέρας» και είναι η πρόταση της Παραγουάης για το φετινό Ξενογλωσσό Όσκαρ.

► Στη στρατιωτική κωμωδία «Αιγαίο SOS» (0) η αφέλεια και ο κακός εννοούμενος πατριωτισμός περισσεύουν σε μια ιστορία γύρω από ένα θερμό επεισόδιο στο Αιγαίο που φέρνουν σε αντιπαράθεση Τούρκους και Έλληνες για πολλοστή φορά. Σκηνοθετεί ο Πιέρρος Ανδρακάκος και πρωταγωνιστούν οι Θοδωρής Αθερίδης, Πάνος Βλάχος, Ευαγγελία Συριοπούλου, Μιχάλης Λεβεντογιάννης, Κωνσταντίνος Μπιμπής.

«Οι επιλογές μου με έκαναν αυτό που είμαι και δεν μετανιώνω για τίποτα» («Μαίρη Σέλλεϋ»)

Κορίτσι (GIRL) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λούκας Ντοντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Βίκτορ Πόλστερ, Άριε Βολτχάλτερ, Όλιβερ Μπόνταρντ

Η 15χρονη Λάρα είναι ένα κορίτσι παγιδευμένο σε αντρικό σώμα. Με την υποστήριξη του πατέρα της και τη συνδρομή της ιατρικής επιστήμης αποφασίζει να αποκτήσει το γυναικείο σώμα που ονειρεύεται, ενώ είναι αποφασισμένη να γίνει επαγγελματίας μπαλαρίνα.

Δυνατό σκηνοθετικό ντεμπούτο για τον 26χρονο βέλγο Λούκας Ντοντ, που βραβεύθηκε στο «Ένα Κάποιο Βλέμμα» του Φεστιβάλ Καννών με ένα τρυφερό φιλμ ύμνο στη διαφορετικότητα, που λειτουργεί και ως μια παραβολή στην ενλικίωση, την αναζήτηση ταυτότητας και την εφηβική ευαισθησία. Παρά την αδιαμφισβήτητη αξία της, η ταινία παραμένει εγκλωβισμένη σε ένα σχήμα που εμπεριέχει την ευαισθησία με τον εύκολο συμβολισμό, την εσωστρέφεια με τη μονότονη επανάληψη, την ενδοσκόπηση με το διφορούμενο φινάλε.

Φανταστικά Ζώα: Τα Εγκλήματα του Γκρίντελβαλντ (FANTASTIC BEASTS: THE CRIMES OF GRINGELWALD) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Γκέιτς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Έντι Ρέντμειν, Κάθριν Γουότερστον, Νταν Φόγκλερ, Έζρα Μίλερ, Τζουντ Λο, Τζόνι Ντεπ κ.ά.

Σε μια προσπάθεια να ανατρέψει τα σχέδια του Γκρίντελβαλντ, ο Άλμπους Ντάμπλντορ (Τζουντ Λο) καλεί τον πρώην μαθητή του Νιουτ Σκαμάντερ να τον βοηθήσει, αγνοώντας τους κινδύνους.

Η Τζ. Κ. Ρόουλινγκ έχει βρει τη φλέβα χρυσού του «Χάρι Πότερ» και συνεχίζει να κάνει τα μαγικά της με τη νέα σειρά ονόματι «Wizarding World», που γνωρίζει το δεύτερο κεφάλαιό της. Τα πρώτα «Φανταστικά Ζώα» λειτουργούσαν ως πρίκουελ του «Χάρι Πότερ» κι είχαν την ευθύνη να μας παρουσιάσουν ένα συναρπαστικό νέο κόσμο (με πολλές ομοιότητες πάντως με το Χόγκουαρτς, σε ένα πιο μητροπολιτικό περιβάλλον), ενώ εδώ τα ξόρκια απλώνονται σε πολλά επίπεδα. Ο σκηνοθέτης έχει πάρει το κολάι της μαγείας (η 6η του ταινία σε στόρι της Ρόουλινγκ, το σενάριο της οποίας συνεχίζει από κει που μας άφησε η πρώτη ταινία), η δράση μεταφέρεται από τη Νέα Υόρκη στο Παρίσι των 20s, το ταξίδι γίνεται πιο εσωτερικό και σκοτεινό, ενώ μερικά μαγικά πασχίζουν για πρωτοτυπία παρότι αυτή δεν επιτυγχάνεται πάντα.

Λη **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΝΑΡΙΟ: Χρήστος Πέτρου ΜONTAZ: Τόλης Αποστολίδης ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Γιώργος Καρναβάς, Κωνσταντίνος Κοντοβράκης

Πορτρέτο της Λένας Πλάτωνος, της ζωντανής ιστορίας της ελληνικής ηλεκτρονικής σκηνής, σε μια συναρπαστική πορεία περισσότερων από τρεις δεκαετίες.

Με πλούσιο αρχειακό υλικό (κυρίως από την ΕΡΤ), τη συνδρομή φίλων και συνεργατών, τις προσωπικές μαρτυρίες σύγχρονων καλλιτεχνών, το «Λη» αποτελεί εξαιρετική απόπειρα να αποτυπωθεί κινηματογραφικά το πορτρέτο μιας αυθεντικής δημιουργού, σε συνδυασμό με την καταγραφή ενός κόσμου (η ελληνική κοινωνία και η μουσική σκηνή μετά τη μεταπολίτευση μοιάζει με έναν τόπο μαγικό όπου όλα δείχνουν δυνατά) που αλλάζει ριζικά. Ιδιαίτερο, αισθαντικό και απόλυτα προσωπικό το φιλμ, παρά την αδυναμία να κρατήσει απόσταση από το μύθο της Πλάτωνος, καταφέρνει να έχει αξία ειδικά για τους φαν της σπουδαίας καλλιτέχνης που θα το λατρέψουν.

Το Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου κλείνει τα 31!

«Η ωραία της ημέρας», Κατρίν Ντενέβ

Καρπός όλα αυτά τα χρόνια της επίμονης προσπάθειας του κριτικού κινηματογράφου Νί-νου Φενέκ Μικελίδη και της επιτελικής ομάδας του (όπου πρέπει να σημειώσουμε τον ρόλο της ακούραστης Λέλας Μικελίδη), το μακροβιότερο κινηματογραφικό φεστιβάλ της Αθήνας διοργανώνεται φέτος από 22 Νοεμβρίου έως 5 Δεκεμβρίου στον κινηματογράφο Τριανόν, με την τελετή έναρξης να δίνεται στις 21 Νοεμβρίου στον κινηματογράφο Ιντεάλ με την προβολή της ταινίας «Euforia» της Βαλέρια Γκολίνο.

«Αν το μέλλον είναι γυναίκα, όπως έλεγε πριν από 34 χρόνια ο Μάρκο Φερέρι, σήμερα, το μέλλον αυτό είναι κιόλας εδώ, γι' αυτό και το 31ο Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου αποφάσισε να δώσει, στο φετινό του πρόγραμμα, τον πρώτο ρόλο στη γυναίκα». Το σημείωμα αυτό, από το δελτίο τύπου των διοργανωτών, δίνει και το στίγμα της φετινής διοργάνωσης, καθώς στο επίκεντρό της βρίσκεται ο πλούσιος και πολύμορφος γυναικείος κόσμος. Επίτιμα πρόσωπα είναι η ελληνο-ιταλικής καταγωγής **Βαλέρια Γκολίνο**, που θα παρουσιάσει τη νέα ταινία της «Euforia», όπως και η ρωσίδα **Elizaveta Stishova** με το σκηνοθετικό της ντεμπούτο «Suleiman Mountain». Εκτός από την Γκολίνο, που θα τιμηθεί με το Ειδικό Βραβείο του Πανοράματος, θα τιμηθούν επίσης για τη συνεισφορά τους στον κινηματογράφο ο συνθέτης **Μιχάλης Χριστοδουλίδης**, ο σκηνοθέτης **Τώνης Λυκουρέσης** και η ηθοποιός **Βέρα Κρούσκα**.

Όπως κάθε χρόνο, στο **Διεθνές Διαγωνιστι-**

κό Τμήμα του φεστιβάλ συμμετέχουν πρόσφατες ευρωπαϊκές παραγωγές. Ανάμεσα στις διαγωνιζόμενες ταινίες εντοπίζουμε το βραβευμένο για τη σκηνοθεσία του στο Φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρι κωμικό road monie «Μύγες του χειμώνα» του Σλοβένου **Olmo Omerzu**, την «Αγάπη» του βετεράνου κροάτη **Branko Schmidt**, που προβαίνει σε μια αιχμηρή κριτική της παρνηκασμένης κοινωνίας, των εκκλησιαστικών πρακτικών και της παραμελημένης νεολαίας, το «Μόνη στο γάμο μου» της Ρουμάνας **Marta Bergman**, που κάνει το σκηνοθετικό της ντεμπούτο με μία ταινία για μια νεαρή Ρομά που προσπαθεί να ξεφύγει από τις παραδόσεις που την ντύνουν, την «Ευγενική αδιαφορία του κόσμου» που κριτικάρει την εμμονή με τον πλούτο και την εξουσία από τον ανεξάρτητο σκηνοθέτη **Adilkhan Yerzhanov**, την τρίτη μεγάλου μήκους ταινία του Ρώσου **Ivan I. Tverdovsky** «Jumpman», που απέσπασε την Ειδική Μνεία της Επιτροπής στο φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρι, το ολλανδικό ντοκιμαντέρ «Δίκη» του πολυβραβευμένου **Sergey Loznitsa**, που ανασύρει ιστορικά επίκαιρα για να παρουσιάσει μία από τις πρώτες δίκες που ενορχήστρωσε ο Στάλιν κ.ά. Τα ελληνικά φιλμ του τμήματος αυτού είναι το «Η τέχνη καταστρέφει» του **Νίκου Κορνήλιου**, με θέμα τη σχέση ενός διάσημου ηθοποιού με τις δύο κόρες του και «φόντο» την παράσταση «Μάκβεθ δωματίου» που ετοιμάζουν, και η «Παύση», σκηνοθετικό ντεμπούτο της **Τώνιας Μισιαλή**, που προσεγγίζει το διαχρονικό θέμα της φθοράς των σχέσεων μέσα στο γάμο.

Το τμήμα «**Η διεθνής εικόνα σε πρώτη προβολή**» περιλαμβάνει έξι ταινίες φετινής παραγωγής που συμμετείχαν σε μεγάλα δι-

εθνή φεστιβάλ, οι οποίες παρουσιάζονται σε avant-premiere στο πλαίσιο του 31ου Πανοράματος. Αυτές είναι οι: «Αϊκα/Αγκα» του καζάκου σκηνοθέτη **Sergey Dvortsevoy**, που ήταν υποψήφια για τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Καννών και θα προβληθεί στην τελετή λήξης του φεστιβάλ, «Dovlatov» του ρώσου σκηνοθέτη **Aleksey Aleksevich German**, επίσης υποψήφια για Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου, «Γιούλι/Yuli», ένα οικογενειακό δράμα με φόντο την ισπανική κρίση από τη σκηνοθέτρια **Iciar Bollain**, «Η επαφή/ Approach», η σπονδυλωτή ταινία του βετεράνου **Τώνη Λυκουρέση**, «Τα δάκρυα του βουνού» για την οδύσσεια μιας συντροφιάς μαστόρων πέτρας του **Στέλιου Χαραλαμπίδου**, που απέσπασε θετικές κριτικές στο πρόσφατο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Από τα υπόλοιπα αφιερώματα φυσικά ξεχωρίζει το «**7 γυναίκες - 7 ταινίες**», όπου θα προβληθούν επτά ταινίες του παγκόσμιου σινεμά που έχουν ως απόλυτη πρωταγωνίστρια μια γυναίκα. Αυτές είναι: «Γαλάζιος άγγελος» του **Josef von Sternberg** που καταξίωσε τη **Marlene Dietrich** στο διεθνές στερέωμα, «Ζούσε τη ζωή της», μία από τις σπουδαιότερες ταινίες της νουβέλ βαγκ με πρωταγωνίστρια τη μούσα του **Jean-Luc Godard**, **Anna Karina**, η αριστούργημα του **Ίνγκμαρ Μπέργκμαν** «Έρωτες χωρίς φραγμό», η μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία του **Luis Bunuel**, η «Ωραία της ημέρας», η «Διπλή ζωή της Βερόνικα» του **Krzysztof Kieslowski**, το «Ορλάντο» της **Sally Potter** και η βαθιά πολιτική ταινία «Η χρυσομαλλούσα» του **Τώνη Λυκουρέση**, που φέτος κλείνει 40 χρόνια από την πρεμιέρα της το 1978.

Στα προγράμματα του Πανοράματος εντοπίζουμε και το τμήμα «**Δημοσιογράφοι/ συγγραφείς εμπνέουν σκηνοθέτες**» αφιερωμένο σε ταινίες βασισμένες σε βιβλία που έγραψαν συγγραφείς, οι οποίοι ξεκίνησαν την καριέρα τους ως δημοσιογράφοι. Σ' αυτό θα δούμε ταινίες από δημοσιογράφους/ συγγραφείς όπως ο **Τζακ Λόντον** («Ο θαλασσόλυκος» του Μάικλ Κέρτιζ), ο **Έρνεστ Χέμινγουεϊ** («Να έχεις και να μην έχεις» του Χάουαρντ Χοκς), ο **Αλμπέρτο Μοράβια** («Η περιφρόνηση» του Ζαν-Λικ Γκοντάρ), ο **Έντγκαρ Άλαν Πόε** («Το εκκρεμές της αγνότητας» του Ρότζερ Κόρμαν), ο **Σάμιουελ Φούλερ** («Park Row», που σκηνοθέτησε ο ίδιος), ο **Χάντερ Τόμσον** («Φόβος και παράνοια στο Λας Βέγκας» του Τέρι Γκίλιαμ), ο **Νίκος Καζαντζάκης** («Ο τελευταίος πειρασμός» του Μάρτιν Σκορσέζε) και ο **Βασίλης Βασιλικός** («Ζ» του Κώστα Γαβρά).

Πολύ σημαντικά είναι και τα αφιερώματα στους **Νίκο Παπατάκη** (με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννησή του), **Τώνη Μαρκετάκη** και **Φρίντα Λιάππα** με προβολή των σημαντικότερων ταινιών τους. Εμείς θα ξαναδούμε την αριστουργηματική «Φωτογραφία» και τον «Ισορροπιστή» (ένα αποκαλυπτικό πορτρέτο του συγγραφέα - ποιητή και λάτρη του τσίρκου Ζαν Ζενέ) του Παπατάκη, και φυσικά την ταινία της Λιάππα «Οι δρόμοι της αγάπης είναι νυχτερινόι» και τις «Κρυστάλλινες νύχτες» της Μαρκετάκη.

Τέλος, στο πλαίσιο των ειδικών προβολών, το Πανόραμα διοργανώνει τρεις μίνι αφιερωματικές προβολές στη μνήμη του Κώστα Βρεττάκου, στον **Ακίρα Κουροσάβα** και στον **Καρλ Θιοντορ Ντράγιερ**. **A**

Αναλυτικά όλες οι εκδηλώσεις και προβολές του 31ου Πανοράματος στην ιστοσελίδα www.panoramafest.com

Περίμενα τον Πάνο Κοκκινόπουλο και θυμούνται που την πρώτη φορά που είδα σειρά του άρχισα να υποπτεύομαι τους γείτονες, αν θα μπορούσαν να περάσουν εκείνη τη λεπτή κόκκινη γραμμή. Μετά από κάποια επεισόδια άρχισα να αναρωτιέμαι και για τον εαυτό μου. Όταν ήρθε, έψαξε το τασάκι του, άναψε ένα πούρο, μου πρόσφερε καφέ κι αρχίσαμε να καπνίζουμε αβέρτα. Μιλήσαμε 53 λεπτά. Για τη νέα του σειρά «Ου Φονεύσεις», η οποία προβάλλεται στο Open κάθε Δευτέρα βράδυ στις 11, αλλά και για τη ζωή, τα πάθη, την τηλεόραση, το θέατρο και το σινεμά, τα πούρα, το Παρίσι, την οικογένεια, τις γυναίκες.

ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ «ΟΥ ΦΟΝΕΥΣΕΙΣ»

Από το 1992 που ξεκινήσαμε με την «Ανατομία ενός εγκλήματος» και συνεχίσαμε με τη «Διπλή αλήθεια», τον «Κόκκινο κύκλο», τη «10η Εντολή», τον «3ο Νόμο», όλες αυτές οι σειρές είχαν λίγο πολύ την ίδια θεματική: Ψυχογραφίες ανθρώπων που ξεπερνούν τα όριά τους, όχι αστυνομικές σειρές όπως το CSI ή το Criminal Minds. Φυσικά, υπήρχε εξέλιξη μέσα στο χρόνο, όπως υπάρχει και μέσα μας. Και το «Ου Φονεύσεις» με ψυχογραφίες ανθρώπων που ξεπερνούν τα όριά τους ασχολείται, αλλά προσπαθούμε να κάνουμε κάτι πιο προχωρημένο σε επίπεδο δραματοουργίας και στιλιστικής. Δεν ξέρω αν θα πετύχει, αλλά αν είναι να κάνει κανείς μία από τα ίδια, καλύτερα να κάτσει σπίτι του.

Οι ηθοποιοί είναι ένα μίγμα παλιών και καινούργιων. Οι καινούργιοι προέρχονται κυρίως από το θέατρο. Τα δύο πράγματα που κοιτάω σε έναν ηθοποιό είναι το ταλέντο και η υποκριτική του ικανότητα και το πόσο καλός συνεργάτης είναι.

Δεν είναι σίριαλ, κάθε επεισόδιο που κάνουμε είναι μια μικρή ταινία. Με καινούργιο σενάριο, καινούργιους ηθοποιούς, άλλο τρόπο αντιμετώπισης σκηνοθετικά. Από τη στιγμή που θα αρχίσει να γράφεται το σενάριο μέχρι την ώρα που η σειρά θα είναι έτοιμη να προβληθεί χρειάζεται ένας μήνας. Τα γυρίσματα παίρνουν 6-7 ημέρες. Σκεφθείτε ότι τα καθημερινά σίριαλ, τα σαπούνια, γυρίζονται σε μία ημέρα.

Τη σειρά δεν την έχουν δει πολλοί άνθρωποι, όπως δείχνουν και τα νούμερα τηλεθέασης. Ίσως γιατί παίζεται σε ένα καινούργιο κανάλι που οι περισσότεροι δεν το ξέρουν. Γνώριζαν το Epsilon, που ήταν ένα κανάλι που δεν το έβλεπαν πολλοί. Το Open ακόμη δεν έχει αναπτυχθεί, δεν έχει δείξει το πρόσωπό του.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Τηλεόραση βλέπω καμιά φορά ειδήσεις, μπάλα και καμιά ταινία στα δορυφορικά. Τα περισσότερα είναι σανός, τελείως πρόχειρα. Καλύτερα να πεθάνω παρά να στείλω το παιδί μου σε ριάλιτι. Αλλά αυτό είναι που ονειρεύεται ο Έλληνας: Να γίνει όσο πιο εύ-

κολα γίνεται γνωστός και πλούσιος.

Στην Ελλάδα, που δεν περάσαμε από Διαφωτισμό, έχουμε τη νοοτροπία της φυλής: Η οικογένειά μου κι εγώ να είμαστε καλά και οι άλλοι να πάνε να... Τα σπίτια μας είναι πεντακάθαρα και τα σκουπίδια μας τα πετάμε από το παράθυρο στο δρόμο.

Την τηλεόραση την αντιμετωπίζω σαν κινηματογράφο. Είχα κάνει μια ταινία το 1989, τα «Σημάδια της νύχτας», η οποία πήρε βραβεία και συμμετείχε σε διεθνή φεστιβάλ κι έκοψε 15.000 εισιτήρια. Κι ενώ μπορεί να κάνεις μια δουλειά στην τηλεόραση και την ώρα που παίζεται να τη βλέπουν ενάμιση εκατομμύριο άνθρωποι. Έχει τεράστια δύναμη η τηλεόραση.

ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Το θέατρο κατάγεται από τη λογοτεχνία. Είναι μια τέχνη που σου ανοίγει το μυαλό. Είναι, για παράδειγμα, τέσσερις άνθρωποι πάνω στο σανίδι και παριστάνουν ότι βρίσκονται στο Λονδίνο. Όλο αυτό σε κάνει να φαντάζεσαι, όπως όταν διαβάζεις ένα βιβλίο. Το σινεμά είναι το αντίθετο. Βλέπεις αυτό που θέλει ο σκηνοθέτης να δεις. Γι' αυτό και οι περισσότεροι όταν έχουν διαβάσει ένα βιβλίο και πάνε να το δουν στο σινεμά δεν τους αρέσει, γιατί το έχουν φανταστεί αλλιώς.

Ο καλύτερος σκηνοθέτης είναι αυτός που καταφέρνει να μικραίνει όσο περισσότερο γίνεται την απόσταση από το όραμα μέχρι την πραγμάτωση. Δηλαδή, αυτό που οραματίζεται να το κάνει. Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος ήταν ακριβώς αυτό. Δεν έχει σημασία αν σου αρέσουν ή όχι οι ταινίες του, κι εμένα μ' αρέσει πιο πολύ ο Βισκόντι απ' ό,τι ο Φελλίνι, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δεν θεωρώ το Φελλίνι μεγάλο σκηνοθέτη.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οι γυναίκες παίζουν τεράστιο ρόλο στη ζωή μου, είναι ιδιαίτερα και περίπλοκα πλάσματα. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν μπορώ να μείνω και μόνος, ότι θα πρέπει οπωσδήποτε να είμαι σε σχέση. Αυτό που με τραβάει σε μια γυναίκα είναι ένα σύνολο πραγμάτων, αυτό που βγάζει, η αύρα της. Γιατί μπορεί να δεις και μια πανέμορφη γυναίκα και να μη σου βγάζει τίποτα. Ίσως να

είναι αυτό που λένε χημεία.

Δεν τους κάνω όλα τα χατίρια. Ίσως λιγάκι στην αρχή. Θέλω τα πράγματα να γίνονται όπως τα θέλω, είμαι λίγο μυστήριος.

Έχω πολύ καλές σχέσεις με τις περισσότερες από τις πρώην μου, κάποιες, άλλωστε, τις βλέπετε και στις σειρές μου. Ο έρωτας μπορεί να φεύγει, αλλά όχι και η αγάπη.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Έχω δύο παιδιά, τον Βλαδίμηρο, από τον πρώτο μου γάμο, ο οποίος ζει στο Παρίσι, και την Έλλη, από το δεύτερό μου γάμο, με την Μπέση Βουδούρη, με την οποία αν κι έχουμε χωρίσει 20 χρόνια την αγαπάω πολύ. Η Μπέση, εκτός από παραγωγός μου -χωρίς αυτήν δεν θα γινόταν τίποτα-, είναι και το alter ego μου. Αυτοί οι τρεις άνθρωποι είναι η οικογένειά μου.

Μέχρι τα 5 μου ζούσαμε στα Εξάρχεια. Μια φορά ήμασταν στο δρόμο με τη μητέρα μου, εγώ ακόμα στο καρτσάκι, όταν η μητέρα μου συνάντησε μια φίλη της. «Τι να του πάρω, τι να του πάρω του παιδιού» έλεγε η φίλη κι εκείνη την ώρα πέρναγε ένας λαχειοπώλης. Ήταν, τότε, τα λαχεία των Συντακτών που κλήρωναν σπίτια. Κέρδισα το λαχείο, ένα σπίτι στο Κολωνάκι και σε αυτό το σπίτι ζω μέχρι και σήμερα.

Με τους γονείς μου είχαμε πολύ καλές σχέσεις, αλλά επειδή ήταν ο πατέρας μου μηχανικός, καταλαβαίνεις, έπρεπε να ακολουθήσω τα χνάρια του. Πέρασα στο Μαθηματικό αλλά αποφάσισα να φύγω στη Γαλλία, στην Γκρενόμπλ, να σπουδάσω Βιοχημεία. Ούτε αυτό μου άρεσε και πήγα Παρίσι να σπουδάσω κινηματογράφο. Τότε σταμάτησαν να μου στέλνουν χρήματα. Δούλεψα αρχικά σαν λατζέρης σε εστιατόριο και μετά σε ρεβιτόνος σε πιτσαρία. Οι σχέσεις με τους γονείς αποκαταστάθηκαν όταν έγινα καθηγητής στο πανεπιστήμιο στο Παρίσι, το 1978.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΟΒΙΕΣ

Φοβάμαι το αίμα. Μπορεί στις ταινίες μου να ρίχνω κουβάδες, αλλά στην πραγματικότητα το φοβάμαι πολύ. Όταν πολύ μικρός είχα δει τα «Πουλιά» του Χίτσκοκ, μετά φοβόμουν τα περιστέρια. Και από το «Ψυχώ», με τη σκηνή στο ντους, με ακολούθησε μια φοβία μέχρι και τα 50 μου σχεδόν και όταν ήμουνα στο ντους τράβαγα κάθε τόσο την κουρτίνα μήπως ήταν κανείς απ' έξω. Τον θάνατο, πάντως, δεν τον φοβάμαι.

ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΘΗ

Ποιος δεν έχει πάθη. Τα πάθη μας οδηγούν. Άνθρωποι που δεν έχουν πάθη, δεν έχουν ενδιαφέρον.

Η ζωή μας, όπως και η δουλειά μας, είναι μια αλληλουχία διορθωμένων λαθών. Διορθώνεις τα λάθη σου, κάνεις νέα και προχωράς.

ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ, ΤΑ ΧΟΜΠΙ, ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ

Είχα αρχίσει μια ταινία, η οποία σταμά-

τησε λόγω της σειράς. Ίσως να ολοκληρωθεί στο μέλλον.

Ελεύθερος χρόνος δεν υπάρχει. Αυτή την εποχή κοιμάμαι πολύ αργά. Σχεδόν κάθε βράδυ είμαι στο μοντάζ. Χθες τελείωσα στις 3, γύρισα σπίτι, δούλεψα λιγάκι στο σενάριο, κοιμήθηκα στις 5.30 και ξύπνησα στις 10.30. Πρέπει να αλλάξει όμως αυτό, γιατί είναι κούραση, ένα 8ωράκι το χρειάζομαι.

Μετά τον κινηματογράφο η μεγάλη μου αγάπη είναι τα πούρα. Είμαι ένας από τους μεγαλύτερους συλλέκτες πούρων στην Ελλάδα κι έχω γύρω στα 25.000 πούρα. Έχω σχέσεις και με περίπου 300 συλλέκτες απ' όλο τον κόσμο και κάνουμε ανταλλαγές. Έχω και πούρα από τον αμερικανικό εμφύλιο, τα οποία καπνίζονται μια χαρά. Υπάρχουν πούρα που κάνουν 1.000 ή και 5.000 ευρώ. Είναι σαν το κρασί. Μπορεί σε μια ιδιαίτερη στιγμή να απολαύσω ένα τέτοιο πούρο, μαζί με ένα καλό ποτό.

Εδώ και 20 χρόνια πηγαίνω δυο φορές το χρόνο στην Κούβα.

Είμαι σπιτόγατος, προτιμώ να μείνω σπίτι με φίλους να φάμε παρά να βγούμε έξω.

Ακούω ξένη μουσική και κυρίως ροκ. Βασικά, αυτά που ακούγονται και στις ταινίες μου. Σε μερικούς αιώνες οι Pink Floyd θα ακούγονται σαν κλασική μουσική.

Είμαι Παναθηναϊκός. Θυμάμαι ο πατέρας μου με πήγαινε στο γήπεδο και μου έλεγε «δεν έχει σημασία να κερδίζει ο Παναθηναϊκός, σημασία έχει να χάνει ο Ολυμπιακός». Η ομάδα στο ποδόσφαιρο τα πάει περίφημα, οι πιτσιρικάδες βγάζουν υγεία. Στο μπάσκετ δεν παίζουμε και πολύ καλά, αλλά καλύτερα να μην είμαστε καλοί τώρα και να στρώσουμε τον Μάρτιο, παρά το αντίθετο.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ

Αλήθεια, δεν ξέρω τι είμαι. Κάποιες φορές είμαι ανοιχτός, κάποιες άλλες κλειστός. Πότε ευέξαπτος, αλλά τις πιο πολλές φορές ήρεμος. Κάποιες άλλες κρυψίνους. Δεν ξέρω, είμαι ο πιο ακατάλληλος να ορίσω τον εαυτό μου. **A**

**ΠΑΝΟΣ
ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**

Άνθρωποι χωρίς πάθη δεν έχουν ενδιαφέρον

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ
Φωτό: ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΤΙΖΗΣ

**ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΟΝΕΙΡΕΥ-
ΕΤΑΙ Ο
ΕΛΛΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΝΑ
ΓΙΝΕΙ
ΟΣΟ ΠΙΟ
ΕΥΚΟΛΑ
ΓΙΝΕΤΑΙ
ΓΝΩΣΤΟΣ
ΚΑΙ
ΠΛΟΥΣΙΟΣ**

ΤΕΧΝΗ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Βασίλης Πέρρος «Κιβωτός»

Την Πέμπτη 15 Νοεμβρίου στις 7.30 μ.μ. εγκαινιάζεται στην **Γκαλερί Σκουφά** η έκθεση του Βασίλη Πέρρου με τίτλο «Κιβωτός». Τα έργα είναι φιλοτεχνημένα σε ξύλο με λάδι, γραφίτη και μεικτά υλικά και συνδυάζουν τη χαρακτηριστική με τη ζωγραφική. Όπως αναφέρει η επιμελήτρια της έκθεσης και ιστορικός Τέχνης **Αθηνά Σκινά**, «αφορά μια σειρά από διώνυμα, που παρουσιάζονται να ισορροπούν οριακά ανάμεσα στα ερωτήματα και στις απορίες που γεννούν οι μνήμες και οι πραγματικότητες της ζωής». Τα έργα απαρτίζουν ένα γοητευτικό και ταυτοχρόνως κωδικοποιημένο, νοερό αλλά στη βάση του ουμανιστικό ταξίδι, «που γεφυρώνει συνείδηση και ασυνείδητο, ατομικότητα και συλλογικότητες, σχέσεις και αναφορές». Ο καλλιτέχνης (γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981) έχει εκπροσωπήσει την Ελλάδα στην Μπιενάλε χαρτιού Cartasia 2016 στη Λούκα της Ιταλίας και στην 5η Διεθνή Συνάντηση Ακαδημιών Καλών Τεχνών της Μεσογείου το 2004 στη Γένοβα, ενώ απέσπασε το βραβείο της 3ης Bienalle φοιτητών των Ανωτάτων Σχολών Καλών Τεχνών Ελλάδας. Το 2017 ήταν υποψήφιος για το 3ο Βραβείο Ευρωπαϊκής ζωγραφικής του Μουσείου Φρυσίρα.

INFO

ΓΚΑΛΕΡΙ
ΣΚΟΥΦΑ,
Σκουφά 4,
Κολωνάκι,
210 3603541.
Έως 10 Δεκεμ-
βρίου 2018.

ΠΕΡΙΣΤΕΙΣ ΣΚΗΝΗΣ
ΕΙΚΟΝΑΣ/
PERFORMANCE
LIVE MEDIA
IMAGE ADVENTURES

EL CONDE DE TORREFIEL (ES) • MASSIMO FURLAN (CH)
DAVID HELMICH (DE/BE)
OFELIA JARL ORTEGA & PATRIK PATSY LASSBO (SE)
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΛΑΙΜΑΝΗ/PANAGIOTA KALIMANI (GR)
ΜΑΡΙΕΛΑ ΝΕΣΤΟΡΑ/MARIELA NESTORA (GR) • ΝΥΑΜΝΥΑΜ (ES)
RÖSA ÖMARSDÓTTIR (IS/BE) • ΕΥΑ ΠΥΡΗΟΚΟΚΗ/EVA PYRIOKOKI (GR)
SÉBASTIEN ROUX (FR) • FLÓKOSH (GR)
ΦΩΤΙΝΗ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΥ/FOFINI STAMATELOPOULOU (GR)
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΟΥΚΑΣ/KOSTAS TSIUKAS (GR) • DAVID WEBER-KREBS (BE)

MIRAFESTIVAL 2018

ΑΘΗΝΑ | ATHENS
22 - 30.11

ΠΛΑΤΕΑ • THEATRON IONIKON
KABINETT ART & PERFORMANCE SPACE
ΕΡΜΗΚΕΩΝ 216 ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΣ
ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΧΟΡΟΥ ΝΤΑΝΚΑΝ
ΕΡΩΔΗΣ 34 ΕΠΕΡΜΕ
ΧΟΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΧΟΡΟΣ
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΟΡΜΕΣ ΚΟΛΛΑΚΟΣ
TRES • ΕΡΩΔΗΣΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΑ
ΑΠΑΡΑΝΗΛΑΔΗ • ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΣΗ ΚΟΥΡΤ
PROJECTS • ΕΚΣΤΕΝΑ & ΒΕΛΑΝΚΕΣ
ΕΝΑ ΛΕΟΦΟΡΕΙΟ
ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

www.mirfestival.gr

f mirfestival.gr i mirfestival #Mirfestival

πρόσκληση συμμετοχής www.viva.gr | τηλεφωνική πρόσκληση 11876
πληροφορίες/info: (+30) 210 7706068

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

Κυκλάδες

Έκθεση ζωγραφικής του **Δημοσθένη Κοκκινίδη**
στον **Εικαστικό Κύκλο Sianti**

Ο Δημοσθένης Κοκκινίδης, από τα σπουδαιότερα ονόματα της σύγχρονης ελληνικής ζωγραφικής, λέει: «Κυκλάδες! Η νοσταλγία μου, τα τρία τελευταία χρόνια να πατήσω τη γη της Μήλου και του σπιτιού μου εκεί, με στενοχωρεί. Και παρηγοριέμαι σκεπτόμενος να τη δω το καλοκαίρι 2019, αν το επιτρέπει η ηλικία μου». Νοσταλγία, λοιπόν, με έργα που ολοκληρώθηκαν μεταξύ του 2017 και του 2018, σε πίνακες που είναι όλοι ακρυλικοί σε καμβά, μεγάλων διαστάσεων.

Εικαστικός Κύκλος Sianti, Βασ. Αλεξάνδρου 2 (πίσω από Εθνική Πινακοθήκη), 2107245432, 2103648335. Εγκαίνια: Παρασκευή 16/11, 19.30. Έως 8/12.

ΜΟΥΣΙΚΗ

VARIOUS
ARTISTS

Του ΜΑΚΗ
ΜΗΛΑΤΟΥ

Ο αφανισμός των άλμπουμ

Αν θες να είσαι μέσα στη μόδα μη διαβάσεις παρακάτω, γιατί εδώ γράφει για δίσκους και όχι για τραγούδια

Μη σας ζαλίζω με αχρείαστα νούμερα, αλλά όλοι οι δείκτες λένε πως η πτώση των άλμπουμ είναι τραγική. Η pop κουλτούρα επιστρέφει ταχέως εκεί απ' όπου ξεκίνησε: στα τραγούδια και στα σινγκλάκια. Μια ιστορία 50 χρόνων με σπουδαία άλμπουμ που έβγαλαν την pop μουσική από την «ανυποληψία» και της έδωσαν διαστάσεις μουσικής δημιουργίας φαίνεται να χάνεται οριστικά πια και μαζί τους η αισθητική απόλαυση της ακρόασης ενός ολόκληρου δίσκου. Τα νούμερα λένε πως τα πετυχημένα άλμπουμ της χρονιάς (Drake, Kanye West, Eminem, CardiB κ.λπ.) βασίζουν την επιτυχία τους σε 2-3 τραγούδια, που σημαίνει πως οι ακροατές πάνε στο άλμπουμ του Drake (ας πούμε) το οποίο περιλαμβάνει 25 τραγούδια και ακούνε τα 3 (σε ποσοστό 63%) ή τα 6 (σε ποσοστό 82%). Και τα υπόλοιπα 19; Απλώς δεν υπάρχουν... Όλα μετατρέπονται σε στιγμιαία εστάντανέ, όπως οι λίγες λέξεις στο Twitter, μια φωτογραφία στο Instagram, ένα τραγούδι που κρατάει μερικές μέρες μέχρι να έρθει το επόμενο. Όμως στιγμιαία επαφή με την τέχνη δεν υπάρχει, αυτό θυμίζει πρόωρη εκσπερμάτιση και μοιάζει τρομακτικό.

Wolfgang Muthspiel

- *Where the River Goes*

Μια καλή ομάδα μπορεί πάντα να κάνει τη διαφορά. Ο ικανός αλλά όχι σπουδαίος αυστριακός κιθαρίστας της τζαζ Wolfgang Muthspiel έχει την πρόνοια να καλέσει για βοήθεια τους πληθωρικούς και σπουδαίους: Ambrose Akinmusire στην τρομπέτα και Brad Mehldau στο πιάνο, κι ένα δημιουργικό και με προσωπικότητα rhythm section: Larry Grenadier στο μπάσο και Eric Harland στα τύμπανα, για να υποστηρίξουν τις συνθέσεις του. Σημείο συνάντησης ένα «αγροτικό» στούντιο στη Γαλλία και δημιουργική δουλειά που φέρνει αποτελέσματα. Μπορεί ο Muthspiel να κρατά για τον εαυτό του μια διακριτική παρουσία δίνοντας χώρο αλλά τα παιχνίδια είναι ευφρόσυνα, τα πάντα ρέουν σαν γάργαρο νερό, το αποτέλεσμα είναι ανώτερο των συνθέσεων.

Leifur James

- *A Louder Silence*

Δύσκολο στις μέρες μας να συναντήσεις ντεμπούτο άλμπουμ με προσωπικότητα και απτό ταλέντο. Ο άγγλος πολυοργανίστας και παραγωγός ηλεκτρονικών ήχων μεγάλωσε σε μουσικό σπίτι με θείο μουσικό της τζαζ και μητέρα κλασική πιανίστρια κι όλα αυτά τα συμπλέκει με αριστοτεχνικό τρόπο. Αναλογικά σινθεσάιζερ, φυσικά

όργανα, ωραίες μελωδίες και ζεστή ερμηνεία δημιουργούν ένα άλμπουμ που ακούγεται ευχάριστα και στο οποίο εύκολα επανέρχεσαι.

Rosalía - *El Mal Querer*

Το δεύτερο άλμπουμ της νεαρής Ισπανίδας είναι το καινούργιο αντικείμενο ενθουσιασμού για έγκριτα περιοδικά και εφημερίδες και για τους ειδικούς της λάτιν μουσικής που βλέπουν εδώ μια μοντέρνα και δημιουργική επαναπροσέγγιση του φλαμένκο. Ήδη έχει κερδίσει βραβεία, γνωστοί καλλιτέχνες μιλούν γι' αυτή με πολύ καλά λόγια, ο Αλμαδοβάρ την έχει ήδη καπαρώσει για την επόμενη ταινία του, τα βίντεό της έχουν εκατομμύρια θεατές. Όλος αυτός ο ενθουσιασμός όμως για «τη Ριάνα της Ισπανίας» δεν έχει και πολύ στέρεες βάσεις. Είναι προφανές πως μια 25χρονη θα προσεγγίσει το φλαμένκο με σύγχρονη ματιά και θα το ανακατέψει με σόουλ και χιπ-χοπ, αλλά τα όποια δημιουργικά στοιχεία μένουν ουσιαστικά υποταγμένα στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της ευρείας κατανάλωσης και της mainstream αντίληψης που δεν πάει και πολύ μακριά. Μπορεί να κερδίζει τον ενθουσιασμό που κέρδισε η CardiB πριν από μερικούς μήνες, αλλά αυτή η διαρκής αποθώωση του μετρίου ή απλώς καλού δεν έχει δυστυχώς ποτέ μακριά ποδάρια.

Τους δίσκους αυτούς, μαζί με πολλή ακόμα καλή μουσική, μπορείτε να ακούτε κάθε Σάββατο & Κυριακή 18.00 με 20.00 στο **Athens Voice Radio 102,5** στην εκπομπή του Μάκη Μηλάτου.

Μυρτούδι μου, το πρόβλημά μου είναι απλό και σύνθετο ταυτόχρονα: φοβάμαι τη μοναξιά, τρέμω στην ιδέα ότι θα γεράσω μόνη μου, αλλά πνίγομαι μέσα στις σχέσεις. Δεν είμαι ευτυχισμένη ούτε με το ένα ούτε με το άλλο. Είμαι τρελή;

Ναι. Αλλά δεν είσαι μόνη. Καθόλου μόνη. Καθόλου η μόνη.

Γεια σου, φίλη Μυρτώ!

Το καλοκαίρι γνώρισα ένα παιδί μέσα από τα σόσιαλ, είχαμε κοινούς γνωστούς και μένουμε στην ίδια περιοχή επίσης. Του έστειλα, ξεκινήσαμε κάποια κουβέντα (μικρή βέβαια), έκτοτε δεν είχαμε επικοινωνία, αυτός όμως πάντα έκανε λάικ και ήταν ενεργός σε δικές μου δημοσιεύσεις. Τις τελευταίες μέρες έτυχε να ξαναμιλήσουμε, κανονικά συζητήσιμος αυτή τη φορά (!) για διάφορα θέματα! Με δική του πρωτοβουλία συνεχίσαμε να μιλάμε κάποιον καιρό, τα λέγαμε πολύ ωραία, εγώ περίμενα ετοιμοπόλεμη για να βγούμε και από κοντά, αλλά τις τελευταίες μέρες έγινε πάλι βαρύς, απαντήσεις μονολεκτικές, ένιωθα ότι κουράζεται και μόνο να απαντήσει... Δεν ξέρω τι να κάνω, θέλω να τον γνωρίσω καλύτερα και να τον διεκδικήσω, αλλά είναι μια κρύο μια ζέστη και αυτό με ξενερώνει-εκνευρίζει! Σκέφτομαι ότι ίσως υπάρχει άλλη, σχέση ή πρόωπη δεν ξέρω... Βοήθα, φιλενάδα! Τα φιλιά μου

Αυτό που παθαίνουμε σύγχυση ανάμεσα στη ροή της πραγματικής πραγματικότητας και στη ζωή που ζούμε μέσω σόσιαλ μίντια, να είναι τάχα δική μου λανθασμένη εντύπωση ή αληθινό γεγονός; Το λέω διότι αναλογίζομαι την πυκνή επικοινωνία μου στο fb με μια φίλη που πηγαίνει στο εξωτερικό.

Τα λέμε συχνά, ξέρω τι παίζει με τη ζωή της και εκείνη με τη δική μου, δεν υπάρχει μυστηριώδης, άγνωστος τόπος μεταξύ μας (όπως συμβαίνει στα φλερτ) και παρόλα αυτά είναι αδύνατο να παρακολουθήσουμε τον καταιγισμό γεγονότων και συναισθημάτων που μπορεί να προκύψουν μέσα σε μία και μόνο μέρα. Γιατί φλυαρώ; Επειδή δεν ξέρουμε αν ο άνθρωπος έχει σχέση, πρώην ή νυν ή σκέτη κυκλοθυμική διαταραχή ή είναι δολοφόνος ψυχών ή σκέτος δολοφόνος ή απλά τυραννιέται από κάποιον μαλάκα διευθυντή ή συνάδελφο στη δουλειά ή έχει αρρωστήσει η μάνα του ή του ήρθαν μαζί η ασφάλεια του αυτοκινήτου, η ρύθμιση του O-AEE, τα κοινόχρηστα και ο τελευταίος έναντι της ΔΕΗ - γενικά δεν έχουμε ιδέα για το πώς κυλάει η ζωή του και με ποια προβλήματα και πώς τον επηρεάζουν όλα αυτά. Οπότε μπορείτε να γίνετε πιο τσιτιστική, πιο νιαουριστική, πιο φλερταριστική (που ίσως τρομάξει) ή απλά να του προτείνετε έναν κυριακάτικο καφέ αφού δεν το προτείνει αυτός. Άντε, να τελειώνουμε.

Αγαπητή Μυρτώ, είμαι 35 χρονών, πρόσφατα χωρισμένη με ένα μικρό γλυκύτατο παιδάκι. Η σχέση μου ξεκίνησε με ένα κεραυνοβόλο έρωτα που εξελίχθηκε σε γάμο, παιδί, μπλέχτηκε τρίτο πρόσωπο, μαλλιοτραβηχτήκαμε, πληγωθήκαμε, απογοητευτήκαμε, χωρίσαμε, όλα αυτά σε πέντε χρόνια. Μετά από πολύ πόνο και ενδοσκόπηση θα ήθελα να παραθέσω τα εξής: Δεν υπάρχει σωστό και λάθος. Δεν μετανιώνουμε για αυτό που θέλαμε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή, αλλά μην παγιδευόμαστε και στο παρελθόν. Ο άνθρωπος αλλάζει, ναι, και πολλοί μπορεί να το έχουμε νιώσει αυτό στο πετσί μας. Αλλά για κανένα λόγο δεν πρέπει να προσπαθούμε να αλλάξουμε κάποιον. Είμαστε υπεύθυνοι μόνο για τον εαυτό μας, και όταν το καταλάβουμε και τον γνωρίσουμε, θα είμαστε απλά ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ και η ευτυχία μας δε θα εξαρτάται (σε γενικές γραμμές) ούτε από τη διάθεση ούτε από την παρουσία κανενός. Το σημαντικό είναι να ζούμε το τώρα. Και ούτε να σκάμε για το μέλλον. Γιατί χάνουμε το παρόν και σταματάμε να ζούμε. Και, εννοείται, αυτό δε σημαίνει ότι είμαστε εγωιστές και δε σκεφτόμαστε τους άλλους. Αλλά πώς να κάνεις ευτυχισμένο κάποιον αν δεν είσαι μέσα σου εσύ, ο ίδιος; Όταν τρως χαστούκι, ναι, πέφτεις, τσακίζεσαι, πάνεις πάτο, αλλά κάποια στιγμή έρχεται το ΟΥΠΣ, ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ ΤΩΡΑ;;; Και τότε μαζεύεις τα κομμάτια σου, ψάχνεις να βρεις ποιος είσαι και όταν τελικά γίνει αυτό, αρχίζεις να ζεις πραγματικά. Δυσκολάκι. Αλλά γίνεται.

Εκτός από τις περιπτώσεις εκείνων που δεν έχουν καμία όρεξη να σκαλίσουν και απλά ανακυκλώνουν την ίδια φάση γκρινιάζοντας και πιστεύοντας πως αυτό που φτάνει είναι πολύ μακριά από την ανθρώπινη βούληση. Ότι είναι ματαιασμένο λ.χ.

Υ.Γ. 1 «Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα, προσμένουμε ίσως κάποιο θάμα».

Υ.Γ. 2 Ωραία τα λέτε και γουστάρω. Φανταστείτε να τονίζατε κιόλας το κατεβατό που γράψατε και να μη μου έβγαιναν τα μάτια να βάζω τόνους λέξη λέξη. Η ευτυχία θα απλωνόταν ολούθε.

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιασμένο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

Μικρές
αγγελίες

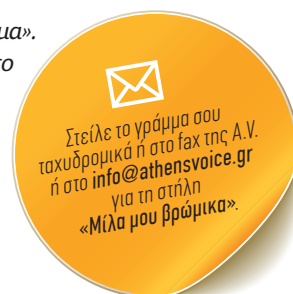
Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Ευκατάστατος 30χρονος εργολάβος, ελεύθερος, με εισοδήματα άνω των €9.000 μηνιαίως, τεράστια περιουσία, από καλή οικογένεια, επιθυμεί σοβαρή γνωριμία. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 2103620.147, Αριστοτέλους 24, Θεσσαλονίκη, 2310231051, 698 0290679, www.pappas.gr

→ makismilatos@gmail.com

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ξεφορτώνεσαι το πρόβλημα και βρίσκεις μια κάποια ισορροπία στις σχέσεις σου

Γίνονται απροσδόκπτες αλλαγές σε παρές ή στα σχέδιά σου γιατί αισθάνεσαι ότι πήγαινες πίσω. Ο κυβερνήτης σου Άρης στους Ιχθύες (16) εγκαινιάζει φάση ενδοσκόπησης του πώς μπορείς να διασώσεις τις πιο τρυφερές, εκφραστικές και καλλιτεχνικές σου πλευρές. Χρειάζεσαι πιο εναλλακτικές ασχολίες για να αποφύγεις αλκοόλ, ουσίες, υπερβολικό φαγητό και κλάμα (κυριολεκτικό ή μεταφορικό) και να μη χάσεις τον ύπνο σου. Δοκίμασε άλλες προσεγγίσεις για τη σωματική και ψυχολογική υγεία, με έμφαση στη χαλάρωση. Να 'σαι επιφυλακτικός με όσα ακούς, γιατί κουτοσομπολιά, ανακρίβειες και ψέματα οργιάζουν και δεν χρειάζεται να εντείνουν τις φοβίες σου. Η ορθόδρομη Αφροδίτη (16) σε βοηθά να αποκαταστήσεις τις αναγκαίες ισορροπίες και εκπαραθυρώνει ό,τι και όποιον δεν πέρασε τον έλεγχο ποιότητας. Παράλληλα ξεμυλοκάρει τη ροή του συναισθήματος και του χρήματος. Με τον ανάδρομο Ερμή (17) χρειάζεται να ξανασχοληθείς με νομικές, ακαδημαϊκές και συγγενικές υποθέσεις που θεωρούσες λήξασες, καθώς οι συνεννοήσεις που είχες κάνει τρίζουν.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Πάνω που φτιάχνει η ρουτίνα σου, μπερδεύεται η ερωτική σου ζωή
Πάλι προσπαθείς να συμμαζέψεις τα ασυμμάζευτα στην καριέρα και τον γάμο σου, όμως απλώς ξανανοίγεις υποθέσεις που πραγματικά πρέπει να μείνουν κλειστές. Ευτυχώς με το πέρασμα του Άρη στους Ιχθύες (16) και την ορθοδρόμηση του κυβερνήτη σου Αφροδίτης (16), ξαναβρίσκεις τις ισορροπίες στην προσωπική κι επαγγελματική σου ρουτίνα. Σταματάς να γίνεσαι κομμάτια για όλα κι αισθάνεσαι καλύτερα σωματικά καθώς αντιλαμβάνεσαι τι χρειάζεσαι σε διατροφή, άσκηση και περιποίηση. Δεν χρειάζεται να φρικάρεις με ό,τι έχεις κάνει λάθος. Αντιθέτως άκου τα θέλω σου και δώσε χρόνο σε φίλους, σε ευχαρίστες ασχολίες και σχέδια που άφησες στη μέση. Με την αναδρομή του Ερμή (17) περιμένεις πρόσκαιρα έξοδα για διακανονισμούς, διατροφή ή επένδυση. Ταυτόχρονα η ερωτική σου ζωή σκοντάφτει σε μισές αλήθειες, δύσκολη επικοινωνία και την επιστροφή σε παλιότερο σκεπτικό σου που δεν εξυπηρετεί πλέον.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Αντιλαμβάνεσαι πως είσαι χαρούμενος μια τείνεις να γίνεις θύμα των συνθηκών σου
Μπορεί να κυνηγάς το διαφορετικό σε παρέα και ιδέες και να το καταφέρνεις θεωρητικά, όμως πρακτικά διαγράφεις ένα πισωγύρισμα στις φιλίες και τις ομαδικές σου δραστηριότητες, καθώς και σε ό,τι σχεδιάζεις ή εγκαινιάσες για το μέλλον. Το πέρασμα του Άρη στους Ιχθύες (16) και η Αφροδίτη ορθόδρομη (16) σε βοηθούν να διακρίνεις τι έχει αξία και χρειάζεται να κυνηγήσεις. Μετά από τη βουτιά στο παρελθόν, αντιλαμβάνεσαι πού είναι η καρδιά σου στον έρωτα, τη δημιουργικότητα, τη σχέση με τα παιδιά σου. Ταυτόχρονα επιδιώκεις καλύτερη ποιότητα στην καριέρα και τον γάμο (ή τους κοινωνικούς σου στόχους) και με μπουσουλά τα σχέδιά σου, το πώς θα ήθελες να διαμορφώνεται ο ελεύθερος χρόνος σου και με ποιους να συναναστρέφεσαι, κλείνεις πόρτες. Η αναδρομή του κυβερνήτη σου Ερμή στον ζωδιακό σου άξονα (17) προειδοποιεί να μην αφήσεις την επικοινωνία να υποβαθμιστεί σε γενικότπτες, υπεκφυγές και κενές υποσχέσεις σε σχέσεις και συνεργασίες, για να διαφυλάξεις παγιωμένες νοοτροπίες και συνήθειες του οικογενειακού σου κύκλου.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Βελτιώνεις, όμως τόσο μακριά από αυτό που ονειρεύεσαι
Έχε τον νου σου για ανώμαλες εξελίξεις σε σχέση με τα λεφτά της δουλειάς, αφού καλείσαι να δώσεις περισσότερα και καθυστερείς ό,τι περιμένεις. Πάντως ο Άρης στους Ιχθύς (16) σε βοηθά να γίνεις πιο διαλλακτικός κι ευέλικτος και σου ανοίγει πόρτες, οπότε το άγχος σου μειώνεται. Ταυτόχρονα σου ανοίγει την όρεξη για έξω, παρέα και ποτό, αλλά με απώτερο στόχο. Η κατάσταση στο σπίτι βελτιώνεται αισθητά με την ορθοδρόμηση της Αφροδίτης (16) και όλοι φαίνεται να θέλουν να βγει συνεννόηση. Κι αν καλύτερεύει το κλίμα, δεν ικανοποιείσαι γιατί βλέπεις πόσο απέχεις η κατάσταση από αυτό που ονειρεύεσαι. Η μπάλα παίρνει και στην καριέρα σου, την οποία βλέπεις με πιο κριτικό μάτι. Η αναδρομή του Ερμή (17) δεν σ' αφήνει να ασχοληθείς όπως θα ήθελες με την ανανέωση της ρουτίνας σου και του προσωπικού σου προγράμματος. Σε προσωπικό επίπεδο η επικοινωνία με τα αδέρφια σου δυσκολεύει λόγω ανοιχτών υποθέσεων, ενώ επαγγελματικά συμφωνίες που έχεις κάνει διακυβεύονται λόγω εκκρεμοτήτων και παραλείψεων.

56 Α.Υ. 15 - 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2018

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Η πολλή απόσταση και άνεση βλάπτει τη σχέση και τις συνεργασίες

Παρα-αποστασιοποιείσαι σε σχέση και συνεργασίες στην αρχή της εβδομάδας λόγω οικογενειακών υποθέσεων, μαθημάτων ή απλώς επειδή περνάς καλά. Πρόσεξε μη σε πάει πίσω αυτή η στάση και σου χαλάσει ευκαιρίες, και ανοίγματα που έχουν ήδη γίνει. Με την ορθοδρόμηση της Αφροδίτης (16) και τον Άρη στους Ιχθύες (16), το μυαλό σου και τα λόγια σου αρχίζουν να συμβάλλουν στην καλύτερη επικοινωνία. Βλέπεις κάποιες υποθέσεις να τελειώνουν και κάποιες γνωριμίες να λήγουν άδοξα. Απόλαυσε την ανεβασμένη σου λίμπιντο και φρόντισε να μην παραδοθείς σε φανταστικά σενάρια ζήλιας κι εγκατάλειψης. Η αναδρομή του Ερμή (17) ξανανοίγει κουβέντες για δημιουργικά πρότζεκτ που είχες στα σκαριά. Σε προσωπικό επίπεδο, βρίσκεσαι με φίλους ή συνομιλείς με παλιούς έρωτες. Ταυτόχρονα δυσκολεύει η επικοινωνία με τα παιδιά σου όσο δεν ανοίγεις το μυαλό σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Ψυχολογική κούραση σε σπίτι και γραφείο

Με τα πάρα πολλά που έχεις να κάνεις για τους άλλους και για τον εαυτό σου, αρχίζεις και τα παίζεις ψυχολογικά, ενώ το κέρδος δεν είναι αντίστοιχο. Πάντως παίρνεις χρήματα που περίμενες κι αυτό είναι κάτι. Η ορθοδρόμηση της Αφροδίτης (16) και ο Άρης στους Ιχθύς (16) δίνουν ένα σπρωξιμάτκι στη λίμπιντό σου. Πρόσεξέ το, ιδιαίτερα αν για να το εξυπηρετήσεις πρέπει να πεις ψέματα. Συναισθηματικά είσαι κάπως ευάλωτος, ακόμη κι αν νομίζεις το αντίθετο και οι αναβρίσεις σου σε οδηγούν σε παραχωρήσεις που δεν είσαι έτοιμος να κάνεις. Η αναδρομή του κυβερνήτη σου Ερμή (17) σηματοδοτεί μία περίεργη περίοδο στο σπίτι, καθώς υπάρχει διάθεση να βρεθεί άκρη σε στιδήποτε αφορά οικογένεια ή ντουβάρια και κτήματα, όμως κανείς δεν θέλει τελικά να φύγει από αυτό που πιστεύει κι έτσι μπαίνεις εσύ στον πειρασμό να κάνεις μια αταίριαστη υποχώρηση. Στο γραφείο παρομοίως, ο σκοπός δεν πρέπει να αγιάσει τα μέσα.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Τα ερωτικά σου σε μπερδεύουν, μέχρι που αναγνωρίζεις τι θέλεις
Ηλεκτρισμένες οι καταστάσεις στα ερωτικά σου και στην αρχή της εβδομάδας, καθώς ο σύντροφος (νυν ή επίδοξος) πάει να αλλάξει του κανόνες του παιχνιδιού και στη φόρα βγαίνουν όλες οι ανασφάλειες και ατέλειες της σχέσης. Πάντως η επιστροφή σε ορθή πορεία του κυβερνήτη σου, Αφροδίτης (16) σε ανακουφίζει επαρκώς, αφού σε βοηθά να συγκεριμενοποιήσεις τις πιο ουσιαστικές σου ανάγκες και να ξεκαθαρίσεις το τοπίο στα ερωτικά σου. Σε επίπεδο δουλειάς, «ακολούθησε το χρήμα» καθώς η στάση «υπεράνω» τείνει να έχει διαβρωτικά αποτελέσματα στις συνεργασίες σου. Άλλωστε η δημιουργικότητα και το θεωρητικό κομμάτι δεν θα λείψει με την είσοδο του Άρη στους Ιχθύς (16). Εσύ εστιάσου στο πρακτικό, γιατί αυτή είναι η ανάγκη. Η τροπή του Ερμή σε ανάδρομη πορεία (17) υποσκάπτει συμφωνίες και διαπραγματεύσεις που κάνεις με εξωτερικό και καθυστερεί ή ματαιώνει πράγματα. Παράλληλα δυσχεραίνει τις επιμορφωτικές σου δραστηριότητες, τις μετακινήσεις και επικοινωνίες εν γένει. Πα κερασιάς την τούρτα ξανανοίγει συγγενικές υποθέσεις, κυρίως με τα αδέρφια σου, για λύση όμως πια.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Αποφασίζεις τι κρατάς και τι δίνωνεις από έρωτες και δημιουργικές ασχολίες
Τα της δουλειάς και της υγείας σου δημιουργούν μία αναστάτωση στο σπίτι και μέσα σου, καθώς βλέπεις ότι η επιμονή σου κρατάς αποστάσεις και να το παίζεις ανεξάρτητος δυσκολεύει τα πράγματα και δεν σε βοηθά να υποστηρίξεις τις πρωτοβουλίες σου. Η ορθοδρόμηση της Αφροδίτης (16) και ο Άρης στους Ιχθύες (16) σε αναγκάζουν να συμμαζέψεις τα άπλυτα των ερωτικών σου, κλείνοντας μία και καλή ό,τι σε κυνηγά από το παρελθόν και περιορίζοντας το παρασκίνημα και τους χειρισμούς στο παρόν. Άλλωστε η καθημερινότητά σου σου προσφέρει ευκαιρίες για φλερτ αν είσαι ελεύθερος και για ρομαντικές, διαφορετικές και τρυφερές εκδηλώσεις αν είσαι δεσμευμένος. Αν αυτά λείπουν, σου είναι πολύ ευκολότερο να συγκωρέσεις και να δώσεις οριστικό τέλος. Ο ανάδρομος Ερμής (17) σηματοδοτεί έξοδα για επενδύσεις και σχέδια σου, καθώς και για εξωεπαγγελματικές ασχολίες, διακανονισμούς, διατροφές, τα οποία προς στιγμήν σε ξεβολεύουν. Δεν πρέπει ωστόσο να σε ανησυχήσουν, καθώς το θέμα των οικονομικών σου είναι γενικά καλά.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Λόγια που αναστατώνουν, πληγώνουν και παρεξηγούνται, αν δεν είσαι στην τρέλα

Τα πολλά και μεγάλα λόγια βλάπτουν σοβαρά τον έρωτα και γι' αυτό καλό θα είναι και να μην τα πεις και να μην τα πολυακούσεις, αν σου τύχουν. Επίσης φρόντισε να διατηρήσεις την ψυχραιμία σου σε οποιαδήποτε κουβέντα με τα αδέρφια ή τα παιδιά σου. Η ορθοδρόμηση της Αφροδίτης (16) απελευθερώνει χρόνο για να ασχοληθείς με τα χόμπι σου και τα σχέδιά σου. Αφήνεις βέβαια κάποια πίσω. Παράλληλα βοηθά το ξεκαθάρισμα στο φιλικό σου περιβάλλον έστω και με μαλωματάκια με το γάντι. Την προσοχή σου στο τι γίνεται στο σπίτι σου με το πέρασμα του Άρη στους Ιχθύς (16), καθώς ο σύντροφος και τα παιδιά σου γίνονται αφορμή για ρεσιτάλ χειρισμών και δραμάτων που δεν σε αφήνει ανέπαφο. Ο ανάδρομος Ερμής στο ζώδιό σου (17) δεν βοηθά ιδιαίτερα την κατάσταση καθώς δεν σου επιτρέπει να εκφραστείς όπως θα ήθελες, ενώ παράλληλα περιορίζει το σκεπτικό σου και σε κάνει να φανατίζεσαι, επειδή αισθάνεσαι ότι σύντροφος ή συνεργάτες πάνε να σε φιμώσουν.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ξεχωρίζουν οι αμνοί από τα ερίφια σε καριέρα και προσωπική ζωή
Τα έξοδα συνεχίζονται σε βαθμό που δεν περίμενες και αυτό αναζωπυρώνει τις γνωστές γκρίνιες, μαλώματα και προβλήματα στο σπίτι και το οικογενειακό σου περιβάλλον. Τουλάχιστον στην καριέρα σου αποκαθίστανται οι ισορροπίες και η δημιουργικότητά σου αρχίζει να έχει πρακτικό αντίκρισμα με την επιστροφή της Αφροδίτης σε ορθή πορεία (16). Και στον γάμο σου (με δυσκολία) καταφέρνεις να ακούσεις και την ανάγκη του συντρόφου σου και οι πιο ανάλαφρες ασολίες που προσθέτεις στο μείγμα πιάνουν τόπο. Αν είσαι ελεύθερος βλέπεις αν τα φλερτ και οι έρωτες του τελευταίου διαστήματος έχουν μέλλον. Το πέρασμα του Άρη στους Ιχθύς (16) σε κοινωνικοποιεί και αποτελεί καλό αντίβαρο στην υποβόσκουσα μούχλα και εσωστρέφεια της περιόδου. Παράλληλα σου χαρίζει την ευελξία και την ενουναίσθηση που χρειάζεσαι για να φροντίσεις καλύτερα τα πάρε δώσε και τις διαπραγματεύσεις της περιόδου, ιδίως με τα αδέρφια σου. Η αναδρομή του Ερμή (17) σε κάνει επιρρεπή σε άστοχες σκέψεις κι εκτιμήσεις και σε βάζει στον πειρασμό να δώσεις ευκαιρίες εκεί που δεν αξίζουν.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Μην ακούς τις κακές γλώσσες
Καλό είναι να γίνεις λίγο αναίσθητος σε ό,τι φτάνει στα αυτιά σου και για κανέναν λόγο να μην το πάρεις προσωπικά. Παρεξηγήσεις, υπερβολική ειλικρίνεια και επαναστατικές διαθέσεις κάνουν ένα μείγμα που αναστατώνει τις συλλαγές με τους ανθρωπικούς του περιβάλλοντός σου. Πάντως η ορθόδρομη Αφροδίτη (16) σου φτιάχνει τη διάθεση και δουλεύει για την αποκατάσταση των ισορροπιών στο οικογενειακό σου περιβάλλον. Παράλληλα σε υποστηρίζει στις επιμορφωτικές, ακαδημαϊκές και νομικές σου δραστηριότητες και ανοίγει τον δρόμο για να κινηθούν ευκαιρίες και ανοίγματα που παρουσιάστηκαν το προηγούμενο διάστημα. Ο Άρης στους Ιχθύς (16) εφιστά τη σύνεση στα οικονομικά σου και κυρίως μια προσπάθεια να ξέρεις πού ξοδεύεις και τι, καθώς τείνεις να χάσεις την μπάλα. Εκδρομές, επισκευές μηχανημάτων και συμφωνίες που ματαιώνονται, έχουν το κόστος τους και δεν χρειάζονται έξτρα σπατάλη. Ο ανάδρομος Ερμής (17) υποδεικνύει την ανάγκη να προσπαθήσεις για ισορροπία ανάμεσα στα ερωτικά σου και τις φιλίες σου, καθώς τείνεις να παραμελήσεις τον κύκλο και τα χόμπι σου.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Γεμίζεις ενέργεια και δρας σε πολλές κατευθύνσεις για να βρεις ισορροπία
Την υγεία και τα μάτια σου στην αρχή της εβδομάδας για να μην αρχίσεις να αιμορραγείς χρήμα κι ενέργεια για να αποκαταστήσεις την ισορροπία. Αν δε έχεις ανοιχτές οικονομικές υποθέσεις, ξαναέρχονται στην επιφάνεια σαν να μην τις έχεις τακτοποιήσει. Στο πλευρό σου η ορθόδρομη Αφροδίτη (16) που εγγυάται ότι οι διακανονισμοί και συμφωνίες που γίνονται είναι τελειωτικοί και δίκαιοι, έστω κι αν αρχικά βάζεις το χέρι στην τσέπη. Οι ερωτικές (σεξουαλικές) γνωριμίες ή επανασυνδέσεις της περιόδου ξεκαθαρίζουν και παραμένουν μόνο όσοι καθησυχάζουν τις πραγματικές σου ανησυχίες και σέβονται το βάθος σου. Η είσοδος του Άρη στο ζώδιό σου σου δίνει την ενέργεια που στερήθηκες το τελευταίο διάστημα και σου χαρίζει ευελξία, προσαρμοστικότητα καθώς και την ικανότητα να δημιουργείς την γκάμα της δράσης σου και να κυνηγήσεις όλα αυτά που επιθυμείς. Χρειάζεται δράση για να μη σε ταλαιπωρήσεις με σωματική υπερδιέγερση. Ο ανάδρομος Ερμής (17) συγκρατεί τις εξελίξεις στις συνεργασίες σου και ανοίγει την απόσταση ανάμεσα στη θεωρία και την πράξη. **Α**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές	
Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη	Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλη
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ	
Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης	
Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντασιμάς	
Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους	
Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος	
Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδης, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊ- μάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ε. Συναδινού, Σ. Ζφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη	
Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα avguide@athensvoice.gr	
Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου	
Group Advertising Manager Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr Advertising Manager Ξένια Κατσιούλα	
Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου, Ιωάννα Παπαγεωργίου Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα marketing@athensvoice.gr Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου efiorfanaku@athensvoice.gr Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη	
Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζήτη, Γιώργος Άνθης, Μαίρη Λυκούση	
Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ» Διανομή: Free Sunday	
Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369 fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 Αγγελίες: 210 3617. 369 Λογιστήριο: 210 3617. 170	
www.athensvoice.gr Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369	
ATHENS!	
Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164	
Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.	